

Επίσημη Εφημερίδα L 343

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Νομοθεσία

55ο έτος
14 Δεκεμβρίου 2012

Περιεχόμενα

I Νομοθετικές πράξεις

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

- ★ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων 1
- ★ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1152/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής 30

ΟΔΗΓΙΕΣ

- ★ Οδηγία 2012/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου ⁽¹⁾ 32
- ★ Οδηγία 2012/35/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Νοεμβρίου 2012, για τροποποίηση της οδηγίας 2008/106/ΕΚ για το ελάχιστο επίπεδο εκπαίδευσης των ναυτικών ⁽¹⁾ 78

Τιμή: 7 EUR

⁽¹⁾ Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ

EL

Οι πράξεις των οποίων οι τίτλοι έχουν τυπωθεί με λευκά στοιχεία αποτελούν πράξεις τρεχούσης διαχείρισεως που έχουν θεσπισθεί στο πλαίσιο της γεωργικής πολιτικής και είναι γενικά περιορισμένης χρονικής ισχύος.

Οι τίτλοι όλων των υπολοίπων πράξεων έχουν τυπωθεί με μαύρα στοιχεία και επισημαίνονται με αστερίσκο.

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 1151/2012 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Νοεμβρίου 2012

για τα συστήματα ποιότητας των γεωργικών προϊόντων και τροφίμων

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 43 παράγραφος 2 και το άρθρο 118 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η ποιότητα και η ποικιλομορφία της γεωργικής και αλιευτικής παραγωγής και της υδατοκαλλιέργειας της Ένωσης συνιστούν ένα από τα σημαντικά της πλεονεκτήματα, παρέχοντας ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στους παραγωγούς της Ένωσης και συμβάλλοντας σημαντικά στη ζωντανή πολιτιστική και γαστρονομική της παράδοση. Αυτό οφείλεται στις δεξιότητες και την αποφασιστικότητα των γεωργών και παραγωγών της Ένωσης που έχουν διατηρήσει ζωντανές τις παραδόσεις, λαμβάνοντας ταυτοχρόνως υπόψη τις εξελίξεις όσον αφορά νέες μεθόδους και υλικά παραγωγής.
- (2) Οι πολίτες και οι καταναλωτές της Ένωσης ολοένα και περισσότερο ζητούν προϊόντα ποιότητας, καθώς και παραδοσιακά προϊόντα. Ενδιαφέρονται επίσης για τη διατήρηση της

ποικιλομορφίας της γεωργικής παραγωγής στην Ένωση. Αποτέλεσμα είναι η αυξημένη ζήτηση γεωργικών προϊόντων ή τροφίμων με ταυτοποιήσιμα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, που συνδέονται ιδίως με τη γεωγραφική τους προέλευση.

- (3) Οι παραγωγοί μπορούν να εξακολουθήσουν να παράγουν ποικίλο φάσμα ποιοτικών προϊόντων μόνον εάν λαμβάνουν δίκαιη ανταμοιβή για τους κόπους τους. Για να συμβεί αυτό απαιτείται να είναι σε θέση να γνωστοποιούν στους αγοραστές και τους καταναλωτές τα χαρακτηριστικά του προϊόντος τους υπό συνθήκες ισότιμου ανταγωνισμού. Θα πρέπει επίσης να μπορούν να ταυτοποιούν σωστά τα προϊόντα τους στην αγορά.
- (4) Η εφαρμογή συστημάτων ποιότητας για τους παραγωγούς τα οποία τους ανταμείβουν για τις προσπάθειές τους να παράγουν ποικίλο φάσμα προϊόντων ποιότητας μπορεί να είναι ωφέλιμη για την αγροτική οικονομία. Αυτό ισχύει ιδιαίτερος για τις λιγότερο ευνοημένες περιοχές, τις ορεινές περιοχές και τις πιο απομακρυσμένες περιφέρειες, όπου ο γεωργικός κλάδος καλύπτει σημαντικό τμήμα της οικονομίας και το κόστος παραγωγής είναι υψηλό. Με τον τρόπο αυτό, τα συστήματα ποιότητας μπορούν και συμβάλλουν στην πολιτική αγροτικής ανάπτυξης καθώς και στις πολιτικές στήριξης της αγοράς και του εισοδήματος στο πλαίσιο της Κοινής Γεωργικής Πολιτικής (ΚΓΠ), συμπληρώνοντας τις πολιτικές αυτές. Μπορούν, ιδίως, να συμβάλλουν σε περιοχές όπου ο γεωργικός κλάδος έχει μεγαλύτερη οικονομική σημασία και ειδικότερα σε μειονεκτικές περιοχές.
- (5) Στις προτεραιότητες πολιτικής της Ευρώπης 2020 που καθορίζονται στην ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Ευρώπη 2020: μια στρατηγική για έξυπνη, διατηρήσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη», συγκαταλέγονται οι στόχοι της ανάπτυξης μιας ανταγωνιστικής οικονομίας βασισμένης στη γνώση και την καινοτομία και της προώθησης μιας οικονομίας με υψηλή απασχόληση που θα επιτυγχάνει κοινωνική και εδαφική συνοχή. Η πολιτική για την ποιότητα των γεωργικών προϊόντων θα πρέπει επομένως να παρέχει στους παραγωγούς τα κατάλληλα εργαλεία για την καλύτερη ταυτοποίηση και προώθηση εκείνων των προϊόντων τους που διαθέτουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, προστατεύοντας ταυτόχρονα τους εν λόγω παραγωγούς από αθέμιτες πρακτικές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 218 της 23.7.2011, σ. 114.

⁽²⁾ ΕΕ C 192 της 1.7.2011, σ. 28.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 13ης Σεπτεμβρίου 2012 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 2012.

- (6) Τα συμπληρωματικά μέτρα που προβλέπονται θα πρέπει να πληρούν τις αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας.
- (7) Μέτρα πολιτικής που αφορούν την ποιότητα των γεωργικών προϊόντων προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1601/91 του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1991, για τη θέσπιση των γενικών κανόνων σχετικά με τον ορισμό, τον χαρακτηρισμό και την παρουσίαση των αρωματισμένων οίνων, των αρωματισμένων ποτών με βάση τον οίνο και των αρωματισμένων κοκτέιλ αμπελοοινικών προϊόντων⁽¹⁾, στην οδηγία 2001/110/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 2001, για το μέλι⁽²⁾, και ιδίως στο άρθρο 2 αυτής, στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 247/2006 του Συμβουλίου, της 30ής Ιανουαρίου 2006, περί καθορισμού ειδικών μέτρων για τη γεωργία στις εξόχως απόκεντρες περιοχές της Ένωσης⁽³⁾, και ιδίως στο άρθρο 14 αυτού, στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 509/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα που χαρακτηρίζονται ως εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα⁽⁴⁾, στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 510/2006 του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2006, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων⁽⁵⁾, στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1234/2007 του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2007, για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των γεωργικών αγορών και ειδικών διατάξεων για ορισμένα γεωργικά προϊόντα (Ενιαίος κανονισμός ΚΟΑ)⁽⁶⁾, και ιδίως στο μέρος II τίτλος II κεφάλαιο I τμήμα I και στο τμήμα Ia υποτμήμα II αυτού, και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 2007, για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων⁽⁷⁾, καθώς και στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 110/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με τον ορισμό, την περιγραφή, την παρουσίαση, την επισήμανση και την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων των αλκοολούχων ποτών⁽⁸⁾.
- (8) Τα γεωργικά προϊόντα και τα τρόφιμα θα πρέπει να υπόκεινται, όσον αφορά την επισήμανσή τους, στους γενικούς κανόνες που θεσπίστηκαν με την οδηγία 2000/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαρτίου 2000, για προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικά με την επισήμανση, την παρουσίαση και τη διαφήμιση των τροφίμων⁽⁹⁾, και ειδικότερα στις διατάξεις για την πρόληψη της επισήμανσης που ενδέχεται να προκαλέσει σύγχυση στους καταναλωτές ή να τους παραπλανήσει.
- (9) Η ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών σχετικά με την πολιτική για την ποιότητα των γεωργικών προϊόντων προσδιόρισε ότι η επίτευξη μεγαλύτερης συνολικής συνέπειας και συνοχής της πολιτικής για την ποιότητα των γεωργικών προϊόντων αποτελεί προτεραιότητα.
- (10) Το σύστημα των γεωγραφικών ενδείξεων για γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα και το σύστημα των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων παρουσιάζουν ορισμένους κοινούς στόχους και διατάξεις.
- (11) Η Ένωση εφαρμόζει από καιρό μια προσέγγιση με στόχο την απλούστευση του κανονιστικού πλαισίου της ΚΠΠ. Η προσέγγιση αυτή θα πρέπει να εφαρμοσθεί επίσης στους κανονισμούς που αφορούν την πολιτική ποιότητας των γεωργικών προϊόντων, χωρίς με τον τρόπο αυτό να θίξει υπό αμφισβήτηση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των συγκεκριμένων προϊόντων.
- (12) Ορισμένοι κανονισμοί που αποτελούν τμήμα της πολιτικής για την ποιότητα των γεωργικών προϊόντων αναθεωρήθηκαν πρόσφατα αλλά δεν έχουν ακόμη εφαρμοσθεί πλήρως. Κατά συνέπεια δεν θα πρέπει να περιληφθούν στον παρόντα κανονισμό. Ωστόσο, θα μπορούσαν να ενσωματωθούν σε μεταγενέστερο στάδιο, όταν η νομοθεσία θα έχει πλήρως εφαρμοσθεί.
- (13) Βάσει των ανωτέρω, οι ακόλουθες διατάξεις θα πρέπει να συγχωνευθούν σε ένα ενιαίο νομοθετικό πλαίσιο που θα περιλαμβάνει τις νέες ή ενημερωμένες διατάξεις των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 509/2006 και (ΕΚ) αριθ. 510/2006, καθώς και όσες διατάξεις των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 509/2006 και (ΕΚ) αριθ. 510/2006 διατηρούνται.
- (14) Συνεπώς, για λόγους σαφήνειας και διαφάνειας, οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 509/2006 και (ΕΚ) αριθ. 510/2006 θα πρέπει να καταργηθούν και να αντικατασταθούν από τον παρόντα κανονισμό.
- (15) Το πεδίο εφαρμογής του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να περιοριστεί στα γεωργικά προϊόντα που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση και περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της Συνθήκης και σε κατάλογο προϊόντων που δεν εμπίπτουν στο εν λόγω παράρτημα και συνδέονται στενά με τη γεωργική παραγωγή ή την αγροτική οικονομία.
- (16) Οι κανόνες που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να εφαρμόζονται χωρίς να θίγουν την ισχύουσα νομοθεσία της Ένωσης για τους οίνους, τους αρωματισμένους οίνους, τα αλκοολούχα ποτά, τα προϊόντα βιολογικής καλλιέργειας και τις εξόχως απόκεντρες περιοχές.
- (17) Το πεδίο εφαρμογής για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις θα πρέπει να περιοριστεί σε προϊόντα για τα οποία υπάρχει ουσιαστικός δεσμός μεταξύ των χαρακτηριστικών του προϊόντος ή τροφίμου και της γεωγραφικής προέλευσης. Η υπαγωγή στο τρέχον σύστημα ορισμένων μόνον τύπων σοκολάτας ως προϊόντων ζαχαροπλαστικής αποτελεί ανωμαλία προς διόρθωση.
- (18) Οι ειδικοί στόχοι της προστασίας των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων εξασφαλίζουν δίκαιη απόδοση για τους γεωργούς και τους παραγωγούς, όσον αφορά τα στοιχεία ποιότητας και τα χαρακτηριστικά δεδομένου προϊόντος ή του τρόπου παραγωγής του, και την παροχή σαφούς πληροφόρησης για προϊόντα με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά συνδεδεμένα με τη γεωγραφική προέλευση, ώστε οι καταναλωτές να είναι καλύτερα ενημερωμένοι όταν επιλέγουν τα προϊόντα που αγοράζουν.

(1) ΕΕ L 149 της 14.6.1991, σ. 1.

(2) ΕΕ L 10 της 12.1.2002, σ. 47.

(3) ΕΕ L 42 της 14.2.2006, σ. 1.

(4) ΕΕ L 93 της 31.3.2006, σ. 1.

(5) ΕΕ L 93 της 31.3.2006, σ. 12.

(6) ΕΕ L 299 της 16.11.2007, σ. 1.

(7) ΕΕ L 189 της 20.7.2007, σ. 1.

(8) ΕΕ L 39 της 13.2.2008, σ. 16.

(9) ΕΕ L 109 της 6.5.2000, σ. 29.

- (19) Η εξασφάλιση του ομοιόμορφου σεβασμού, σε όλη την Ένωση, των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που σχετίζονται με τις ονομασίες που προστατεύονται στην Ένωση αποτελεί προτεραιότητα η οποία μπορεί να επιτευχθεί αποτελεσματικότερα σε επίπεδο Ένωσης.
- (20) Ένα ενωσιακό πλαίσιο που προστατεύει τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις, προβλέποντας την καταχώρισή τους σε μητρώο, διευκολύνει την ανάπτυξη των μέσων αυτών, δεδομένου ότι η επακόλουθη, πιο ομοιόμορφη προσέγγιση εξασφαλίζει ισότιμο ανταγωνισμό μεταξύ των παραγωγών προϊόντων που φέρουν τις εν λόγω ενδείξεις και ενισχύει την αξιοπιστία αυτών των προϊόντων στα μάτια των καταναλωτών. Θα πρέπει να προβλεφθούν διατάξεις για την ανάπτυξη ονομασιών προέλευσης και γεωγραφικών ενδείξεων σε επίπεδο Ένωσης και για να προωθηθεί η δημιουργία μηχανισμών για την προστασία τους σε τρίτες χώρες, στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ) ή πολυμερών και διμερών συμφωνιών, ώστε να διευκολυνθεί με αυτόν τον τρόπο η αναγνώριση της ποιότητας των προϊόντων και του τρόπου παραγωγής τους ως παράγοντα προστιθέμενης αξίας.
- (21) Λαμβανομένης υπόψη της πείρας που έχει αποκτηθεί από την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2081/92 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουλίου 1992, για την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης των γεωργικών προϊόντων και των τροφίμων⁽¹⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 510/2006, είναι αναγκαίο να αντιμετωπισθούν ορισμένα ζητήματα, να αποσαφηνισθούν και να απλουστευθούν ορισμένοι κανόνες και να εξορθολογισθούν οι διαδικασίες του εν λόγω συστήματος.
- (22) Λαμβανομένης υπόψη της υφιστάμενης πρακτικής, τα δύο διαφορετικά μέσα πιστοποίησης του δεσμού μεταξύ του προϊόντος και της γεωγραφικής του προέλευσης, δηλαδή η προστατευόμενη ονομασία προέλευσης και η προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη, θα πρέπει να ορισθούν περαιτέρω και να διατηρηθούν. Θα πρέπει, χωρίς αλλαγή της βασικής έννοιας των μέσων αυτών, να εγκριθούν ορισμένες τροποποιήσεις των ορισμών, προκειμένου να ληφθεί καλύτερα υπόψη ο ορισμός των γεωγραφικών ενδείξεων που περιλαμβάνεται στη συμφωνία για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας στον τομέα του εμπορίου και να καταστεί η κατανόηση των ενδείξεων αυτών απλούστερη και σαφέστερη για τις επιχειρήσεις.
- (23) Τα γεωργικά προϊόντα ή τρόφιμα που φέρουν τέτοια γεωγραφική περιγραφή θα πρέπει να πληρούν ορισμένους όρους που περιλαμβάνονται στις προδιαγραφές, όπως συγκεκριμένες απαιτήσεις με στόχο την προστασία των φυσικών πόρων ή του τοπίου στην περιοχή παραγωγής ή τη βελτίωση της διαβίωσης των εκτρεφόμενων ζώων.
- (24) Για να δικαιούνται προστασία στην επικράτεια των κρατών μελών, οι ονομασίες προέλευσης και οι γεωγραφικές ενδείξεις θα πρέπει να καταχωρίζονται μόνο σε ενωσιακό επίπεδο. Από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρισης σε επίπεδο Ένωσης τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν μεταβατική προστασία σε εθνικό επίπεδο χωρίς να θίγεται το ενδοενωσιακό ή διεθνές εμπόριο. Η προστασία που παρέχεται από τον παρόντα κανονισμό με την καταχώριση θα πρέπει να είναι επίσης διαθέσιμη για ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις τρίτων χωρών που πληρούν τα αντίστοιχα κριτήρια και προστατεύονται στη χώρα προέλευσης.
- (25) Η διαδικασία καταχώρισης σε ενωσιακό επίπεδο θα πρέπει να επιτρέπει σε κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο με έννομο συμφέρον από κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους το οποίο αφορά η αίτηση ή από τρίτη χώρα να ασκεί τα δικαιώματά του κοινοποιώντας τις ενστάσεις του.
- (26) Η καταχώριση των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων στο μητρώο θα πρέπει επίσης να παρέχει πληροφορίες στους καταναλωτές και τους ασχολούμενους με την εμπορική διακίνηση των προϊόντων.
- (27) Η Ένωση διαπραγματεύεται διεθνείς συμφωνίες, που περιλαμβάνουν τις σχετικές με την προστασία των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων, με τους εμπορικούς της εταίρους. Προκειμένου να διευκολύνεται η παροχή πληροφοριών στο κοινό σχετικά με τις ονομασίες που προστατεύονται με τον τρόπο αυτό και ιδίως να διασφαλίζονται η προστασία και ο έλεγχος της χρήσης των εν λόγω ονομασιών, οι ονομασίες μπορούν να καταχωρίζονται στο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων. Οι ονομασίες πρέπει να καταχωρίζονται στο μητρώο ως προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, εκτός εάν χαρακτηρίζονται ρητά ως ονομασίες προέλευσης στις σχετικές διεθνείς συμφωνίες.
- (28) Λόγω του ιδιαίτερου χαρακτήρα τους, θα πρέπει να θεσπισθούν ειδικές διατάξεις για την επισήμανση όσον αφορά τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, οι οποίες να απαιτούν από τους παραγωγούς να χρησιμοποιούν στη συσκευασία τα κατάλληλα ενωσιακά σύμβολα ή ενδείξεις. Στην περίπτωση των ενωσιακών ονομασιών, η χρήση αυτών των συμβόλων ή των ενδείξεων θα πρέπει να καταστεί υποχρεωτική στην περίπτωση των ενωσιακών ονομασιών, ώστε να γίνουν ευρύτερα γνωστά στους καταναλωτές τα προϊόντα της εν λόγω κατηγορίας και οι εγγυήσεις που συνδέονται με αυτά και να καταστεί δυνατή η ευκολότερη αναγνώριση των εν λόγω προϊόντων στην αγορά και κατά τον τρόπο αυτό να διευκολύνονται οι έλεγχοι. Λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων του ΠΟΕ, η χρήση αυτών των συμβόλων ή ενδείξεων θα πρέπει να είναι προαιρετική για τις γεωγραφικές ενδείξεις και τις ονομασίες προέλευσης καταγωγής τρίτης χώρας.
- (29) Θα πρέπει να παρέχεται προστασία στις ονομασίες που περιλαμβάνονται στο μητρώο, ώστε να εξασφαλισθεί η θεμιτή χρήση τους και να αποτραπούν πρακτικές που μπορούν να παραπλανήσουν τους καταναλωτές. Επιπλέον, θα πρέπει να αποσαφηνισθούν τα μέσα που εξασφαλίζουν την προστασία των γεωγραφικών ενδείξεων και των ονομασιών προέλευσης, ιδίως όσον αφορά τον ρόλο των ομάδων παραγωγών και των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών.
- (30) Θα πρέπει να προβλεφθούν ειδικές παρεκκλίσεις, οι οποίες να επιτρέπουν, για μεταβατικά χρονικά διαστήματα, τη χρήση καταχωρισμένης ονομασίας εκ παραλλήλου με άλλες ονομασίες. Οι εν λόγω παρεκκλίσεις θα πρέπει να είναι

(¹) ΕΕ L 208 της 24.7.1992, σ. 1.

απλούστερες και σαφέστερες. Σε ορισμένες περιπτώσεις, για να αντιμετωπισθούν προσωρινές δυσκολίες και με μακροπρόθεσμο στόχο την εξασφάλιση της συμμόρφωσης όλων των παραγωγών με τις προδιαγραφές, οι εν λόγω παρεκκλίσεις μπορούν να εγκρίνονται για χρονικό διάστημα έως 10 ετών.

- (31) Θα πρέπει να διευκρινισθεί το πεδίο προστασίας που προβλέπεται από τον παρόντα κανονισμό, ιδίως όσον αφορά τους περιορισμούς της καταχώρισης νέων εμπορικών σημάτων που θεσπίζονται στην οδηγία 2008/95/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2008, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών περί σημάτων ⁽¹⁾ οι οποίοι συγκρούονται με την καταχώριση προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων, όπως ήδη ισχύει για την καταχώριση νέων εμπορικών σημάτων σε επίπεδο Ένωσης. Χρειάζεται αντίστοιχη διευκρίνιση και όσον αφορά τους κατόχους προγενέστερων δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, ιδίως όσον αφορούν τα εμπορικά σήματα και ομώνυμες ονομασίες που έχουν καταχωρισθεί ως προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης ή προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις.
- (32) Η προστασία των ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων θα πρέπει να επεκταθεί στην αθέμιτη χρήση, την απομίμηση και την επίκληση των καταχωρισμένων ονομασιών σε εμπορεύματα καθώς και σε υπηρεσίες προκειμένου να εξασφαλισθεί υψηλό επίπεδο προστασίας και να ευθυγραμμισθεί η προστασία με αυτήν που ισχύει για τον αμπελοοινικό τομέα. Όταν προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης ή προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις χρησιμοποιούνται ως συστατικά, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η ανακοίνωση της Επιτροπής με τίτλο «Κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την επισήμανση των τροφίμων στα οποία χρησιμοποιούνται προϊόντα με προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης (ΠΟΠ) και προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις (ΠΓΕ) ως συστατικά».
- (33) Οι ονομασίες που είναι ήδη καταχωρισμένες βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 510/2006 στις 3 Ιανουαρίου 2013 θα πρέπει να εξακολουθήσουν να προστατεύονται βάσει του παρόντος κανονισμού και θα πρέπει να συμπεριληφθούν αυτομάτως στο μητρώο.
- (34) Ο συγκεκριμένος στόχος του συστήματος που αφορά τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα είναι να διευκολύνει τους παραγωγούς παραδοσιακών προϊόντων στην ενημέρωση των καταναλωτών σχετικά με τα στοιχεία τα οποία προσδίδουν αξία στα προϊόντα τους. Ωστόσο, δεδομένου ότι έχουν καταχωρισθεί ελάχιστες ονομασίες, το ισχύον σύστημα για τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα δεν έχει επιτύχει τους στόχους του. Οι ισχύουσες διατάξεις θα πρέπει επομένως να βελτιωθούν, να αποσαφηνισθούν και να αποκτήσουν αυστηρότερο χαρακτήρα, ώστε το σύστημα να καταστεί πιο κατανοητό, λειτουργικό και ελκυστικό για τους υποψήφιους αιτούντες.
- (35) Το τρέχον σύστημα παρέχει την επιλογή καταχώρισης μιας ονομασίας για σκοπούς ταυτοποίησης χωρίς δέσμευσή της στην Ένωση. Καθώς αυτή η επιλογή δεν έχει γίνει πλήρως κατανοητή από τους ενδιαφερόμενους φορείς και δεδομένου ότι η ταυτοποίηση παραδοσιακών προϊόντων μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο κράτους μέλους ή σε περιφερειακό επίπεδο κατ' εφαρμογή της αρχής της επικουρικότητας, η επιλογή αυτή θα πρέπει να καταργηθεί. Βάσει της

εμπειρίας, το σύστημα θα πρέπει να αφορά μόνο τη δέσμευση ονομασιών στο σύνολο της Ένωσης.

- (36) Για να εξασφαλισθεί ότι οι ονομασίες γνήσιων παραδοσιακών προϊόντων θα καταχωρίζονται βάσει του συστήματος, θα πρέπει να προσαρμοστούν τα κριτήρια και οι προϋποθέσεις καταχώρισης ονομασίας, ιδίως εκείνες που αφορούν τον ορισμό της έννοιας «παραδοσιακό», η οποία θα πρέπει να καλύπτει προϊόντα τα οποία παράγονται επί μεγάλο χρονικό διάστημα.
- (37) Για να εξασφαλισθούν η συμμόρφωση των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων με τις προδιαγραφές τους καθώς και η συνοχή τους, θα πρέπει οι ίδιοι οι παραγωγοί, οργανωμένοι σε ομάδες, να ορίζουν το προϊόν εκπονώντας προδιαγραφές. Η επιλογή της καταχώρισης μιας ονομασίας ως εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος θα πρέπει να παρέχεται στους παραγωγούς τρίτων χωρών.
- (38) Για να δικαιούνται δέσμευση της ονομασίας τους, τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα θα πρέπει να καταχωρίζονται σε επίπεδο Ένωσης. Η καταχώριση στο μητρώο θα πρέπει επίσης να παρέχει πληροφορίες στους καταναλωτές και τους ασχολούμενους με την εμπορική διακίνηση των προϊόντων.
- (39) Για να αποφεύγεται η δημιουργία άνισων όρων ανταγωνισμού, κάθε παραγωγός, συμπεριλαμβανομένων των παραγωγών τρίτων χωρών, θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιεί μια καταχωρισμένη ονομασία εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος, εφόσον το εν λόγω προϊόν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των σχετικών προδιαγραφών και ο παραγωγός υπάγεται σε σύστημα ελέγχων. Για τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα που παράγονται στην Ένωση, το σύμβολο της Ένωσης θα πρέπει να αναγράφεται στην ετικέτα και θα πρέπει να είναι δυνατόν να συνοδεύεται από την ένδειξη «εγγυημένο παραδοσιακό ιδιότυπο προϊόν».
- (40) Προκειμένου να προστατεύονται οι καταχωρισμένες ονομασίες από αθέμιτη χρήση ή από πρακτικές οι οποίες μπορούν να παραπλανήσουν τους καταναλωτές, η χρήση τους θα πρέπει να υπόκειται σε δέσμευση.
- (41) Για τις ήδη καταχωρισμένες δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 509/2006 ονομασίες οι οποίες, στις 3 Ιανουαρίου 2013, δεν θα ενέπιπταν διαφορετικά στο πεδίο εφαρμογής του, οι όροι χρήσης που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 509/2006 θα πρέπει να εξακολουθήσουν να ισχύουν για μεταβατική περίοδο.
- (42) Θα πρέπει να θεσπισθεί διαδικασία για την καταχώριση ονομασιών που είναι καταχωρισμένες χωρίς δέσμευση της ονομασίας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 509/2006, προκειμένου να μπορέσουν να καταχωρισθούν με δέσμευση της ονομασίας.
- (43) Θα πρέπει, εξάλλου, να προβλεφθούν μεταβατικά μέτρα που θα εφαρμόζονται στις αιτήσεις καταχώρισης οι οποίες θα έχουν υποβληθεί στην Επιτροπή πριν από τις 3 Ιανουαρίου 2013.
- (44) Θα πρέπει να καθιερωθεί επίσης μια δεύτερη σειρά συστημάτων ποιότητας, βασισμένων σε ποιοτικές ενδείξεις που προσδίδουν αξία, τα οποία θα μπορούν να γνωστοποιηθούν στην εσωτερική αγορά και να εφαρμοσθούν σε προαιρετική βάση. Αυτές οι προαιρετικές ενδείξεις ποιότητας θα πρέπει

⁽¹⁾ ΕΕ L 299 της 8.11.2008, σ. 25.

- να αναφέρουν ιδιαίτερα οριζόντια χαρακτηριστικά όσον αφορά μία ή περισσότερες κατηγορίες προϊόντων, μεθόδους καλλιέργειας ή εκτροφής ή στοιχία των μεθόδων μεταποίησης που ισχύουν για συγκεκριμένες περιοχές. Η προαιρετική ένδειξη «προϊόν ορεινής παραγωγής» πληροί έως τώρα τις προϋποθέσεις και θα προσδώσει πρόσθετη αξία στο προϊόν στην αγορά. Προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή της οδηγίας 2000/13/ΕΚ όταν η επισήμανση των τροφίμων ενδέχεται να προκαλέσει σύγχυση στους καταναλωτές σε σχέση με τις προαιρετικές ενδείξεις ποιότητας, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της ένδειξης «προϊόντα ορεινής παραγωγής», η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει κατευθυντήριες γραμμές.
- (45) Προκειμένου να αποκτήσουν οι παραγωγοί ορεινών περιοχών ένα αποτελεσματικό μέσο για την καλύτερη εμπορία των προϊόντων τους και για τον περιορισμό των σημερινών κινδύνων σύγχυσης των καταναλωτών όσον αφορά την ορεινή προέλευση των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά, θα πρέπει να προβλεφθεί η θέσπιση, σε επίπεδο Ένωσης, προαιρετικής ένδειξης ποιότητας για τα προϊόντα ορεινής παραγωγής. Ο ορισμός των ορεινών περιοχών θα πρέπει να βασισθεί στα γενικά κριτήρια ταξινόμησης που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό ορεινής περιοχής στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1257/1999 του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤ-ΠΕ) ⁽¹⁾.
- (46) Η προστιθέμενη αξία των γεωγραφικών ενδείξεων και των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων βασίζεται στην εμπιστοσύνη των καταναλωτών. Για να εδραιωθεί η εμπιστοσύνη αυτή, θα πρέπει οι ενδείξεις να συνοδεύονται από αποτελεσματικές εξακριβώσεις και ελέγχους. Αυτά τα συστήματα ποιότητας θα πρέπει να υπόκεινται σε σύστημα παρακολούθησης με επισήμους ελέγχους, σύμφωνα με τις αρχές που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 882/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, για τη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία περί ζωοτροφών και τροφίμων και προς τους κανόνες για την υγεία και την καλή διαβίωση των ζώων ⁽²⁾, θα πρέπει δε να συμπεριλαμβάνουν σύστημα ελέγχων σε όλα τα στάδια της παραγωγής, μεταποίησης και διανομής. Προκειμένου να διευκολυνθεί η καλύτερη εφαρμογή, από τα κράτη μέλη, των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 σχετικά με τους ελέγχους των γεωγραφικών ενδείξεων και των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων, στον παρόντα κανονισμό θα πρέπει να περιλαμβάνονται παραπομπές στα πλέον συναφή άρθρα.
- (47) Για να παρέχεται στους καταναλωτές η εγγύηση ότι τα προϊόντα που φέρουν τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις και τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα διαδίδονται ιδιαίτερα χαρακτηριστικά, οι επιχειρήσεις θα πρέπει να υπόκεινται σε σύστημα εξακρίβωσης της συμμόρφωσης προς τις προδιαγραφές των προϊόντων.
- (48) Οι αρμόδιες αρχές θα πρέπει να πληρούν ορισμένα λειτουργικά κριτήρια, ώστε να εξασφαλίζονται η αμεροληψία και η αποτελεσματικότητά τους. Θα πρέπει να προβλεφθεί η θέσπιση διατάξεων όσον αφορά τη μεταβίβαση ορισμένων αρμοδιοτήτων σε οργανισμούς ελέγχου για την εκτέλεση ειδικών ελεγκτικών καθηκόντων.
- (49) Για τη διαπίστευση των οργανισμών ελέγχου θα πρέπει να χρησιμοποιούνται τα ευρωπαϊκά πρότυπα (πρότυπα EN) που έχουν αναπτυχθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή Τυποποίησης (CEN) και τα διεθνή πρότυπα που έχουν αναπτυχθεί από τον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO), τα οποία θα πρέπει επίσης να εφαρμόζονται από τους εν λόγω οργανισμούς κατά τις εργασίες τους. Η διαπίστευση αυτών των οργανισμών θα πρέπει να πραγματοποιείται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων ⁽³⁾.
- (50) Στα πολυετή εθνικά σχέδια ελέγχου και στις ετήσιες εκθέσεις που εκπονούνται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 882/2004 θα πρέπει να περιλαμβάνεται ενημέρωση για τις δραστηριότητες ελέγχου που αφορούν τις γεωγραφικές ενδείξεις και τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα.
- (51) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιβάλλουν τέλη για την κάλυψη των δαπανών τους.
- (52) Οι ισχύοντες κανόνες που αφορούν τη συνέχιση της χρήσης ονομασιών γενικού χαρακτήρα θα πρέπει να διευκρινισθούν, ώστε οι γενικές ενδείξεις που είναι όμοιες με προστατευόμενη ή δεσμευμένη ονομασία ή ένδειξη ή αποτελούν τμήμα τέτοιας ονομασίας ή ένδειξης να διατηρούν τον γενικό τους χαρακτήρα.
- (53) Η ημερομηνία για τον καθορισμό της αρχαιότητας εμπορικού σήματος και ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης θα πρέπει να είναι η ημερομηνία υποβολής αίτησης καταχώρισης του εμπορικού σήματος στην Ένωση ή στα κράτη μέλη και η ημερομηνία υποβολής αίτησης προστασίας της ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης στην Επιτροπή.
- (54) Οι διατάξεις για την απόρριψη ή συνύπαρξη ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης λόγω σύγκρουσης με προγενέστερο εμπορικό σήμα θα πρέπει να εξακολουθήσουν να ισχύουν.
- (55) Τα κριτήρια βάσει των οποίων θα πρέπει τα μεταγενέστερα εμπορικά σήματα να απορρίπτονται ή, εάν έχουν καταχωριστεί, να ακυρώνονται για λόγους σύγκρουσης με προγενέστερη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη θα πρέπει να αντιστοιχούν στο εύρος της προστασίας που παρέχεται σε ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη.
- (56) Οι διατάξεις που αφορούν συστήματα τα οποία κατοχυρώνουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και ειδικότερα αυτές που έχουν θεσπισθεί βάσει του συστήματος ποιότητας για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις και αυτές που έχουν θεσπισθεί βάσει της νομοθεσίας περί εμπορικών σημάτων δεν θα πρέπει να θίγονται από τη δέσμευση ονομασιών και την καθιέρωση ενδείξεων και συμβόλων βάσει των συστημάτων ποιότητας για τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα και για τις προαιρετικές ενδείξεις ποιότητας.

⁽¹⁾ ΕΕ L 160 της 26.6.1999, σ. 80.

⁽²⁾ ΕΕ L 165 της 30.4.2004, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 218 της 13.8.2008, σ. 30.

- (57) Ο ρόλος των ομάδων θα πρέπει να αποσαφηνισθεί και να αναγνωρισθεί. Οι ομάδες διαδραματίζουν ουσιώδη ρόλο στη διαδικασία υποβολής αιτήσεων για την καταχώριση ονομασιών που συνιστούν ονομασίες προέλευσης, γεωγραφικές ενδείξεις και εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα, καθώς και στην τροποποίηση των προδιαγραφών και των αιτήσεων ακύρωσης. Οι ομάδες μπορούν επίσης να αναπτύξουν δραστηριότητες σχετικές με την επιτήρηση της επιβολής της προστασίας των καταχωρισμένων ονομασιών, τη συμμόρφωση της παραγωγής με τις προδιαγραφές των προϊόντων, την ενημέρωση και την προώθηση της καταχωρισμένης ονομασίας, καθώς και, γενικά, κάθε δραστηριότητα που αποβλέπει στη βελτίωση της αξίας των καταχωρισμένων ονομασιών και της αποτελεσματικότητας των συστημάτων ποιότητας. Επιπλέον θα πρέπει να παρακολουθεί τη θέση των προϊόντων στην αγορά. Ωστόσο, οι δραστηριότητες αυτές δεν θα πρέπει να διευκολύνουν ούτε να οδηγούν σε συμπεριφορές που αντιβαίνουν στις αρχές του υγιούς ανταγωνισμού και δεν συνάδουν προς τα άρθρα 101 και 102 της Συνθήκης.
- (58) Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι ονομασίες που καταχωρίζονται ως ονομασίες προέλευσης, γεωγραφικές ενδείξεις και εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα πληρούν τους όρους του παρόντος κανονισμού, οι αιτήσεις θα πρέπει να εξετάζονται από τις εθνικές αρχές του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, σύμφωνα με ελάχιστες κοινές διατάξεις που περιλαμβάνουν εθνική διαδικασία ενστάσεων. Η Επιτροπή θα πρέπει κατόπιν να εξετάζει ενδελεχώς τις αιτήσεις ώστε να εξασφαλίζει ότι δεν υπάρχουν πρόδηλα σφάλματα και ότι έχουν ληφθεί υπόψη η νομοθεσία της Ένωσης και τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων που βρίσκονται εκτός του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.
- (59) Η καταχώριση ως ονομασίες προέλευσης, γεωγραφικές ενδείξεις και εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα θα πρέπει να είναι δυνατή για τις ονομασίες προϊόντων καταγωγής τρίτων χωρών που πληρούν τους όρους του παρόντος κανονισμού.
- (60) Τα σύμβολα, οι ενδείξεις και οι συντομογραφίες που βεβαιώνουν τη συμμετοχή σε σύστημα ποιότητας καθώς και τα αντίστοιχα δικαιώματα που αφορούν την Ένωση θα πρέπει να προστατεύονται στην Ένωση, καθώς και στις τρίτες χώρες, ώστε να εξασφαλίζεται ότι θα χρησιμοποιούνται σε γνήσια προϊόντα και ότι δεν θα παραπλανώνται οι καταναλωτές όσον αφορά τα ποιοτικά χαρακτηριστικά των προϊόντων. Επιπλέον, προκειμένου να είναι αποτελεσματική η προστασία, η Επιτροπή θα πρέπει να έχει πρόσβαση σε εύλογους δημοσιονομικούς πόρους με κεντρική διαχείριση εντός του πλαισίου του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1698/2005 του Συμβουλίου, της 20ής Σεπτεμβρίου 2005, για τη στήριξη της αγροτικής ανάπτυξης από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) ⁽¹⁾ και σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2005, για τη χρηματοδότηση της κοινής γεωργικής πολιτικής ⁽²⁾.
- (61) Η διαδικασία καταχώρισης προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης, προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων και εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων, συμπεριλαμβανόμενων των περιόδων εξέτασης και ενστάσεων, θα πρέπει να συντομευθεί και να βελτιωθεί, ιδίως όσον αφορά τη λήψη αποφάσεων. Η Επιτροπή, σε ορισμένες περιπτώσεις επικουρούμενη από τα κράτη μέλη, θα πρέπει να είναι αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων σχετικά με τις καταχωρίσεις. Θα πρέπει να θεσπισθούν διαδικασίες οι οποίες θα επιτρέπουν την τροποποίηση των προδιαγραφών προϊόντος μετά την καταχώριση, καθώς και την ακύρωση καταχωρισμένων ονομασιών, ιδίως εάν το προϊόν δεν πληροί πλέον τις αντίστοιχες προδιαγραφές προϊόντος ή εάν μια ονομασία δεν χρησιμοποιείται πλέον στην αγορά.
- (62) Προκειμένου να διευκολυνθεί η διασυννοριακή υποβολή αιτήσεων για κοινή καταχώριση προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης, προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων ή εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων, θα πρέπει να προβλεφθούν κατάλληλες διαδικασίες.
- (63) Προκειμένου να συμπληρωθούν ή να τροποποιηθούν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης όσον αφορά τη συμπλήρωση του καταλόγου προϊόντων που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού, τον καθορισμό περιορισμών και παρεκκλίσεων όσον αφορά την προέλευση των ζωοτροφών σε περίπτωση ονομασίας προέλευσης, τον καθορισμό περιορισμών και παρεκκλίσεων όσον αφορά τη σφαγή ζώων ή την προέλευση των πρώτων υλών, τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τον περιορισμό των πληροφοριών που περιέχονται στις προδιαγραφές του προϊόντος, τη θέσπιση των συμβόλων της Ένωσης, τη θέσπιση πρόσθετων μεταβατικών κανόνων προκειμένου να προστατεύονται τα δικαιώματα και τα ένομα συμφέροντα των παραγωγών ή των ενδιαφερομένων, τη θέσπιση περαιτέρω λεπτομερειών για τα κριτήρια επιλεξιμότητας για τις ονομασίες εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων, τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων που αφορούν τα κριτήρια για προαιρετικές ενδείξεις ποιότητας, τη δέσμευση μιας πρόσθετης προαιρετικής ένδειξης ποιότητας και τον καθορισμό των όρων χρήσης της και την τροποποίηση των εν λόγω όρων χρήσης, τη θέσπιση παρεκκλίσεων από τους όρους χρήσης του όρου «προϊόν ορεινής παραγωγής» και την καθιέρωση των μεθόδων παραγωγής και άλλων σχετικών κριτηρίων για τη χρήση της εν λόγω προαιρετικής ένδειξης ποιότητας και ειδικότερα τη θέσπιση των όρων υπό τους οποίους οι πρώτες ύλες ή οι ζωοτροφές είναι δυνατόν να προέρχονται από μη ορεινές περιοχές, τη θέσπιση πρόσθετων κανόνων για τον προσδιορισμό του γενικού χαρακτήρα των ενδείξεων στην Ένωση, τον προσδιορισμό της χρήσης της ονομασίας φυτικής ποικιλίας ή φυλής ζώων και τη θέσπιση των κανόνων διεξαγωγής της εθνικής διαδικασίας ενστάσεων για κοινές αιτήσεις που αφορούν το έδαφος περισσότερο του ενός κρατών και για τη συμπλήρωση των κανόνων της διαδικασίας υποβολής αιτήσεων, της διαδικασίας ενστάσεων, της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθούν οι αιτήσεις τροποποίησης και της διαδικασίας ακύρωσης εν γένει. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διεξάγει η Επιτροπή τις κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες, ακόμα και σε επίπεδο εμπειρογνομώνων. Η Επιτροπή, όταν ετοιμάζει και συντάσσει

⁽¹⁾ ΕΕ L 277 της 21.10.2005, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 209 της 11.8.2005, σ. 1.

κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, θα πρέπει να εξασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και κατάλληλη διαβίβαση των σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

(64) Προκειμένου να εξασφαλισθούν ενιαίες προϋποθέσεις για την εκτέλεση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες όσον αφορά τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τη μορφή των προδιαγραφών του προϊόντος, τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη μορφή και το περιεχόμενο του μητρώου των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων, τον ορισμό των τεχνικών χαρακτηριστικών των συμβόλων της Ένωσης και των ενδείξεων, καθώς και των κανόνων χρήσης τους στα προϊόντα, μεταξύ άλλων όσον αφορά το κατάλληλο κείμενο που πρέπει να χρησιμοποιείται στις διάφορες γλώσσες, τη χορήγηση και παράταση μεταβατικών περιόδων για προσωρινές παρεκκλίσεις όσον αφορά τη χρήση των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων, τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη μορφή και το περιεχόμενο του μητρώου εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων, τη θέσπιση κανόνων προστασίας των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων, τη θέσπιση όλων των μέτρων σχετικά με έντυπα, διαδικασίες και άλλες τεχνικές λεπτομέρειες που απαιτούνται για την εφαρμογή του τίτλου IV, τη θέσπιση κανόνων χρήσης των προαιρετικών ενδείξεων ποιότητας, τη θέσπιση κανόνων ενιαίας προστασίας των ενδείξεων, συντηρήσεων και συμβόλων που παραπέμπουν στα συστήματα ποιότητας, τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη διαδικασία, τη μορφή και την υποβολή των αιτήσεων καταχώρισης και των ενστάσεων, την απόρριψη της αίτησης, την απόφαση σχετικά με την καταχώριση ονομασίας εάν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη διαδικασία, τη μορφή και την υποβολή αίτησης τροποποίησης, την ακύρωση της καταχώρισης προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης, προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης ή εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος και τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τη διαδικασία και τη μορφή της διαδικασίας ακύρωσης και την υποβολή των αιτήσεων ακύρωσης. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽¹⁾.

(65) Όσον αφορά τη θέσπιση και τήρηση μητρώων των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης, των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων και των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων, που έχουν αναγνωρισθεί βάσει του παρόντος συστήματος, τον ορισμό των μέσων δημοσιοποίησης του ονόματος και της διεύθυνσης των οργανισμών πιστοποίησης προϊόντων και την καταχώριση ονομασίας εάν δεν υπάρχει καμία κοινοποίηση ένστασης ή καμία παραδεκτή αιτιολογημένη δήλωση ένστασης ή, σε περίπτωση που υπάρχει, έχει επιτευχθεί συμφωνία, θα πρέπει να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις χωρίς εφαρμογή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΤΙΤΛΟΣ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Στόχοι

1. Στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να βοηθηθούν οι παραγωγοί γεωργικών προϊόντων και τροφίμων να γνωστοποιούν τα χαρακτηριστικά προϊόντος και τα στοιχεία της γεωργικής παραγωγής των εν λόγω προϊόντων και τροφίμων σε αγοραστές και καταναλωτές, εξασφαλίζοντας με αυτόν τον τρόπο:

- τον ισότιμο ανταγωνισμό για τους γεωργούς και τους παραγωγούς γεωργικών προϊόντων και τροφίμων τα οποία διαθέτουν χαρακτηριστικά και στοιχεία τα οποία προσδίδουν αξία·
- τη διάθεση αξιόπιστων πληροφοριών στους καταναλωτές σχετικά με τα εν λόγω προϊόντα·
- τον σεβασμό των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας· και
- τη συνοχή της εσωτερικής αγοράς.

Τα μέτρα που θεσπίζονται στον παρόντα κανονισμό έχουν στόχο να στηρίζουν τις γεωργικές και μεταποιητικές δραστηριότητες και τα συστήματα γεωργίας που συνδέονται με προϊόντα υψηλής ποιότητας, συμβάλλοντας με τον τρόπο αυτό στην επίτευξη των στόχων της πολιτικής για την αγροτική ανάπτυξη.

2. Ο παρών κανονισμός προβλέπει συστήματα ποιότητας τα οποία παρέχουν τη βάση για την ταυτοποίηση και, κατά περίπτωση, την προστασία ονομασιών και ενδείξεων που δηλώνουν ή περιγράφουν ιδίως τα γεωργικά προϊόντα με:

- χαρακτηριστικά που προσδίδουν αξία· ή
- στοιχεία που προσδίδουν αξία λόγω των μεθόδων γεωργικής παραγωγής ή μεταποίησης που χρησιμοποιούνται στην παραγωγή τους ή του τόπου παραγωγής ή εμπορίας τους.

Άρθρο 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών κανονισμός καλύπτει γεωργικά προϊόντα προοριζόμενα για ανθρώπινη κατανάλωση τα οποία περιλαμβάνονται στο παράρτημα I της Συνθήκης και άλλα γεωργικά προϊόντα και τρόφιμα τα οποία περιλαμβάνονται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού.

Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη διεθνείς δεσμεύσεις ή νέες μέθοδοι παραγωγής ή νέα υλικά, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, οι οποίες συμπληρώνουν τον κατάλογο προϊόντων που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I του παρόντος κανονισμού. Τα προϊόντα αυτά συνδέονται στενά με τα γεωργικά προϊόντα ή την αγροτική οικονομία.

2. Ο παρών κανονισμός δεν ισχύει για τα αλκοολούχα ποτά, τους αρωματισμένους οίνους ή τα αμπελοοινικά προϊόντα, όπως ορίζονται στο παράρτημα XIβ του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, με εξαίρεση τα ξίδια οίνου.

(¹) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη άλλων ειδικών διατάξεων της Ένωσης που αφορούν τη διάθεση προϊόντων στην αγορά και, ειδικότερα, την ενιαία κοινή οργάνωση των αγορών και την επισήμανση των τροφίμων.

4. Η οδηγία 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών⁽¹⁾ δεν ισχύει για τα συστήματα ποιότητας που θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού εφαρμόζονται οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) «συστήματα ποιότητας»: τα συστήματα που θεσπίζονται βάσει των τίτλων II, III και IV·
- 2) «ομάδα»: κάθε ένωση, ασχέτως νομικής μορφής, η οποία απαρτίζεται κυρίως από παραγωγούς ή μεταποιητές οι οποίοι ασχολούνται με το ίδιο προϊόν·
- 3) «παραδοσιακό»: αυτό το οποίο αποδεδειγμένα χρησιμοποιείται στην εγχώρια αγορά για περίοδο που επιτρέπει τη μετάδοση μεταξύ γενεών· η περίοδος αυτή πρέπει να είναι τουλάχιστον 30 έτη·
- 4) «επισήμανση»: το σύνολο των λέξεων, ενδείξεων, εμπορικών σημάτων, εμπορικών επωνυμιών, εικόνων ή συμβόλων που αφορούν τρόφιμα και τοποθετούνται σε συσκευασία, έγγραφο, πινακίδα, ετικέτα, δακτύλιο ή περιλαίμιο που συνοδεύει ή αναφέρεται στο τρόφιμο αυτό·
- 5) «ιδιότυπος χαρακτήρας» σε σχέση με ένα προϊόν: τα χαρακτηριστικά στοιχεία παραγωγής που διακρίνουν σαφώς ένα προϊόν από παρεμφερή προϊόντα της ίδιας κατηγορίας·
- 6) «γενικές ενδείξεις»: ονομασίες προϊόντων οι οποίες, παρόλο που σχετίζονται με τον τόπο, την περιοχή ή τη χώρα αρχικής παραγωγής ή εμπορίας του προϊόντος, έχουν καθιερωθεί ως κοινή ονομασία προϊόντος στην Ένωση·
- 7) «στάδιο παραγωγής»: παραγωγή, μεταποίηση ή προπαρασκευή·
- 8) «μεταποιημένα προϊόντα»: τρόφιμα που προέρχονται από τη μεταποίηση μη μεταποιημένων προϊόντων. Τα μεταποιημένα προϊόντα είναι δυνατόν να περιέχουν τα συστατικά που απαιτούνται για την παρασκευή τους ή για να τους προσδώσουν ιδιαίτερα χαρακτηριστικά.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΕΣ ΟΝΟΜΑΣΙΕΣ ΠΡΟΕΛΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΕΣ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΕΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ

Άρθρο 4

Στόχος

Θεσπίζεται σύστημα προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων ώστε να βοηθηθούν οι παραγωγοί προϊόντων συνδεδεμένων με μια γεωγραφική περιοχή με τους εξής τρόπους:

- α) με την εξασφάλιση δίκαιων αποδόσεων ανάλογων με την ποιότητα των προϊόντων τους·
- β) με την εξασφάλιση ενιαίας προστασίας των ονομασιών ως δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας στην επικράτεια της Ένωσης·
- γ) με την παροχή σαφούς ενημέρωσης στους καταναλωτές για τα στοιχεία του προϊόντος τα οποία του προσδίδουν αξία.

Άρθρο 5

Απαιτήσεις για τις ονομασίες προέλευσης και τις γεωγραφικές ενδείξεις

1. Για τον σκοπό του παρόντος κανονισμού, ως «ονομασία προέλευσης» νοείται η ονομασία που ταυτοποιεί ένα προϊόν:

- α) το οποίο κατάγεται από συγκεκριμένο τόπο, περιοχή ή, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, χώρα·
- β) του οποίου η ποιότητα ή τα χαρακτηριστικά οφείλονται κυρίως ή αποκλειστικά στο ιδιαίτερο γεωγραφικό περιβάλλον που συμπεριλαμβάνει τους εγγενείς φυσικούς και ανθρώπινους παράγοντες· και
- γ) του οποίου όλα τα στάδια της παραγωγής εκτελούνται εντός της οριοθετημένης γεωγραφικής περιοχής.

2. Για τον σκοπό του παρόντος κανονισμού, ως «γεωγραφική ένδειξη» νοείται η ονομασία που ταυτοποιεί ένα προϊόν:

- α) το οποίο κατάγεται από συγκεκριμένο τόπο, περιοχή ή χώρα·
- β) του οποίου ένα συγκεκριμένο ποιοτικό χαρακτηριστικό, η φήμη ή άλλο χαρακτηριστικό μπορεί να αποδοθεί κυρίως στη γεωγραφική του προέλευση· και
- γ) του οποίου ένα τουλάχιστον από τα στάδια της παραγωγής εκτελείται εντός της οριοθετημένης γεωγραφικής περιοχής.

3. Κατά παρέκκλιση από τις διατάξεις της παραγράφου 1, ορισμένες ονομασίες εξομοιούνται προς ονομασίες προέλευσης, ακόμη και εάν οι πρώτες ύλες των σχετικών προϊόντων προέρχονται από γεωγραφική περιοχή ευρύτερη ή διαφορετική από την οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή, εφόσον:

- α) οριοθετείται η περιοχή παραγωγής των πρώτων υλών·
- β) προβλέπονται ειδικοί όροι για την παραγωγή των πρώτων υλών·

⁽¹⁾ ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37.

- γ) προβλέπεται καθεστώς ελέγχου που εξασφαλίζει την τήρηση των όρων του στοιχείου β) και
- δ) οι εν λόγω ονομασίες προέλευσης αναγνωρίστηκαν ως ονομασίες προέλευσης στη χώρα καταγωγής πριν από την 1η Μαΐου 2004.

Μόνο τα ζώντα ζώα, το κρέας και το γάλα θεωρούνται ως πρώτες ύλες για τους σκοπούς της παρούσας παραγράφου.

4. Προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη η ιδιοτυπία της παραγωγής προϊόντων ζωικής προέλευσης, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, σχετικά με περιορισμούς και παρεκκλίσεις όσον αφορά την προέλευση των ζωοτροφών σε περίπτωση ονομασίας προέλευσης.

Επιπλέον, προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη η ιδιοτυπία ορισμένων προϊόντων ή περιοχών, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, σχετικά με περιορισμούς και παρεκκλίσεις όσον αφορά τη σφαγή ζώων ή την προέλευση των πρώτων υλών.

Οι εν λόγω περιορισμοί και παρεκκλίσεις λαμβάνουν υπόψη, βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, την ποιότητα ή τη χρήση και την αναγνωρισμένη τεχνογνωσία ή τα φυσικά χαρακτηριστικά.

Άρθρο 6

Γενικός χαρακτήρας, σύγκρουση με ονομασίες φυτικών ποικιλιών και φυλών ζώων, με ομώνυμες ονομασίες και εμπορικά σήματα

1. Δεν καταχωρίζονται γενικές ενδείξεις ως προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης ή προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις.

2. Μια ονομασία δεν καταχωρίζεται ως ονομασία προέλευσης ή ως γεωγραφική ένδειξη όταν υπάρχει σύγκρουση με την ονομασία φυτικής ποικιλίας ή φυλής ζώων και ενδέχεται να παραπλανήσει τον καταναλωτή ως προς την πραγματική προέλευση του προϊόντος.

3. Μια ονομασία προτεινόμενη για καταχώριση η οποία είναι πλήρως ή εν μέρει ομώνυμη με ονομασία που έχει ήδη καταχωριστεί στο μητρώο δυνάμει του άρθρου 11 μπορεί να καταχωριστεί μόνο εφόσον στην πράξη γίνεται επαρκής διάκριση μεταξύ των όρων τοπικής και παραδοσιακής χρήσης και παρουσίας της ομώνυμης ονομασίας που καταχωρίστηκε μεταγενέστερα και της ονομασίας που είχε ήδη καταχωριστεί στο μητρώο, λαμβανομένης υπόψη της ανάγκης να εξασφαλισθεί η ισότιμη μεταχείριση των παραγωγών και να μην παραπλανώνται οι καταναλωτές.

Μια ομώνυμη ονομασία που δημιουργεί στον καταναλωτή την εσφαλμένη εντύπωση ότι τα προϊόντα προέρχονται από άλλη επικράτεια δεν καταχωρίζεται, ακόμη και εάν είναι ακριβής όσον αφορά την επικράτεια, την περιοχή ή τον τόπο προέλευσης των συγκεκριμένων προϊόντων.

4. Μια ονομασία προτεινόμενη για καταχώριση ως ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη δεν καταχωρίζεται όταν, βάσει της φήμης και της αναγνωρισιμότητας ενός εμπορικού σήματος και

της διάρκειας χρήσης του, η καταχώριση της προτεινόμενης ονομασίας ως ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης θα ήταν δυνατός να παραπλανήσει τον καταναλωτή όσον αφορά την πραγματική ταυτότητα του προϊόντος.

Άρθρο 7

Προδιαγραφές προϊόντος

1. Η προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη είναι σύμφωνη με προδιαγραφές οι οποίες περιλαμβάνουν τουλάχιστον:

- α) την ονομασία που πρέπει να προστατεύεται ως ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, όπως χρησιμοποιείται, είτε στο εμπόριο είτε στην καθομιλουμένη γλώσσα, και μόνο στις γλώσσες οι οποίες κατά παράδοση χρησιμοποιούνται ή χρησιμοποιήθηκαν για την περιγραφή του συγκεκριμένου προϊόντος στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή·
- β) περιγραφή του προϊόντος, συμπεριλαμβανομένων των πρώτων υλών, κατά περίπτωση, καθώς και των κύριων φυσικών, χημικών, μικροβιολογικών ή οργανοληπτικών χαρακτηριστικών του·
- γ) τον καθορισμό της γεωγραφικής περιοχής που οριοθετείται σε σχέση με τον δεσμό που αναφέρεται στο σημείο i) ή ii) του στοιχείου στ) της παρούσας παραγράφου και, κατά περίπτωση, λεπτομέρειες από τις οποίες προκύπτει η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του άρθρου 5 παράγραφος 3·
- δ) στοιχεία που αποδεικνύουν ότι το προϊόν προέρχεται από την οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 ή 2·
- ε) περιγραφή της μεθόδου παραγωγής του προϊόντος και, κατά περίπτωση, των γνήσιων και πάγιων τοπικών μεθόδων, καθώς και πληροφορίες σχετικά με τη συσκευασία, εφόσον το αποφασίσει η αιτούσα ομάδα και αιτιολογήσει επαρκώς γιατί το συγκεκριμένο προϊόν πρέπει να συσκευάζεται εντός της οριοθετημένης γεωγραφικής περιοχής, προκειμένου να διασφαλισθεί η ποιότητα, η καταγωγή ή ο έλεγχος, λαμβανομένου υπόψη του δικαιού της Ένωσης, ιδίως όσον αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των αγαθών και την ελεύθερη παροχή των υπηρεσιών·
- στ) λεπτομέρειες που αποδεικνύουν τα εξής:
- i) τον δεσμό μεταξύ της ποιότητας ή των χαρακτηριστικών του προϊόντος και του γεωγραφικού περιβάλλοντος που αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 1, ή
- ii) αναλόγως των περιπτώσεων, τον δεσμό μεταξύ δεδομένης ποιότητας, της φήμης ή άλλου χαρακτηριστικού του προϊόντος και της γεωγραφικής προέλευσης κατά την έννοια του άρθρου 5 παράγραφος 2·
- ζ) το όνομα και τη διεύθυνση των αρχών ή, κατά περίπτωση, των οργανισμών που ελέγχουν την τήρηση των διατάξεων των προδιαγραφών προϊόντος δυνάμει του άρθρου 37, καθώς και τα συγκεκριμένα καθήκοντά τους·

η) τυχόν ειδικούς κανόνες επισήμανσης σχετικά με το συγκεκριμένο προϊόν.

2. Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι προδιαγραφές του προϊόντος παρέχουν ουσιαστικές και ευσύνοπτες πληροφορίες, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τον περιορισμό των πληροφοριών που περιέχονται στις προδιαγραφές της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εφόσον ο περιορισμός αυτός είναι αναγκαίος για να αποφεύγονται οι υπέρ το δέον ογκώδεις αιτήσεις καταχώρισης.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τη μορφή των προδιαγραφών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

Άρθρο 8

Περιεχόμενο της αίτησης καταχώρισης

1. Η αίτηση για την καταχώριση ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης, σύμφωνα με το άρθρο 49 παράγραφος 2 ή 5, περιλαμβάνει τουλάχιστον:

- α) το όνομα και τη διεύθυνση της αιτούσας ομάδας και των αρχών ή, κατά περίπτωση, των οργανισμών που ελέγχουν την τήρηση των διατάξεων των προδιαγραφών προϊόντος·
- β) τις προδιαγραφές προϊόντος που προβλέπονται στο άρθρο 7·
- γ) ενιαίο έγγραφο στο οποίο ορίζονται τα ακόλουθα:
 - i) τα κύρια σημεία των προδιαγραφών του προϊόντος: την ονομασία, περιγραφή του προϊόντος, συμπεριλαμβανομένων, όπου ενδείκνυται, ειδικών κανόνων που αφορούν την συσκευασία και επισήμανση, και συνοπτική οριοθέτηση της γεωγραφικής περιοχής,
 - ii) την περιγραφή του δεσμού του προϊόντος με το γεωγραφικό περιβάλλον ή τη γεωγραφική καταγωγή που αναφέρονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 ή 2, ανάλογα με την περίπτωση, συμπεριλαμβανομένων, ενδεχομένως, των ειδικών στοιχείων της περιγραφής του προϊόντος ή της μεθόδου απόκτησης που τεκμηριώνουν το δεσμό αυτό.

Οι αιτήσεις που αναφέρονται στο άρθρο 49 παράγραφος 5 περιλαμβάνουν, επιπλέον, απόδειξη του ότι η ονομασία του προϊόντος προστατεύεται στην χώρα προέλευσής της.

2. Ο φάκελος της αίτησης που αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 4 περιλαμβάνει:

- α) το όνομα και τη διεύθυνση της αιτούσας ομάδας·
- β) το ενιαίο έγγραφο που αναφέρεται στο στοιχείο γ) της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου·
- γ) δήλωση του κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία θεωρεί πως η αίτηση που υποβλήθηκε από την αιτούσα ομάδα και ανταποκρίνεται στα κριτήρια λήψης ευνοϊκής απόφασης πληροί τις

προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού και των διατάξεων που έχουν θεσπισθεί δυνάμει αυτού·

δ) τα στοιχεία δημοσίευσης των προδιαγραφών του προϊόντος.

Άρθρο 9

Μεταβατική εθνική προστασία

Ένα κράτος μέλος μπορεί, μόνον μεταβατικά, να παρέχει προστασία σε ονομασία βάσει του παρόντος κανονισμού, σε εθνικό επίπεδο, με ισχύ από την ημερομηνία υποβολής αίτησης στην Επιτροπή.

Η εθνική αυτή προστασία παύει από την ημερομηνία κατά την οποία είτε λαμβάνεται απόφαση σχετικά με την καταχώριση βάσει του παρόντος κανονισμού είτε η αίτηση ανακαλείται.

Όταν μια ονομασία δεν είναι καταχωρισμένη βάσει του παρόντος κανονισμού, αρμόδιο για τις συνέπειες αυτής της εθνικής προστασίας είναι αποκλειστικά το οικείο κράτος μέλος.

Τα μέτρα που λαμβάνονται από τα κράτη μέλη βάσει του πρώτου εδαφίου παράγουν αποτελέσματα μόνο σε εθνικό επίπεδο και δεν δύνανται να θίγουν το ενδοενοσιακό ή το διεθνές εμπόριο.

Άρθρο 10

Λόγοι ένστασης

1. Η αιτιολογημένη δήλωση ένστασης που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 είναι παραδεκτή μόνον εάν ληφθεί εμπρόθεσμα κατά την εν λόγω παράγραφο από την Επιτροπή και εάν:

- α) αποδεικνύει ότι δεν πληρούνται οι όροι που αναφέρονται στο άρθρο 5 και στο άρθρο 7 παράγραφος 1·
- β) αποδεικνύει ότι η καταχώριση της προτεινόμενης ονομασίας θα αντέβαινε στην παράγραφο 2, 3 ή 4 του άρθρου 6·
- γ) αποδεικνύει ότι η καταχώριση της προτεινόμενης ονομασίας θα έβλαπτε την ύπαρξη πλήρως ή μερικώς ταυτόσημης ονομασίας ή εμπορικού σήματος ή την ύπαρξη προϊόντων που κυκλοφορούν σαν νόμιμα στην αγορά επί πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης που αναφέρεται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο α)· ή

δ) παρέχει λεπτομέρειες από τις οποίες συνάγεται ότι η ονομασία για την οποία ζητείται η καταχώριση είναι γενικής φύσεως.

2. Οι λόγοι ένστασης αξιολογούνται ως προς την επικράτεια της Ένωσης.

Άρθρο 11

Μητρώο προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και γεωγραφικών ενδείξεων

1. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις χωρίς να εφαρμόζει τη διαδικασία του άρθρου 57 παράγραφος 2, με τις οποίες θεσπίζει και τηρεί προσβάσιμο στο κοινό ενημερωμένο μητρώο των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων οι οποίες έχουν αναγνωρισθεί βάσει του παρόντος συστήματος.

2. Οι γεωγραφικές ενδείξεις που αφορούν προϊόντα τρίτων χωρών τα οποία προστατεύονται στην Ένωση βάσει διεθνούς συμφωνίας στην οποία η Ένωση είναι συμβαλλόμενο μέρος μπορούν να καταχωρισθούν στο μητρώο. Οι εν λόγω ονομασίες καταχωρίζονται στο μητρώο ως προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, εκτός εάν στην εν λόγω συμφωνία χαρακτηρίζονται ρητά ως προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης βάσει του παρόντος κανονισμού.

3. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη μορφή και το περιεχόμενο του μητρώου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

4. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί και ενημερώνει τακτικά τον κατάλογο των διεθνών συμφωνιών που αναφέρονται στην παράγραφο 2, καθώς και τον κατάλογο των γεωγραφικών ενδείξεων που προστατεύονται δυνάμει των συμφωνιών αυτών.

Άρθρο 12

Ονομασίες, σύμβολα και ενδείξεις

1. Οι προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και οι προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις μπορούν να χρησιμοποιούνται από οποιαδήποτε επιχείρηση διαθέτει στην αγορά προϊόν το οποίο είναι σύμφωνο προς τις αντίστοιχες προδιαγραφές.

2. Θεσπίζονται σύμβολα της Ένωσης για την προβολή των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των γεωγραφικών ενδείξεων.

3. Στην περίπτωση προϊόντων με προέλευση από την Ένωση, τα οποία διατίθενται στην αγορά με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη που έχει καταχωριστεί σύμφωνα με τις διαδικασίες του παρόντος κανονισμού, εμφανίζονται στην επισήμανση τα σχετικά σύμβολα της Ένωσης. Επιπρόσθετα, η καταχωρισμένη ονομασία του προϊόντος θα πρέπει να εμφανίζεται στο ίδιο οπτικό πεδίο. Μπορούν να αναγράφονται στην επισήμανση οι ενδείξεις «προστατευόμενη ονομασία προέλευσης» ή «προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη» ή τα αρκτικόλεξα «ΠΟΠ» ή «ΠΓΕ» αντίστοιχως.

4. Επιπλέον, στην επισήμανση μπορούν επίσης να περιλαμβάνονται: απεικονίσεις της γεωγραφικής περιοχής προέλευσης, όπως αναφέρεται στο άρθρο 5, καθώς και κείμενο, σχέδια ή σύμβολα που παραπέμπουν στο κράτος μέλος και/ή την περιφέρεια στην οποία βρίσκεται η εν λόγω γεωγραφική περιοχή προέλευσης.

5. Με την επιφύλαξη της οδηγίας 2000/13/EK, επιτρέπεται η χρήση στην ετικέτα των συλλογικών γεωγραφικών σημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 15 της οδηγίας 2008/95/EK επιπλέον της προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης.

6. Στην περίπτωση προϊόντων με προέλευση από τρίτες χώρες τα οποία διατίθενται στην αγορά με ονομασία εγγεγραμμένη στο μητρώο, μπορούν να αναγράφονται στην επισήμανση οι ενδείξεις που αναφέρονται στην παράγραφο 3 ή τα σχετικά σύμβολα της Ένωσης.

7. Προκειμένου να εξασφαλίζεται η κατάλληλη ενημέρωση των καταναλωτών, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ'

εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, για τη θέσπιση των συμβόλων της Ένωσης.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που ορίζουν τα τεχνικά χαρακτηριστικά των συμβόλων της Ένωσης και των ενδείξεων, καθώς και τους κανόνες χρήσης τους στα προϊόντα που διατίθενται στην αγορά με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη, μεταξύ άλλων κανόνες σχετικούς με το κατάλληλο κείμενο που πρέπει να χρησιμοποιείται στις διάφορες γλώσσες. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

Άρθρο 13

Προστασία

1. Οι καταχωρισμένες ονομασίες προστατεύονται από:

α) κάθε άμεση ή έμμεση εμπορική χρήση καταχωρισμένης ονομασίας για προϊόντα που δεν καλύπτονται από την καταχώριση, εφόσον τα προϊόντα αυτά είναι συγκρίσιμα με τα προϊόντα που έχουν καταχωριστεί με την ονομασία αυτή ή εφόσον η χρήση αυτή αποτελεί εκμετάλλευση της φήμης της προστατευόμενης ονομασίας, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες τα προϊόντα αυτά χρησιμοποιούνται ως συστατικό·

β) κάθε κατάχρηση, απομίμηση ή επίκληση, έστω και αν αναφέρεται η πραγματική προέλευση των προϊόντων ή υπηρεσιών ή εάν η προστατευόμενη ονομασία μεταφράζεται ή συνοδεύεται από εκφράσεις όπως «στυλ», «τύπος», «μέθοδος», «όπως παράγεται στ.», «απομίμηση» ή άλλες ανάλογες, συμπεριλαμβανομένων των περιπτώσεων στις οποίες τα προϊόντα αυτά χρησιμοποιούνται ως συστατικό·

γ) οποιαδήποτε άλλη ψευδή ή παραπλανητική ένδειξη, όσον αφορά την καταγωγή, την προέλευση, τη φύση ή τις βασικές ιδιότητες του προϊόντος, αναγραφόμενη στη συσκευασία ή στο περιτύλιγμα, στο διαφημιστικό υλικό ή σε έγγραφα που αφορούν το συγκεκριμένο προϊόν, καθώς και η χρησιμοποίηση συσκευασίας που θα μπορούσε να δημιουργήσει εσφαλμένη εντύπωση ως προς την προέλευση του προϊόντος·

δ) οποιαδήποτε άλλη πρακτική ικανή να παραπλανήσει τους καταναλωτές όσον αφορά την πραγματική προέλευση του προϊόντος.

Όταν η προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη περιέχει ονομασία προϊόντος που θεωρείται γενικής φύσεως, η χρήση αυτής της γενικής ονομασίας δεν θεωρείται αντιβαίνουσα στα στοιχεία α) ή β) του πρώτου εδαφίου.

2. Οι προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις δεν καθίστανται γενικές.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα διοικητικά και δικαστικά μέτρα ώστε να προλαμβάνεται ή να παύει η κατά την παράγραφο 1 αθέμιτη χρήση προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και γεωγραφικών ενδείξεων προϊόντων που παράγονται ή διατίθενται στην αγορά στο οικείο κράτος μέλος.

Για τον σκοπό αυτό τα κράτη μέλη ορίζουν τις αρχές που είναι αρμόδιες για τη λήψη των εν λόγω μέτρων σύμφωνα με διαδικασίες που καθορίζονται από κάθε κράτος μέλος χωριστά.

Οι αρχές αυτές παρέχουν επαρκή εγγύγια αντικειμενικότητας και αμεροληψίας και διαθέτουν το ειδικευμένο προσωπικό και τους πόρους που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

Άρθρο 14

Σχέσεις μεταξύ εμπορικών σημάτων, ονομασιών προέλευσης και γεωγραφικών ενδείξεων

1. Όταν μια ονομασία προέλευσης ή γεωγραφική ένδειξη έχει καταχωρισθεί δυνάμει του παρόντος κανονισμού, απορρίπτεται η καταχώριση εμπορικού σήματος του οποίου η χρήση θα αντέβαινε στο άρθρο 13 παράγραφος 1 και το οποίο αφορά προϊόν του ίδιου τύπου, εάν η αίτηση καταχώρισης του εμπορικού σήματος υποβληθεί μετά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρισης της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης στην Επιτροπή.

Τα εμπορικά σήματα που έχουν καταχωρισθεί κατά παράβαση του πρώτου εδαφίου ακυρώνονται.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται κατά παρέκκλιση των διατάξεων της οδηγίας 2008/95/EK.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 6 παράγραφος 4, ένα εμπορικό σήμα του οποίου η χρήση αντιβαίνει στο άρθρο 13 παράγραφος 1, για το οποίο έχει υποβληθεί αίτηση καταχώρισης ή το οποίο έχει καταχωρισθεί ή έχει καθιερωθεί με καλόπιστη χρήση στο εδαφος της Ένωσης, εάν προβλέπεται η δυνατότητα αυτή από τη σχετική νομοθεσία, πριν από την ημερομηνία κατά την οποία υποβλήθηκε στην Επιτροπή η αίτηση για προστασία της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης, μπορεί να συνεχίσει να χρησιμοποιείται και να ανανεώνεται για το οικείο προϊόν παρά την καταχώριση της ονομασίας προέλευσης ή της γεωγραφικής ένδειξης, υπό τον όρο ότι δεν υπάρχουν λόγοι για την ακύρωση ή την ανάκλησή του βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα⁽¹⁾ ή της οδηγίας 2008/95/EK. Στις περιπτώσεις αυτές, επιτρέπεται η χρήση της προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης ή γεωγραφικής ένδειξης, καθώς και η χρήση των σχετικών εμπορικών σημάτων.

Άρθρο 15

Μεταβατική περίοδος όσον αφορά τη χρήση των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης και των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 14, η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη χορήγηση μεταβατικής περιόδου έως πέντε ετών, ώστε να μπορούν τα προϊόντα καταγωγής κράτους μέλους ή τρίτης χώρας, των οποίων η ονομασία συνίσταται σε ή περιέχει ονομασία που αντιβαίνει στο άρθρο 13 παράγραφος 1, να εξακολουθήσουν να φέρουν την ονομασία με την οποία διατίθενται στην αγορά, υπό την προϋπόθεση ότι από παραδεκτή βάση του άρθρου 49 παράγραφος 3 ή του άρθρου 51 δήλωση ένστασης προκύπτει ότι:

- α) η καταχώριση της ονομασίας θα έβλαπτε την ύπαρξη μιας πλήρως ή μερικώς ταυτόσημης ονομασίας· ή
- β) τα συγκεκριμένα προϊόντα έχουν διατεθεί νόμιμα στην αγορά με τις σχετικές ονομασίες, στην οικεία επικράτεια, επί πέντε τουλάχιστον

χιστον έτη πριν από την ημερομηνία δημοσίευσης που προβλέπεται στο άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο α).

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 14, η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που παρατείνουν τη διάρκεια της αναφερόμενης στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μεταβατικής περιόδου σε 15 έτη, σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, όταν διαπιστώνεται ότι:

- α) η ονομασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου είχε χρησιμοποιηθεί, κατά πάγια και θεμιτή πρακτική, τουλάχιστον 25 χρόνια πριν από την υποβολή της αίτησης καταχώρισης στην Επιτροπή·
- β) ουδέποτε χρησιμοποιήθηκε η ονομασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου με σκοπό την εκμετάλλευση της φήμης της καταχωρισμένης ονομασίας και ο καταναλωτής δεν έχει παραπλανηθεί ή δεν θα μπορούσε να παραπλανηθεί όσον αφορά την πραγματική προέλευση του προϊόντος.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

3. Όταν χρησιμοποιείται ονομασία που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2, η ένδειξη της χώρας προέλευσης εμφανίζεται σαφώς και ευκρινώς στην επισήμανση.

4. Για την υπέρβαση προσωρινών δυσκολιών με μακροπρόθεσμο στόχο την εξασφάλιση της συμμόρφωσης όλων των παραγωγών στη συγκεκριμένη περιοχή με τις προδιαγραφές, ένα κράτος μέλος μπορεί να εγκρίνει μεταβατική περίοδο έως 10 ετών, με ισχύ από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης στην Επιτροπή, υπό τον όρο ότι οι σχετικές επιχειρήσεις έχουν διαθέσει στην αγορά το εν λόγω προϊόν νόμιμα, χρησιμοποιώντας τις σχετικές ονομασίες αδιαλείπτως επί πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την υποβολή της αίτησης στις αρχές του κράτους μέλους, και έχουν επισημάνει το γεγονός αυτό στο πλαίσιο της εθνικής διαδικασίας ενστάσεων που αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 3.

Το πρώτο εδάφιο εφαρμόζεται, τηρουμένων των αναλογιών, σε προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη ή ονομασία προέλευσης αναφερόμενη σε γεωγραφική περιοχή που ανήκει σε τρίτη χώρα, με εξαίρεση τη διαδικασία ενστάσεων.

Αυτές οι μεταβατικές περιόδους αναγράφονται στον φάκελο της αίτησης που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2.

Άρθρο 16

Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι ονομασίες που καταχωρίζονται στο μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 510/2006 καταχωρίζονται αυτομάτως στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 11 του παρόντος κανονισμού. Οι αντίστοιχες προδιαγραφές εξομοιώνονται με τις προδιαγραφές του άρθρου 7 του παρόντος κανονισμού. Τυχόν ειδικές μεταβατικές διατάξεις που συνδέονται με τις καταχωρίσεις αυτές εξακολουθούν να ισχύουν.

⁽¹⁾ ΕΕ L 78 της 24.3.2009, σ. 1.

2. Προκειμένου να προστατεύονται τα δικαιώματα και τα έννομα συμφέροντα των παραγωγών ή των ενδιαφερομένων, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, για τη θέσπιση πρόσθετων μεταβατικών κανόνων.

3. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται με την επιφύλαξη κάθε δικαιώματος συνύπαρξης που έχει αναγνωρισθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 510/2006 μεταξύ ονομασιών προέλευσης και γεωγραφικών ενδείξεων αφενός και εμπορικών σημάτων αφετέρου.

ΠΙΤΛΟΣ III

ΕΓΓΥΗΜΕΝΑ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΙΔΙΟΤΥΠΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Άρθρο 17

Στόχος

Καθιερώνεται σύστημα εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων με σκοπό να διαφυλαχθούν οι παραδοσιακές μέθοδοι παραγωγής και συνταγές με την παροχή βοήθειας προς τους παραγωγούς παραδοσιακών προϊόντων για την εμπορική προώθηση και τη γνωστοποίηση στους καταναλωτές των στοιχείων που προσδίδουν αξία στις παραδοσιακές συνταγές και τα προϊόντα τους.

Άρθρο 18

Κριτήρια

1. Μία ονομασία μπορεί να καταχωρισθεί ως ονομασία εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος όταν περιγράφει ένα ιδιότυπο προϊόν ή τρόφιμο το οποίο:

- α) παρασκευάζεται με τρόπο παραγωγής, μεταποίησης ή σύνθεσης που αντιστοιχεί στην παραδοσιακή πρακτική για το εν λόγω προϊόν ή τρόφιμο· ή
- β) παράγεται από πρώτες ύλες ή συστατικά που είναι τα χρησιμοποιούμενα παραδοσιακά.

2. Για να μπορεί να καταχωρισθεί μια ονομασία ως ονομασία εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος, πρέπει:

- α) να χρησιμοποιείται κατά παράδοση για την περιγραφή του ιδιότυπου προϊόντος· ή
- β) να προσδιορίζει τον παραδοσιακό χαρακτήρα ή τον ιδιότυπο χαρακτήρα του προϊόντος.

3. Αν κατά τη διαδικασία ενστάσεων σύμφωνα με το άρθρο 51 διαπιστωθεί ότι η ονομασία χρησιμοποιείται και σε άλλο κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, για να διακρίνονται παρεμφερή προϊόντα ή προϊόντα τα οποία έχουν ταυτόσημη ή παρόμοια ονομασία, η απόφαση περί καταχώρισης η οποία λαμβάνεται σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 3 μπορεί να προβλέπει ότι η ονομασία του εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος πρέπει να συνοδεύεται από τον ισχυρισμό «έχει παρασκευασθεί σύμφωνα με την παράδοση τ...» και αμέσως μετά από το όνομα χώρας ή περιοχής της.

4. Μια ονομασία δεν καταχωρίζεται εάν αφορά μόνον ισχυρισμούς γενικής φύσης που χρησιμοποιούνται για ένα σύνολο προϊόντων ή ισχυρισμούς που προβλέπονται σε ειδικές διατάξεις της νομοθεσίας της Ένωσης.

5. Προκειμένου να εξασφαλισθεί η ομαλή λειτουργία του συστήματος, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξου-

σιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, όσον αφορά περαιτέρω λεπτομέρειες των κριτηρίων επιλεξιμότητας που ορίζονται στο παρόν άρθρο.

Άρθρο 19

Προδιαγραφές προϊόντος

1. Το εγγυημένο παραδοσιακό ιδιότυπο προϊόν είναι σύμφωνο με προδιαγραφές που περιλαμβάνουν:

- α) την προτεινόμενη για καταχώριση ονομασία, στις ανάλογες γλώσσες·
- β) περιγραφή του προϊόντος, συμπεριλαμβανομένων των κύριων φυσικών, χημικών, μικροβιολογικών και οργανοληπτικών χαρακτηριστικών του, από την οποία προκύπτει ο ιδιότυπος χαρακτήρας του προϊόντος·
- γ) περιγραφή της μεθόδου παραγωγής την οποία πρέπει να ακολουθούν οι παραγωγοί, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, του είδους και των χαρακτηριστικών των χρησιμοποιούμενων πρώτων υλών ή συστατικών, και της μεθόδου με την οποία παρασκευάζεται το προϊόν· και
- δ) τα κύρια στοιχεία που αποδεικνύουν τον παραδοσιακό χαρακτήρα του προϊόντος.

2. Προκειμένου να διασφαλισθεί ότι οι προδιαγραφές του προϊόντος παρέχουν ουσιαστικές και ευσύνοπτες πληροφορίες, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, για τη θέσπιση κανόνων σχετικά με τον περιορισμό των πληροφοριών που περιέχονται στις προδιαγραφές της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, εφόσον ο περιορισμός αυτός είναι αναγκαίος για να αποφεύγονται οι υπέρ το δέον ογκώδεις αιτήσεις καταχώρισης.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που θεσπίζουν κανόνες σχετικά με τη μορφή των προδιαγραφών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

Άρθρο 20

Περιεχόμενο της αίτησης καταχώρισης

1. Η αίτηση για την καταχώριση ονομασίας ως εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 49 παράγραφος 2 ή 5 περιλαμβάνει:

- α) το όνομα και τη διεύθυνση της αιτούσας ομάδας·
- β) τις προδιαγραφές του προϊόντος που προβλέπονται στο άρθρο 19.

2. Ο φάκελος της αίτησης που αναφέρεται στο άρθρο 49 παράγραφος 4 περιλαμβάνει:

- α) τα στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου· και
- β) δήλωση του κράτους μέλους σύμφωνα με την οποία θεωρεί πως η αίτηση που υποβλήθηκε από την ομάδα και ανταποκρίνεται στα κριτήρια λήψης ευνοϊκής απόφασης πληροί τις προϋποθέσεις του παρόντος κανονισμού και των διατάξεων που έχουν θεσπιστεί δυνάμει αυτού.

Άρθρο 21

Λόγοι ένστασης

1. Η αιτιολογημένη δήλωση ένστασης που αναφέρεται στο άρθρο 51 παράγραφος 2 είναι παραδεκτή μόνον εάν ληφθεί από την Επιτροπή πριν από τη λήξη της προθεσμίας και εάν:

- α) τεκμηριώνει επαρκώς τους λόγους για τους οποίους η προτεινόμενη καταχώριση είναι ασυμβίβαστη με τους όρους του παρόντος κανονισμού· ή
- β) αποδεικνύει ότι η χρήση της ονομασίας είναι νόμιμη, αναγνωρίσιμη και οικονομικά σημαντική για παρεμφερή γεωργικά προϊόντα ή τρόφιμα.

2. Τα κριτήρια που αναφέρονται στην παράγραφο 1 στοιχείο β) αξιολογούνται σε σχέση με την επικράτεια της Ένωσης.

Άρθρο 22

Μητρώο εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων

1. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις χωρίς να εφαρμόζει τη διαδικασία του άρθρου 57 παράγραφος 2, με τις οποίες θεσπίζει και τηρεί προσβάσιμο στο κοινό ενημερωμένο μητρώο των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων που έχουν αναγνωρισθεί βάσει του παρόντος συστήματος.

2. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τη μορφή και το περιεχόμενο του μητρώου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

Άρθρο 23

Ονομασίες, σύμβολο και ένδειξη

1. Μια ονομασία καταχωρισμένη ως εγγυημένο παραδοσιακό ιδιότυπο προϊόν μπορεί να χρησιμοποιείται από οποιαδήποτε επιχείρηση διαθέτει στην αγορά προϊόν το οποίο είναι σύμφωνο με τις αντίστοιχες προδιαγραφές.

2. Θεσπίζεται σύμβολο της Ένωσης για την προβολή του συστήματος εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων.

3. Στην περίπτωση προϊόντων από την Ένωση, τα οποία διατίθενται στην αγορά ως εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα καταχωρισμένα σύμφωνα με τη διαδικασία του παρόντος κανονισμού, εμφανίζεται στην επισήμανση το σύμβολο που αναφέρεται στην παράγραφο 2, με την επιφύλαξη της παραγράφου 4. Επιπρόσθετα, η ονομασία του προϊόντος θα πρέπει να εμφανίζεται στο αυτό οπτικό πεδίο. Μπορεί να αναγράφεται επίσης στην επισήμανση η ένδειξη «εγγυημένο παραδοσιακό ιδιότυπο προϊόν» ή το αντίστοιχο αρκτικόλεξο «ΕΠΙΠ».

Το σύμβολο χρησιμοποιείται προαιρετικά στην επισήμανση των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων που παράγονται εκτός Ένωσης.

4. Προκειμένου να εξασφαλίζεται η κατάλληλη ενημέρωση των καταναλωτών, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, για τη θέσπιση του συμβόλου της Ένωσης.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που ορίζουν τα τεχνικά χαρακτηριστικά του συμβόλου της Ένωσης και των ενδείξεων, καθώς και τους κανόνες χρήσης τους στα προϊόντα που φέρουν την ονομασία εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος, μεταξύ άλλων όσον αφορά το κατάλληλο κείμενο που πρέπει

να χρησιμοποιείται στις διάφορες γλώσσες. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

Άρθρο 24

Περιορισμοί στη χρήση καταχωρισμένων ονομασιών

1. Οι καταχωρισμένες ονομασίες προστατεύονται από κάθε κατάχρηση, απομίμηση ή επίκληση ή κάθε άλλη πρακτική ικανή να παραπλανήσει τον καταναλωτή.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι δεν προκαλείται σύγχυση μεταξύ των ονομασιών πώλησης που χρησιμοποιούνται σε εθνικό επίπεδο και των καταχωρισμένων ονομασιών.

3. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση κανόνων προστασίας των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

Άρθρο 25

Μεταβατικές διατάξεις

1. Οι ονομασίες που καταχωρίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 509/2006 εγγράφονται αυτόματα στο μητρώο που αναφέρεται στο άρθρο 22 του παρόντος κανονισμού. Οι αντίστοιχες προδιαγραφές εξομοιώνονται με τις προδιαγραφές του άρθρου 19 του παρόντος κανονισμού. Τυχόν ειδικές μεταβατικές διατάξεις που συνδέονται με τις καταχωρίσεις αυτές εξακολουθούν να ισχύουν.

2. Τα ονόματα που έχουν καταχωριστεί σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 13 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 509/2006, συμπεριλαμβανόμενων αυτών που έχουν καταχωριστεί βάσει των αιτήσεων που αναφέρονται στο άρθρο 58 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο του παρόντος κανονισμού, μπορούν να εξακολουθήσουν να χρησιμοποιούνται υπό τις προϋποθέσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 509/2006 έως τις 4 Ιανουαρίου 2023, εκτός εάν τα κράτη μέλη εφαρμόσουν τη διαδικασία που καθορίζεται στο άρθρο 26 του παρόντος κανονισμού.

3. Προκειμένου να προστατεύονται τα δικαιώματα και τα έννομα συμφέροντα των παραγωγών ή των ενδιαφερομένων, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, για τη θέσπιση πρόσθετων μεταβατικών κανόνων.

Άρθρο 26

Απλουστευμένη διαδικασία

1. Κατόπιν αιτήσεως ομάδας, ένα κράτος μέλος μπορεί να υποβάλει, το αργότερο έως τις 4 Ιανουαρίου 2016, στην Επιτροπή τις ονομασίες των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων που έχουν καταχωριστεί σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 509/2006 και συνάδουν με τον παρόντα κανονισμό.

Πριν από την υποβολή ονομασίας, το κράτος μέλος κινεί διαδικασία ενστάσεων κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 49 παράγραφοι 3 και 4.

Εφόσον κατά τη διαδικασία αυτή διαπιστωθεί ότι η ονομασία χρησιμοποιείται και σε σχέση με παρεμφερή προϊόντα ή προϊόντα τα οποία έχουν ταυτόσημη ή παρόμοια ονομασία, η ονομασία μπορεί να συμπληρωθεί από όρο που προσδιορίζει τον παραδοσιακό χαρακτήρα ή τον ιδιότυπο χαρακτήρα του προϊόντος.

Μια ομάδα τρίτης χώρας μπορεί να υποβάλλει τις ονομασίες αυτές στην Επιτροπή είτε απευθείας είτε μέσω των αρχών της τρίτης χώρας.

2. Η Επιτροπή δημοσιεύει τις ονομασίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μαζί με τις προδιαγραφές κάθε ονομασίας στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* εντός δυο μηνών από την παραλαβή τους.

3. Εφαρμόζονται τα άρθρα 51 και 52.

4. Με το πέρας της διαδικασίας ενστάσεων η Επιτροπή προσαρμόζει, εφόσον είναι σκόπιμο, τις καταχωρίσεις στο μητρώο που προβλέπεται στο άρθρο 22. Οι αντίστοιχες προδιαγραφές εξομοιώνονται με τις προδιαγραφές του άρθρου 19.

ΤΙΤΛΟΣ IV

ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 27

Στόχος

Καθιερώνεται σύστημα προαιρετικών ενδείξεων ποιότητας με σκοπό να διευκολυνθεί η γνωστοποίηση, εντός της εσωτερικής αγοράς, των χαρακτηριστικών ή στοιχείων γεωργικών προϊόντων που προσδίδουν αξία, από τους παραγωγούς των προϊόντων αυτών.

Άρθρο 28

Εθνικοί κανόνες

Τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρούν εθνικούς κανόνες για τις προαιρετικές ενδείξεις ποιότητας οι οποίες δεν καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό, εφόσον οι εν λόγω κανόνες συνάδουν με το δίκαιο της Ένωσης.

Άρθρο 29

Προαιρετικές ενδείξεις ποιότητας

1. Οι προαιρετικές ενδείξεις ποιότητας πληρούν τα ακόλουθα κριτήρια:

α) η ένδειξη αφορά χαρακτηριστικό μιας ή περισσότερων κατηγοριών προϊόντων ή στοιχείο της μεθόδου γεωργικής παραγωγής ή μεταποίησης που ισχύει σε συγκεκριμένες περιοχές·

β) η χρήση της ένδειξης προσδίδει αξία στο προϊόν σε σύγκριση με παρεμφερή προϊόντα· και

γ) η ένδειξη έχει ευρωπαϊκή διάσταση.

2. Οι προαιρετικές ενδείξεις ποιότητας που περιγράφουν τεχνικές ιδιότητες του προϊόντος με σκοπό την εφαρμογή υποχρεωτικών προτύπων εμπορίας και δεν προορίζονται για την ενημέρωση των καταναλωτών σχετικά με αυτές τις ιδιότητες του προϊόντος εξαιρούνται από το παρόν σύστημα.

3. Από τις προαιρετικές ενδείξεις ποιότητας εξαιρούνται οι προαιρετικές δεσμευμένες ενδείξεις που υποστηρίζουν και συμπληρώνουν ειδικά πρότυπα εμπορίας καθοριζόμενα βάσει τομέα ή κατηγορίας προϊόντων.

4. Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη ο ιδιότυπος χαρακτήρας ορισμένων κλάδων καθώς και οι προσδοκίες των καταναλωτών, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων που αφορούν τα κριτήρια της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

5. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση όλων των μέτρων σχετικά με έντυπα, διαδικασίες ή άλλες τεχνικές λεπτομέρειες που απαιτούνται για την εφαρμογή του παρόντος τίτλου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

6. Κατά την έκδοση κατ' εξουσιοδότηση και εκτελεστικών πράξεων, σύμφωνα με τις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη κάθε συναφές διεθνές πρότυπο.

Άρθρο 30

Δέσμευση και τροποποίηση

1. Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι προσδοκίες των καταναλωτών, οι εξελίξεις των επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων, η κατάσταση της αγοράς και οι εξελίξεις στα πρότυπα εμπορίας και τα διεθνή πρότυπα, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, για τη δέσμευση μιας πρόσθετης προαιρετικής ένδειξης ποιότητας και τον καθορισμό των όρων χρήσης της.

2. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις και προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη η κατάλληλη χρήση της πρόσθετης προαιρετικής ένδειξης ποιότητας, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, για την τροποποίηση των όρων χρήσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 31

Προϊόν ορεινής παραγωγής

1. Ο όρος «προϊόν ορεινής παραγωγής» καθιερώνεται ως προαιρετική ένδειξη ποιότητας.

Ο όρος αυτός χρησιμοποιείται μόνο προς περιγραφή προϊόντων που προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση σύμφωνα με το παράρτημα I της Συνθήκης, ως προς τα οποία:

α) τόσο οι πρώτες ύλες όσο και οι ζωοτροφές για τα ζώα εκτροφής προέρχονται κυρίως από ορεινές περιοχές·

β) στην περίπτωση μεταποιημένων προϊόντων, η μεταποίηση λαμβάνει επίσης χώρα σε ορεινές περιοχές.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, ορεινές περιοχές στην Ένωση είναι οι οριοθετούμενες σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) 1257/1999. Για τα προϊόντα τρίτων χωρών, οι ορεινές περιοχές περιλαμβάνουν τις περιοχές που ορίζονται επισήμως ως ορεινές περιοχές από την τρίτη χώρα ή οι οποίες πληρούν κριτήρια ισοδύναμα με εκείνα του άρθρου 18 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1257/1999.

3. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις και προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι φυσικοί περιορισμοί που επηρεάζουν τη γεωργική παραγωγή στις ορεινές περιοχές, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, για τη θέσπιση παρεκκλίσεων από τους όρους χρήσης που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Ειδικότερα, ανατίθεται στην Επιτροπή αρμοδιότητα να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξη για τη θέσπιση των όρων υπό τους οποίους οι πρώτες ύλες ή οι ζωοτροφές είναι δυνατόν να προέρχονται από μη ορεινές περιοχές και των όρων υπό τους οποίους η μεταποίηση των προϊόντων είναι δυνατόν να λαμβάνει χώρα εκτός των ορεινών περιοχών σε γεωγραφική περιοχή που θα πρέπει να καθορισθεί καθώς και για τον καθορισμό αυτής της γεωγραφικής περιοχής.

4. Προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι φυσικοί περιορισμοί που επηρεάζουν τη γεωργική παραγωγή στις ορεινές περιοχές, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, σχετικά με την καθιέρωση των μεθόδων παραγωγής και άλλων σχετικών κριτηρίων για την εφαρμογή της προαιρετικής ένδειξης ποιότητας που καθιερώνεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 32

Προϊόντα νησιωτικής γεωργίας

Το αργότερο έως τις 4 Ιανουαρίου 2014, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τη σκοπιμότητα μιας νέας ένδειξης, «προϊόν νησιωτικής γεωργίας». Η ένδειξη μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο για την περιγραφή των προϊόντων για ανθρώπινη κατανάλωση που απαριθμούνται στο παράρτημα I της Συνθήκης, των οποίων οι πρώτες ύλες προέρχονται από νησιωτικές περιοχές. Επιπλέον, προκειμένου η ένδειξη να χρησιμοποιείται για μεταποιημένα προϊόντα, η μεταποίηση πρέπει επίσης να γίνεται σε νησιωτικές περιοχές, εάν αυτό επηρεάζει ουσιαστικά τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του τελικού προϊόντος.

Η έκθεση πρέπει, εφόσον χρειάζεται, να συνοδεύεται από κατάλληλες νομοθετικές προτάσεις για τη δέσμευση της προαιρετικής ένδειξης ποιότητας «προϊόν νησιωτικής γεωργίας».

Άρθρο 33

Περιορισμοί χρήσης

1. Μια προαιρετική ένδειξη ποιότητας μπορεί να χρησιμοποιείται μόνο για την περιγραφή προϊόντων τα οποία συμμορφώνονται με τους αντίστοιχους όρους χρήσης.

2. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση κανόνων χρήσης των προαιρετικών ενδείξεων ποιότητας. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

Άρθρο 34

Παρακολούθηση

Τα κράτη μέλη διενεργούν ελέγχους, βασισμένους σε ανάλυση κινδύνου, για να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του παρόντος τίτλου και, σε περίπτωση παραβάσεων, επιβάλλουν τις ενδεδειγμένες διοικητικές κυρώσεις.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Επίσημοι έλεγχοι των προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης, των προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων και των εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων

Άρθρο 35

Πεδίο εφαρμογής

Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται στα συστήματα ποιότητας που προβλέπονται στους τίτλους II και III.

Άρθρο 36

Ορισμός των αρμόδιων αρχών

1. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 882/2004, τα κράτη μέλη ορίζουν μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές που είναι επιφορτισμένες με τη διενέργεια επίσημων ελέγχων προκειμένου να εξακριβωθεί η συμμόρφωση προς τις νομικές απαιτήσεις που αφορούν τα συστήματα ποιότητας τα οποία θεσπίζονται με τον παρόντα κανονισμό.

Οι διαδικασίες και απαιτήσεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, στους επίσημους ελέγχους που διενεργούνται προκειμένου να εξακριβωθεί η συμμόρφωση προς τις νομικές απαιτήσεις όσον αφορά τα συστήματα ποιότητας για όλα τα προϊόντα που καλύπτονται από το παράρτημα I του παρόντος κανονισμού.

2. Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στην παράγραφο 1 παρέχουν επαρκή εγγύα αντικειμενικότητας και αμεροληψίας και διαθέτουν το ειδικευμένο προσωπικό και τους πόρους που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

3. Οι επίσημοι έλεγχοι περιλαμβάνουν:

- εξακρίβωση της συμμόρφωσης ενός προϊόντος προς τις αντίστοιχες προδιαγραφές· και
- παρακολούθηση της χρήσης των καταχωρισμένων ονομασιών για την περιγραφή προϊόντων που διατίθενται στην αγορά, σύμφωνα με το άρθρο 13 προκειμένου για τις ονομασίες που καταχωρίζονται βάσει του τίτλου II και σύμφωνα με το άρθρο 24 προκειμένου για τις ονομασίες που καταχωρίζονται βάσει του τίτλου III.

Άρθρο 37

Εξακρίβωση της συμμόρφωσης προϊόντος προς τις προδιαγραφές

1. Όσον αφορά τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης, τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις και τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα οι οποίες ορίζουν προϊόντα προερχόμενα από την Ένωση, η εξακρίβωση της συμμόρφωσης του προϊόντος προς τις προδιαγραφές, πριν από τη διάθεσή του στην αγορά, διεξάγεται από:

- μία ή περισσότερες αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 36 του παρόντος κανονισμού· και/ή
- έναν ή περισσότερους οργανισμούς ελέγχου κατά την έννοια του άρθρου 2 σημείο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004, οι οποίοι λειτουργούν ως οργανισμοί πιστοποίησης προϊόντων.

Το κόστος της εν λόγω εξακρίβωσης της συμμόρφωσης προς τις προδιαγραφές μπορεί να επιβαρύνει τις επιχειρήσεις που υπόκεινται σε αυτούς τους ελέγχους. Στην κάλυψη του κόστους μπορούν επίσης να συνεισφέρουν τα κράτη μέλη.

2. Όσον αφορά τις ονομασίες προέλευσης, τις γεωγραφικές ενδείξεις και τα εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα οι οποίες ορίζουν προϊόντα προερχόμενα από τρίτη χώρα, η εξακρίβωση της συμμόρφωσης του προϊόντος προς τις προδιαγραφές, πριν από τη διάθεσή του στην αγορά, διεξάγεται από:

α) μία ή περισσότερες δημόσιες αρχές που ορίζει η τρίτη χώρα και/ή

β) έναν ή περισσότερους οργανισμούς πιστοποίησης προϊόντων.

3. Τα κράτη μέλη δημοσιοποιούν το όνομα και τη διεύθυνση των αρχών και των οργανισμών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου και ενημερώνουν περιοδικά τις σχετικές πληροφορίες.

Η Επιτροπή δημοσιοποιεί το όνομα και τη διεύθυνση των αρχών και των οργανισμών που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου και ενημερώνει περιοδικά τις σχετικές πληροφορίες.

4. Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις χωρίς να εφαρμόζει τη διαδικασία του άρθρου 57 παράγραφος 2, προκειμένου να ορίσει τα μέσα δημοσιοποίησης του ονόματος και της διεύθυνσης των οργανισμών πιστοποίησης προϊόντων οι οποίοι προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 38

Επιτήρηση της χρήσης των ονομασιών στην αγορά

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα ονόματα και τις διευθύνσεις των αρμόδιων αρχών που προβλέπονται στο άρθρο 36. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί τα ονόματα και τις διευθύνσεις των εν λόγω αρχών.

Τα κράτη μέλη διεξάγουν ελέγχους, με βάση ανάλυση κινδύνου, για να διασφαλίσουν τη συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού και, σε περίπτωση παραβάσεων, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα.

Άρθρο 39

Εξουσιοδότηση από τις αρμόδιες αρχές προς οργανισμούς ελέγχου

1. Οι αρμόδιες αρχές μπορούν να αναθέτουν σε έναν ή περισσότερους οργανισμούς ελέγχου, σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004, συγκεκριμένα καθήκοντα που συνδέονται με τους επίσημους ελέγχους των συστημάτων ποιότητας.

2. Οι εν λόγω οργανισμοί ελέγχου διαπιστώνονται σύμφωνα με το ευρωπαϊκό πρότυπο EN 45011 ή τον οδηγό ISO/IEC Guide 65 (Γενικές απαιτήσεις για οργανισμούς που διαχειρίζονται συστήματα πιστοποίησης προϊόντων).

3. Η διαπίστευση που αναφέρεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου μπορεί να εκτελεσθεί μόνον από:

α) εθνικό οργανισμό διαπίστευσης εντός της Ένωσης σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008· ή

β) οργανισμό διαπίστευσης εκτός της Ένωσης ο οποίος είναι συμβαλλόμενο μέρος πολυμερούς συμφωνίας αναγνώρισης υπό την αιγίδα του Διεθνούς Φόρουμ Διαπίστευσης.

Άρθρο 40

Προγραμματισμός των ελέγχων και υποβολή σχετικών εκθέσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι δραστηριότητες για τον έλεγχο των υποχρεώσεων βάσει του παρόντος κεφαλαίου περιλαμβάνονται ρητά σε χωριστό τμήμα των πολυετών εθνικών σχεδίων ελέγχου σύμφωνα με τα άρθρα 41, 42 και 43 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004.

2. Οι ετήσιες εκθέσεις που αφορούν τον έλεγχο των υποχρεώσεων βάσει του παρόντος κανονισμού περιλαμβάνουν χωριστό τμήμα με τις πληροφορίες που προβλέπονται στο άρθρο 44 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Εξαιρέσεις όσον αφορά ορισμένες προγενέστερες χρήσεις

Άρθρο 41

Γενικές ενδείξεις

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 13, ο παρών κανονισμός δεν θίγει τη χρήση των ενδείξεων οι οποίες χαρακτηρίζονται ως γενικές στην Ένωση, ακόμη και στις περιπτώσεις που η γενική ένδειξη αποτελεί τμήμα ονομασίας προστατευόμενης βάσει συστήματος ποιότητας.

2. Για να διαπιστωθεί αν μια ένδειξη έχει καταστεί γενική, λαμβάνονται υπόψη όλοι οι σχετικοί παράγοντες και ιδίως:

α) η υφιστάμενη κατάσταση στις περιοχές κατανάλωσης·

β) οι σχετικές εθνικές ή ενωσιακές νομοθετικές πράξεις.

3. Προκειμένου να προστατεύονται πλήρως τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων μερών, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, για τη θέσπιση πρόσθετων κανόνων για τον προσδιορισμό του γενικού χαρακτήρα των ενδείξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 42

Φυτικές ποικιλίες και φυλές ζώων

1. Ο παρών κανονισμός δεν εμποδίζει τη διάθεση στην αγορά προϊόντων των οποίων η επισήμανση περιλαμβάνει ονομασία ή ένδειξη, προστατευόμενη ή δεσμευμένη βάσει συστήματος ποιότητας που περιγράφεται στον τίτλο II, III ή IV, η οποία περιέχει ή συνίσταται στην ονομασία φυτικής ποικιλίας ή φυλής ζώων, εφόσον πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις:

α) το εν λόγω προϊόν περιέχει τη συγκεκριμένη ποικιλία ή φυλή ή προέρχεται από αυτήν·

β) δεν παραπλανώνται οι καταναλωτές·

- γ) η χρήση της ονομασίας της ποικιλίας ή φυλής δεν συνιστά αθέμιτο ανταγωνισμό·
- δ) η χρήση δεν συνιστά εκμετάλλευση της φήμης της προστατευόμενης ένδειξης· και
- ε) στην περίπτωση του συστήματος ποιότητας που περιγράφεται στον τίτλο II, η παραγωγή και εμπορία του προϊόντος είχαν εξαπλωθεί πέραν των ορίων της περιοχής προέλευσης πριν από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης καταχώρισης της γεωγραφικής ένδειξης.

2. Προκειμένου να οριοθετηθούν ακριβέστερα τα δικαιώματα και οι ελευθερίες των επιχειρήσεων του διατροφικού κλάδου να χρησιμοποιούν την ονομασία φυτικής ποικιλίας ή φυλής ζώων που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, όσον αφορά κανόνες για τον προσδιορισμό της χρήσης των ονομασιών αυτών.

Άρθρο 43

Σχέση με τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας

Τα συστήματα ποιότητας που περιγράφονται στους τίτλους III και IV εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των κανόνων της Ένωσης ή των κρατών μελών στον τομέα της πνευματικής ιδιοκτησίας, ιδίως δε όσων αφορούν ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις, καθώς και εμπορικά σήματα, και τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται δυνάμει των κανόνων αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Ενδείξεις και σύμβολα του συστήματος ποιότητας και ρόλος των παραγωγών

Άρθρο 44

Προστασία των ενδείξεων και συμβόλων

1. Οι ενδείξεις, οι συντμήσεις και τα σύμβολα που αναφέρονται στα συστήματα ποιότητας μπορούν να χρησιμοποιούνται μόνο σε σχέση με τα προϊόντα που παράγονται σύμφωνα με τους κανόνες του συστήματος ποιότητας στο οποίο υπάγονται. Αυτό ισχύει ιδίως για τις ακόλουθες ενδείξεις, συντμήσεις και σύμβολα:

- α) «προστατευόμενη ονομασία προέλευσης», «προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη», «γεωγραφική ένδειξη», «ΠΟΠ», «ΠΓΕ» και τα συναφή σύμβολα, που προβλέπονται στον τίτλο II·
- β) «εγγυημένο παραδοσιακό ιδιότυπο προϊόν», «ΕΠΙΠ» και το συναφές σύμβολο, που προβλέπονται στον τίτλο III·
- γ) «προϊόν ορεινής παραγωγής», που προβλέπεται στον τίτλο IV.

2. Σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1290/2005, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ) μπορεί, με πρωτοβουλία της Επιτροπής ή εξ' ονόματός της, να χρηματοδοτεί κεντρικά διοικητική στήριξη που αφορά την ανάπτυξη, την προπαρασκευαστική εργασία, την παρακολούθηση, τη διοικητική και νομική υποστήριξη, την υπεράσπιση ενώπιον της δικαιοσύνης, τα τέλη καταχώρισης, τα τέλη ανανέωσης, τα έξοδα επιτήρησης των εμπορικών σημάτων, τα δικαστικά έξοδα και κάθε άλλο σχετικό μέτρο απαραίτητο για την προστασία της χρήσης των ενδείξεων, συντμήσεων και συμβόλων που παραπέμπουν στα συστήματα ποιότητας από κατάχρηση, απομίμηση, επίκληση ή κάθε άλλη

πρακτική που μπορεί να παραπλανήσει τον καταναλωτή, εντός της Ένωσης και σε τρίτες χώρες.

3. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση κανόνων ενιαίας προστασίας των ενδείξεων, συντμήσεων και συμβόλων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

Άρθρο 45

Ρόλος των ομάδων

1. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων για τις οργανώσεις παραγωγών και τις διακλαδικές οργανώσεις, που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1234/2007, μια ομάδα δικαιούται:

- α) να συμβάλλει στη διασφάλιση της ποιότητας, της φήμης και της γνησιότητας των προϊόντων της που κυκλοφορούν στην αγορά μέσω της παρακολούθησης της χρήσης της ονομασίας στις εμπορικές συναλλαγές και, εάν είναι αναγκαίο, μέσω της ενημέρωσης των αρμοδίων αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 36 ή άλλης αρμόδιας αρχής εντός του πλαισίου του άρθρου 13 παράγραφος 3·
- β) να προβεί σε ενέργειες προκειμένου να εξασφαλίζεται η δέουσα νομική προστασία της προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης ή της προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης και των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας που συνδέονται άμεσα με αυτήν·
- γ) να αναπτύσσει δραστηριότητες ενημέρωσης και προώθησης που αποσκοπούν στην ενημέρωση των καταναλωτών σχετικά με τα στοιχεία του προϊόντος τα οποία του προσδίδουν αξία·
- δ) να αναπτύσσει δραστηριότητες που σχετίζονται με τη διασφάλιση της συμμόρφωσης ενός προϊόντος προς τις προδιαγραφές του·
- ε) να λαμβάνει μέτρα για τη βελτίωση των επιδόσεων του συστήματος, που περιλαμβάνουν την ανάπτυξη οικονομικής εμπειρογνομosύνης, την εκπόνηση οικονομικών αναλύσεων, τη διάδοση οικονομικών στοιχείων για το σύστημα και την παροχή συμβουλών στους παραγωγούς·
- στ) να εγκρίνει πρωτοβουλίες για την ανάδειξη των προϊόντων και, εάν είναι σκόπιμο, να λαμβάνει μέτρα για την πρόληψη ή την αντιμετώπιση ενεργειών που βλάπτουν ή ενδέχεται να βλάψουν την εικόνα των εν λόγω προϊόντων.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να ενθαρρύνουν τη συγκρότηση και τη λειτουργία ομάδων στο έδαφός τους, με διοικητικά μέσα. Επιπλέον τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το όνομα και τη διεύθυνση των ομάδων που αναφέρονται στο σημείο 2 του άρθρου 3.

3. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί αυτές τις πληροφορίες.

Άρθρο 46

Δικαίωμα χρησιμοποίησης των συστημάτων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε επιχείρηση που συμμορφώνεται προς τους κανόνες συστήματος ποιότητας που θεσπίζεται στους τίτλους II και III δικαιούται να καλύπτεται από την εξακρίβωση της συμμόρφωσης που θεσπίζεται στο άρθρο 37.

2. Οι επιχειρήσεις που παράγουν και αποθηκεύουν προϊόν που κυκλοφορεί στην αγορά υπό το σύστημα εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων ή προϊόντων με προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή με προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη ή οι οποίες διαθέτουν τα προϊόντα αυτά στην αγορά υπόκεινται επίσης στους ελέγχους που ορίζονται στο κεφάλαιο I του παρόντος τίτλου.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επιχειρήσεις που επιθυμούν να ενταχθούν σε σύστημα ποιότητας προβλεπόμενο στους τίτλους III και IV είναι σε θέση να το πράξουν και δεν αντιμετωπίζουν εμπόδια στη συμμετοχή τους λόγω διακρίσεων ή μη αντικειμενικής μεταχείρισης άλλου είδους.

Άρθρο 47

Τέλη

Με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 882/2004 και ιδίως των διατάξεων του κεφαλαίου VI του τίτλου II αυτού, τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν τέλη για την κάλυψη των δαπανών διαχείρισης των συστημάτων ποιότητας, στις οποίες περιλαμβάνονται αυτές που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση των αιτήσεων, των δηλώσεων ένστασης, των αιτήσεων τροποποίησης και των αιτημάτων ακύρωσης που προβλέπονται στον παρόντα κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

Διαδικασίες υποβολής αιτήσεων και καταχώρισης για ονομασίες προέλευσης, γεωγραφικές ενδείξεις και εγγυημένα παραδοσιακά ιδιότυπα προϊόντα

Άρθρο 48

Πεδίο εφαρμογής των διαδικασιών υποβολής αιτήσεων

Οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου εφαρμόζονται στα συστήματα ποιότητας που προβλέπονται στους τίτλους II και III.

Άρθρο 49

Αίτηση καταχώρισης ονομασιών

1. Αιτήσεις καταχώρισης ονομασιών βάσει των συστημάτων ποιότητας του άρθρου 48 υποβάλλονται μόνον από ομάδες οι οποίες ασχολούνται με τα προϊόντα με την ονομασία που πρόκειται να καταχωρισθεί. Σε περίπτωση ονομασίας στο πλαίσιο «προστατευόμενων ονομασιών προέλευσης» ή «προστατευόμενων γεωγραφικών ενδείξεων» που περιγράφει διασυννοριακή γεωγραφική περιοχή ή σε περίπτωση ονομασίας στο πλαίσιο «εγγυημένων παραδοσιακών ιδιότυπων προϊόντων», διάφορες ομάδες από διαφορετικά κράτη μέλη ή τρίτες χώρες μπορούν να υποβάλλουν κοινή αίτηση καταχώρισης.

Ένα μοναδικό φυσικό ή νομικό πρόσωπο μπορεί να αντιμετωπίζεται ως ομάδα όταν διαπιστώνεται ότι πληρούνται και οι δύο ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) το υπό αναφορά πρόσωπο είναι ο μοναδικός παραγωγός ο οποίος επιθυμεί να υποβάλει αίτηση·
- β) όσον αφορά τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, η οριζόμενη γεωγραφική περιοχή διαθέτει χαρακτηριστικά που διαφέρουν αισθητά από εκείνα των γειτονικών περιοχών ή τα χαρακτηριστικά του προϊόντος διαφέρουν από εκείνα των προϊόντων που παράγονται στις γειτονικές περιοχές.

2. Όταν η αίτηση βάσει του συστήματος του τίτλου II αφορά γεωγραφική περιοχή κράτους μέλους ή όταν η αίτηση βάσει του συστήματος του τίτλου III συντάσσεται από ομάδα εγκατεστημένη σε κράτος μέλος, η αίτηση απευθύνεται στις αρχές του εν λόγω κράτους μέλους.

Το κράτος μέλος εξετάζει την αίτηση με τον ενδεδειγμένο τρόπο, προκειμένου να εξακριβώσει εάν είναι αιτιολογημένη και εάν πληροί τους όρους του αντίστοιχου συστήματος.

3. Στο πλαίσιο της εξέτασης που προβλέπεται στην παράγραφο 2 δεύτερο εδάφιο του παρόντος άρθρου, το κράτος μέλος κινεί εθνική διαδικασία ενστάσεων που εξασφαλίζει την επαρκή δημοσιότητα της εν λόγω αίτησης και προβλέπει εύλογο χρονικό διάστημα, κατά τη διάρκεια του οποίου κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει επικράτειά του μπορεί να υποβάλει ένσταση κατά της αίτησης.

Το κράτος μέλος εξετάζει το παραδεκτό των ενστάσεων που παραλαμβάνονται δυνάμει του συστήματος του τίτλου II με βάση τα κριτήρια του άρθρου 10 παράγραφος 1 και το παραδεκτό των ενστάσεων που παραλαμβάνονται δυνάμει του συστήματος του τίτλου III με βάση τα κριτήρια του άρθρου 21 παράγραφος 1.

4. Εάν, μετά την αξιολόγηση των υποβληθεισών ενστάσεων, το κράτος μέλος θεωρεί ότι πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού, μπορεί να λάβει ευνοϊκή απόφαση και να καταθέσει στην Επιτροπή το φάκελο της αίτησης. Στην περίπτωση αυτή γνωστοποιεί στην Επιτροπή τις παραδεκτές ενστάσεις που έχει λάβει από φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο έχει διαθέσει νόμιμα στην αγορά τα συγκεκριμένα προϊόντα, χρησιμοποιώντας τις σχετικές ονομασίες αδιαλείπτως επί πέντε τουλάχιστον έτη πριν από την ημερομηνία της δημοσιοποίησης που προβλέπεται στην παράγραφο 3.

Το κράτος μέλος εξασφαλίζει τη δημοσιοποίηση της ευνοϊκής του απόφασης και τη δυνατότητα προσφυγής κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου που έχει σχετικό έννομο συμφέρον.

Το κράτος μέλος εξασφαλίζει τη δημοσιοποίηση της έκδοσης των προδιαγραφών του προϊόντος στην οποία βασίζεται η ευνοϊκή του απόφαση και παρέχει ηλεκτρονική πρόσβαση στις προδιαγραφές αυτές.

Όσον αφορά τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες γεωγραφικές ενδείξεις, το κράτος μέλος διασφαλίζει επίσης την κατάλληλη δημοσίευση της έκδοσης των προδιαγραφών του προϊόντος στην οποία βασίζεται η απόφαση της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 50 παράγραφος 2.

5. Όταν η αίτηση βάσει του συστήματος του τίτλου II αφορά γεωγραφική περιοχή τρίτης χώρας ή όταν η αίτηση βάσει του συστήματος του τίτλου III συντάσσεται από ομάδα εγκατεστημένη σε τρίτη χώρα, η αίτηση υποβάλλεται στην Επιτροπή, είτε απευθείας είτε μέσω των αρχών της εν λόγω τρίτης χώρας.

6. Τα αναφερόμενα στο παρόν άρθρο έγγραφα που αποστέλλονται στην Επιτροπή συντάσσονται σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

7. Προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικασία υποβολής αιτήσεων, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει πράξεις κατ' εξουσιοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 56, για τη θέσπιση των κανόνων διεξαγωγής της εθνικής διαδικασίας ενστάσεων για κοινές αιτήσεις που αφορούν το έδαφος περισσότερων του ενός κρατών και για τη συμπλήρωση των κανόνων της διαδικασίας υποβολής αιτήσεων.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες για τις διαδικασίες, τη μορφή και την υποβολή των αιτήσεων, συμπεριλαμβανομένων των αιτήσεων που αφορούν το έδαφος περισσότερων του ενός κρατών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

Άρθρο 50

Εξέταση από την Επιτροπή και δημοσίευση που επιτρέπει την υποβολή ενστάσεων

1. Η Επιτροπή εξετάζει, με τον ενδεδειγμένο τρόπο, οποιαδήποτε αίτηση λαμβάνει σύμφωνα με το άρθρο 49, προκειμένου να εξακριβώσει εάν είναι αιτιολογημένη και εάν πληροί τους όρους του αντίστοιχου συστήματος. Η εξέταση αυτή δεν θα πρέπει να διαρκεί περισσότερο από έξι μήνες. Σε περίπτωση υπέρβασης της περιόδου αυτής, η Επιτροπή αναφέρει εγγράφως στον αιτούντα τους λόγους της καθυστέρησης.

Η Επιτροπή δημοσιοποιεί, τουλάχιστον ανά μήνα, τον κατάλογο των ονομασιών για τις οποίες έχουν υποβληθεί αιτήσεις καταχώρισης, καθώς και την ημερομηνία υποβολής τους.

2. Όταν, βάσει της εξέτασής που διεξάγεται σύμφωνα με την παράγραφο 1 πρώτο εδάφιο, η Επιτροπή κρίνει ότι πληρούνται οι όροι του παρόντος κανονισμού, δημοσιεύει στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*:

- α) προκειμένου για αιτήσεις βάσει του συστήματος του τίτλου II, το ενιαίο έγγραφο και την παραπομπή στη δημοσίευση των προδιαγραφών του προϊόντος·
- β) προκειμένου για αιτήσεις βάσει του συστήματος του τίτλου III, τις προδιαγραφές.

Άρθρο 51

Διαδικασία ενστάσεων

1. Εντός τριών μηνών από την ημερομηνία δημοσίευσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, μπορεί να κοινοποιηθεί ένσταση στην Επιτροπή είτε από τις αρχές κράτους μέλους ή τρίτης χώρας είτε από φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο σε τρίτη χώρα.

Κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που έχει έννομο συμφέρον και είναι εγκατεστημένο ή διαμένει σε κράτος μέλος διαφορετικό εκείνου από το οποίο υποβλήθηκε η αίτηση μπορεί να κοινοποιήσει ένσταση στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένο, εντός της προθεσμίας κοινοποίησης ένστασης σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο.

Η κοινοποιούμενη ένσταση περιέχει δήλωση ότι η αίτηση ενδέχεται να παραβιάζει τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Η κοινοποιούμενη ένσταση που δεν περιέχει τη σχετική δήλωση είναι άκυρη.

Η Επιτροπή διαβιβάζει αμελλητί την κοινοποιούμενη ένσταση στην αρχή ή τον οργανισμό που υπέβαλε την αίτηση.

2. Εάν κοινοποιηθεί ένσταση στην Επιτροπή και ακολουθήσει εντός δύο μηνών αιτιολογημένη δήλωση ένστασης, η Επιτροπή ελέγχει το παραδεκτό αυτής της αιτιολογημένης δήλωσης ένστασης.

3. Εντός δύο μηνών από την παραλαβή παραδεκτής αιτιολογημένης δήλωσης ένστασης, η Επιτροπή καλεί την αρχή ή το πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση και την αρχή ή τον οργανισμό που υπέβαλε την αίτηση να προβούν στις κατάλληλες διαβουλεύσεις επί εύλογο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους τρεις μήνες.

Η αρχή ή το πρόσωπο που υπέβαλε την ένσταση και η αρχή ή ο οργανισμός που υπέβαλε την αίτηση αρχίζουν αυτές τις κατάλληλες διαβουλεύσεις το συντομότερο δυνατόν. Παρέχουν αμοιβαία τις σχετικές πληροφορίες ώστε να εκτιμηθεί κατά πόσον η αίτηση καταχώρισης πληροί τους όρους του παρόντος κανονισμού. Εάν δεν επιτευχθεί συμφωνία, οι πληροφορίες αυτές παρέχονται επίσης στην Επιτροπή.

Οποιαδήποτε στιγμή κατά τη διάρκεια αυτών των τριών μηνών η Επιτροπή μπορεί, κατ' αίτηση του αιτούντος, να παρατείνει την προθεσμία των διαβουλεύσεων κατά τρεις μήνες το πολύ.

4. Όταν, κατόπιν των κατάλληλων διαβουλεύσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, τα στοιχεία που έχουν δημοσιευθεί σύμφωνα με το άρθρο 50 παράγραφος 2 τροποποιούνται ουσιαστικά, η Επιτροπή επαναλαμβάνει την εξέταση που προβλέπεται στο άρθρο 50.

5. Η κοινοποίηση ένστασης, η αιτιολογημένη δήλωση ένστασης και τα σχετικά έγγραφα που αποστέλλονται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις παραγράφους 1 έως 4 του παρόντος άρθρου συντάσσονται σε μία από τις επίσημες γλώσσες της Ένωσης.

6. Προκειμένου να θεσπισθούν σαφείς διαδικασίες και προθεσμίες για την υποβολή ενστάσεων, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, προς συμπλήρωση των κανόνων για τη διαδικασία ενστάσεων.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες, τη μορφή και την παρουσίαση των ενστάσεων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

Άρθρο 52

Απόφαση σχετικά με την καταχώριση

1. Όταν η Επιτροπή, βάσει των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της μετά την εξέταση που διενήργησε δυνάμει του άρθρου 50 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, θεωρεί ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις της καταχώρισης, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με τις οποίες απορρίπτει την αίτηση. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

2. Εάν η Επιτροπή δεν παραλάβει καμία κοινοποίηση ένστασης ή καμία παραδεκτή αιτιολογημένη δήλωση ένστασης δυνάμει του άρθρου 51, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις, χωρίς να εφαρμόζει τη διαδικασία του άρθρου 57 παράγραφος 2, με τις οποίες καταχωρίζει την ονομασία.

3. Η Επιτροπή, εάν λάβει παραδεκτή αιτιολογημένη δήλωση ένστασης, κατόπιν των κατάλληλων διαβουλεύσεων που αναφέρονται στο άρθρο 51 παράγραφος 3 και λαμβάνοντας υπόψη τα αποτελέσματά τους:

α) είτε, εάν έχει επιτευχθεί συμφωνία, καταχωρίζει την ονομασία μέσω εκτελεστικών πράξεων που εκδίδονται χωρίς να εφαρμόζεται η διαδικασία του άρθρου 57 παράγραφος 2 και, εφόσον απαιτείται, τροποποιεί τα στοιχεία που έχουν δημοσιευθεί δυνάμει του άρθρου 50 παράγραφος 2, με την προϋπόθεση ότι αυτές οι τροποποιήσεις δεν είναι ουσιαστικές· είτε

β) εάν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία, εκδίδει εκτελεστικές πράξεις με τις οποίες αποφασίζει σχετικά με την καταχώριση. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

4. Οι πράξεις καταχώρισης και οι αποφάσεις απόρριψης δημοσιεύονται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 53

Τροποποίηση των προδιαγραφών προϊόντος

1. Μια ομάδα που έχει έννομο συμφέρον μπορεί να υποβάλλει αίτηση για την έγκριση τροποποίησης των προδιαγραφών ενός προϊόντος.

Οι αιτήσεις περιγράφουν και αιτιολογούν τις ζητούμενες τροποποιήσεις.

2. Εάν πρόκειται για μία ή περισσότερες τροποποιήσεις των προδιαγραφών που δεν είναι ήσσονος σημασίας, η αίτηση τροποποίησης υποβάλλεται κατά τη διαδικασία των άρθρων 49 έως 52.

Ωστόσο, εάν οι προτεινόμενες τροποποιήσεις είναι ήσσονος σημασίας, η Επιτροπή εγκρίνει ή απορρίπτει την αίτηση. Σε περίπτωση έγκρισης τροποποιήσεων που συνεπάγονται αλλαγή των στοιχείων που αναφέρονται στο άρθρο 50 παράγραφος 2, η Επιτροπή δημοσιεύει τα στοιχεία αυτά στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Μια τροποποίηση θεωρείται ήσσονος σημασίας στην περίπτωση του συστήματος ποιότητας που περιγράφεται στον τίτλο II, όταν:

- α) δεν αφορά τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του προϊόντος·
- β) δεν αλλοιώνει το δεσμό που αναφέρεται στο άρθρο 7 παράγραφος 1 στοιχείο στ) σημείο i) ή σημείο ii)·
- γ) δεν περιλαμβάνει αλλαγή της ονομασίας του προϊόντος ή τμήματος αυτής·
- δ) δεν επηρεάζει την οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή· ή
- ε) δεν αυξάνει τους περιορισμούς στην εμπορία του προϊόντος ή των πρώτων υλών του.

Μια τροποποίηση θεωρείται ήσσονος σημασίας στην περίπτωση του συστήματος ποιότητας που περιγράφεται στον τίτλο III, όταν:

- α) δεν αφορά τα ουσιώδη χαρακτηριστικά του προϊόντος·

β) δεν επιφέρει ουσιαστικές αλλαγές της μεθόδου παραγωγής· ή

γ) δεν περιλαμβάνει αλλαγή της ονομασίας του προϊόντος ή τμήματος αυτής.

Η εξέταση της αίτησης αφορά αποκλειστικά την προτεινόμενη τροποποίηση.

3. Προκειμένου να διευκολυνθεί η διοικητική διαδικασία που αφορά τις αιτήσεις τροποποίησης, μεταξύ άλλων εάν η τροποποίηση δεν συνεπάγεται τροποποίηση του ενιαίου εγγράφου και εάν αφορά προσωρινή αλλαγή των προδιαγραφών λόγω της επιβολής υποχρεωτικών υγειονομικών ή φυτοϋγειονομικών μέτρων από τις δημόσιες αρχές, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, προς συμπλήρωση των κανόνων της διαδικασίας που πρέπει να ακολουθούν οι αιτήσεις τροποποίησης.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις που θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες σχετικά με τις διαδικασίες, τη μορφή και την παρουσίαση αίτησης τροποποίησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

Άρθρο 54

Ακύρωση

1. Η Επιτροπή μπορεί, με δική της πρωτοβουλία ή κατόπιν αιτήσεως φυσικού ή νομικού προσώπου που έχει έννομο συμφέρον, να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την ακύρωση της καταχώρισης προστατευόμενης ονομασίας προέλευσης, προστατευόμενης γεωγραφικής ένδειξης ή εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) όταν δεν εξασφαλίζεται η συμφωνία προς τους όρους των προδιαγραφών·
- β) όταν, επί επτά τουλάχιστον έτη, δεν έχει διατεθεί στο εμπόριο προϊόν με την ένδειξη του εγγυημένου παραδοσιακού ιδιότυπου προϊόντος ή την προστατευόμενη ονομασία προέλευσης ή την προστατευόμενη γεωγραφική ένδειξη.

Η Επιτροπή μπορεί, κατόπιν αιτήσεως των παραγωγών του προϊόντος που διατίθεται στην αγορά με την καταχωρισμένη ονομασία, να ακυρώσει την αντίστοιχη καταχώριση.

Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

2. Προκειμένου να εξασφαλισθεί ασφάλεια δικαίου ως προς τη δυνατότητα όλων των μερών να υπερασπίζονται τα δικαιώματα και τα έννομα συμφέροντά τους, ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις, σύμφωνα με το άρθρο 56, προς συμπλήρωση των κανόνων όσον αφορά τη διαδικασία ακύρωσης.

Η Επιτροπή μπορεί να εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με τις διαδικασίες και τη μορφή της διαδικασίας ακύρωσης καθώς και με την υποβολή των αιτήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 57 παράγραφος 2.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

Τοπική γεωργία και απευθείας πωλήσεις

Άρθρο 55

Υποβολή εκθέσεων σχετικά με την τοπική γεωργία και τις απευθείας πωλήσεις

Το αργότερο έως τις 4 Ιανουαρίου 2014, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με τη σκοπιμότητα ενός νέου συστήματος επισήμανσης τοπικής γεωργίας και άμεσης πώλησης που θα βοηθήσει τους παραγωγούς να εμπορευούνται τα προϊόντα τους σε τοπικό επίπεδο. Η έκθεση πρέπει να επικεντρώνεται στην ικανότητα του παραγωγού να προσθέτει αξία στην παραγωγή του με τη νέα επισήμανση και θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη κι άλλα κριτήρια, όπως οι δυνατότητες για μείωση των εκπομπών άνθρακα και των αποβλήτων μέσω μικρής κλίμακας αλυσίδων παραγωγής και διανομής.

Η έκθεση, αν χρειάζεται, συνοδεύεται από κατάλληλες νομοθετικές προτάσεις για τη θέσπιση ενός συστήματος επισήμανσης τοπικής γεωργίας και απευθείας πωλήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

Διαδικαστικοί κανόνες

Άρθρο 56

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 5 παράγραφος 4, το άρθρο 7 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 12 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 16 παράγραφος 2, το άρθρο 18 παράγραφος 5, το άρθρο 19 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 23 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 25 παράγραφος 3, το άρθρο 29 παράγραφος 4, το άρθρο 30, το άρθρο 31 παράγραφοι 3 και 4, το άρθρο 41 παράγραφος 3, το άρθρο 42 παράγραφος 2, το άρθρο 49 παράγραφος 7 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 51 παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 53 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο και το άρθρο 54 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από την 3η Ιανουαρίου 2013. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της πενταετούς περιόδου. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται αυτομάτως για περιόδους ίσης διάρκειας, εκτός εάν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, το άρθρο 5 παράγραφος 4, το άρθρο 7 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 12 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 16 παράγραφος 2, το άρθρο 18 παράγραφος 5, το άρθρο 19 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 23 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 25 παράγραφος 3, το άρθρο 29 παράγραφος 4, το άρθρο 30, το άρθρο 31 παράγραφοι 3 και 4, το άρθρο 41 παράγραφος 3, το άρθρο 42 παράγραφος 2, το άρθρο 49 παράγραφος 7 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 51 παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο, το άρθρο 53 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο και το

άρθρο 54 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο μπορεί να ανακληθεί οποιαδήποτε στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Η Επιτροπή, μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο, του άρθρου 5 παράγραφος 4, του άρθρου 7 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, του άρθρου 12 παράγραφος 5 πρώτο εδάφιο, του άρθρου 16 παράγραφος 2, του άρθρου 18 παράγραφος 5, του άρθρου 19 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, του άρθρου 23 παράγραφος 4 πρώτο εδάφιο, του άρθρου 25 παράγραφος 3, του άρθρου 29 παράγραφος 4, του άρθρου 30, του άρθρου 31 παράγραφοι 3 και 4, του άρθρου 41 παράγραφος 3, του άρθρου 42 παράγραφος 2, του άρθρου 49 παράγραφος 7 πρώτο εδάφιο, του άρθρου 51 παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο, του άρθρου 53 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο και του άρθρου 54 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο τίθεται σε ισχύ μόνον εάν δεν έχουν διατυπωθεί αντιρρήσεις από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός διμήνου από την κοινοποίηση της εν λόγω πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν πρόκειται να προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 57

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή για την ποιότητα των γεωργικών προϊόντων. Η εν λόγω επιτροπή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Όποτε γίνεται παραπομπή στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Εάν η επιτροπή δεν εκδώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εγκρίνει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

Κατάργηση και τελικές διατάξεις

Άρθρο 58

Κατάργηση

1. Καταργούνται οι κανονισμοί (ΕΚ) αριθ. 509/2006 και (ΕΚ) αριθ. 510/2006.

Ωστόσο, το άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 509/2006 εξακολουθεί να ισχύει για τις αιτήσεις που αφορούν προϊόντα τα οποία δεν εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του τίτλου III του παρόντος κανονισμού και οι οποίες ελήφθησαν από την Επιτροπή πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού.

2. Οι παραπομπές στους καταργούμενους κανονισμούς θεωρούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος II του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 59

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ωστόσο, το άρθρο 12 παράγραφος 3 και το άρθρο 23 παράγραφος 3 εφαρμόζονται από τις 4 Ιανουαρίου 2016, χωρίς να θίγονται τα προϊόντα που διατίθενται στο εμπόριο ήδη πριν από την ημερομηνία αυτή.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 21 Νοεμβρίου 2012.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Α. Δ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΓΕΩΡΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 2 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1

I. Ονομασίες προέλευσης και γεωγραφικές ενδείξεις

- μπίρα,
- σοκολάτα και παράγωγα προϊόντα,
- προϊόντα αρτοποιίας, ζαχαροπλαστικής, ζαχαρώδη παρασκευάσματα και προϊόντα μπισκοτοποιίας,
- ποτά με βάση εκχυλίσματα φυτών,
- ζυμαρικά,
- αλάτι,
- φυσικά κόμμεα και ρητίνες,
- πολτός μουστάρδας,
- σανός,
- αιθέρια έλαια,
- φελλός,
- κοχενίλλη,
- καλλωπιστικά άνθη και φυτά,
- βαμβάκι,
- μαλλί,
- λυγαριά,
- ξεφλουδισμένο λινάρι,
- δέρμα,
- γούνα,
- πτερό.

II. Εγγυημένα ειδικά παραδοσιακά προϊόντα

- προπαρασκευασμένα γεύματα,
 - μπίρα,
 - σοκολάτα και παράγωγα προϊόντα,
 - προϊόντα αρτοποιίας, ζαχαροπλαστικής, ζαχαρώδη παρασκευάσματα και προϊόντα μπισκοτοποιίας,
 - ποτά με βάση εκχυλίσματα φυτών,
 - ζυμαρικά,
 - αλάτι.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 58 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 509/2006	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφος 1
Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 3
Άρθρο 1 παράγραφος 3	Άρθρο 2 παράγραφος 4
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 3 σημείο 5
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 3 σημείο 3
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	—
Άρθρο 2 παράγραφος 1 στοιχείο δ)	Άρθρο 3 σημείο 2
Άρθρο 2 παράγραφος 2 πρώτο έως τρίτο εδάφιο	—
Άρθρο 2 παράγραφος 2 τέταρτο εδάφιο	—
Άρθρο 3	Άρθρο 22 παράγραφος 1
Άρθρο 4 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 18 παράγραφος 1
Άρθρο 4 παράγραφος 2	Άρθρο 18 παράγραφος 2
Άρθρο 4 παράγραφος 3 πρώτο εδάφιο	—
Άρθρο 4 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 18 παράγραφος 4
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 43
Άρθρο 5 παράγραφος 2	Άρθρο 42 παράγραφος 1
Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρο 19 παράγραφος 1
Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο α)	Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο α)
Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β)
Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο γ)
Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο δ)	—
Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο δ)
Άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο στ)	—
Άρθρο 7 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 49 παράγραφος 1
Άρθρο 7 παράγραφος 3 στοιχεία α) και β)	Άρθρο 20 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β)
Άρθρο 7 παράγραφος 3 στοιχείο γ)	—
Άρθρο 7 παράγραφος 3 στοιχείο δ)	—
Άρθρο 7 παράγραφος 4	Άρθρο 49 παράγραφος 2

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 509/2006	Παρών κανονισμός
Άρθρο 7 παράγραφος 5	Άρθρο 49 παράγραφος 3
Άρθρο 7 παράγραφος 6 στοιχεία α), β) και γ)	Άρθρο 49 παράγραφος 4
Άρθρο 7 παράγραφος 6 στοιχείο δ)	Άρθρο 20 παράγραφος 2
Άρθρο 7 παράγραφος 7	Άρθρο 49 παράγραφος 5
Άρθρο 7 παράγραφος 8	Άρθρο 49 παράγραφος 6
Άρθρο 8 παράγραφος 1	Άρθρο 50 παράγραφος 1
Άρθρο 8 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο β)
Άρθρο 8 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 52 παράγραφος 1
Άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 51 παράγραφος 1
Άρθρο 9 παράγραφος 3	Άρθρο 21 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 9 παράγραφος 4	Άρθρο 52 παράγραφος 2
Άρθρο 9 παράγραφος 5	Άρθρο 52 παράγραφοι 3 και 4
Άρθρο 9 παράγραφος 6	Άρθρο 51 παράγραφος 5
Άρθρο 10	Άρθρο 54
Άρθρο 11	Άρθρο 53
Άρθρο 12	Άρθρο 23
Άρθρο 13 παράγραφος 1	—
Άρθρο 13 παράγραφος 2	—
Άρθρο 13 παράγραφος 3	—
Άρθρο 14 παράγραφος 1	Άρθρο 36 παράγραφος 1
Άρθρο 14 παράγραφος 2	Άρθρο 46 παράγραφος 1
Άρθρο 14 παράγραφος 3	Άρθρο 37 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 15 παράγραφος 1	Άρθρο 37 παράγραφος 1
Άρθρο 15 παράγραφος 2	Άρθρο 37 παράγραφος 2
Άρθρο 15 παράγραφος 3	Άρθρο 39 παράγραφος 2
Άρθρο 15 παράγραφος 4	Άρθρο 36 παράγραφος 2
Άρθρο 16	—
Άρθρο 17 παράγραφοι 1 και 2	Άρθρο 24 παράγραφος 1
Άρθρο 17 παράγραφος 3	Άρθρο 24 παράγραφος 2

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 509/2006	Παρών κανονισμός
Άρθρο 18	Άρθρο 57
Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο α)	—
Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β)	Άρθρο 49 παράγραφος 7 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο γ)	Άρθρο 49 παράγραφος 7 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο δ)	Άρθρο 22 παράγραφος 2
Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο ε)	Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο στ)
Άρθρο 51 παράγραφος 6	Άρθρο 54 παράγραφος 1
Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο ζ)	Άρθρο 23 παράγραφος 4
Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο η)	—
Άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο θ)	—
Άρθρο 19 παράγραφος 2	Άρθρο 25 παράγραφος 1
Άρθρο 19 παράγραφος 3 στοιχείο α)	—
Άρθρο 19 παράγραφος 3 στοιχείο β)	Άρθρο 25 παράγραφος 2
Άρθρο 20	Άρθρο 47
Άρθρο 21	Άρθρο 58
Άρθρο 22	Άρθρο 59
Παράρτημα I	Παράρτημα I (μέρος II)

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 510/2006	Παρών κανονισμός
Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 2 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 2 παράγραφος 3
Άρθρο 1 παράγραφος 3	Άρθρο 2 παράγραφος 4
Άρθρο 2	Άρθρο 5
Άρθρο 3 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 6 παράγραφος 1
Άρθρο 3 παράγραφος 1 δεύτερο και τρίτο εδάφιο	Άρθρο 41 παράγραφοι 1, 2 και 3
Άρθρο 3 παράγραφοι 2, 3 και 4	Άρθρο 6 παράγραφοι 2, 3 και 4
Άρθρο 4	Άρθρο 7
Άρθρο 5 παράγραφος 1	Άρθρο 3 σημείο 2 και άρθρο 49 παράγραφος 1

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 510/2006	Παρών κανονισμός
Άρθρο 5 παράγραφος 2	Άρθρο 49 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 3	Άρθρο 8 παράγραφος 1
Άρθρο 5 παράγραφος 4	Άρθρο 49 παράγραφος 2
Άρθρο 5 παράγραφος 5	Άρθρο 49 παράγραφος 3
Άρθρο 5 παράγραφος 6	Άρθρο 9
Άρθρο 5 παράγραφος 7	Άρθρο 8 παράγραφος 2
Άρθρο 5 παράγραφος 8	—
Άρθρο 5 παράγραφος 9 πρώτο εδάφιο	—
Άρθρο 5 παράγραφος 9 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 49 παράγραφος 5
Άρθρο 5 παράγραφος 10	Άρθρο 49 παράγραφος 6
Άρθρο 5 παράγραφος 11	—
Άρθρο 6 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 50 παράγραφος 1
Άρθρο 6 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 50 παράγραφος 2 στοιχείο α)
Άρθρο 6 παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο	Άρθρο 52 παράγραφος 1
Άρθρο 7 παράγραφος 1	Άρθρο 51 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο
Άρθρο 7 παράγραφος 2	Άρθρο 51 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 7 παράγραφος 3	Άρθρο 10
Άρθρο 7 παράγραφος 4	Άρθρο 52 παράγραφοι 2 και 4
Άρθρο 7 παράγραφος 5	Άρθρο 51 παράγραφος 3 και άρθρο 52 παράγραφοι 3 και 4
Άρθρο 7 παράγραφος 6	Άρθρο 11
Άρθρο 7 παράγραφος 7	Άρθρο 51 παράγραφος 5
Άρθρο 8	Άρθρο 12
Άρθρο 9	Άρθρο 53
Άρθρο 10 παράγραφος 1	Άρθρο 36 παράγραφος 1
Άρθρο 10 παράγραφος 2	Άρθρο 46 παράγραφος 1
Άρθρο 10 παράγραφος 3	Άρθρο 37 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 11 παράγραφος 1	Άρθρο 37 παράγραφος 1
Άρθρο 11 παράγραφος 2	Άρθρο 37 παράγραφος 2

Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 510/2006	Παρών κανονισμός
Άρθρο 11 παράγραφος 3	Άρθρο 39 παράγραφος 2
Άρθρο 11 παράγραφος 4	Άρθρο 36 παράγραφος 2
Άρθρο 12	Άρθρο 54
Άρθρο 13 παράγραφος 1	Άρθρο 13 παράγραφος 1
Άρθρο 13 παράγραφος 2	Άρθρο 13 παράγραφος 2
Άρθρο 13 παράγραφος 3	Άρθρο 15 παράγραφος 1
Άρθρο 13 παράγραφος 4	Άρθρο 15 παράγραφος 2
Άρθρο 14	Άρθρο 14
Άρθρο 15	Άρθρο 57
Άρθρο 16 στοιχείο α)	Άρθρο 5 παράγραφος 4 δεύτερο εδάφιο
Άρθρο 16 στοιχείο β)	—
Άρθρο 16 στοιχείο γ)	—
Άρθρο 16 στοιχείο δ)	Άρθρο 49 παράγραφος 7
Άρθρο 16 στοιχείο ε)	—
Άρθρο 16 στοιχείο στ)	Άρθρο 51 παράγραφος 6
Άρθρο 16 στοιχείο ζ)	Άρθρο 12 παράγραφος 7
Άρθρο 16 στοιχείο η)	—
Άρθρο 16 στοιχείο θ)	Άρθρο 11 παράγραφος 3
Άρθρο 16 στοιχείο ι)	—
Άρθρο 16 στοιχείο ια)	Άρθρο 54 παράγραφος 2
Άρθρο 17	Άρθρο 16
Άρθρο 18	Άρθρο 47
Άρθρο 19	Άρθρο 58
Άρθρο 20	Άρθρο 59
Παραρτήματα I και II	Παράρτημα I (μέρος I)

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΕ) αριθ. 1152/2012 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Νοεμβρίου 2012

για τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου για τη διατήρηση και βιώσιμη εκμετάλλευση των αλιευτικών πόρων στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 43 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Τα ενωσιακά αλιευτικά σκάφη διαθέτουν ισότιμη πρόσβαση στα ύδατα και στους πόρους της Ένωσης, με την επιφύλαξη των κανόνων της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

(2) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 του Συμβουλίου ⁽³⁾ προβλέπει παρέκκλιση από τον κανόνα περί ισότιμης πρόσβασης, με βάση την οποία επιτρέπεται στα κράτη μέλη να περιορίζουν την αλιεία σε ορισμένα σκάφη εντός των υδάτων σε ακτίνα 12 ναυτικών μιλίων από τις γραμμές βάσης τους.

(3) Στις 13 Ιουλίου 2011, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, η Επιτροπή υπέβαλε έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο, σχετικά με τις ρυθμίσεις που αφορούν την πρόσβαση σε αλιευτικούς πόρους εντός της ζώνης 12 ναυτικών μιλίων. Η εν λόγω έκθεση κατέληγε στο συμπέρασμα ότι το καθεστώς πρόσβασης είναι πολύ σταθερό και ότι εξακολουθεί να λειτουργεί ικανοποιητικά από το 2002.

⁽¹⁾ ΕΕ C 351 της 15.11.2012, σ. 89.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2012 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 2012.

⁽³⁾ ΕΕ L 358 της 31.12.2002, σ. 59.

(4) Οι επιβληθέντες κανόνες όσον αφορά τον περιορισμό της πρόσβασης στους αλιευτικούς πόρους εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων συνέβαλαν θετικά στη διατήρηση των πόρων, λόγω του περιορισμού της αλιευτικής προσπάθειας στο πιο ευαίσθητο μέρος των υδάτων της Ένωσης. Με τους εν λόγω κανόνες διατηρήθηκαν επίσης οι παραδοσιακές αλιευτικές δραστηριότητες, οι οποίες είναι σημαντικές για την κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη ορισμένων παράκτιων κοινοτήτων.

(5) Η παρέκκλιση άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2003 και πρόκειται να λήξει στις 31 Δεκεμβρίου 2012. Η ισχύς της θα πρέπει να παραταθεί όσο εκκρεμεί η θέσπιση νέου κανονισμού, με βάση την πρόταση της Επιτροπής για κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την κοινή αλιευτική πολιτική.

(6) Ως εκ τούτου, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2371/2002 θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Στο άρθρο 17 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2371/2002, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Σε ύδατα έως 12 ναυτικά μίλια από τις γραμμές βάσης, τα οποία τελούν υπό την κυριαρχία ή δικαιοδοσία τους, τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται, από την 1η Ιανουαρίου 2013 έως την 31η Δεκεμβρίου 2014, να περιορίζουν την αλιεία σε αλιευτικά σκάφη τα οποία αλιεύουν κατά παράδοση στα ύδατα αυτά ξεκινώντας από λιμένες παρακειμένων ακτών. Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη των ρυθμίσεων για ενωσιακά αλιευτικά σκάφη που φέρουν τη σημαία άλλων κρατών μελών στο πλαίσιο υφιστάμενων σχέσεων γειτονίας μεταξύ κρατών μελών και των ρυθμίσεων που προβλέπονται στο παράρτημα I, που καθορίζουν, για κάθε κράτος μέλος, τις γεωγραφικές ζώνες εντός των παράκτιων ζωνών άλλων κρατών μελών στις οποίες ασκούνται αλιευτικές δραστηριότητες καθώς και τα είδη τα οποία αφορούν.»

Άρθρο 2

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την έβδομη ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2013.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Στρασβούργο, 21 Νοεμβρίου 2012.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο
Ο Πρόεδρος
M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Α. Δ. ΜΑΥΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ 2012/34/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Νοεμβρίου 2012

για τη δημιουργία ενιαίου ευρωπαϊκού σιδηροδρομικού χώρου

(αναδιατύπωση)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 91,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών ⁽²⁾,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽³⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η οδηγία 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 29ης Ιουλίου 1991, για την ανάπτυξη των κοινοτικών σιδηροδρόμων ⁽⁴⁾, η οδηγία 95/18/ΕΚ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1995, σχετικά με τις άδειες σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις ⁽⁵⁾ και η οδηγία 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2001, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής ⁽⁶⁾, τροποποιήθηκαν ουσιαστικά. Με την ευκαιρία νέων τροποποιήσεων, είναι σκόπιμη, για λόγους σαφήνειας, η αναδιατύπωση των εν λόγω οδηγιών και η συγχώνευση σε ενιαία πράξη.

(2) Η περαιτέρω ενοποίηση του τομέα των μεταφορών στην Ένωση αποτελεί βασικό στοιχείο της ολοκλήρωσης της εσωτερικής αγοράς και οι σιδηρόδρομοι αποτελούν ζωτικό στοιχείο της πορείας του τομέα των μεταφορών στην Ένωση προς την επίτευξη βιώσιμης κινητικότητας.

(3) Είναι σημαντικό να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα του σιδηροδρομικού δικτύου ώστε να ενταχθεί σε μια ανταγωνιστική αγορά, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων των σιδηροδρόμων.

(4) Τα κράτη μέλη τα οποία μοιράζονται σημαντικό μέρος της σιδηροδρομικής κυκλοφορίας με τρίτες χώρες που έχουν το ίδιο εύρος σιδηροτροχιών, διαφορετικό από το κύριο σιδηροδρομικό δίκτυο εντός της Ένωσης, θα πρέπει να μπορούν να διαθέτουν λειτουργικούς κανόνες ώστε να εξασφαλίζονται τόσο ο συντονισμός μεταξύ των διαχειριστών υποδομής τους και των διαχειριστών υποδομής τρίτων χωρών όσο και ο δίκαιος ανταγωνισμός μεταξύ σιδηροδρομικών επιχειρήσεων.

(5) Για να καταστούν οι σιδηροδρομικές μεταφορές αποτελεσματικές και ανταγωνιστικές προς τους άλλους τρόπους μεταφοράς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις καθεστώς ανεξάρτητου επιχειρηματικού φορέα, που θα τους επιτρέπει να συμπεριφέρονται σαν εμπορικοί φορείς και να προσαρμόζονται στις ανάγκες της αγοράς.

(6) Για να εξασφαλιστεί η μελλοντική ανάπτυξη και η αποτελεσματική εκμετάλλευση του σιδηροδρομικού δικτύου θα πρέπει να καθιερωθεί διάκριση μεταξύ της παροχής υπηρεσιών μεταφοράς και της διαχείρισης της υποδομής. Υπ' αυτές τις συνθήκες, είναι ανάγκη οι δύο αυτές δραστηριότητες να τίθενται υπό χωριστή διαχείριση και να έχουν χωριστή λογιστική. Υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι απαιτήσεις διαχωρισμού, ότι δεν προκύπτουν συγκρούσεις συμφερόντων και ότι διασφαλίζεται το απόρρητο των εμπορικά ευαίσθητων πληροφοριών, οι διαχειριστές υποδομής θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να αναθέτουν συγκεκριμένα διοικητικά καθήκοντα, όπως την είσπραξη τελών, σε οντότητες διαφορετικές από εκείνες που δραστηριοποιούνται στις αγορές σιδηροδρομικών μεταφορικών υπηρεσιών.

(7) Η αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών θα πρέπει να εφαρμοστεί στο σιδηροδρομικό τομέα λαμβανομένων υπόψη των ειδικών χαρακτηριστικών του.

(8) Για να τονωθεί ο ανταγωνισμός στον τομέα της διαχείρισης των σιδηροδρομικών μεταφορών με σκοπό τη βελτίωση της άνεσης και της εξυπηρέτησης των χρηστών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξακολουθήσουν να έχουν τη γενική ευθύνη για την ανάπτυξη κατάλληλης σιδηροδρομικής υποδομής.

⁽¹⁾ ΕΕ C 132 της 3.5.2011, σ. 99.

⁽²⁾ ΕΕ C 104 της 2.4.2011, σ. 53.

⁽³⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 16ης Νοεμβρίου 2011 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και θέση του Συμβουλίου σε πρώτη ανάγνωση της 8ης Μαρτίου 2012 (ΕΕ C 108 Ε της 14.4.2012, σ. 8). Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 3ης Ιουλίου 2012 και απόφαση του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 2012.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 237 της 24.8.1991, σ. 25.

⁽⁵⁾ ΕΕ L 143 της 27.6.1995, σ. 70.

⁽⁶⁾ ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 29.

- (9) Δεδομένου ότι δεν υπάρχουν κοινοί κανόνες σχετικά με την κατανομή του κόστους υποδομής, τα κράτη μέλη θα πρέπει, αφού συμβουλευτούν τον διαχειριστή της υποδομής, να θεσπίσουν κανόνες που προβλέπουν πληρωμές τελών από τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις για τη χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής. Οι κανόνες αυτοί θα πρέπει να τηρούν την αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης μεταξύ σιδηροδρομικών επιχειρήσεων.
- (10) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίσουν ότι οι διαχειριστές υποδομών και οι υπάρχουσες σιδηροδρομικές επιχειρήσεις υπό την κυριότητα ή τον έλεγχο του δημοσίου έχουν υγιή δημοσιονομική διάρθρωση, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τους κανόνες της Ένωσης περί κρατικών ενισχύσεων. Τούτο ισχύει με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των κρατών μελών όσον αφορά το σχεδιασμό και τη χρηματοδότηση υποδομών.
- (11) Θα πρέπει να δίδεται στους αιτούντες η ευκαιρία να εκφράζουν τη γνώμη τους σχετικά με το περιεχόμενο του επιχειρηματικού σχεδίου, όσον αφορά τη χρήση, την παροχή και την ανάπτυξη της υποδομής. Αυτό δεν θα πρέπει να συνεπάγεται υποχρεωτικά πλήρη κοινοποίηση του επιχειρηματικού σχεδίου που καταρτίζει ο διαχειριστής της υποδομής.
- (12) Δεδομένου ότι οι ιδιωτικές και παρακαμπτήριες γραμμές, π.χ. σε ιδιωτικές βιομηχανικές εγκαταστάσεις δεν αποτελούν τμήμα της σιδηροδρομικής υποδομής, όπως ορίζεται στην παρούσα οδηγία, οι διαχειριστές των υποδομών αυτών δεν θα πρέπει να υπόκεινται στις υποχρεώσεις που επιβάλλονται στους διαχειριστές υποδομών δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Ωστόσο, θα πρέπει να εξασφαλίζεται η χωρίς διακρίσεις πρόσβαση σε ιδιωτικές και παρακαμπτήριες γραμμές, ανεξάρτητα από το ποιος τις κατέχει, όπου είναι απαραίτητες για την πρόσβαση σε εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών που είναι αναγκαίες για την παροχή υπηρεσιών μεταφοράς και όταν εξυπηρετούν ή δύνανται να εξυπηρετούν περισσότερους από έναν τελικούς πελάτες.
- (13) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να αποφασίζουν να καλύπτουν τις δαπάνες υποδομής με μέσα διαφορετικά της άμεσης κρατικής χρηματοδότησης, όπως με συμπράξεις δημόσιου-ιδιωτικού τομέα και χρηματοδότηση από τον ιδιωτικό τομέα.
- (14) Η ισοσκελίση του λογαριασμού κερδών και ζημιών του διαχειριστή υποδομής θα πρέπει να εξασφαλίζεται εντός ευλόγου χρονικού διαστήματος το οποίο, αφού καθοριστεί, μπορεί να παραταθεί σε έκτακτες περιστάσεις, όπως σε μείζονα και αιφνίδια επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης κράτους μέλους που επηρεάζει ουσιαστικά το επίπεδο κυκλοφορίας στην υποδομή ή το επίπεδο της διαθέσιμης δημόσιας χρηματοδότησης. Σύμφωνα με τους διεθνείς λογιστικούς κανόνες, το ποσό των δανείων για τη χρηματοδότηση έργων υποδομής δεν εμφανίζεται στους εν λόγω λογαριασμούς κερδών και ζημιών.
- (15) Για να καταστεί αποτελεσματικός ο κλάδος της μεταφοράς εμπορευμάτων, ιδίως δε ο διασυνοριακός, απαιτείται άνοιγμα της αγοράς.
- (16) Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα δικαιώματα πρόσβασης στη σιδηροδρομική υποδομή εφαρμόζονται σε όλη την Ένωση σε ομοιόμορφη βάση και χωρίς διακρίσεις, ενδείκνυται να καθιερωθεί η αδειοδότηση των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων.
- (17) Στις διαδρομές που περιλαμβάνουν ενδιάμεσες στάσεις, θα πρέπει να επιτραπεί στις νεοεισερχόμενες στην αγορά επιχειρήσεις η επιβίβαση και η αποβίβαση επιβατών κατά μήκος της διαδρομής, προκειμένου να εξασφαλισθεί για τις επιχειρήσεις αυτές οικονομική βιωσιμότητα και για να μην τίθενται οι δυνητικοί ανταγωνιστές σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τις υφιστάμενες επιχειρήσεις.
- (18) Η καθιέρωση νέων διεθνών υπηρεσιών μεταφοράς επιβατών ανοικτής πρόσβασης με ενδιάμεσες στάσεις δεν θα πρέπει να χρησιμοποιείται για το άνοιγμα της αγοράς μεταφορών επιβατών εσωτερικού, αλλά θα πρέπει να επικεντρωθεί απλώς σε στάσεις βοηθητικές των διεθνών διαδρομών. Ο βασικός σκοπός των εν λόγω νέων μεταφορών θα πρέπει να είναι η μεταφορά επιβατών διεθνών ταξιδιών. Για να καθοριστεί κατά πόσον αυτός είναι ο βασικός σκοπός μιας συγκεκριμένης μεταφοράς, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κριτήρια, όπως η αναλογία του κύκλου εργασιών επιβατών εσωτερικών μεταφορών προς τον κύκλο εργασιών επιβατών διεθνών μεταφορών και του αριθμού των επιβατών εσωτερικών μεταφορών προς τον αριθμό των επιβατών εξωτερικών μεταφορών, καθώς και το μήκος της υπηρεσίας. Ο καθορισμός του βασικού σκοπού της μεταφοράς θα πρέπει να διενεργείται από τον αντίστοιχο εθνικό ρυθμιστικό φορέα, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος από ενδιαφερόμενο μέρος.
- (19) Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1370/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για τις δημόσιες επιβατικές σιδηροδρομικές και οδικές μεταφορές⁽¹⁾, επιτρέπει στα κράτη μέλη και τις τοπικές αρχές να αναθέτουν συμβάσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας, οι οποίες, ενδέχεται να προβλέπουν αποκλειστικά δικαιώματα για την παροχή ορισμένων υπηρεσιών μεταφορών. Είναι, επομένως, αναγκαίο να εξασφαλισθεί η συνοχή μεταξύ των διατάξεων του εν λόγω κανονισμού και της αρχής του ανοίγματος της παροχής υπηρεσιών διεθνών μεταφορών επιβατών στον ανταγωνισμό.
- (20) Το άνοιγμα της παροχής υπηρεσιών διεθνών επιβατικών μεταφορών στον ανταγωνισμό, μπορεί να έχει επιπτώσεις στην οργάνωση και τη χρηματοδότηση των σιδηροδρομικών μεταφορών επιβατών που παρέχονται στο πλαίσιο σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν εναλλακτική επιλογή να περιορίζουν το δικαίωμα πρόσβασης στην αγορά στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το δικαίωμα αυτό ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την οικονομική ισορροπία των εν λόγω συμβάσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας και η έγκριση χορηγείται από τον σχετικό ρυθμιστικό φορέα με βάση αντικειμενική οικονομική ανάλυση, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος από τις αρμόδιες αρχές ανάθεσης της σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας.
- (21) Για να εκτιμηθεί κατά πόσον έχει τεθεί σε κίνδυνο η οικονομική ισορροπία της σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκαθορισμένα κριτήρια, όπως είναι ο αντίκτυπος στην αποδοτικότητα κάθε υπηρεσίας μεταφορών παρεχόμενης στο πλαίσιο της σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένων των συνακόλουθων επιπτώσεων στο καθαρό κόστος για την αρμόδια δημόσια αρχή ανάθεσης της σύμβασης, η επιβατική ζήτηση, η τιμολόγηση των εισιτηρίων, οι διακανονισμοί ως προς τα εισιτήρια, η θέση και ο αριθμός των στάσεων εκατέρωθεν των συνόρων και το χρονοδιάγραμμα και η συχνότητα της προτεινόμενης νέας υπηρεσίας. Βάσει αυτής της εκτίμησης και της απόφασης του σχετικού ρυθμιστικού

(1) ΕΕ L 315 της 3.12.2007, σ. 1.

- φορέα, τα κράτη μέλη θα πρέπει να μπορούν να χορηγούν, να τροποποιούν ή να αρνούνται το δικαίωμα πρόσβασης για την επιδιωκόμενη υπηρεσία διεθνών μεταφορών επιβατών, συμπεριλαμβανομένης της χρέωσης του φορέα εκμετάλλευσης νέας υπηρεσίας διεθνών μεταφορών επιβατών, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική ανάλυση και σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης και τις αρχές της ισότητας και της μη διακριτικής μεταχείρισης.
- (22) Προκειμένου να συμβάλλουν στη λειτουργία υπηρεσιών μεταφοράς επιβατών σε διαδρομές που υπόκεινται στην υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να επιτρέπουν στις αρχές που είναι αρμόδιες για τις υπηρεσίες αυτές να εισπράττουν τέλη για τις μεταφορές επιβατών που εμπίπτουν στην αρμοδιότητά τους. Τα εν λόγω τέλη θα πρέπει να συμβάλλουν στη χρηματοδότηση των υποχρεώσεων δημόσιας υπηρεσίας που καθορίζουν οι συμβάσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας.
- (23) Ο ρυθμιστικός φορέας θα πρέπει να λειτουργεί κατά τρόπον ώστε να αποφεύγεται κάθε σύγκρουση συμφερόντων και κάθε δυνατή ανάμειξη στην ανάθεση της υπό εξέταση σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Οι εξουσίες του ρυθμιστικού φορέα θα πρέπει να επεκταθούν προκειμένου να καταστεί δυνατή η εκτίμηση του σκοπού διεθνούς υπηρεσίας και, εφόσον απαιτείται, των πιθανών οικονομικών επιπτώσεων στις υφιστάμενες συμβάσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας.
- (24) Για να πραγματοποιηθούν επενδύσεις σε υπηρεσίες μεταφορών στις οποίες χρησιμοποιούνται ειδικευμένες υποδομές, όπως οι σιδηροδρομικές συνδέσεις υψηλής ταχύτητας, οι αιτούντες χρειάζονται ασφάλεια δικαίου δεδομένων των σημαντικών και μακροπρόθεσμων επενδύσεων που αναλαμβάνουν.
- (25) Οι ρυθμιστικοί φορείς θα πρέπει να ανταλλάσσουν πληροφορίες και, εφόσον αρμόζει σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, να συντονίζονται όσον αφορά τις αρχές και τις πρακτικές της εκτίμησης κατά πόσο διακυβεύεται η οικονομική ισορροπία της σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας. Θα πρέπει να αναπτύσσουν βαθμιαία κατευθυντήριες γραμμές με βάση την εμπειρία τους.
- (26) Για να εξασφαλισθούν θεμιτός ανταγωνισμός μεταξύ σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, και πλήρης διαφάνεια και πρόσβαση χωρίς διακρίσεις στις υπηρεσίες και παροχή υπηρεσιών, χρειάζεται διαχωρισμός μεταξύ παροχής σιδηροδρομικών μεταφορών και λειτουργίας των εγκαταστάσεων εξυπηρέτησης. Έτσι, είναι αναγκαία η ανεξάρτητη διαχείριση αυτών των δύο τύπων δραστηριότητας όταν ο διαχειριστής της εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών ανήκει σε φορέα ή επιχείρηση που κατέχει εξέχουσα θέση και επίσης δραστηριοποιείται σε εθνικό επίπεδο, σε τουλάχιστον μία εκ των αγορών σιδηροδρομικών μεταφορών εμπορευμάτων ή επιβατών στην οποία χρησιμοποιείται η εγκατάσταση. Η ανεξαρτησία αυτή δεν θα πρέπει να συνεπάγεται σύσταση χωριστής νομικής οντότητας για τις εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών.
- (27) Η χωρίς διακρίσεις πρόσβαση σε εγκαταστάσεις υπηρεσιών και η παροχή σχετικών με το σιδηρόδρομο υπηρεσιών στις εγκαταστάσεις αυτές θα πρέπει να επιτρέπει στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις να προσφέρουν καλύτερες υπηρεσίες στους επιβάτες και τους χρήστες εμπορευματικών μεταφορών.
- (28) Μολονότι η οδηγία 2009/72/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τους κοινούς κανόνες για την εσωτερική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας ⁽¹⁾ προβλέπει το άνοιγμα της ευρωπαϊκής αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας, το ρεύμα έλξης θα πρέπει να παρέχεται στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις κατόπιν αιτήσεως κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις. Όταν υπάρχει ένας μόνον προμηθευτής, το τέλος που επιβάλλεται για τέτοιες υπηρεσίες θα πρέπει να ορίζεται δυνάμει ομοιόμορφων αρχών χρέωσης.
- (29) Όσον αφορά τις σχέσεις με τρίτες χώρες, θα πρέπει να εξετασθεί ειδικά η ύπαρξη αμοιβαίας πρόσβασης για τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις της Ένωσης στην αγορά των σιδηροδρομικών μεταφορών αυτών των τρίτων χωρών και τούτο θα πρέπει να διευκολυνθεί μέσω διασυνοριακών συμφωνιών.
- (30) Για να εξασφαλιστεί η παροχή αξιόπιστων και κατάλληλων υπηρεσιών μεταφορών, απαιτείται να διασφαλιστεί ότι ανά πάσα στιγμή οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις πληρούν ορισμένες απαιτήσεις εντιμότητας, χρηματοοικονομικής επιφάνειας και επαγγελματικής επάρκειας.
- (31) Για την προστασία των πελατών και των τρίτων, είναι ουσιώδες να εξασφαλιστεί ότι οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις είναι επαρκώς ασφαλισμένες έναντι αστικής ευθύνης. Θα πρέπει επίσης να επιτρέπεται η κάλυψη της ευθύνης αυτής σε περίπτωση ατυχήματος μέσω εγγυήσεων που παρέχουν οι τράπεζες ή άλλες επιχειρήσεις, υπό τον όρο ότι η εν λόγω κάλυψη παρέχεται με συνθήκες της αγοράς, δεν συνεπάγεται κρατική ενίσχυση και δεν περιέχει στοιχεία διακρίσεων κατά άλλων σιδηροδρομικών επιχειρήσεων.
- (32) Οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις εξάλλου, θα πρέπει να τηρούν τις εθνικές διατάξεις και τους κανόνες της Ένωσης όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών, χωρίς την επιβολή διακρίσεων, με στόχο να διασφαλιστεί ότι είναι σε θέση να ασκούν τη δραστηριότητά τους σε συγκεκριμένες διαδρομές με πλήρη ασφάλεια και τηρώντας δεόντως τις διατάξεις που αφορούν την υγεία, τις κοινωνικές συνθήκες και τα δικαιώματα των εργαζομένων και των καταναλωτών.
- (33) Οι διαδικασίες χορήγησης, διατήρησης και τροποποίησης των αδειών εκμετάλλευσης που παρέχονται στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις θα πρέπει να είναι διαφανείς και να τηρούν την αρχή της μη διακριτικής μεταχείρισης.

(¹) EE L 211 της 14.8.2009, σ. 55.

- (34) Για να εξασφαλιστεί διαφάνεια και πρόσβαση χωρίς διακρίσεις στη σιδηροδρομική υποδομή, και στις υπηρεσίες στις εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών, για όλες τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, όλες οι πληροφορίες που απαιτούνται για την άσκηση των δικαιωμάτων πρόσβασης θα πρέπει να δημοσιεύονται σε δήλωση δικτύου. Η δήλωση δικτύου θα πρέπει να δημοσιεύεται τουλάχιστον σε δύο επίσημες γλώσσες της Ένωσης σύμφωνα με την υφιστάμενη διεθνή πρακτική.
- (35) Κατάλληλα συστήματα κατανομής της χωρητικότητας των σιδηροδρομικών υποδομών σε συνδυασμό με ανταγωνιστικές επιχειρήσεις θα έχουν ως αποτέλεσμα καλύτερη ισορροπία μεταξύ τρόπων μεταφοράς.
- (36) Θα πρέπει να δίνονται κίνητρα στους διαχειριστές υποδομής, όπως πριν για τους διευθύνοντες συμβούλους, ώστε να μειώνονται τα τέλη πρόσβασης και οι δαπάνες παροχής υποδομής.
- (37) Η υποχρέωση των κρατών μελών να εξασφαλίζουν ότι οι στόχοι επιδόσεων και τα μεσοπρόθεσμα έως μακροπρόθεσμα έσοδα του διαχειριστή υποδομής καλύπτονται από συμβατική συμφωνία μεταξύ της αρμόδιας αρχής και του διαχειριστή υποδομής δεν θα πρέπει να θίγει τη αρμοδιότητα των κρατών μελών όσον αφορά τον σχεδιασμό και τη χρηματοδότηση της σιδηροδρομικής υποδομής.
- (38) Η ενθάρρυνση της βέλτιστης χρήσης της σιδηροδρομικής υποδομής θα οδηγήσει σε ελάττωση του κόστους των μεταφορών για την κοινωνία.
- (39) Οι μέθοδοι επιμερισμού δαπανών που εγκρίνουν οι διαχειριστές υποδομής θα πρέπει να βασίζονται στην καλύτερη διαθέσιμη ανάλυση της προέλευσης του κόστους και να επιμερίζουν το κόστος των διαφόρων υπηρεσιών που παρέχονται στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και, κατά περίπτωση, στους τύπους των σιδηροδρομικών οχημάτων.
- (40) Κατάλληλα συστήματα χρέωσης τελών για τη σιδηροδρομική υποδομή συνδυασμένα με κατάλληλα συστήματα χρέωσης τελών για άλλα είδη μεταφορικής υποδομής και με ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, θα οδηγήσουν σε βέλτιστη ισορροπία μεταξύ των διαφόρων τρόπων μεταφοράς σε βιώσιμη βάση.
- (41) Κατά την επιβολή προσαύξησης, τα διακριτά τμήματα της αγοράς θα πρέπει να καθορίζονται από τον διαχειριστή υποδομής, όταν το κόστος παροχής μεταφορικών υπηρεσιών, οι τιμές τους στην αγορά ή οι σχετικές απαιτήσεις ποιότητας διαφέρουν σημαντικά.
- (42) Τα συστήματα χρέωσης τελών και κατανομής της χωρητικότητας θα πρέπει να επιτρέπουν την ισότιμη και άνευ διακρίσεων πρόσβαση σε όλες τις επιχειρήσεις και να αποβλέπουν, στην κατά το δυνατόν ικανοποίηση των αναγκών όλων των χρηστών και τύπων μετακίνησης με δίκαιο και αμερόληπτο τρόπο. Τα συστήματα αυτά θα πρέπει να επιτρέπουν το θεμιτό ανταγωνισμό κατά την παροχή υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών.
- (43) Εντός του πλαισίου που θέτουν τα κράτη μέλη, τα συστήματα χρέωσης τελών και κατανομής της χωρητικότητας, θα πρέπει να ενθαρρύνουν τους διαχειριστές σιδηροδρομικής υποδομής να βελτιστοποιούν τη χρήση της υποδομής τους.
- (44) Οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις θα πρέπει να λαμβάνουν σαφείς και πλήρεις οικονομικές ενδείξεις από τα συστήματα κατανομής της χωρητικότητας και χρέωσης τελών, οι οποίες να τις οδηγούν στη λήψη ορθολογικών αποφάσεων.
- (45) Ο θόρυβος κύλισης από τα τροχοπέδιλα με τεχνολογία χυτοσίδηρου η οποία χρησιμοποιείται σε εμπορευματικές αμαξοστοιχίες αποτελεί ένα από τα αίτια εκπομπών θορύβου που θα μπορούσαν να μειωθούν με ενδεδειγμένες τεχνικές λύσεις. Διαφοροποιημένα ανάλογα με το θόρυβο τέλη χρήσης υποδομής θα πρέπει κατά πρώτον να επιβάλλονται σε εμπορευματικές αμαξοστοιχίες οι οποίες δεν πληρούν τις απαιτήσεις της απόφασης 2006/66/ΕΚ της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με την τεχνική προδιαγραφή διαλειτουργικότητας για το υποσύστημα θόρυβος τροχαίου υλικού του συμβατικού διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος⁽¹⁾. Όταν η διαφοροποίηση συνεπάγεται απώλεια εσόδων για τον διαχειριστή υποδομής, δεν θα πρέπει να θίγει τους κανόνες της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις.
- (46) Τα διαφοροποιημένα σε συνάρτηση με τον θόρυβο τέλη πρόσβασης στις υποδομές θα πρέπει να συμπληρώνουν και άλλα μέσα για τη μείωση του θορύβου που παράγει η σιδηροδρομική κυκλοφορία, όπως η έγκριση τεχνικών προδιαγραφών διαλειτουργικότητας (ΤΠΔ) με τον καθορισμό ανώτατης στάθμης θορύβου που παράγεται από τα σιδηροδρομικά οχήματα, την χαρτογράφηση του θορύβου και σχέδια δράσης για τη μείωση της έκθεσης στον θόρυβο, στο πλαίσιο της οδηγίας 2002/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου⁽²⁾ καθώς και μέσα χρηματοδότησης σε ενωσιακό και εθνικό επίπεδο για τον εκσυγχρονισμό των σιδηροδρομικών οχημάτων και για υποδομές μείωσης του θορύβου.
- (47) Για τους άλλους τρόπους μεταφοράς θα πρέπει να εξεταστούν μέτρα μείωσης θορύβου ισοδύναμα με αυτά που εγκρίνονται για τον σιδηροδρομικό τομέα.
- (48) Προκειμένου να επισπευθεί η εγκατάσταση του Ευρωπαϊκού Συστήματος Ελέγχου Αμαξοστοιχιών (ETCS) στα οχήματα κίνησης, οι διαχειριστές υποδομής θα πρέπει να τροποποιήσουν το σύστημα χρέωσης με προσωρινή διαφοροποίηση για τους συρμούς που είναι εξοπλισμένοι με ETCS. Η εν λόγω διαφοροποίηση θα πρέπει να προσφέρει τα κατάλληλα κίνητρα για τον εξοπλισμό των συρμών με ETCS.
- (49) Για να ληφθεί υπόψη η ανάγκη των χρηστών, ή των δυνητικών χρηστών, της χωρητικότητας σιδηροδρομικής υποδομής να μπορούν να προγραμματίζουν τις δραστηριότητές τους καθώς και οι ανάγκες των πελατών και των χρηματοδοτών, είναι σημαντικό ο διαχειριστής της υποδομής να εξασφαλίζει την κατανομή της χωρητικότητας υποδομής κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στην ανάγκη να διατηρούνται και να βελτιώνονται τα επίπεδα αξιοπιστίας της εξυπηρέτησης.

⁽¹⁾ EE L 37 της 8.2.2006, σ. 1.⁽²⁾ EE L 189 της 18.7.2002, σ. 12.

- (50) Είναι σκόπιμο να παρέχονται, στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και στο διαχειριστή της υποδομής, κίνητρα για την ελαχιστοποίηση των διαταραχών και για τη βελτίωση των επιδόσεων του δικτύου.
- (51) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν την εναλλακτική επιλογή να επιτρέπουν στους αγοραστές υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών να έχουν απ' ευθείας πρόσβαση στη διαδικασία κατανομής της χωρητικότητας.
- (52) Είναι σημαντικό να λαμβάνονται υπόψη οι επαγγελματικές απαιτήσεις τόσο των αιτούντων όσο και του διαχειριστή της υποδομής.
- (53) Είναι σημαντικό να μεγιστοποιηθεί η ευελιξία που παρέχεται στους διαχειριστές υποδομής όσον αφορά την κατανομή της χωρητικότητας της υποδομής, αλλά αυτό θα πρέπει να ανταποκρίνεται στην κάλυψη των εύλογων απαιτήσεων του αιτούντος.
- (54) Η διαδικασία κατανομής της χωρητικότητας θα πρέπει να εμποδίζει την επιβολή αδικαιολόγητων περιορισμών στις δραστηριότητες άλλων επιχειρήσεων που κατέχουν, ή σκοπεύουν να αποκτήσουν, δικαιώματα για τη χρήση της υποδομής προκειμένου να αναπτύξουν τις επαγγελματικές τους δραστηριότητες.
- (55) Θα πρέπει να καταστεί δυνατόν να λαμβάνεται υπόψη στα συστήματα χρέωσης τελών και κατανομής της χωρητικότητας το γεγονός ότι τα διάφορα τμήματα του δικτύου σιδηροδρομικών υποδομών ενδέχεται να έχουν σχεδιαστεί με βάση διαφορετικούς κύριους χρήστες.
- (56) Δεδομένου ότι οι διάφοροι χρήστες και τύποι χρηστών συχνά έχουν διαφορετικό αντίκτυπο στη χωρητικότητα της υποδομής θα πρέπει να τηρείται σωστή ισορροπία μεταξύ των αναγκών των διαφόρων υπηρεσιών.
- (57) Οι υπηρεσίες μεταφορών που εκτελούνται βάσει σύμβασης με δημόσια αρχή ενδέχεται να απαιτούν ειδικούς κανόνες ώστε να διασφαλίζεται η ελκυστικότητά τους για τους χρήστες.
- (58) Στα συστήματα χρέωσης και κατανομής χωρητικότητας θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι συνέπειες του αυξανόμενου κορεσμού της χωρητικότητας της υποδομής και, τελικά, της ανεπάρκειας της χωρητικότητας.
- (59) Τα διαφορετικά χρονικά πλαίσια προγραμματισμού διαφόρων ειδών κυκλοφορίας θα πρέπει να εξασφαλίζουν την δυνατότητα ικανοποίησης αιτημάτων για χωρητικότητα της υποδομής, τα οποία υποβάλλονται μετά την ολοκλήρωση της διαδικασίας καθορισμού των ετήσιων δρομολογίων.
- (60) Για να εξασφαλισθεί βέλτιστο αποτέλεσμα για τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, είναι επιθυμητό να απαιτηθεί η εξέταση της χρήσης της χωρητικότητας της υποδομής, όποτε απαιτείται συντονισμός των αιτημάτων χωρητικότητας, για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των χρηστών.
- (61) Εξαιτίας της μονοπωλιακής τους θέσης οι διαχειριστές υποδομής, θα υποχρεούνται να εξετάζουν την διαθέσιμη χωρητικότητα της υποδομής και τις μεθόδους βελτίωσής της, όταν η διαδικασία κατανομής της χωρητικότητας δεν επιτρέπει την ικανοποίηση των αιτημάτων των χρηστών.
- (62) Η έλλειψη πληροφόρησης σχετικά με τα αιτήματα άλλων σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και με τους περιορισμούς εντός του συστήματος μπορεί να καταστήσει δύσκολη, για τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, την επιδίωξη βελτιστοποίησης των αιτημάτων χωρητικότητας της υποδομής.
- (63) Είναι σημαντικό να εξασφαλισθεί καλύτερος συντονισμός των συστημάτων κατανομής ώστε να βελτιωθεί η ελκυστικότητα του σιδηροδρόμου ως μέσου μετακίνησης, στο οποίο χρησιμοποιείται το δίκτυο περισσότερων του ενός διαχειριστών υποδομής, και ιδιαίτερα στη διεθνή κυκλοφορία.
- (64) Είναι σημαντικό να ελαχιστοποιηθούν οι στρεβλώσεις του ανταγωνισμού που ενδέχεται να προκύψουν, είτε μεταξύ σιδηροδρομικών υποδομών είτε μεταξύ τρόπων μεταφοράς, λόγω σημαντικών διαφορών στις αρχές χρέωσης.
- (65) Είναι σκόπιμο να καθοριστούν οι λειτουργικές συνιστώσες της υποδομής που είναι απαραίτητες, για να επιτραπεί στους φορείς εκμετάλλευσης να παρέχουν υπηρεσίες, οι οποίες θα πρέπει να παρέχονται έναντι των κατώτατων τελών πρόσβασης.
- (66) Οι επενδύσεις σε σιδηροδρομική υποδομή είναι αναγκαίες και τα συστήματα χρέωσης της υποδομής θα πρέπει να παρέχουν κίνητρα για τους διαχειριστές υποδομής, ώστε να πραγματοποιούν κατάλληλες επενδύσεις, που είναι οικονομικά ελκυστικές.
- (67) Για να επιτευχθεί η καθιέρωση κατάλληλων και θεμιτών επιπέδων χρέωσης υποδομής, οι διαχειριστές υποδομής θα πρέπει να καταγράφουν και να διαπιστώνουν την αξία του ενεργητικού τους και να αναπτύσσουν σαφή κατανόηση των παραγόντων που καθορίζουν το κόστος της λειτουργίας της υποδομής.
- (68) Είναι επιθυμητό να εξασφαλιστεί ότι συνυπολογίζεται το εξωτερικό κόστος όταν λαμβάνονται αποφάσεις για τις μεταφορές και ότι η χρέωση των σιδηροδρομικών υποδομών μπορεί να συμβάλλει στην ενσωμάτωση του εξωτερικού κόστους κατά συνεκτικό και ισορροπικό τρόπο για όλους τους τρόπους μεταφορών.
- (69) Είναι σημαντικό να εξασφαλιστεί ότι τα τέλη που χρεώνονται για τις εσωτερικές και τις διεθνείς μεταφορές επιτρέπουν στους σιδηροδρόμους να ανταποκρίνονται στις ανάγκες της αγοράς. Επομένως, η χρέωση για χρήση της υποδομής θα πρέπει να ορίζεται στο ύψος της επιβάρυνσης που δημιουργείται άμεσα από τη λειτουργία της σιδηροδρομικής μεταφοράς.
- (70) Το συνολικό επίπεδο ανάκτησης του κόστους μέσω των τελών υποδομής επηρεάζει το αναγκαίο επίπεδο δημόσιας συνεισφοράς. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν διαφορετικά επίπεδα ανάκτησης κόστους. Ωστόσο, οποιοδήποτε καθεστώς χρέωσης της υποδομής θα πρέπει να επιτρέπει την κυκλοφορία που μπορεί να καλύψει τουλάχιστον το πρόσθετο κόστος που επιβάλλει η χρήση του σιδηροδρομικού δικτύου.
- (71) Η σιδηροδρομική υποδομή αποτελεί φυσικό μονοπώλιο και είναι συνεπώς αναγκαίο να παρέχονται στους διαχειριστές υποδομής κίνητρα ελάττωσης του κόστους και αποδοτικής διαχείρισης της υποδομής τους.
- (72) Η ανάπτυξη των σιδηροδρομικών μεταφορών θα πρέπει να επιτευχθεί με την αξιοποίηση, μεταξύ άλλων, των διαθέσιμων μέσων της Ένωσης, με την επιφύλαξη των προτεραιοτήτων που έχουν ήδη καθοριστεί.

- (73) Οι εκπτώσεις που παρέχονται στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις θα πρέπει να σχετίζονται με την εξοικονόμηση του πραγματικού διοικητικού κόστους, ιδίως την εξοικονόμηση του κόστους των συναλλαγών. Είναι όμως δυνατόν να παρέχονται και για την προαγωγή της αποτελεσματικής αξιοποίησης της υποδομής.
- (74) Είναι σκόπιμο να παρέχονται στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και τον διαχειριστή υποδομής κίνητρα ελαχιστοποίησης των διαταραχών στο δίκτυο.
- (75) Η κατανομή της χωρητικότητας συνδέεται με το κόστος που αναλαμβάνει ο διαχειριστής της υποδομής, για το οποίο θα πρέπει να ζητείται πληρωμή.
- (76) Η αποτελεσματική διαχείριση και η δίκαιη και χωρίς διακρίσεις χρησιμοποίηση της σιδηροδρομικής υποδομής, απαιτούν την σύσταση ρυθμιστικού φορέα, ο οποίος θα εποπτεύει την εφαρμογή των κανόνων που περιλαμβάνει η παρούσα οδηγία και θα ενεργεί ως δεύτερη βαθμίδα προσφυγής, με την επιφύλαξη της δυνατότητας δικαστικής προσφυγής. Ο εν λόγω ρυθμιστικός φορέας θα πρέπει να είναι σε θέση να ενδυναμώσει τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών και τις αποφάσεις του μέσω κατάλληλων κυρώσεων.
- (77) Η χρηματοδότηση του ρυθμιστικού φορέα θα πρέπει να εγγυάται την ανεξαρτησία του και να προέρχεται είτε από τον κρατικό προϋπολογισμό είτε από υποχρεωτικές συνεισφορές του κλάδου, τηρώντας τις αρχές της δικαιοσύνης, της διαφάνειας, της μη διακριτικής μεταχείρισης και της αναλογικότητας.
- (78) Οι κατάλληλες διαδικασίες για τον ορισμό προσωπικού θα πρέπει να συμβάλουν στην κατοχύρωση της ανεξαρτησίας του ρυθμιστικού φορέα, εξασφαλίζοντας ιδιαίτερα ότι ο ορισμός των προσώπων που είναι υπεύθυνα για τη λήψη αποφάσεων διενεργείται από δημόσια αρχή η οποία δεν ασκεί άμεσα δικαιώματα κυριότητας επί των επιχειρήσεων που υπάγονται στην κανονιστική ρύθμιση. Υπό την προϋπόθεση ότι πληρούται ο όρος αυτός, μια τέτοια αρχή θα μπορούσε, για παράδειγμα, να είναι ένα κοινοβούλιο, ένας πρόεδρος ή ένας πρωθυπουργός.
- (79) Απαιτούνται ειδικά μέτρα για να ληφθούν υπόψη οι γεωγραφικές και γεωπολιτικές ιδιαιτερότητες ορισμένων κρατών μελών και η ιδιαίτερη οργάνωση του τομέα των σιδηροδρόμων σε ορισμένα κράτη μέλη, χωρίς να θιγεί η ακεραιότητα της εσωτερικής αγοράς.
- (80) Προκειμένου να ληφθεί υπόψη η εξέλιξη της αγοράς σιδηροδρομικών μεταφορών, η εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ) θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή όσον αφορά τις τεχνικές τροποποιήσεις σχετικά με τις πληροφορίες που πρέπει να παράσχει η επιχείρηση η οποία υποβάλλει αίτηση άδειας, με τον κατάλογο των κατηγοριών καθυστέρησης, με το χρονοδιάγραμμα της διαδικασίας κατανομής και με τα λογιστικά στοιχεία που πρέπει να παρέχονται στους ρυθμιστικούς φορείς. Έχει ιδιαίτερη σημασία η Επιτροπή να προβαίνει σε κατάλληλες διαβουλεύσεις κατά τη διάρκεια του προπαρασκευαστικού έργου της, μεταξύ άλλων, σε επίπεδο εμπειρογνομόνων. Η Επιτροπή, κατά την προετοιμασία και κατάρτιση των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, θα πρέπει να διασφαλίζει την ταυτόχρονη, έγκαιρη και ενδεδειγμένη διαβίβαση σχετικών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (81) Για την εξασφάλιση ενιαίων όρων εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να ανατεθούν στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες. Οι εν λόγω αρμοδιότητες θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση των κανόνων και των γενικών αρχών που διέπουν τα συστήματα ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽¹⁾.
- (82) Οι εκτελεστικές πράξεις που έχουν σχέση με τον κύριο σκοπό των σιδηροδρομικών υπηρεσιών, η αξιολόγηση αντικτύπου των νέων διεθνών υπηρεσιών στην οικονομική ισορροπία των συμβάσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας, οι εισφορές που επιβάλλονται σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις μεταφοράς επιβατών, η πρόσβαση στις υπηρεσίες που παρέχονται στις ουσιαστικές εγκαταστάσεις παροχής υπηρεσιών, οι λεπτομερείς πληροφορίες για την ακολουθητέα διαδικασία με σκοπό την απόκτηση άδειας, τα λεπτομερή στοιχεία για τον υπολογισμό του άμεσου κόστους για την επιβολή της χρέωσης του κόστους των φαινομένων θορύβου και για την εφαρμογή της διαφοροποίησης του τέλους υποδομής με σκοπό την παροχή κινήτρων για τον εξοπλισμό των συρμών με ETCS και οι κοινές αρχές και πρακτικές για τους αρμόδιους για τη λήψη αποφάσεων ρυθμιστικών φορέων δεν θα πρέπει να εγκρίνονται από την Επιτροπή όταν η επιτροπή που συγκροτείται δυνάμει της παρούσας οδηγίας δεν εκδίδει γνωμοδότηση επί του σχεδίου εκτελεστικής πράξης που υποβάλλει η Επιτροπή.
- (83) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας οδηγίας, ήτοι η ενίσχυση της ανάπτυξης των σιδηροδρόμων της Ένωσης, η θέσπιση γενικών αρχών για την αδειοδότηση σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και ο συντονισμός των ρυθμίσεων, στα κράτη μέλη, σχετικά με την κατανομή της χωρητικότητας σιδηροδρομικών υποδομών και τις χρεώσεις για τη χρήση τους, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα κράτη μέλη λόγω της πρόδηλης διεθνούς διάστασης της έκδοσης των εν λόγω αδειών και της λειτουργίας σημαντικών στοιχείων των σιδηροδρομικών δικτύων και λόγω της ανάγκης εξασφάλισης δικαίων και χωρίς διακρίσεις όρων πρόσβασης στην υποδομή, και, ως εκ τούτου, οι στόχοι μπορούν, δεδομένων των διασυννοητικών τους επιπτώσεων, να επιτευχθούν καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα σύμφωνα με τις αρχές της επικουρικότητας κατά το άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο εν λόγω άρθρο 5, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη των εν λόγω στόχων.
- (84) Η υποχρέωση μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο θα πρέπει να περιοριστεί στις διατάξεις που συνιστούν τροποποιήσεις κατ' ουσία των προϋπαρχουσών οδηγιών. Η υποχρέωση μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των διατάξεων της παρούσας οδηγίας που δεν τροποποιούνται κατ' ουσία σε σχέση με τις προϋπάρχουσες οδηγίες απορρέει από τις οδηγίες αυτές.

(1) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

- (85) Κράτη μέλη που δεν διαθέτουν σιδηροδρομικό δίκτυο και δεν αντιμετωπίζουν άμεση προοπτική να αποκτήσουν, θα υποβάλλονται σε δυσανάλογη και περιττή υποχρέωση εάν όφειλαν να μεταφέρουν στο εθνικό τους δίκαιο και να εφαρμόσουν τα κεφάλαια II και IV της παρούσας οδηγίας. Επομένως, αυτά τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξαιρεθούν από την υποχρέωση αυτή.
- (86) Σύμφωνα με την κοινή πολιτική δήλωση, της 28ης Σεπτεμβρίου 2011, των κρατών μελών και της Επιτροπής για τα επεξηγηματικά έγγραφα ⁽¹⁾, τα κράτη μέλη έχουν αναλάβει να συνοδεύουν, σε αιτιολογημένες περιπτώσεις, την κοινοποίηση των μέτρων που λαμβάνουν για τη μεταφορά στο εθνικό δίκαιο με ένα ή περισσότερα έγγραφα που επεξηγούν τη σχέση μεταξύ των συστατικών στοιχείων της εν λόγω οδηγίας και των αντίστοιχων μερών των πράξεων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο. Όσον αφορά την παρούσα οδηγία, ο νομοθέτης θεωρεί ότι η διαβίβαση τέτοιων εγγράφων είναι δικαιολογημένη.
- (87) Η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο των προϋπαρχουσών οδηγιών που παρατίθενται στο παράρτημα IX μέρος Β,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ I

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει:
- α) τους κανόνες που διέπουν τη διαχείριση της σιδηροδρομικής υποδομής και τις δραστηριότητες σιδηροδρομικών μεταφορών των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, οι οποίες είναι εγκατεστημένες ή πρόκειται να εγκατασταθούν σε κράτος μέλος όπως ορίζεται στο κεφάλαιο II·
- β) τα κριτήρια που εφαρμόζονται για την έκδοση, την ανανέωση ή την τροποποίηση από κράτος μέλος αδειών που προορίζονται για σιδηροδρομικές επιχειρήσεις οι οποίες είναι εγκατεστημένες ή πρόκειται να εγκατασταθούν στην Ένωση όπως ορίζονται στο κεφάλαιο III·
- γ) τις αρχές και τις διαδικασίες που εφαρμόζονται για τον καθορισμό και την είσπραξη τελών σιδηροδρομικής υποδομής, καθώς και την κατανομή της χωρητικότητας σιδηροδρομικής υποδομής όπως ορίζονται στο κεφάλαιο IV.
2. Η παρούσα οδηγία εφαρμόζεται για τη χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής εσωτερικών και διεθνών σιδηροδρομικών μεταφορών.

Άρθρο 2

Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής

1. Το κεφάλαιο II δεν εφαρμόζεται στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που εκτελούν μόνον αστικές, προαστιακές ή περιφερειακές μεταφορές σε τοπικά και περιφερειακά μεμονωμένα δίκτυα για υπηρεσίες μεταφορών σε σιδηροδρομικές υποδομές ή σε δίκτυα που

προορίζονται μόνο για την εκτέλεση αστικών, προαστιακών ή περιφερειακών μεταφορών.

Παρά τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο, όταν μια τέτοια σιδηροδρομική επιχείρηση τελεί υπό τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο επιχείρησης ή άλλου φορέα που εκτελεί ή ενσωματώνει δρομολόγια σιδηροδρομικών μεταφορών, πλην των αστικών, προαστιακών ή περιφερειακών, εφαρμόζονται τα άρθρα 4 και 5. Το άρθρο 6 εφαρμόζεται επίσης στις εν λόγω σιδηροδρομικές επιχειρήσεις όσον αφορά τη σχέση μεταξύ της σιδηροδρομικής επιχείρησης και της επιχείρησης ή φορέα που την ελέγχει άμεσα ή έμμεσα.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από την εφαρμογή του κεφαλαίου III:

- α) επιχειρήσεις που εκτελούν μόνον σιδηροδρομικές μεταφορές επιβατών σε τοπική και περιφερειακή αυτόνομη σιδηροδρομική υποδομή·
- β) επιχειρήσεις που εκτελούν μόνον αστικές ή προαστιακές μεταφορές επιβατών·
- γ) επιχειρήσεις, που εκτελούν μόνον περιφερειακές σιδηροδρομικές μεταφορές εμπορευμάτων·
- δ) επιχειρήσεις που εκτελούν μόνον μεταφορές εμπορευμάτων σε σιδηροδρομική υποδομή, η οποία ανήκει σε ιδιώτες και υπάρχει για να χρησιμοποιείται αποκλειστικά από τον κύριο της υποδομής για ίδιες μεταφορές εμπορευμάτων.

3. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής των άρθρων 7, 8, 13 και του κεφαλαίου IV:

- α) τοπικά και περιφερειακά αυτόνομα δίκτυα επιβατικών μεταφορών σε σιδηροδρομική υποδομή·
- β) δίκτυα με σκοπό μόνο την εκμετάλλευση αστικών και προαστιακών σιδηροδρομικών επιβατικών μεταφορών·
- γ) περιφερειακά δίκτυα τα οποία χρησιμοποιούνται για περιφερειακές μεταφορές εμπορευμάτων αποκλειστικά από σιδηροδρομική επιχείρηση που δεν εμπίπτει στην παράγραφο 1, μέχρις ότου άλλος αιτών ζητήσει χωρητικότητα στο δίκτυο αυτό·
- δ) ιδιωτική σιδηροδρομική υποδομή που υπάρχει αποκλειστικά για χρήση από τον ιδιοκτήτη της υποδομής για ίδιες δραστηριότητες μεταφοράς εμπορευμάτων.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3, τα κράτη μέλη δύναται να εξαιρούν τις τοπικές και περιφερειακές σιδηροδρομικές υποδομές που δεν έχουν στρατηγική σημασία για τη λειτουργία της αγοράς σιδηροδρομικών μεταφορών από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 8 παράγραφος 3 και τις τοπικές σιδηροδρομικές υποδομές που δεν έχουν στρατηγική σημασία για τη λειτουργία της αγοράς σιδηροδρομικών μεταφορών από το πεδίο εφαρμογής του κεφαλαίου IV. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την πρόθεσή τους να εξαιρέσουν τις εν λόγω σιδηροδρομικές υποδομές. Σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 2, η Επιτροπή αποφασίζει αν η σιδηροδρομική υποδομή μπορεί να θεωρηθεί άνευ στρατηγικής σημασίας, λαμβάνοντας υπόψη το μήκος των σιδηροδρομικών γραμμών, το επίπεδο της χρήσης τους και τον όγκο της κυκλοφορίας που ενδεχομένως θα επηρεαστεί.

⁽¹⁾ ΕΕ C 369 της 17.12.2011, σ. 14.

5. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 31 παράγραφος 5 τα οχήματα που κυκλοφορούν ή πρόκειται να κυκλοφορήσουν από και προς τρίτες χώρες και κινούνται σε δίκτυο του οποίου το εύρος τροχιάς διαφέρει από το κύριο σιδηροδρομικό δίκτυο εντός της Ένωσης.

6. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν χρονικές περιόδους και προθεσμίες κατανομής της χωρητικότητας διαφορετικές από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 43 παράγραφος 2, στο σημείο 2 στοιχείο β) του παραρτήματος VI και στα σημεία 3, 4 και 5 του παραρτήματος VII εάν ο καθορισμός των διεθνών σιδηροδρομικών διαδρομών σε συνεργασία με τους διαχειριστές υποδομής τρίτων χωρών σε δίκτυο του οποίου το εύρος τροχιάς είναι διαφορετικό από το κύριο σιδηροδρομικό δίκτυο εντός της Ένωσης έχει σημαντικό αντίκτυπο στην κατανομή της μεταφορικής ικανότητας εν γένει.

7. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν να δημοσιεύουν το πλαίσιο και τους κανόνες χρέωσης που ισχύουν συγκεκριμένα για τις διεθνείς εμπορευματικές μεταφορές από και προς τρίτες χώρες σε δίκτυο του οποίου το εύρος τροχιάς είναι διαφορετικό από το κύριο σιδηροδρομικό δίκτυο εντός της Ένωσης με διαφορετικές πράξεις και προθεσμίες από αυτές που προβλέπει το άρθρο 29 παράγραφος 1 όταν αυτό απαιτείται για την εξασφάλιση δικαίου ανταγωνισμού.

8. Τα κράτη μέλη δύνανται να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής του κεφαλαίου IV τις σιδηροδρομικές υποδομές των οποίων το εύρος τροχιάς διαφέρει από το κύριο σιδηροδρομικό δίκτυο εντός της Ένωσης και οι οποίες συνδέουν τους διασυνοριακούς σταθμούς ενός κράτους μέλους με την επικράτεια τρίτης χώρας.

9. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις οι δραστηριότητες των οποίων περιορίζονται αποκλειστικά στην εκτέλεση μεταφορών κλειστής διαδρομής για οδικά οχήματα μέσω υποθαλάσσιας σήραγγας ή σε μεταφορικές δραστηριότητες υπό τη μορφή μεταφορών κλειστής διαδρομής για οδικά οχήματα μέσω τέτοιας σήραγγας, εκτός του άρθρου 6 παράγραφοι 1 και 4 και των άρθρων 10, 11, 12 και 28.

10. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από το πεδίο εφαρμογής του κεφαλαίου II, εκτός του άρθρου 14 και του κεφαλαίου IV, κάθε σιδηροδρομική μεταφορά που παρέχεται με διαμετακόμιση μέσω της Ένωσης.

11. Τα κράτη μέλη μπορούν να εξαιρούν από την εφαρμογή του άρθρου 32 παράγραφος 4 τους συρμούς που δεν είναι εξοπλισμένοι με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Ελέγχου Αμαξοστοιχιών (ETCS) και χρησιμοποιούνται για περιφερειακές επιβατικές υπηρεσίες, οι οποίες τέθηκαν σε λειτουργία για πρώτη φορά πριν από το 1985.

Άρθρο 3

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1) «σιδηροδρομική επιχείρηση»: κάθε δημόσια ή ιδιωτική επιχείρηση, η οποία έχει λάβει άδεια σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, η κύρια δραστηριότητα της οποίας είναι η εκτέλεση σιδηροδρομικής μεταφοράς εμπορευμάτων ή/και επιβατών, υπό την προϋπόθεση ότι η επιχείρηση αυτή εξασφαλίζει και την

έλξη. Ο ορισμός αυτός περιλαμβάνει επίσης και τις επιχειρήσεις που παρέχουν μόνον έλξη·

- 2) «διαχειριστής της υποδομής»: κάθε φορέας ή επιχείρηση που ευθύνεται κυρίως για την εγκατάσταση, τη διαχείριση και τη συντήρηση της σιδηροδρομικής υποδομής συμπεριλαμβανομένης της διαχείρισης της κυκλοφορίας και του ελέγχου-χειρισμού και της σηματοδότησης. Τα καθήκοντα του διαχειριστή της υποδομής δικτύου ή μέρους δικτύου είναι δυνατόν να ανατίθενται σε διαφορετικούς φορείς ή επιχειρήσεις·
- 3) «σιδηροδρομική υποδομή»: τα στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα I·
- 4) «διεθνής εμπορευματική υπηρεσία»: υπηρεσία μεταφοράς κατά την οποία ο συρμός διασχίζει τουλάχιστον ένα σύνορο κράτους μέλους. Ο συρμός μπορεί να συνενώνεται ή/και να χωρίζεται σε επιμέρους τμήματα συρμών με ενδεχομένως διαφορετικές αφετηρίες και προορισμούς, αρκεί όλα τα βαγόνια να διασχίζουν τουλάχιστον ένα σύνορο·
- 5) «διεθνής επιβατική υπηρεσία»: υπηρεσία μεταφοράς επιβατών κατά την οποία ο συρμός διασχίζει τουλάχιστον ένα σύνορο κρατους μέλους και ο κύριος σκοπός της οποίας είναι η μεταφορά επιβατών μεταξύ σταθμών που βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη· ο συρμός μπορεί να συνενώνεται ή/και να διαχωρίζεται, και τα διάφορα τμήματα είναι δυνατόν να έχουν διαφορετικές προελεύσεις και διαφορετικούς προορισμούς, με την προϋπόθεση ότι όλα τα βαγόνια διέρχονται τουλάχιστον ένα σύνορο·
- 6) «αστικά και προαστικά δρομολόγια»: δρομολόγια μεταφοράς που έχουν ως κύριο σκοπό να εξυπηρετούν τις ανάγκες αστικού κέντρου ή αστικής περιοχής, συμπεριλαμβανομένης της διασυνοριακής αστικής περιοχής σε συνδυασμό με τις ανάγκες μεταφορών μεταξύ ενός τέτοιου κέντρου ή αστικής περιοχής και των προαστίων του·
- 7) «περιφερειακά δρομολόγια»: τα δρομολόγια που έχουν ως κύριο σκοπό την εξυπηρέτηση των αναγκών μεταφορών μιας περιοχής, συμπεριλαμβανομένων των διασυνοριακών περιοχών·
- 8) «διαμετακόμιση»: η διάσχιση εδάφους της Ένωσης, χωρίς φόρτωση ή εκφόρτωση εμπορευμάτων ή/και χωρίς επιβίβαση επιβατών ή αποβίβασή τους στο έδαφος της Ένωσης·
- 9) «εναλλακτική διαδρομή»: κάποια άλλη διαδρομή μεταξύ της ίδιας αφετηρίας και του ίδιου προορισμού με δυνατότητα υποκατάστασης μεταξύ των δύο διαδρομών για την εκμετάλλευση των οικείων μεταφορών εμπορευμάτων ή επιβατών από τη σιδηροδρομική επιχείρηση·
- 10) «βιώσιμη εναλλακτική επιλογή»: πρόσβαση σε άλλη εγκατάσταση για την παροχή υπηρεσιών οικονομικά αποδεκτή για τη σιδηροδρομική επιχείρηση που της επιτρέπει την εκμετάλλευση των οικείων μεταφορών εμπορευμάτων ή επιβατών·
- 11) «εγκατάσταση για την παροχή υπηρεσιών»: η εγκατάσταση, συμπεριλαμβανομένων του γηπέδου και του εξοπλισμού, η οποία έχει ειδικά διαμορφωθεί, εν όλω ή εν μέρει, ώστε να επιτρέπει την παροχή μίας ή περισσότερων υπηρεσιών που αναφέρονται στα σημεία 2 έως 4 του παραρτήματος II·

- 12) «φορέας εκμετάλλευσης εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών»: οιοσδήποτε δημόσιος ή ιδιωτικός φορέας, υπεύθυνος για τη διαχείριση μίας ή περισσότερων εγκαταστάσεων ή για την παροχή μίας ή περισσότερων υπηρεσιών στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που αναφέρονται στα σημεία 2 έως 4 του παραρτήματος II·
- 13) «διασυνοριακή συμφωνία»: οιαδήποτε συμφωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών ή μεταξύ κρατών μελών και τρίτων χωρών που έχει ως σκοπό να διευκολύνει την παροχή διασυνοριακών σιδηροδρομικών υπηρεσιών·
- 14) «άδεια»: η έγκριση που χορηγείται από φορέα έκδοσης άδειας σε επιχείρηση, με την οποία αναγνωρίζεται η ικανότητά της να παρέχει υπηρεσίες σιδηροδρομικών μεταφορών ως σιδηροδρομική επιχείρηση. Η ικανότητα αυτή μπορεί να περιοριστεί στην παροχή ορισμένων μόνον ειδών υπηρεσιών·
- 15) «φορέας χορήγησης άδειας»: ο φορέας που είναι αρμόδιος για την έκδοση των αδειών εντός ενός κράτους μέλους·
- 16) «συμβατική συμφωνία»: συμφωνία ή, τηρουμένων των αναλογιών, διακανονισμός εντός του πλαισίου διοικητικών μέτρων·
- 17) «εύλογο κέρδος»: συντελεστής απόδοσης του ίδιου κεφαλαίου που λαμβάνει υπόψη τον κίνδυνο, μεταξύ άλλων, των εσόδων ή την έλλειψη του κινδύνου, που αντιμετωπίζει ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών, και ευθυγραμμίζεται με τον μέσο συντελεστή του συγκεκριμένου τομέα κατά τα πρόσφατα έτη·
- 18) «κατανομή»: η κατανομή της χωρητικότητας σιδηροδρομικής υποδομής από διαχειριστή υποδομής·
- 19) «αιτών»: σιδηροδρομική επιχείρηση ή διεθνής όμιλος σιδηροδρομικών επιχειρήσεων ή και άλλα πρόσωπα ή νομικές οντότητες, όπως αρμόδιες αρχές δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1370/2007 και οι φορτωτές, οι πράκτορες μεταφορών και οι επιχειρήσεις συνδυασμένων μεταφορών που ενδιαφέρονται, για σκοπούς παροχής δημόσιας υπηρεσίας ή για εμπορικούς σκοπούς, να προσφέρουν χωρητικότητα υποδομής·
- 20) «κορεσμένη υποδομή»: στοιχείο υποδομής για το οποίο η ζήτηση χωρητικότητας υποδομής δεν μπορεί να ικανοποιηθεί πλήρως κατά τη διάρκεια ορισμένων περιόδων, ακόμη και μετά από συντονισμό διαφορετικών αιτημάτων χωρητικότητας·
- 21) «σχέδιο ανάπτυξης χωρητικότητας»: μέτρο ή σειρά μέτρων με χρονοδιάγραμμα εφαρμογής για τον μετριασμό των περιορισμών χωρητικότητας που έχουν ως αποτέλεσμα τον χαρακτηρισμό ενός στοιχείου υποδομής ως «κορεσμένης υποδομής»·
- 22) «συντονισμός»: η διαδικασία μέσω της οποίας ο διαχειριστής υποδομής και οι αιτούντες επιχειρούν να επιλύουν τις περιπτώσεις αντικρουόμενων αιτήσεων για χωρητικότητα υποδομής·
- 23) «συμφωνία-πλαίσιο»: νομικά δεσμευτική γενική συμφωνία δυνάμει του δημοσίου ή του ιδιωτικού δικαίου, η οποία καθορίζει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις ενός αιτούντος και του διαχειριστή της υποδομής όσον αφορά την κατανομή χωρητικότητας υποδομής και τα καταβλητέα τέλη για περίοδο μεγαλύτερη μιας περιόδου πίνακα δρομολογίου·
- 24) «χωρητικότητα υποδομής»: η δυνατότητα χρονικού προγραμματισμού σιδηροδρομικών διαδρομών που ζητούνται για ένα στοιχείο της υποδομής για μια συγκεκριμένη περίοδο·
- 25) «δίκτυο»: το σύνολο της σιδηροδρομικής υποδομής το οποίο διαχειρίζεται ένας διαχειριστής υποδομής·
- 26) «δήλωση δικτύου»: η δήλωση που ορίζει λεπτομερώς τους γενικούς κανόνες, τις προθεσμίες, τις διαδικασίες και τα κριτήρια για τα συστήματα χρέωσης και κατανομής χωρητικότητας η οποία περιέχει όσες πληροφορίες απαιτούνται ώστε να είναι δυνατή η υποβολή αιτήσεων χωρητικότητας υποδομής·
- 27) «σιδηροδρομική διαδρομή»: η χωρητικότητα υποδομής που απαιτείται για να κινηθεί ένας συρμός μεταξύ δύο τόπων σε δεδομένο χρονικό διάστημα·
- 28) «πίνακας δρομολογίων»: τα δεδομένα που καθορίζουν όλες τις προγραμματισμένες κινήσεις συρμών και τροχαίου υλικού που λαμβάνουν χώρα στην εν λόγω υποδομή κατά την περίοδο ισχύος του πίνακα·
- 29) «αμαξοστάσιο φύλαξης»: παρακαμπτήριες γραμμές που διατίθενται ειδικά για την προσωρινή φύλαξη σιδηροδρομικών οχημάτων μεταξύ δύο μετακινήσεων·
- 30) «συντήρηση μεγάλων απαιτήσεων»: εργασίες οι οποίες δεν εκτελούνται στο πλαίσιο ελέγχου ρουτίνας ως τμήμα της καθημερινής λειτουργίας και απαιτούν να τεθεί το όχημα εκτός υπηρεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ 1

Διαχειριστική ανεξαρτησία

Άρθρο 4

Ανεξαρτησία των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και των διαχειριστών υποδομών

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, όσον αφορά τη διαχείριση, τη διοίκηση και τον εσωτερικό έλεγχο των διοικητικών, οικονομικών και λογιστικών θεμάτων, οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που, άμεσα ή έμμεσα, τελούν υπό την κυριότητα ή τον έλεγχο των κρατών μελών, έχουν ανεξάρτητο καθεστώς σύμφωνα με το οποίο τηρούν, ιδίως, στοιχεία ενεργητικού, προϋπολογισμούς και λογαριασμούς, οι οποίοι είναι χωριστοί από εκείνους του κράτους.

2. Ο διαχειριστής της υποδομής, τηρώντας το πλαίσιο και τους συγκεκριμένους κανόνες χρέωσης τελών και κατανομής, τους οποίους θεσπίζουν τα κράτη μέλη, είναι υπεύθυνος για τη δική του διαχείριση, διοίκηση και εσωτερικό έλεγχο.

Άρθρο 5

Διαχείριση των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων βάσει των αρχών της αγοράς

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις να μπορούν να προσαρμόζουν τις δραστηριότητές τους στην αγορά και να τις διαχειρίζονται υπ' ευθύνη των διευθυντικών τους οργάνων, με σκοπό την παροχή αποτελεσματικών και κατάλληλων υπηρεσιών μεταφορών με το χαμηλότερο δυνατό κόστος για την απαιτούμενη ποιότητα εξυπηρέτησης.

Η διαχείριση των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων πρέπει να γίνεται με βάση τις αρχές που εφαρμόζονται στις εμπορικές εταιρείες ανεξαρτήτως του ιδιοκτησιακού καθεστώτος τους. Αυτό ισχύει ακόμη και όσον αφορά τις υποχρεώσεις κοινωφελούς υπηρεσίας που τους επιβάλλουν τα κράτη μέλη καθώς και τις συμβάσεις κοινωφελούς υπηρεσίας που συνάπτουν με τις αρμόδιες αρχές του κράτους.

2. Οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις καταρτίζουν τα προγράμματα δραστηριοτήτων τους, συμπεριλαμβανομένων των επενδυτικών και χρηματοδοτικών σχεδίων τους. Τα προγράμματα αυτά καταρτίζονται με στόχο να επιτυγχάνεται η οικονομική ισορροπία των επιχειρήσεων και να υλοποιούνται άλλοι στόχοι τεχνικής, εμπορικής και οικονομικής διαχείρισης. Επιπλέον, στα εν λόγω προγράμματα πρέπει να αναφέρονται τα μέσα επίτευξης αυτών των στόχων.

3. Με βάση τις κατευθυντήριες γραμμές γενικής πολιτικής που εκδίδει κάθε κράτος μέλος, και λαμβανομένων υπόψη των εθνικών σχεδίων ή συμβάσεων (ενδεχομένως πολυετών), συμπεριλαμβανομένων των επενδυτικών και χρηματοδοτικών προγραμμάτων, οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις είναι ελεύθερες ιδίως:

- α) να καθορίζουν την εσωτερική τους οργάνωση, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 7, 29 και 39·
- β) να ελέγχουν την προσφορά και την εμπορία των υπηρεσιών μεταφορών και να καθορίζουν τις τιμές τους·
- γ) να λαμβάνουν αποφάσεις σχετικά με το προσωπικό, τα στοιχεία ενεργητικού και τις προμήθειές τους·
- δ) να αυξάνουν το μερίδιο της αγοράς που τους ανήκει, να αναπτύσσουν νέες τεχνολογίες και νέες υπηρεσίες και να υιοθετούν κάθε τεχνική καινοτομία διαχείρισης·
- ε) να αναλαμβάνουν νέες δραστηριότητες σε τομείς που συνδέονται με τις σιδηροδρομικές δραστηριότητες.

Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1370/2007.

4. Παρά την παράγραφο 3, οι μέτοχοι σιδηροδρομικών επιχειρήσεων υπό την κυριότητα ή τον έλεγχο του δημοσίου έχουν τη δυνατότητα να ορίσουν να απαιτείται η δική τους εκ των προτέρων έγκριση για σοβαρές αποφάσεις σε θέματα επιχειρηματικής διαχείρισης, όπως συμβαίνει με τους μετόχους ιδιωτικών ανωνύμων εταιρειών, στο πλαίσιο του εταιρικού δικαίου των κρατών μελών. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται με την επιφύλαξη των εξουσιών των εποπτικών φορέων δυνάμει του εν λόγω εταιρικού

δικαίου των κρατών μελών όσον αφορά τον ορισμό των μελών του διοικητικού συμβουλίου.

ΤΜΗΜΑ 2

Διαχωρισμός της διαχείρισης της υποδομής από τη μεταφορική δραστηριότητα και από τους διάφορους τύπους μεταφορικής δραστηριότητας

Άρθρο 6

Λογιστικός διαχωρισμός

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τηρούνται και δημοσιεύονται χωριστοί λογαριασμοί αποτελεσμάτων χρήσεως και χωριστοί ισολογισμοί, αφενός, για τις δραστηριότητες που αφορούν την παροχή υπηρεσιών μεταφορών από σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και, αφετέρου, για τις δραστηριότητες που αφορούν τη διαχείριση της σιδηροδρομικής υποδομής. Κρατικά κονδύλια που χορηγούνται σε μια από τις δύο αυτές δραστηριότητες, δεν μεταφέρονται στην άλλη.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν, εξάλλου, να προβλέπουν ότι ο διαχωρισμός αυτός περιλαμβάνει χωριστά οργανικά τμήματα στα πλαίσια της ίδιας επιχείρησης ή ότι η διαχείριση της υποδομής και της μεταφορικής δραστηριότητας εξασφαλίζεται από ξεχωριστούς φορείς.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τηρούνται και δημοσιεύονται χωριστοί λογαριασμοί αποτελεσμάτων χρήσεως και ισολογισμοί, αφενός, για την παροχή υπηρεσιών σιδηροδρομικής μεταφοράς εμπορευμάτων και, αφετέρου, για τις δραστηριότητες που αφορούν την παροχή υπηρεσιών σιδηροδρομικής μεταφοράς επιβατών. Τα δημόσια κονδύλια τα οποία καταβάλλονται για δραστηριότητες που αφορούν την παροχή υπηρεσιών μεταφοράς ως κοινωφελούς υπηρεσίας, πρέπει να εμφανίζονται χωριστά σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1370/2007 στους σχετικούς λογαριασμούς και δεν μεταφέρονται σε δραστηριότητες που αφορούν την παροχή άλλων υπηρεσιών μεταφορών ή οποιαδήποτε άλλα θέματα.

4. Οι λογαριασμοί που αφορούν τους διαφορετικούς τομείς δραστηριότητας που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 3 τηρούνται κατά τρόπον που να επιτρέπει την παρακολούθηση της απαγόρευσης της μεταφοράς δημόσιων κονδυλίων από έναν τομέα δραστηριοτήτων σε άλλον και την παρακολούθηση της χρήσης των εσόδων που προέρχονται από τα τέλη υποδομής και των πλεονασμάτων από λοιπές εμπορικές δραστηριότητες.

Άρθρο 7

Ανεξαρτησία βασικών καθηκόντων των διαχειριστών υποδομής

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα βασικά καθήκοντα, τα οποία είναι καθοριστικά για μια δίκαιη και χωρίς διακρίσεις πρόσβαση στην υποδομή ανατίθενται σε φορείς ή επιχειρήσεις που δεν παρέχουν οι ίδιες καμία υπηρεσία σιδηροδρομικών μεταφορών. Ανεξάρτητα από τις οργανωτικές δομές, ο στόχος αυτός πρέπει να αποδειχθεί ότι επιτεύχθηκε.

Τα βασικά καθήκοντα είναι:

- α) λήψη αποφάσεων για την κατανομή των σιδηροδρομικών δρομολογίων, συμπεριλαμβανομένων του καθορισμού και της αξιολόγησης της διαθεσιμότητας και της κατανομής μεμονωμένων σιδηροδρομικών δρομολογίων· και

β) λήψη αποφάσεων για τη χρέωση χρήσης υποδομής, συμπεριλαμβανομένων του καθορισμού και της είσπραξης των τελών, με την επιφύλαξη του άρθρου 29 παράγραφος 1.

Τα κράτη μέλη μπορούν πάντως να αναθέτουν σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις ή σε οποιοδήποτε άλλο φορέα, την ευθύνη συμμετοχής στην ανάπτυξη της σιδηροδρομικής υποδομής, για παράδειγμα μέσω επενδύσεων, συντήρησης και χρηματοδότησης.

2. Όταν ο διαχειριστής υποδομής δεν είναι ανεξάρτητος ως προς τη νομική του μορφή, την οργάνωση ή τη λήψη αποφάσεων, από κάποια σιδηροδρομική επιχείρηση, τότε τα καθήκοντα που περιγράφονται στο κεφάλαιο IV τμήματα 2 και 3, εκτελούνται αντίστοιχα από φορέα χρέωσης και από φορέα κατανομής που είναι ανεξάρτητοι ως προς τη νομική τους μορφή, την οργάνωση και τη λήψη αποφάσεων από οποιαδήποτε σιδηροδρομική επιχείρηση.

3. Όταν οι διατάξεις του κεφαλαίου IV τμήματα 2 και 3 αναφέρονται σε βασικά καθήκοντα των διαχειριστών υποδομής, ερμηνεύονται ως εφαρμόζομενα στον φορέα χρέωσης ή στον φορέα κατανομής για τις αντίστοιχες εξουσίες τους.

ΤΜΗΜΑ 3

Οικονομική εξυγίανση

Άρθρο 8

Χρηματοδότηση των διαχειριστών υποδομής

1. Τα κράτη μέλη αναπτύσσουν την εθνική τους σιδηροδρομική υποδομή, λαμβάνοντας υπόψη, όπου απαιτείται, τις συνολικές ανάγκες της Ένωσης συμπεριλαμβανομένης της ανάγκης συνεργασίας με γειτονικές τρίτες χώρες. Προς τον σκοπό αυτό, δημοσιεύουν το αργότερο 16 Δεκεμβρίου 2014, κατόπιν διαβουλεύσεων με τα ενδιαφερόμενα μέρη, ενδεικτική στρατηγική ανάπτυξης της σιδηροδρομικής υποδομής με στόχο την ικανοποίηση των μελλοντικών αναγκών κινητικότητας όσον αφορά τη συντήρηση, ανανέωση και ανάπτυξη της υποδομής με βάση βιώσιμη χρηματοδότηση των σιδηροδρομικών δικτύων. Η εν λόγω στρατηγική καλύπτει περίοδο τουλάχιστον πέντε ετών και είναι ανανεώσιμη.

2. Στα πλαίσια των άρθρων 93, 107 και 108 ΣΛΕΕ, τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να χορηγούν στο διαχειριστή υποδομής χρηματοδότηση επαρκή σε σχέση με τα καθήκοντά του σύμφωνα με το άρθρο 3 σημείο 2, τις διαστάσεις της υποδομής και τις χρηματοπιστωτικές ανάγκες, ιδίως για την κάλυψη νέων επενδύσεων. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν να χρηματοδοτήσουν αυτές τις επενδύσεις με μέσα διαφορετικά της άμεσης κρατικής χρηματοδότησης. Εν πάση περιπτώσει, τα κράτη μέλη συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που εμφανίζονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου.

3. Στο πλαίσιο της γενικής πολιτικής που καθορίζεται από το κράτος μέλος και λαμβάνοντας υπόψη τη στρατηγική που αναφέρεται στην παράγραφο 1, και τη χρηματοδότηση από το κράτος μέλος που αναφέρεται στην παράγραφο 2, ο διαχειριστής της υποδομής καταρτίζει επιχειρηματικό σχέδιο, το οποίο περιλαμβάνει επενδυτικά και χρηματοδοτικά προγράμματα. Το σχέδιο καταρτίζεται έτσι ώστε να διασφαλίζεται η βέλτιστη και αποτελεσματική χρήση, διάθεση και ανάπτυξη της υποδομής, και, παράλληλα, να διασφαλίζεται χρηματοοικονομική ισορροπία και να παρέχονται

μέσα για την επίτευξη αυτών των στόχων. Ο διαχειριστής υποδομής εξασφαλίζει ότι οι γνωστοί αιτούντες και, κατόπιν αιτήσεώς τους, οι εν δυνάμει αιτούντες έχουν πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες και δυνατότητα να εκφράζουν την άποψή τους σχετικά με το περιεχόμενο του επιχειρηματικού σχεδίου όσον αφορά τους όρους πρόσβασης και χρήσης, τη φύση, την παροχή και την ανάπτυξη της υποδομής πριν από την έγκρισή του από τον διαχειριστή υποδομής.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι, υπό κανονικές επιχειρηματικές συνθήκες, και για εύλογο χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει περίοδο πέντε ετών, ο λογαριασμός κερδών και ζημιών των διαχειριστών υποδομής ισοσκελίζει τουλάχιστον τα έσοδα από τα τέλη υποδομής, τα πλεονάσματα από άλλες εμπορικές δραστηριότητες, τα μη επιστρεπτέα έσοδα από ιδιωτικές πηγές και την κρατική χρηματοδότηση, αφενός, συμπεριλαμβανομένων των προκαταβολών από το κράτος, ενδεχομένως, και των δαπανών υποδομής, αφετέρου.

Με την επιφύλαξη του ενδεχόμενου μακροπρόθεσμου στόχου κάλυψης, από τον χρήστη, του κόστους υποδομής όλων των τρόπων μεταφοράς, βάσει δικαίου και αμερόληπτου ανταγωνισμού μεταξύ τρόπων μεταφοράς, όταν οι σιδηροδρομικές μεταφορές είναι σε θέση να ανταγωνίζονται άλλους τρόπους μεταφοράς, εντός του πλαισίου χρέωσης που προβλέπεται στα άρθρα 31 και 32, ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει από τον διαχειριστή υποδομής να ισοσκελίζει τους λογαριασμούς του χωρίς κρατική χρηματοδότηση.

Άρθρο 9

Διαφανής διαγραφή χρεών

1. Με την επιφύλαξη των κανόνων της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις και σύμφωνα με τα άρθρα 93, 107 και 108 ΣΛΕΕ τα κράτη μέλη θεσπίζουν κατάλληλους μηχανισμούς, οι οποίοι συμβάλλουν στη μείωση των χρεών των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων υπό την κυριότητα ή τον έλεγχο του δημοσίου σε επίπεδο που δεν παρακωλύει την υγιή οικονομική διαχείριση, καθώς και την εξυγίανση της οικονομικής κατάστασής τους.

2. Για τους σκοπούς που αναφέρονται στην παράγραφο 1, τα κράτη μέλη δύνανται να απαιτούν να δημιουργηθεί, στα πλαίσια των λογιστηρίων αυτών των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, χωριστή υπηρεσία απόσβεσης των χρεών.

Στο παθητικό της υπηρεσίας αυτής είναι δυνατόν να μεταφερθούν όλα τα δάνεια που έχει συνάψει η σιδηροδρομική επιχείρηση, τόσο για τη χρηματοδότηση των επενδύσεων όσο και για την κάλυψη υπερβάσεων δαπανών εκμετάλλευσης που απορρέουν από τη δραστηριότητα σιδηροδρομικών μεταφορών ή από τη διαχείριση της σιδηροδρομικής υποδομής έως την πλήρη απόσβεση των εν λόγω δανείων. Τα χρέη που προέρχονται από δραστηριότητες θυγατρικών δεν λαμβάνονται υπόψη.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 ισχύουν μόνο για τα χρέη ή τους συναφείς τόκους που βαρύνουν τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις υπό την κυριότητα ή τον έλεγχο του δημοσίου έως την ημερομηνία του ανοίγματος της αγοράς για το σύνολο ή μέρος των υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών στο συγκεκριμένο κράτος μέλος και οπωσδήποτε έως τις 15 Μαρτίου 2001 ή την ημερομηνία προσχώρησης στην Ένωση για τα κράτη μέλη που προσχώρησαν στην Ένωση μετά την ημερομηνία αυτή.

ΤΜΗΜΑ 4

Πρόσβαση στη σιδηροδρομική υποδομή και τις υπηρεσίες

Άρθρο 10

Όροι πρόσβασης στη σιδηροδρομική υποδομή

1. Στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις παρέχεται, υπό δικαίους, διαφανείς και χωρίς διακρίσεις όρους, δικαίωμα πρόσβασης στη σιδηροδρομική υποδομή όλων των κρατών μελών, με σκοπό την εκτέλεση παντός τύπου σιδηροδρομικών μεταφορών εμπορευμάτων. Σε αυτήν περιλαμβάνεται και η πρόσβαση στην υποδομή που συνδέει θαλάσσιους λιμένες και λιμένες εσωτερικές ναυσιπλοΐας και άλλες εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο σημείο 2 του παραρτήματος II, και στην υποδομή που εξυπηρετεί ή δύναται να εξυπηρετεί περισσότερους από έναν τελικούς πελάτες.

2. Στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις χορηγείται, δικαίωμα πρόσβασης στη σιδηροδρομική υποδομή όλων των κρατών μελών με σκοπό την παροχή υπηρεσιών διεθνών μεταφορών επιβατών. Οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις έχουν το δικαίωμα, κατά την παροχή υπηρεσιών διεθνούς μεταφοράς επιβατών, να επιβιβάζουν επιβάτες σε οποιονδήποτε σταθμό βρίσκεται επί της διεθνούς διαδρομής και να τους αποβιβάζουν σε άλλον, συμπεριλαμβανομένων των σταθμών που βρίσκονται στο ίδιο κράτος μέλος. Σε αυτό το δικαίωμα περιλαμβάνεται η πρόσβαση σε υποδομή που συνδέει εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο σημείο 2 του παραρτήματος II.

3. Μετά από αίτημα των συναφών αρμόδιων αρχών ή των ενδιαφερόμενων σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, ο αρμόδιος ρυθμιστικός φορέας ή φορείς που αναφέρονται στο άρθρο 55 καθορίζουν αν ο κύριος σκοπός της υπηρεσίας είναι η μεταφορά επιβατών μεταξύ σταθμών που βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη.

4. Βάσει της πείρας των ρυθμιστικών φορέων, αρμόδιων αρχών και σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και των δράσεων του δικτύου του άρθρου 57 παράγραφος 1, η Επιτροπή θεσπίζει, το αργότερο έως 16 Δεκεμβρίου 2016, μέτρα που καθορίζουν λεπτομερώς την ακολουθητέα διαδικασία και τα κριτήρια εφαρμογής της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3.

Άρθρο 11

Περιορισμός του δικαιώματος πρόσβασης και του δικαιώματος επιβίβασης και αποβίβασης επιβατών

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να περιορίζουν το δικαίωμα πρόσβασης που προβλέπεται στο άρθρο 10 σε δρομολόγια μεταξύ του σημείου αναχώρησης και του σημείου προορισμού, τα οποία διέπονται από μία ή περισσότερες συμβάσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας που είναι σύμφωνες με την ισχύουσα νομοθεσία της Ένωσης. Ο περιορισμός αυτός δεν μπορεί να επιφέρει περιορισμό του δικαιώματος επιβίβασης σε οποιονδήποτε σταθμό βρίσκεται επί της διεθνούς διαδρομής συγκεκριμένης υπηρεσίας και αποβίβασης σε άλλον, συμπεριλαμβανομένων σταθμών ευρισκόμενων στο ίδιο κράτος μέλος, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες η άσκηση αυτού του δικαιώματος θα έθετε σε κίνδυνο την οικονομική ισορροπία της σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας.

2. Το ζήτημα αν τίθεται σε κίνδυνο η οικονομική ισορροπία μίας σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας προσδιορίζεται από τον ή

τους οικείους ρυθμιστικούς φορείς του άρθρου 55, βάσει αντικειμενικής οικονομικής ανάλυσης και προκαθορισμένων κριτηρίων, κατόπιν αιτήματος οιοσδήποτε από τους κατωτέρω:

- α) της αρμόδιας αρχής ή αρχών που ανέθεσαν τη σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας·
- β) κάθε άλλης ενδιαφερόμενης αρμόδιας αρχής με το δικαίωμα να περιορίζει την πρόσβαση δυνάμει του παρόντος άρθρου·
- γ) ο διαχειριστής της υποδομής·
- δ) της σιδηροδρομικής επιχείρησης που εκτελεί τη σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας.

Οι αρμόδιες αρχές και οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που παρέχουν τις δημόσιες υπηρεσίες παρέχουν στον σχετικό ρυθμιστικό φορέα ή φορείς τις πληροφορίες που ευλόγως απαιτούνται για να λάβει απόφαση. Ο ρυθμιστικός φορέας εξετάζει τις παρεχόμενες από αυτά τα μέρη πληροφορίες και, κατά περίπτωση, ζητεί σχετικές πληροφορίες και ξεκινά διαβουλεύσεις με όλα τα σχετικά ενδιαφερόμενα μέρη εντός ενός μηνός από τη λήψη του αιτήματος. Ο ρυθμιστικός φορέας διαβουλεύεται με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη, κατά περίπτωση, και τα ενημερώνει για την αιτιολογημένη απόφασή του εντός προκαθορισμένου ευλόγου χρονικού διαστήματος και, οπωσδήποτε, εντός έξι εβδομάδων από τη λήψη όλων των σχετικών πληροφοριών.

3. Ο ρυθμιστικός φορέας αιτιολογεί την απόφασή του και καθορίζει το χρονικό διάστημα εντός του οποίου, και τους όρους υπό τους οποίους, οιοσδήποτε από τους παρακάτω δύναται να ζητήσει αναθεώρηση της απόφασης:

- α) η σχετική αρμόδια αρχή ή αρχές,
- β) ο διαχειριστής της υποδομής,
- γ) η σιδηροδρομική επιχείρηση που εκτελεί τη σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας,
- δ) η σιδηροδρομική επιχείρηση που διεκδικεί πρόσβαση.

4. Βάσει της πείρας των ρυθμιστικών φορέων, αρμόδιων αρχών και σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και των δραστηριοτήτων του δικτύου του άρθρου 57 παράγραφος 1, η Επιτροπή θεσπίζει, το αργότερο έως 16 Δεκεμβρίου 2016, μέτρα που καθορίζουν λεπτομερώς την ακολουθητέα διαδικασία και τα κριτήρια εφαρμογής των παραγράφων 1, 2 και 3 του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3.

5. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να περιορίζουν το δικαίωμα επιβίβασης και αποβίβασης σε σταθμούς εντός του αυτού κράτους μέλους σε διαδρομή στην οποία παρέχεται διεθνής μεταφορά επιβατών όταν έχει χορηγηθεί αποκλειστικό δικαίωμα διακίνησης επιβατών μεταξύ αυτών των σταθμών σύμφωνα με σύμβαση παραχώρησης που έχει ανατεθεί πριν από τις 4 Δεκεμβρίου 2007, με βάση διαδικασία πρόσκλησης υποβολής προσφορών, εντός δικαίου ανταγωνιστικού πλαισίου, και σύμφωνα με τις σχετικές αρχές του δικαίου της Ένωσης. Ο περιορισμός αυτός μπορεί να συνεχισθεί καθ' όλη την αρχική διάρκεια της σύμβασης, ή επί 15 χρόνια, αναλόγως ποιο χρονικό διάστημα είναι συντομότερο.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 2, 3 και 5 υπόκεινται σε δικαστικό έλεγχο.

Άρθρο 12

Εισφορά που επιβάλλεται σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις μεταφοράς επιβατών

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 11 παράγραφος 2, τα κράτη μέλη δύνανται, με βάση τους όρους του παρόντος άρθρου, να εξουσιοδοτούν την αρμόδια για τις σιδηροδρομικές μεταφορές αρχή να επιβάλλει στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις μεταφοράς επιβατών εισφορά για την εκμετάλλευση συνδέσεων, οι οποίες ανήκουν στη δικαιοδοσία της εν λόγω αρχής και πραγματοποιούνται μεταξύ δύο σταθμών του οικείου κράτους μέλους.

Στην περίπτωση αυτή, οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις εθνικών ή διεθνών μεταφορών επιβατών υπόκεινται στην ίδια εισφορά για την εκμετάλλευση των συνδέσεων που εμπίπτουν στην δικαιοδοσία της εν λόγω αρχής.

2. Σκοπός της εισφοράς είναι η αντιστάθμιση των υποχρεώσεων της εν λόγω αρχής για την παροχή δημοσίων υπηρεσιών βάσει συμβάσεων παροχής δημοσίων υπηρεσιών που έχουν συναφθεί σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης. Τα έσοδα από τις εισφορές που καταβάλλονται ως αντιστάθμιση δεν μπορούν να υπερβαίνουν το ποσό, το οποίο απαιτείται για την κάλυψη του συνόλου ή μέρους των δαπανών που συνεπάγονται οι συναφείς υποχρεώσεις παροχής δημοσίων υπηρεσιών, λαμβανομένων υπόψη των σχετικών αποδείξεων και ενός λογικού κέρδους για την απαλλαγή από αυτές τις υποχρεώσεις.

3. Η εισφορά διέπεται από το δίκαιο της Ένωσης, με τήρηση ιδίως των αρχών της δικαιοσύνης, της διαφάνειας, της μη διακριτικής μεταχείρισης και της αναλογικότητας, ιδίως μεταξύ της μέσης τιμής της υπηρεσίας μεταφοράς και του επιπέδου της εισφοράς. Το σύνολο των επιβληθεισών εισφορών κατά την παρούσα παράγραφο δεν πρέπει να θέτει σε κίνδυνο την οικονομική βιωσιμότητα της υπηρεσίας σιδηροδρομικής μεταφοράς επιβατών για την οποία επιβάλλονται.

4. Οι αρμόδιες αρχές τηρούν τις αναγκαίες πληροφορίες ώστε να διασφαλίζεται η δυνατότητα εντοπισμού της προέλευσης των εισφορών και της χρήσης τους. Τα κράτη μέλη παρέχουν τις πληροφορίες αυτές στην Επιτροπή.

5. Βάσει της πείρας των ρυθμιστικών φορέων, αρμόδιων αρχών και σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και των δράσεων του δικτύου του άρθρου 57 παράγραφος 1, η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα που καθορίζουν λεπτομερώς την ακολουθητέα διαδικασία και τα κριτήρια εφαρμογής του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παρέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3.

Άρθρο 13

Όροι πρόσβασης στις υπηρεσίες

1. Οι διαχειριστές υποδομής παρέχουν σε όλες τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, χωρίς διακρίσεις, την ελάχιστη δέσμη πρόσβασης που καθορίζεται στο σημείο 1 του παραρτήματος II.

2. Οι φορείς εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων εξυπηρέτησης παρέχουν χωρίς διακρίσεις σε όλες τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις πρόσβαση, συμπεριλαμβανομένης της τροχαίας πρόσβασης, στις εγκαταστάσεις που αναφέρονται στο παράρτημα II σημείο 2, και στις υπηρεσίες που παρέχονται στις εγκαταστάσεις αυτές.

3. Προκειμένου να εξασφαλισθούν πλήρης διαφάνεια και ίση πρόσβαση στις εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο σημείο 2 στοιχεία α), β), γ), δ), ζ) και θ) του παραρτήματος II καθώς και η παροχή υπηρεσιών στις εν λόγω εγκαταστάσεις όταν ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών τελεί υπό τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο εταιρείας ή φορέα που επίσης δραστηριοποιείται και κατέχει εξέχουσα θέση σε εθνικές αγορές σιδηροδρομικών μεταφορών για τις οποίες χρησιμοποιείται η εγκατάσταση, οι φορείς εκμετάλλευσης των εν λόγω εγκαταστάσεων εξυπηρέτησης οργανώνονται κατά τέτοιο τρόπο ώστε να είναι ανεξάρτητοι από την εταιρεία ή τον φορέα σε επίπεδο οργάνωσης και λήψης αποφάσεων. Η ανεξαρτησία αυτή δεν συνεπάγεται τη σύσταση χωριστής νομικής οντότητας για τις εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών, και μπορεί να υλοποιείται με την οργάνωση διακριτών τμημάτων εντός μιας και μόνο νομικής οντότητας.

Όσον αφορά όλες τις εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο σημείο 2 του παραρτήματος II, ο φορέας εκμετάλλευσης και η εταιρεία ή φορέας έχουν χωριστούς λογαριασμούς, μεταξύ άλλων, χωριστούς ισολογισμούς και λογαριασμούς αποτελεσμάτων χρήσεως.

Όταν υπεύθυνος για τη λειτουργία της εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών είναι ο διαχειριστής υποδομής ή ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών τελεί υπό τον άμεσο ή έμμεσο έλεγχο διαχειριστή υποδομής, η συμμόρφωση προς τις απαιτήσεις της παρούσας παραγράφου θεωρείται ότι αποδεικνύεται με την τήρηση των απαιτήσεων του άρθρου 7.

4. Τα αιτήματα σιδηροδρομικών επιχειρήσεων για πρόσβαση και παροχή υπηρεσιών στην εγκατάσταση παροχής υπηρεσιών του σημείου 2 του παραρτήματος II λαμβάνουν απάντηση εντός εύλογου χρονικού ορίου που ορίζει ο ρυθμιστικός φορέας που αναφέρεται στο άρθρο 55. Τέτοια αιτήματα μπορούν να απορριφθούν μόνο εάν υπάρχουν βιώσιμες εναλλακτικές επιλογές, οι οποίες τους επιτρέπουν την εκμετάλλευση των οικείων μεταφορών εμπορευμάτων ή επιβατών στις ίδιες ή εναλλακτικές διαδρομές υπό οικονομικά αποδεκτούς όρους. Αυτό δεν υποχρεώνει το φορέα εκμετάλλευσης εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών να επενδύει σε πόρους ή εγκαταστάσεις ούτως ώστε να ικανοποιεί όλα τα αιτήματα των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων.

Όταν τα αιτήματα σιδηροδρομικών επιχειρήσεων αφορούν την πρόσβαση και παροχή υπηρεσιών στην εγκατάσταση για την παροχή υπηρεσιών την οποία διαχειρίζεται φορέας εκμετάλλευσης εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρεται στην παράγραφο 3, ο εν λόγω φορέας αιτιολογεί γραπτώς κάθε αρνητική απόφαση και αναφέρει τις βιώσιμες εναλλακτικές επιλογές σε άλλες εγκαταστάσεις.

5. Όταν ένας φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρεται στο σημείο 2 του παραρτήματος II, αντιμετωπίζει συγκρουόμενα αιτήματα επιχειρεί τον βέλτιστο δυνατό συνδυασμό όλων των απαιτήσεων. Εάν δεν υφίσταται βιώσιμη εναλλακτική επιλογή και είναι αδύνατον να συνδυαστούν όλα τα αιτήματα χρήσης χωρητικότητας της οικείας εγκατάστασης βάσει των αποδεδειγμένων αναγκών, ο αιτών δύναται να προσφύγει στο ρυθμιστικό φορέα που αναφέρεται στο άρθρο 55, ο οποίος εξετάζει την υπόθεση και λαμβάνει μέτρα, κατά περίπτωση, για να εξασφαλίσει ότι το ενδεκνυόμενο μέρος της χωρητικότητας διατίθεται στον αιτούντα.

6. Αν μια εγκατάσταση για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρεται στο σημείο 2 του παραρτήματος II, δεν χρησιμοποιηθεί επί τουλάχιστον δύο συναπτά έτη και σιδηροδρομικές επιχειρήσεις έχουν εκφράσει ενδιαφέρον στο φορέα εκμετάλλευσής της βάσει αποδεδειγμένων αναγκών, ο ιδιοκτήτης της ανακοινώνει δημόσια ότι η εκμετάλλευση της εγκατάστασης διατίθεται για απλή μίσθωση ή χρονομίσθωση ως σιδηροδρομική εγκατάσταση για την παροχή υπηρεσιών, εν όλω ή εν μέρει, εκτός αν ο φορέας εκμετάλλευσής της αποδείξει ότι μια εν εξελίξει διαδικασία μετατροπής εμποδίζει τη χρήση της από οιαδήποτε σιδηροδρομική επιχείρηση.

7. Όταν ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών παρέχει οποιοδήποτε μέρος του φάσματος υπηρεσιών που περιγράφονται στο σημείο 3 του παραρτήματος II, ως πρόσθετες υπηρεσίες, τότε τις παρέχει κατόπιν αιτήματος σε σιδηροδρομική επιχείρηση κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις.

8. Οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις μπορούν να ζητούν υπό μορφή βοηθητικών υπηρεσιών, ευρύτερο φάσμα υπηρεσιών απαρτιζόμενων στο σημείο 4 του παραρτήματος II από τον διαχειριστή υποδομής ή από άλλους φορείς εκμετάλλευσης εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών. Ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης δεν υποχρεούται να παρέχει τις υπηρεσίες αυτές. Όταν ο φορέας εκμετάλλευσης εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών αποφασίσει να παράσχει σε άλλους οποιοδήποτε μέρος του φάσματος των εν λόγω υπηρεσιών, τις παρέχει κατόπιν αιτήματος στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις.

9. Βάσει της πείρας των ρυθμιστικών φορέων, και φορέων εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων για την παροχή υπηρεσιών και του δικτύου του άρθρου 57 παράγραφος 1, η Επιτροπή μπορεί να θεσπίσει μέτρα που καθορίζουν λεπτομερώς την ακολουθητέα διαδικασία και τα κριτήρια πρόσβασης στις υπηρεσίες που παρέχονται στις εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών των σημείων 2 έως 4 του παραρτήματος II. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3.

μεταξύ σιδηροδρομικών επιχειρήσεων ούτε περιορίζουν την ελευθερία των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων να εκμεταλλεύονται διασυνοριακές μεταφορές.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή κάθε διασυνοριακή συμφωνία το αργότερο 16 Ιουνίου 2013 όσον αφορά τις συμφωνίες που θα συναφθούν πριν από την εν λόγω ημερομηνία και πριν από τη σύναψή τους όσον αφορά νέες ή ανανεωμένες συμφωνίες μεταξύ κρατών μελών. Η Επιτροπή αποφασίζει αν οι εν λόγω συμφωνίες συμμορφώνονται προς το δίκαιο της Ένωσης εντός εννέα μηνών από την κοινοποίηση όσον αφορά τις συμφωνίες που θα συναφθούν πριν από 15 Δεκεμβρίου 2012 και εντός τεσσάρων μηνών όσον αφορά νέες ή ανανεωμένες συμφωνίες μεταξύ κρατών μελών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 2.

3. Με την επιφύλαξη της κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ της Ένωσης και των κρατών μελών, βάσει του δικαίου της Ένωσης, τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή την πρόθεσή τους να αρχίσουν διαπραγματεύσεις και να συνάψουν νέες ή ανανεωμένες διασυνοριακές συμφωνίες μεταξύ των κρατών μελών και τρίτων χωρών.

4. Εάν, εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της πρόθεσης του κράτους μέλους να αρχίσει τις διαπραγματεύσεις σύμφωνα με την παράγραφο 2, η Επιτροπή καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι διαπραγματεύσεις είναι πιθανό να υπονομεύσουν τους στόχους των εν εξελίξει διαπραγματεύσεων της Ένωσης με τις συγκεκριμένες τρίτες χώρες και/ή να οδηγήσουν σε συμφωνία ασύμβατη προς το δίκαιο της Ένωσης, ενημερώνει σχετικά το κράτος μέλος.

Τα κράτη, μέλη ενημερώνουν τακτικά την Επιτροπή για τυχόν διαπραγματεύσεις αυτού του είδους και, κατά περίπτωση, την καλούν να συμμετάσχει σε αυτές ως παρατηρήτρια.

5. Τα κράτη μέλη εξουσιοδοτούνται να εφαρμόζουν προσωρινά και/ή να συνάπτουν νέες ή ανανεωμένες διασυνοριακές συμφωνίες με τρίτες χώρες, υπό την προϋπόθεση ότι είναι συμβατές προς το δίκαιο της Ένωσης και δεν θίγουν το στόχο και το σκοπό της πολιτικής μεταφορών της Ένωσης. Η Επιτροπή θεσπίζει τις εν λόγω αποφάσεις εξουσιοδότησης. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 2.

ΤΜΗΜΑ 6

Εποπτικά καθήκοντα της Επιτροπής

Άρθρο 15

Πεδίο εφαρμογής της παρακολούθησης της αγοράς

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι διατάξεις που περιλαμβάνονται σε διασυνοριακές συμφωνίες δεν εισάγουν διακρίσεις

1. Η Επιτροπή προβαίνει στις αναγκαίες ρυθμίσεις προκειμένου να παρακολουθεί τις τεχνικές και οικονομικές συνθήκες και τις εξελίξεις στην αγορά των ενωσιακών σιδηροδρομικών μεταφορών.

2. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή κατά τις εργασίες της συνεργάζεται στενά με αντιπροσώπους των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων αντιπροσώπων των ρυθμιστικών φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 55, και αντιπροσώπων των ενδιαφερομένων κλάδων, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των κοινωνικών εταίρων του σιδηροδρομικού τομέα, των χρηστών και των εκπροσώπων των τοπικών και περιφερειακών αρχών, προκειμένου να τους δώσει τη δυνατότητα να παρακολουθούν καλύτερα την ανάπτυξη του σιδηροδρομικού τομέα και την εξέλιξη της αγοράς, να αξιολογούν τις συνέπειες των μέτρων που έχουν θεσπιστεί και να αναλύουν τον αντίκτυπο των μέτρων που σκοπεύει να λάβει η Επιτροπή. Όπου κρίνεται σκόπιμο, η Επιτροπή μεριμνά, επίσης, για τη συμμετοχή του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Σιδηροδρόμων, σύμφωνα με τις λειτουργίες του όπως προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 881/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Σιδηροδρόμων («κανονισμός για τον Οργανισμό») ⁽¹⁾.

3. Η Επιτροπή παρακολουθεί τη χρήση των δικτύων και την εξέλιξη των συνθηκών-πλαίσιο στον τομέα των σιδηροδρόμων, ιδίως τη χρέωση τελών για την υποδομή, την κατανομή της χωρητικότητας, τις επενδύσεις για σιδηροδρομικές υποδομές, τις εξελίξεις όσον αφορά τις τιμές και την ποιότητα των υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών, τις σιδηροδρομικές μεταφορές που καλύπτονται από συμβάσεις δημόσιας υπηρεσίας, τη χορήγηση αδειών, τον βαθμό ανοίγματος της αγοράς και την εξέλιξη του βαθμού εναρμόνισης μεταξύ των κρατών μελών, την ανάπτυξη της απασχόλησης και τις σχετικές κοινωνικές συνθήκες του σιδηροδρομικού τομέα. Οι εν λόγω δραστηριότητες παρακολουθήσονται πραγματοποιούνται με την επιφύλαξη παρόμοιων δραστηριοτήτων στα κράτη μέλη και του ρόλου των κοινωνικών εταίρων.

4. Η Επιτροπή υποβάλλει κάθε δύο έτη έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με:

- α) τις εξελίξεις της εσωτερικής αγοράς σιδηροδρομικών μεταφορών και τις υπηρεσίες που παρέχονται στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, όπως αναφέρονται στο παράρτημα II·
- β) τις συνθήκες-πλαίσιο που αναφέρονται στην παράγραφο 3, συμπεριλαμβανομένων των δημόσιων σιδηροδρομικών μεταφορών επιβατών·
- γ) την κατάσταση του ενωσιακού δικτύου σιδηροδρομικών μεταφορών·
- δ) τη χρησιμοποίηση των δικαιωμάτων πρόσβασης·
- ε) τα εμπόδια για την επίτευξη αποτελεσματικότερων σιδηροδρομικών μεταφορών·
- στ) τους περιορισμούς της υποδομής·
- ζ) την ανάγκη νομοθεσίας.

5. Για την παρακολούθηση της αγοράς από την Επιτροπή, τα κράτη μέλη, σεβόμενα τον ρόλο των κοινωνικών εταίρων, υποβάλλουν στην Επιτροπή σε ετήσια βάση τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τη χρήση των δικτύων και την εξέλιξη των όρων πλαισίου του τομέα των σιδηροδρόμων.

6. Η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει μέτρα για την εξασφάλιση της συνοχής των υποχρεώσεων υποβολής πληροφοριών των κρατών

μελών. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

Αρμόδια αρχή για την αδειοδότηση

Άρθρο 16

Αρμόδια αρχή για την αδειοδότηση

Κάθε κράτος μέλος ορίζει την αρχή που είναι αρμόδια για την αδειοδότηση και για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που επιβάλλει το παρόν κεφάλαιο.

Η αρμόδια αρχή για την αδειοδότηση δεν παρέχει η ίδια υπηρεσίες σιδηροδρομικής μεταφοράς και είναι ανεξάρτητη από τέτοιες επιχειρήσεις ή φορείς.

ΤΜΗΜΑ 2

Όροι αδειοδότησης

Άρθρο 17

Γενικές απαιτήσεις

1. Κάθε επιχείρηση δικαιούται να ζητήσει άδεια στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένη.
2. Τα κράτη μέλη δεν χορηγούν άδειες εκμετάλλευσης ούτε παρατείνουν την ισχύ τους, εάν δεν πληρούνται οι απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου.
3. Κάθε επιχείρηση η οποία πληροί τις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου δικαιούται να λάβει άδεια.
4. Δεν επιτρέπεται στις επιχειρήσεις να παρέχουν υπηρεσίες σιδηροδρομικών μεταφορών που καλύπτονται από το παρόν κεφάλαιο, εάν δεν είναι κάτοχοι κατάλληλης άδειας για τις εν λόγω υπηρεσίες.

Ωστόσο, η άδεια δεν εξασφαλίζει αυτή καθαυτή πρόσβαση στη σιδηροδρομική υποδομή.

5. Η Επιτροπή λαμβάνει μέτρα που καθορίζουν λεπτομερώς τη χρήση κοινού υποδείγματος της άδειας και, εφόσον απαιτείται για την εξασφάλιση δικαίου και αποτελεσματικού ανταγωνισμού σε αγορές σιδηροδρομικών μεταφορών, την ακολουθητέα διαδικασία για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3.

Άρθρο 18

Όροι απόκτησης της άδειας

Κάθε επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση για τη χορήγηση άδειας πρέπει να είναι σε θέση να αποδείξει στον αρμόδιο για την έκδοση των αδειών φορέα του οικείου κράτους μέλους, ήδη πριν από την έναρξη των δραστηριοτήτων της, ότι μπορεί να πληροί, ανά πάσα στιγμή, ορισμένες απαιτήσεις αξιοπιστίας, χρηματοοικονομικής επιφάνειας, επαγγελματικής επάρκειας και κάλυψης της αστικής της ευθύνης, οι οποίες καθορίζονται στα άρθρα 19 έως 22.

⁽¹⁾ ΕΕ L 164 της 30.4.2004, σ. 1.

Για τον σκοπό αυτό, κάθε επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση για τη χορήγηση άδειας, παρέχει όλα τις σχετικές πληροφορίες.

Άρθρο 19

Απαιτήσεις αξιοπιστίας

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις προϋποθέσεις σύμφωνα με τις οποίες η απαίτηση αξιοπιστίας τηρείται έτσι ώστε να εξασφαλίζεται ότι η επιχείρηση η οποία υποβάλλει αίτηση άδειας ή τα αρμόδια για τη διαχείρισή της άτομα:

- a) δεν έχουν καταδικαστεί για σοβαρά αδικήματα, περιλαμβανομένων των αδικημάτων εμπορικού χαρακτήρα·
- β) δεν έχουν αποτελέσει αντικείμενο διαδικασίας πτώχευσης·
- γ) δεν έχουν καταδικαστεί για σοβαρές παραβάσεις νομοθετικών διατάξεων που ισχύουν στον τομέα των μεταφορών·
- δ) δεν έχουν καταδικαστεί για σοβαρές ή κατ' εξακολούθηση παραβάσεις υποχρεώσεων που απορρέουν από την κοινωνική ή εργατική νομοθεσία, περιλαμβανομένων των υποχρεώσεων δυνάμει της νομοθεσίας περί προστασίας της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων, καθώς και των υποχρεώσεων που απορρέουν από την τελωνειακή νομοθεσία, στην περίπτωση εταιρείας η οποία σκοπεύει να εκτελέσει διασυνοριακές εμπορευματικές μεταφορές που υπόκεινται σε τελωνειακές διαδικασίες.

Άρθρο 20

Απαιτήσεις χρηματοοικονομικής επιφάνειας

1. Οι απαιτήσεις όσον αφορά τη χρηματοοικονομική επιφάνεια θεωρείται ότι πληρούνται, όταν η επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση για τη χορήγηση άδειας μπορεί να αποδείξει ότι είναι σε θέση να ανταποκριθεί στις τρέχουσες και μελλοντικές υποχρεώσεις της, οι οποίες καθορίζονται με βάση ρεαλιστικές εκτιμήσεις, για περίοδο 12 μηνών.

2. Ο φορέας έκδοσης των αδειών ελέγχει τη χρηματοοικονομική επιφάνεια ιδίως μέσω των ετήσιων λογαριασμών της σιδηροδρομικής επιχείρησης ή, όταν η επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση για τη χορήγηση άδειας δεν είναι σε θέση να υποβάλει ετήσιους λογαριασμούς, μέσω του ισολογισμού της. Κάθε επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση για τη χορήγηση άδειας παρέχει τουλάχιστον τις πληροφορίες του παραρτήματος III.

3. Ο φορέας έκδοσης των αδειών θεωρεί ότι η επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση για τη χορήγηση άδειας δεν διαθέτει οικονομική επιφάνεια εάν παρατηρούνται σημαντικές ή συχνές καθυστερήσεις της καταβολής φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης συνεπεία της δραστηριότητας της επιχείρησης.

4. Ο φορέας έκδοσης των αδειών δύναται να απαιτήσει την υποβολή έκδοσης λογιστικού ελέγχου και κατάλληλων εγγράφων από τράπεζα, δημόσιο ταμειευτήριο, οικονομικό ελεγκτή ή ορκωτό λογιστή. Τα έγγραφα αυτά περιλαμβάνουν τα στοιχεία του παραρτήματος III.

5. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 60 όσον αφορά ορισμένες τροποποιήσεις του παραρτήματος III. Ως εκ τούτου το παράρτημα III μπορεί να τροποποιείται ώστε να καθορίζονται τα στοιχεία που παρέχει αρχικά ή συμπληρωματικά η επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση για τη χορήγηση άδειας βάσει της πείρας των φορέων έκδοσης των αδειών ή της εξέλιξης της αγοράς σιδηροδρομικών μεταφορών.

Άρθρο 21

Απαιτήσεις επαγγελματικής επάρκειας

Οι απαιτήσεις όσον αφορά την επαγγελματική επάρκεια πληρούνται όταν η επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση για τη χορήγηση άδειας είναι σε θέση να αποδείξει ότι διαθέτει ή θα διαθέτει διαχειριστική οργάνωση με τις απαραίτητες γνώσεις ή πείρα για την ασφαλή και αξιόπιστη άσκηση επιχειρησιακού ελέγχου και εποπτείας όσον αφορά το είδος των υπηρεσιών που ορίζονται στην άδεια εκμετάλλευσης.

Άρθρο 22

Απαιτήσεις κάλυψης της αστικής ευθύνης

Με την επιφύλαξη των κανόνων της Ένωσης για τις κρατικές ενισχύσεις και σύμφωνα με τα άρθρα 93, 107 και 108 ΣΛΕΕ, η σιδηροδρομική επιχείρηση είναι επαρκώς ασφαλισμένη, ή διαθέτει επαρκείς εγγυήσεις βάσει όρων της αγοράς ώστε να καλύπτεται κατ' εφαρμογή της εθνικής και διεθνούς νομοθεσίας από πλευράς αστικής ευθύνης ατυχημάτων, ιδίως όσον αφορά, τους επιβάτες, τις αποσκευές, τα εμπορεύματα, το ταχυδρομείο και τους τρίτους. Παρά την υποχρέωση αυτή, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες και το προφίλ κινδύνου των διαφόρων ειδών υπηρεσιών, ιδιαίτερα δε των σιδηροδρομικών υπηρεσιών που σχετίζονται με τον πολιτισμό ή την κληρονομιά.

ΤΜΗΜΑ 3

Ισχύς της άδειας

Άρθρο 23

Εδαφική και χρονική ισχύς

1. Η άδεια ισχύει στο σύνολο του εδάφους της Ένωσης.
2. Η άδεια ισχύει ενόσω η σιδηροδρομική εκμετάλλευση εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που καθορίζει το παρόν κεφάλαιο. Ωστόσο, ο φορέας έκδοσης των αδειών μπορεί να προβλέψει την επανεξέτασή της, σε τακτά διαστήματα. Σε αυτή την περίπτωση επανεξέταση διεξάγεται τουλάχιστον ανά πενταετία.
3. Ειδικές διατάξεις για την αναστολή ή την ανάκληση άδειας μπορούν να περιλαμβάνονται στην ίδια την άδεια.

Άρθρο 24

Προσωρινή άδεια, έγκριση, αναστολή και ανάκληση

1. Αν υπάρχουν σοβαρές αμφιβολίες σχετικά με το κατά πόσον συγκεκριμένη σιδηροδρομική επιχείρηση στην οποία έχει χορηγηθεί άδεια πληροί τις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου, και ιδίως εκείνες του άρθρου 18, ο φορέας έκδοσης των αδειών μπορεί, ανά πάσα στιγμή, να εξετάσει αν οι απαιτήσεις αυτές πληρούνται πράγματι.

Εάν ο φορέας έκδοσης των αδειών κρίνει ότι η σιδηροδρομική επιχείρηση δεν δύναται πλέον να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις, αναστέλλει ή ανακαλεί την άδειά της.

2. Εάν ο φορέας έκδοσης των αδειών ενός κράτους μέλους έχει σοβαρές αμφιβολίες όσον αφορά την τήρηση των απαιτήσεων του παρόντος κεφαλαίου από σιδηροδρομική επιχείρηση της οποίας την άδεια έχει εκδώσει φορέας άλλου κράτους μέλους, ενημερώνει αμελλητί τον φορέα αυτόν.

3. Ανεξάρτητα από την παράγραφο 1, όταν μια άδεια αναστέλλεται ή ανακαλείται λόγω μη συμμόρφωσης προς τις απαιτήσεις χρηματοοικονομικής επιφάνειας, ο φορέας έκδοσης των αδειών μπορεί να χορηγήσει προσωρινή άδεια μέχρις ότου αναδιοργανωθεί οικονομικά η σιδηροδρομική επιχείρηση, με την προϋπόθεση ότι η ασφάλεια δεν διακυβεύεται. Ωστόσο, η ισχύς της προσωρινής άδειας δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες από την ημερομηνία έκδοσης της άδειας.

4. Εάν η σιδηροδρομική επιχείρηση διακόψει τη δραστηριότητά της επί έξι μήνες ή δεν την αρχίσει εντός έξι μηνών από τη χορήγηση της άδειας, ο αρμόδιος φορέας έκδοσης των αδειών μπορεί να αποφασίσει ότι πρέπει να υποβληθεί εκ νέου αίτηση έγκρισης ή ότι η άδεια αναστέλλεται.

Σε περίπτωση έναρξης δραστηριοτήτων, η σιδηροδρομική επιχείρηση μπορεί να ζητήσει μεγαλύτερη προθεσμία, λόγω της ιδιαιτερότητας των παρεχομένων υπηρεσιών.

5. Ο φορέας έκδοσης των αδειών μπορεί να απαιτήσει από σιδηροδρομική επιχείρηση στην οποία έχει χορηγήσει άδεια να του υποβάλει εκ νέου την άδεια αυτή για έγκριση, σε περίπτωση μεταβολής η οποία επηρεάζει τη νομική κατάσταση της επιχείρησης, ιδίως μάλιστα σε περίπτωση συγχώνευσης ή εξαγοράς. Η εν λόγω σιδηροδρομική επιχείρηση έχει το δικαίωμα να συνεχίσει τις δραστηριότητές της, εκτός αν ο φορέας έκδοσης των αδειών κρίνει ότι διακυβεύεται η ασφάλεια. Στην περίπτωση αυτή, η σχετική απόφαση πρέπει να είναι δεόντως αιτιολογημένη.

6. Αν μια σιδηροδρομική επιχείρηση προτίθεται να μεταβάλει ή να επεκτείνει τις δραστηριότητές της σε σημαντικό βαθμό, η άδεια πρέπει να υποβάλλεται στο φορέα έκδοσης των αδειών για επανεξέταση.

7. Ο φορέας έκδοσης των αδειών δεν επιτρέπει σε σιδηροδρομική επιχείρηση, εναντίον της οποίας έχει κινηθεί πτωχευτική ή ανάλογη διαδικασία, να διατηρήσει την άδεια, εάν πεισθεί ότι δεν υπάρχουν ρεαλιστικές προοπτικές ικανοποιητικής χρηματοοικονομικής ανάκαμψης της επιχείρησης σε λογικό χρονικό διάστημα.

8. Όταν ο φορέας έκδοσης των αδειών εκδίδει, αναστέλλει, ανακαλεί ή τροποποιεί μια άδεια, ενημερώνει αμέσως τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Σιδηροδρόμων σχετικά. Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Σιδηροδρόμων ενημερώνει αμέσως τους φορείς έκδοσης αδειών των λοιπών κρατών μελών.

Άρθρο 25

Διαδικασία χορήγησης αδειών

1. Οι διαδικασίες χορήγησης αδειών δημοσιεύονται από το οικείο κράτος μέλος το οποίο και ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή.

2. Ο φορέας χορήγησης των αδειών αποφασίζει επί της αίτησης χορήγησης το συντομότερο δυνατόν και οπωσδήποτε εντός τριών μηνών από την υποβολή όλων των αναγκαίων πληροφοριών, ιδίως δε των στοιχείων που αναφέρονται στο παράρτημα III. Ο φορέας χορήγησης των αδειών λαμβάνει υπόψη όλα τα διαθέσιμα στοιχεία. Η απόφαση ανακοινώνεται αμελλητί στην επιχείρηση που υποβάλλει την αίτηση για τη χορήγηση άδειας. Σε περίπτωση απόρριψης της αίτησης, αναφέρονται σχετικοί λόγοι.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις του φορέα χορήγησης των αδειών υπόκεινται σε δικαστική επανεξέταση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΧΡΕΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΗΣΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΔΟΜΗΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΟΡΙΚΗΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΔΟΜΩΝ

ΤΜΗΜΑ 1

Γενικές αρχές

Άρθρο 26

Αποτελεσματική χρήση της χωρητικότητας της υποδομής

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τα συστήματα χρέωσης και κατανομής της χωρητικότητας της σιδηροδρομικής υποδομής ακολουθούν τις αρχές που θέτει η παρούσα οδηγία και επιτρέπουν, με τον τρόπο αυτό, στο διαχειριστή υποδομής να διαθέσει στην αγορά και να κάνει τη βέλτιστη αποτελεσματική χρήση της διαθέσιμης χωρητικότητας της υποδομής.

Άρθρο 27

Δήλωση δικτύου

1. Ο διαχειριστής υποδομής, ύστερα από διαβούλευση με τα ενδιαφερόμενα μέρη συντάσσει και δημοσιεύει δήλωση δικτύου, η οποία λαμβάνεται έναντι καταβολής τέλους, το οποίο δεν υπερβαίνει το κόστος δημοσίευσης της εν λόγω δήλωσης. Η δήλωση δικτύου δημοσιεύεται σε τουλάχιστον δύο επίσημες γλώσσες της Ένωσης. Το περιεχόμενο της δήλωσης δικτύου διατίθεται δωρεάν υπό ηλεκτρονική μορφή στη διαδικτυακή πύλη του διαχειριστή υποδομής και είναι προσβάσιμο μέσω κοινής διαδικτυακής πύλης την οποία δημιουργούν οι διαχειριστές υποδομής στο πλαίσιο της συνεργασίας τους σύμφωνα με τα άρθρα 37 και 40.

2. Η δήλωση δικτύου ορίζει τη φύση της υποδομής που διατίθεται στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις. Περιέχει πληροφορίες που καθορίζουν τους όρους πρόσβασης στη σχετική σιδηροδρομική υποδομή. Περιέχει επίσης πληροφορίες για τον καθορισμό των όρων για την πρόσβαση στις εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών που είναι συνδεδεμένες με το δίκτυο του διαχειριστή υποδομής και την παροχή υπηρεσιών στις εν λόγω εγκαταστάσεις ή αναφέρει δικτυακό τόπο όπου οι εν λόγω πληροφορίες διατίθενται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή. Το περιεχόμενο της δήλωσης δικτύου ορίζεται στο παράρτημα IV.

3. Η δήλωση δικτύου ενημερώνεται και τροποποιείται, εφόσον απαιτείται.

4. Η δήλωση δικτύου δημοσιεύεται το αργότερο τέσσερις μήνες πριν από την καταληκτική ημερομηνία για την υποβολή αιτήματος χορήγησης μεταφορικής ικανότητας υποδομής.

Άρθρο 28

Συμφωνίες μεταξύ σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και διαχειριστών υποδομής

Κάθε σιδηροδρομική επιχείρηση που έχει αναλάβει την παροχή σιδηροδρομικών μεταφορών συνάπτει τις αναγκαίες συμφωνίες, βάσει του ιδιωτικού ή του δημοσίου δικαίου, με τους διαχειριστές υποδομής της χρησιμοποιούμενης σιδηροδρομικής υποδομής. Οι όροι που διέτουν αυτές τις συμφωνίες είναι αμερόληπτοι και διαφανείς, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

ΤΜΗΜΑ 2

Τέλη υποδομής και υπηρεσιών

Άρθρο 29

Θέσπιση, καθορισμός και είσπραξη τελών

1. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν πλαίσιο χρέωσης σεβόμενα την προϋπόθεση διαχειριστικής ανεξαρτησίας που αναφέρεται στο άρθρο 4.

Υπό την επιφύλαξη της εν λόγω προϋποθέσεως, τα κράτη μέλη καθορίζουν επίσης συγκεκριμένους κανόνες χρέωσης ή αναθέτουν την αρμοδιότητα αυτή στο διαχειριστή υποδομής.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η δήλωση δικτύου περιλαμβάνει το πλαίσιο και τους κανόνες χρέωσης ή αναφέρει ισότοπο στον οποίο δημοσιεύονται το πλαίσιο και οι κανόνες χρέωσης.

Ο διαχειριστής υποδομής καθορίζει και εισπράττει το τέλος χρήσης της υποδομής, σύμφωνα με το πλαίσιο και τους κανόνες χρέωσης που έχουν καθιερωθεί.

Με την επιφύλαξη της ανεξάρτητης διαχείρισης που προβλέπεται στο άρθρο 4 και υπό την προϋπόθεση ότι το δικαίωμα αυτό έχει εκχωρηθεί άμεσα δυνάμει του συνταγματικού δικαίου πριν 15 Δεκεμβρίου 2010, το εθνικό κοινοβούλιο δύναται να ελέγξει και, κατά περίπτωση, να επανεξετάσει το επίπεδο χρέωσης που έχει καθορίσει ο διαχειριστής υποδομής. Οποιαδήποτε τέτοια επανεξέταση διασφαλίζει ότι η χρέωση συμμορφώνεται προς την παρούσα οδηγία και το επίπεδο και τους κανόνες χρέωσης που έχουν καθιερωθεί.

2. Εκτός από τις περιπτώσεις ειδικών ρυθμίσεων δυνάμει του άρθρου 32 παράγραφος 3, οι διαχειριστές υποδομής εξασφαλίζουν ότι το χρησιμοποιούμενο σύστημα χρέωσης βασίζεται στις ίδιες αρχές για το σύνολο του δικτύου τους.

3. Οι διαχειριστές υποδομής εξασφαλίζουν ότι η εφαρμογή του συστήματος χρέωσης συνεπάγεται ισοδύναμα και αμερόληπτα τέλη για διαφορετικές σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που εκτελούν μεταφορές ισοδύναμου χαρακτήρα σε παρόμοια τμήματα της αγοράς και ότι τα πραγματικά επιβαλλόμενα τέλη είναι σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζονται στη δήλωση δικτύου.

4. Ο διαχειριστής υποδομής τηρεί το εμπορικό απόρρητο των πληροφοριών που του παρέχουν οι αιτούντες.

Άρθρο 30

Κόστος υποδομής και λογαριασμοί

1. Λαμβανομένων δεόντως υπόψη των θεμάτων ασφάλειας καθώς συντήρησης και βελτίωσης της ποιότητας εξυπηρέτησης της υποδομής, παρέχονται κίνητρα στους διαχειριστές υποδομής για τη μείωση του κόστους παροχής της υποδομής και του επιπέδου τελών πρόσβασης.

2. Με την επιφύλαξη της αρμοδιότητάς τους σχετικά με τον σχεδιασμό και τη χρηματοδότηση σιδηροδρομικής υποδομής, και με την επιφύλαξη της δημοσιονομικής αρχής της ετήσιας διάφκειας κατά περίπτωση, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή

και ο διαχειριστής υποδομής συνάπτουν συμβατική συμφωνία η οποία καλύπτει τις βασικές αρχές και παραμέτρους του παραρτήματος V και ισχύει για τουλάχιστον πέντε έτη.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι συμβατικές συμφωνίες που ισχύουν στις 15 Δεκεμβρίου 2012 τροποποιούνται, εάν απαιτείται, ώστε να ευθυγραμμισθούν με την παρούσα οδηγία κατά την ανανέωσή τους ή το αργότερο έως 16 Ιουνίου 2015.

3. Τα κράτη μέλη υλοποιούν τα κίνητρα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μέσω της συμβατικής συμφωνίας της παραγράφου 2 ή μέσω ρυθμιστικών μέτρων, ή μέσω συνδυασμού κινήτρων για τη μείωση του κόστους στη συμβατική συμφωνία και του επιπέδου χρέωσης μέσω ρυθμιστικών μέτρων.

4. Εάν ένα κράτος μέλος αποφασίσει να υλοποιήσει τα κίνητρα της παραγράφου 1 μέσω ρυθμιστικών μέτρων, αυτό βασίζεται σε ανάλυση των επιτεύξιμων μειώσεων του κόστους, με την επιφύλαξη των εξουσιών του ρυθμιστικού φορέα για την επανεξέταση της χρέωσης σύμφωνα με το άρθρο 56.

5. Οι όροι της συμβατικής συμφωνίας που αναφέρεται στην παράγραφο 2 και η οργάνωση των πληρωμών που θα συμφωνηθούν για την παροχή χρηματοδότησης στο διαχειριστή υποδομής, συμφωνούνται εκ των προτέρων ώστε να καλύπτουν ολόκληρη τη διάρκεια ισχύος της σύμβασης.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η αρμόδια αρχή και ο διαχειριστής υποδομής ενημερώνουν αιτούντες, και κατόπιν αιτήματός τους, τους εν δυνάμει αιτούντες, και τους παρέχουν τη δυνατότητα να εκφράσουν την άποψή τους καταλλήλως σχετικά με το περιεχόμενο της συμβατικής συμφωνίας πριν από την υπογραφή της. Η συμβατική συμφωνία δημοσιεύεται εντός μηνός από τη σύναψή της.

Ο διαχειριστής υποδομής εξασφαλίζει τη συνέπεια μεταξύ των διατάξεων της συμβατικής συμφωνίας και του επιχειρηματικού σχεδίου.

7. Οι διαχειριστές υποδομής καταρτίζουν και τηρούν μητρώο των περιουσιακών τους στοιχείων και των περιουσιακών στοιχείων για τη διαχείριση των οποίων είναι υπεύθυνοι που θα χρησιμοποιήσει στην εκτίμηση της απαιτούμενης χρηματοδότησης για τη συντήρηση ή την αντικατάστασή τους. Αυτό θα συνοδεύεται από στοιχεία των δαπανών για τη βελτίωση και ανανέωση της υποδομής.

8. Οι διαχειριστές υποδομής θεσπίζουν μέθοδο επιμερισμού του κόστους στις διάφορες κατηγορίες υπηρεσιών που προσφέρονται προς τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις. Τα κράτη μέλη μπορούν να απαιτούν προηγούμενη έγκριση. Η μέθοδος αυτή αναπροσαρμόζεται περιοδικά με βάση την καλύτερη διεθνή πρακτική.

Άρθρο 31

Αρχές χρέωσης

1. Τα τέλη χρήσης της σιδηροδρομικής υποδομής και των εγκαταστάσεων για την παροχή υπηρεσιών καταβάλλονται στο διαχειριστή υποδομής και στον φορέα εκμετάλλευσης της εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών αντίστοιχα και χρησιμοποιούνται για τη χρηματοδότηση των δραστηριοτήτων τους.

2. Τα κράτη μέλη απαιτούν από τον διαχειριστή υποδομής και τον φορέα εκμετάλλευσης της εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών να παρέχουν στον ρυθμιστικό φορέα όλες τις αναγκαίες πληροφορίες για τα επιβαλλόμενα τέλη, ούτως ώστε ο ρυθμιστικός φορέας να είναι σε θέση να εκτελεί τα καθήκοντά του σύμφωνα με το άρθρο 56. Ο διαχειριστής υποδομής και ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών είναι σε θέση, εν προκειμένω, να αποδείξουν στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις ότι τα τέλη υποδομής και παροχής υπηρεσιών που τιμολογούνται πραγματικά στην σιδηροδρομική επιχείρηση, σύμφωνα με τα άρθρα 30 έως 37, συμφωνούν με τη μεθοδολογία, τους κανόνες και, εφόσον συντρέχει η περίπτωση, με τα τιμολόγια που καθορίζονται στη δήλωση δικτύου.

3. Με την επιφύλαξη των παραγράφων 4 ή 5 του παρόντος άρθρου ή του άρθρου 32, το τέλος για την ελάχιστη δέσμη πρόσβασης και για την πρόσβαση σε υποδομή που συνδέει εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών, ορίζεται ίσο με το κόστος που προκύπτει άμεσα ως αποτέλεσμα της εκτέλεσης των σιδηροδρομικών μεταφορών.

Πριν 16 Ιουνίου 2015, η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα για τον καθορισμό των διαδικαστικών λεπτομερειών υπολογισμού του κόστους το οποίο προκύπτει έμμεσα ως αποτέλεσμα της λειτουργίας του συρμού. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3.

Ο διαχειριστής υποδομής δύναται να αποφασίσει να προσαρμοσθεί σταδιακά στις λεπτομέρειες αυτές κατά τη διάρκεια περιόδου που δεν υπερβαίνει τα τέσσερα έτη από την έναρξη ισχύος αυτών των εκτελεστικών πράξεων.

4. Τα τέλη χρήσης υποδομής που αναφέρονται στην παράγραφο 3 είναι δυνατόν να περιλαμβάνουν τέλος το οποίο εκφράζει την ανεπάρκεια χωρητικότητας συγκεκριμένου τμήματος της υποδομής κατά τις περιόδους συμφόρησης.

5. Τα τέλη χρήσης υποδομής που αναφέρονται στην παράγραφο 3 είναι δυνατόν να τροποποιούνται ώστε να λαμβάνεται υπόψη το κόστος των επιπτώσεων στο περιβάλλον που οφείλονται στη λειτουργία του συρμού. Κάθε τέτοια τροποποίηση διαφοροποιείται σύμφωνα με το μέγεθος της προκαλούμενης επίπτωσης.

Βάσει της πείρας των διαχειριστών υποδομής, των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, των ρυθμιστικών φορέων και των αρμόδιων αρχών, και αναγνωρίζοντας τα υπάρχοντα συστήματα διαφοροποίησης ανάλογα με τον θόρυβο, η Επιτροπή θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα με τα οποία καθορίζονται οι ακολουθητέες διαδικαστικές λεπτομέρειες για την επιβολή της χρέωσης του κόστους των επιπτώσεων του θορύβου, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας επιβολής, και καθίσταται δυνατή η διαφοροποίηση των τελών χρήσης υποδομής ώστε να λαμβάνονται υπόψη, κατά περίπτωση, η ευαισθησία της περιοχής που επηρεάζεται, ιδίως όσον αφορά το μέγεθος του πληθυσμού που επηρεάζεται, και η σύσταση του συρμού που έχει επιπτώσεις στη στάθμη των εκπομπών θορύβου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις δεν έχουν ως αποτέλεσμα αδικαιολόγητη στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, ούτε θίγουν τη συνολική ανταγωνιστικότητα του σιδηροδρομικού τομέα.

Οιαδήποτε τέτοια τροποποίηση των τελών υποδομής με σκοπό να ληφθεί υπόψη το κόστος φαινομένων θορύβου, στηρίζει τον εκσυγχρονισμό των σιδηροδρομικών οχημάτων με την πλέον οικονομικά βιώσιμη διαθέσιμη τεχνολογία πέδησης χαμηλού θορύβου.

Ο καταλογισμός περιβαλλοντικού κόστους ο οποίος συνεπάγεται αύξηση των συνολικών εσόδων του διαχειριστή της υποδομής, επιτρέπεται, εντούτοις, μόνον εφόσον παρόμοια χρέωση επιβάλλεται στις οδικές εμπορευματικές μεταφορές σύμφωνα με τη νομοθεσία της Ένωσης.

Εάν η χρέωση του περιβαλλοντικού κόστους οδηγεί σε πρόσθετα έσοδα, εναπόκειται στα κράτη μέλη να αποφασίσουν πώς θα χρησιμοποιηθούν τα έσοδα.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι φυλάσσονται οι αναγκαίες πληροφορίες και διασφαλίζεται η δυνατότητα εντοπισμού της προέλευσης της χρέωσης του περιβαλλοντικού κόστους και της επιβολής της. Τα κράτη μέλη παρέχουν τις πληροφορίες αυτές στην Επιτροπή κατόπιν αιτήματός της.

6. Προκειμένου να αποφεύγονται ανεπιθύμητες δυσανάλογες διακυμάνσεις, τα τέλη που αναφέρονται στις παραγράφους 3, 4 και 5 είναι δυνατόν να λαμβάνονται ως μέσος όρος ενός ευλόγου φάσματος υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών και χρόνων. Ωστόσο, τα σχετικά μεγέθη του τέλους υποδομής, σχετίζονται με τις δαπάνες που οφείλονται στην παροχή των υπηρεσιών μεταφοράς.

7. Το τέλος που επιβάλλεται για την πρόσβαση σε σιδηροτροχιές εντός των εγκαταστάσεων για την παροχή υπηρεσιών που αναφέρονται στο σημείο 2 του παραρτήματος II και την παροχή υπηρεσιών στις εν λόγω εγκαταστάσεις δεν υπερβαίνει το κόστος παροχής τους, συν ένα εύλογο κέρδος.

8. Όταν οι υπηρεσίες που αναφέρονται στα σημεία 3 και 4 του παραρτήματος II ως πρόσθετες και βοηθητικές, παρέχονται από ένα μόνον προμηθευτή, το τέλος που επιβάλλεται για την υπηρεσία δεν υπερβαίνει το κόστος παροχής της, συν ένα εύλογο κέρδος.

9. Είναι δυνατόν να επιβάλλονται τέλη για χωρητικότητα που χρησιμοποιείται για λόγους συντήρησης της υποδομής. Τα τέλη αυτά δεν υπερβαίνουν την καθαρή απώλεια εσόδων του διαχειριστή υποδομής, λόγω της συντήρησης.

10. Ο φορέας εκμετάλλευσης της εγκατάστασης παροχής των υπηρεσιών των σημείων 2, 3 και 4 του παραρτήματος II παρέχει στον διαχειριστή της υποδομής τις πληροφορίες σχετικά με τα τέλη που πρέπει να συμπεριληφθούν στη δήλωση δικτύου ή αναφέρει δικτυακό τόπο όπου διατίθενται αυτές οι πληροφορίες δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή σύμφωνα με το άρθρο 27.

Άρθρο 32

Εξαίρεσεις από τις αρχές χρέωσης

1. Ένα κράτος μέλος, προκειμένου να εξασφαλίσει την πλήρη ανάκτηση του κόστους που προκύπτει για τον διαχειριστή υποδομής, δύναται, εφόσον η αγορά μπορεί να το ανεχθεί, να εισπράττει υψηλότερα τέλη με βάση αποτελεσματικές, διαφανείς και χωρίς διακρίσεις αρχές, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα τη βέλτιστη ανταγωνιστικότητα των τμημάτων αγοράς σιδηροδρομικών μεταφορών. Στο σύστημα χρέωσης πρέπει να τηρούνται οι αυξήσεις της παραγωγικότητας που επιτυγχάνουν οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις.

Οι χρεώσεις δεν πρέπει, ωστόσο, να είναι τόσο υψηλές ώστε να αποκλείονται από τη χρήση της υποδομής τομείς της αγοράς οι οποίοι μπορούν να καταβάλλουν τουλάχιστον τη δαπάνη που προκύπτει άμεσα, λόγω της εκμετάλλευσης των υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών, συν ένα ποσοστό απόδοσης που μπορεί να ανεχθεί η αγορά.

Πριν από την έγκριση της επιβολής προσαυξήσεων, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές υποδομής αξιολογούν τη σκοπιμότητα τους για συγκεκριμένα τμήματα της αγοράς, λαμβάνοντας υπόψη τουλάχιστον τα ζεύγη που περιλαμβάνονται στο σημείο 1 του παραρτήματος VI και διατηρώντας τα σημαντικά από αυτά. Ο κατάλογος των τμημάτων της αγοράς που καταρτίζουν οι διαχειριστές υποδομής περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής τρία στοιχεία: εμπορευματικές μεταφορές, επιβατικά δρομολόγια εντός του πλαισίου σύμβασης δημόσιας υπηρεσίας και λοιπά επιβατικά δρομολόγια.

Οι διαχειριστές υποδομής δύνανται να προβούν σε περαιτέρω διάκριση των τμημάτων της αγοράς σύμφωνα με τα εμπορεύματα ή τους επιβάτες που μεταφέρονται.

Καθορίζονται επίσης τα τμήματα της αγοράς στα οποία οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις δεν δραστηριοποιούνται προς το παρόν αλλά ενδέχεται να παράσχουν υπηρεσίες κατά την περίοδο ισχύος του συστήματος χρέωσης. Ο διαχειριστής υποδομής δεν επιβάλλει προσαύξηση στο σύστημα χρέωσης για τα εν λόγω τμήματα της αγοράς.

Ο κατάλογος των τμημάτων της αγοράς δημοσιεύεται στη δήλωση δικτύου και επανεξετάζεται τουλάχιστον κάθε πέντε έτη. Ο ρυθμιστικός φορέας του άρθρου 55 ελέγχει τον εν λόγω κατάλογο σύμφωνα με το άρθρο 56.

2. Όσον αφορά τη μεταφορά εμπορευμάτων από και προς τρίτες χώρες σε δίκτυο του οποίου το εύρος τροχιάς είναι διαφορετικό από το κύριο σιδηροδρομικό δίκτυο εντός της Ένωσης, οι διαχειριστές δικτύου μπορούν να επιβάλλουν υψηλότερα τέλη ώστε να επιτυγχάνουν πλήρη ανάκτηση του κόστους.

3. Για συγκεκριμένα μελλοντικά επενδυτικά σχέδια ή για συγκεκριμένα επενδυτικά σχέδια που ολοκληρώθηκαν μετά το 1988, ο διαχειριστής υποδομής είναι δυνατόν να καθορίζει ή να εξακολουθεί να καθορίζει υψηλότερα τέλη, βάσει του μακροπρόθεσμου κόστους των σχεδίων αυτών, εάν τα εν λόγω σχέδια αυξάνουν την αποτελεσματικότητα ή την οικονομική αποδοτικότητα ή αμφότερες και ειδικά δεν θα μπορούσαν να αναληφθούν ή δεν θα μπορούσαν να έχουν αναληφθεί. Αυτή η ρύθμιση της χρέωσης μπορεί να περιλαμβάνει και συμφωνίες για τον επιμερισμό του κινδύνου που συνδέεται με τις νέες επενδύσεις.

4. Τα τέλη υποδομής για τη χρήση σιδηροδρομικών διαδρόμων που προσδιορίζονται στην απόφαση 2009/561/ΕΚ της Επιτροπής⁽¹⁾ διαφοροποιούνται ώστε να παρέχονται κίνητρα για τον εξοπλισμό των συρμών με το ETCS, σύμφωνα με τη μορφή την οποία ενέκρινε η απόφαση 2008/386/ΕΚ της Επιτροπής⁽²⁾ και επακόλουθες μορφές. Η διαφοροποίηση αυτή δεν καταλήγει σε συνολική τροποποίηση των εσόδων του διαχειριστή της υποδομής.

Παρά την υποχρέωση αυτήν, τα κράτη μέλη μπορούν να αποφασίσουν ότι η διαφοροποίηση αυτή των τελών υποδομής δεν ισχύει για

σιδηροδρομικές γραμμές που προσδιορίζονται στην απόφαση 2009/561/ΕΚ στις οποίες κυκλοφορούν μόνο συρμοί εξοπλισμένοι με ECTS.

Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίσουν να επεκτείνουν τη διαφοροποίηση αυτή σε σιδηροδρομικές γραμμές οι οποίες δεν προσδιορίζονται στην απόφαση 2009/561/ΕΚ.

Πριν 16 Ιουνίου 2015 και κατόπιν αξιολόγησης του αντικτύπου, η Επιτροπή θεσπίζει μέτρα με τα οποία καθορίζονται οι ακολουθητέες διαδικαστικές λεπτομέρειες στην εφαρμογή της διαφοροποίησης του τελους υποδομής σύμφωνα με χρονοδιάγραμμα που θα παρακολουθεί το σχέδιο εξάπλωσης ERTMS στην Ευρώπη το οποίο καθιερώνεται δυνάμει της απόφασης 2009/561/ΕΚ και με τα οποία εξασφαλίζεται ότι δεν ανακύπτει συνολική τροποποίηση των εσόδων του διαχειριστή της υποδομής. Αυτά τα εκτελεστικά μέτρα προσαρμόζουν τις διαδικαστικές λεπτομέρειες της εφαρμοστέας διαφοροποίησης σε τρένα που εξυπηρετούν τοπικές και περιφερειακές μεταφορές χρησιμοποιώντας περιορισμένο τμήμα των σιδηροδρομικών διαδρόμων που προσδιορίζονται στην απόφαση 2009/561/ΕΚ. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις δεν έχουν ως αποτέλεσμα αδικαιολόγητη στρέβλωση του ανταγωνισμού μεταξύ σιδηροδρομικών επιχειρήσεων ούτε θίγουν τη συνολική ανταγωνιστικότητα του σιδηροδρομικού τομέα.

5. Για να αποφεύγονται οι διακρίσεις, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα μέσα και τα οριακά τέλη κάθε διαχειριστή υποδομής για ισοδύναμες χρήσεις της δικής του υποδομής είναι συγκρίσιμα και ότι συγκρίσιμες υπηρεσίες για τον ίδιο τομέα της αγοράς υπόκεινται στα ίδια τέλη. Ο διαχειριστής υποδομής αποδεικνύει στη δήλωση δικτύου ότι το σύστημα χρέωσης ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις αυτές, στο βαθμό που τούτο μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς να δημοσιοποιηθούν εμπιστευτικές εμπορικές πληροφορίες.

6. Αν ο διαχειριστής της υποδομής σκοπεύει να τροποποιηθεί τα ουσιαστά στοιχεία του συστήματος χρέωσης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, τα δημοσιοποιεί τουλάχιστον τρεις μήνες πριν από την προθεσμία δημοσίευσης της δήλωσης δικτύου σύμφωνα με το άρθρο 27 παράγραφος 4.

Άρθρο 33

Εκπτώσεις

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 101, 102, 106 και 107 ΣΛΕΕ και παρά την αρχή του άμεσου κόστους του άρθρου 31 παράγραφος 3 της παρούσας οδηγίας, οποιαδήποτε έκπτωση στα τέλη που επιβάλλονται σε σιδηροδρομική επιχείρηση από τον διαχειριστή υποδομής, για οποιαδήποτε υπηρεσία μεταφορών, είναι σύμφωνη με τα κριτήρια που καθορίζονται στο παρόν άρθρο.

2. Εξαιρέσει της παραγράφου 3, οι εκπτώσεις περιορίζονται στην πραγματική εξοικονόμηση διοικητικού κόστους για τον διαχειριστή υποδομής. Κατά τον καθορισμό του ύψους της έκπτωσης, δεν λαμβάνονται υπόψη εξοικονομήσεις κόστους που έχουν ήδη ενσωματωθεί στο επιβληθέν τέλος.

(1) Απόφαση 2009/561/ΕΚ της Επιτροπής, της 22ας Ιουλίου 2009, για τροποποίηση της απόφασης 2006/679/ΕΚ όσον αφορά την εφαρμογή των τεχνικών προδιαγραφών διαλειτουργικότητας για το υποσύστημα έλεγχος-χειρισμός και σηματοδότηση του διευρωπαϊκού συμβατικού σιδηροδρομικού συστήματος (ΕΕ L 194 της 25.7.2009, σ. 60).

(2) Απόφαση 2008/386/ΕΚ της Επιτροπής, της 23ης Απριλίου 2008, για τροποποίηση του παραρτήματος Α της απόφασης 2006/679/ΕΚ σχετικά με την τεχνική προδιαγραφή διαλειτουργικότητας για το υποσύστημα Έλεγχος-χειρισμός και σηματοδότηση του διευρωπαϊκού συμβατικού σιδηροδρομικού συστήματος και του παραρτήματος Α της απόφασης 2006/860/ΕΚ σχετικά με την τεχνική προδιαγραφή διαλειτουργικότητας για το υποσύστημα Έλεγχος-χειρισμός και σηματοδότηση του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος υψηλών ταχυτήτων (ΕΕ L 136 της 24.5.2008, σ. 11).

3. Οι διαχειριστές υποδομών δύνανται να εισάγουν καθεστώτα προσιτά σε όλους τους χρήστες της υποδομής, για συγκεκριμένα ρεύματα κυκλοφορίας, παρέχοντας χρονικά περιορισμένες εκπτώσεις με σκοπό την ενθάρρυνση της ανάπτυξης νέων σιδηροδρομικών μεταφορών ή της χρησιμοποίησης γραμμών που υποχρησιμοποιούνται αισθητά.

4. Οι εκπτώσεις επιτρέπεται να αφορούν μόνον τέλη που επιβάλλονται για συγκεκριμένο τμήμα υποδομής.

5. Σε όμοιες υπηρεσίες, εφαρμόζονται όμοια καθεστώτα εκπτώσεων. Τα συστήματα εκπτώσεων εφαρμόζονται κατά τρόπο που δεν εισάγει διακρίσεις σε όλες τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις.

Άρθρο 34

Συστήματα αποζημίωσης για μη καταβληθέν περιβαλλοντικό κόστος, κόστος ατυχημάτων και κόστος υποδομής

1. Τα κράτη μέλη επιτρέπεται να εφαρμόζουν χρονικώς περιορισμένο σύστημα αποζημίωσης για τη χρήση σιδηροδρομικής υποδομής για το αποδεδειγμένα μη καταβληθέν περιβαλλοντικό κόστος, κόστος ατυχημάτων και κόστος υποδομής ανταγωνιστικών τρόπων μεταφοράς, εφόσον το κόστος αυτό υπερβαίνει το ισοδύναμο κόστος των σιδηροδρόμων.

2. Όταν μια σιδηροδρομική επιχείρηση που λαμβάνει αποζημίωση έχει αποκλειστικό δικαίωμα, η αποζημίωση πρέπει να συνεπάγεται συγκρίσιμα οφέλη για τους χρήστες.

3. Η μεθοδολογία που χρησιμοποιείται και οι υπολογισμοί που εκτελούνται πρέπει να δημοσιοποιούνται. Ειδικότερα πρέπει να αποδεικνύεται το συγκεκριμένο μη χρεωθέν κόστος της ανταγωνιστικής μεταφορικής υποδομής που έχει αποφευχθεί και να εξασφαλίζεται ότι το σύστημα εφαρμόζεται στις επιχειρήσεις χωρίς διακρίσεις.

4. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι το σύστημα είναι συμβατό με τα άρθρα 93, 107 και 108 ΣΛΕΕ.

Άρθρο 35

Σύστημα επιδόσεων

1. Τα συστήματα χρέωσης υποδομής ενθαρρύνουν τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και τους διαχειριστές υποδομής να ελαχιστοποιούν τη διαταραχή και βελτιώνουν την επίδοση του σιδηροδρομικού δικτύου μέσω συστήματος επιδόσεων. Το σύστημα είναι δυνατόν να προβλέπει κυρώσεις για πράξεις που διαταράσσουν τη λειτουργία του δικτύου, αποζημίωση των επιχειρήσεων που πλήττονται από τη διαταραχή και πριμοδότηση ως ανταμοιβή για επίδοση καλύτερη από την προγραμματισμένη.

2. Οι βασικές αρχές του συστήματος επιδόσεων που αναφέρονται στο σημείο 2 του παραρτήματος VI ισχύουν σε ολόκληρο το δίκτυο.

3. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 60 όσον αφορά τις τροποποιήσεις του σημείου 2 στοιχείο γ) του παραρτήματος VI. Ως εκ τούτου το σημείο 2 στοιχείο γ) του παραρτήματος VI, δύνανται να τροποποιείται βάσει της εξέλιξης της αγοράς σιδηροδρομικών μετα-

φορών και της πείρας των ρυθμιστικών φορέων του άρθρου 55, των διαχειριστών υποδομής και των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων. Με τις τροποποιήσεις αυτές προσαρμόζονται οι κατηγορίες καθυστέρησης στις βέλτιστες πρακτικές που αναπτύσσει η βιομηχανία.

Άρθρο 36

Τέλη κράτησης

Οι διαχειριστές υποδομής δύνανται να επιβάλλουν κατάλληλο τέλος για χωρητικότητα που διατίθεται αλλά δεν χρησιμοποιείται. Το τέλος αυτό που αφορά τη μη χρήση παρέχει κίνητρα για αποδοτική χρήση της χωρητικότητας. Η επιβολή τέτοιου τέλους σε αιτούντες στους οποίους εκχωρήθηκε σιδηροδρομική διαδρομή είναι υποχρεωτική σε περίπτωση τακτικής μη χρήσης των εκχωρημένων διαδρομών ή τμήματος αυτών. Για την επιβολή του εν λόγω τέλους, οι διαχειριστές υποδομής δημοσιεύουν στη δήλωση δικτύου τους τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία ορίζεται η μη χρήση. Ο ρυθμιστικός φορέας του άρθρου 55 ελέγχει τα εν λόγω κριτήρια σύμφωνα με το άρθρο 56. Το τέλος καταβάλλεται είτε από τον αιτούντα είτε από τη σιδηροδρομική επιχείρηση που ορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 41 παράγραφος 1. Ο διαχειριστής υποδομής είναι πάντοτε σε θέση να ενημερώνει κάθε ενδιαφερόμενο σχετικά με τη χωρητικότητα υποδομής που έχει ήδη κατανεμηθεί στις χρήστριες σιδηροδρομικές επιχειρήσεις.

Άρθρο 37

Συνεργασία σχετικά με συστήματα χρέωσης σε περισσότερα του ενός δίκτυα

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές υποδομής συνεργάζονται για να διασφαλίσουν την εφαρμογή αποδοτικών συστημάτων χρέωσης και συνεταιρίζονται με σκοπό τον συντονισμό της χρέωσης ή τη χρέωση για την εκτέλεση σιδηροδρομικών μεταφορών με διέλευση από περισσότερα του ενός δίκτυα υποδομής στο σιδηροδρομικό σύστημα της Ένωσης. Οι διαχειριστές υποδομής αποβλέπουν συγκεκριμένα στην εξασφάλιση της βέλτιστης ανταγωνιστικότητας των διεθνών σιδηροδρομικών υπηρεσιών και της αποτελεσματικής χρήσης των σιδηροδρομικών δικτύων. Προς τούτο, θεσπίζουν τις απαραίτητες προς τον σκοπό αυτό διαδικασίες, με την επιφύλαξη των κανόνων που θέτει η παρούσα οδηγία.

2. Για τους σκοπούς της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές υποδομής συνεργάζονται για την αποτελεσματική εφαρμογή των προσαυξήσεων του άρθρου 32 και των συστημάτων επιδόσεων του άρθρου 35, για δρομολόγια που διασχίζουν περισσότερα του ενός δίκτυα στο σιδηροδρομικό σύστημα της Ένωσης.

ΤΜΗΜΑ 3

Κατανομή της χωρητικότητας σιδηροδρομικής υποδομής

Άρθρο 38

Δικαιώματα χωρητικότητας

1. Η χωρητικότητα υποδομής κατανέμεται από διαχειριστή υποδομής. Όταν κατανεμηθεί σε αιτούντα, δεν μεταβιβάζεται από τον δικαιούχο σε άλλη επιχείρηση ή υπηρεσία.

Οποιαδήποτε εμπορική συναλλαγή με αντικείμενο τη χωρητικότητα υποδομής απαγορεύεται και συνεπάγεται αποκλεισμό από κάθε περαιτέρω κατανομή χωρητικότητας.

Η χρήση χωρητικότητας από σιδηροδρομική επιχείρηση, όποτε ασκείται η δραστηριότητα αιτούντος που δεν είναι σιδηροδρομική επιχείρηση, δεν θεωρείται μεταβίβαση.

2. Το δικαίωμα χρήσης συγκεκριμένης χωρητικότητας υποδομής με τη μορφή σιδηροδρομικής διαδρομής, μπορεί να παρέχεται σε αιτούντες για μέγιστη διάρκεια μίας περιόδου πίνακα δρομολογίων.

Διαχειριστής υποδομής και αιτών μπορούν να συνάπτουν συμφωνία-πλαίσιο, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 42 για τη χρήση χωρητικότητας στη σχετική σιδηροδρομική υποδομή για χρονική περίοδο μεγαλύτερη από τη μία περίοδο πίνακα δρομολογίων.

3. Τα αντίστοιχα δικαιώματα και υποχρεώσεις των διαχειριστών υποδομής και των αιτούντων ως προς οποιαδήποτε κατανομή χωρητικότητας, καθορίζονται στις συμβάσεις ή τη νομοθεσία των κρατών μελών.

4. Όταν αιτών προτίθεται να ζητήσει χωρητικότητα υποδομής με σκοπό την παροχή διεθνών μεταφορών επιβατών, ενημερώνει τους ενδιαφερόμενους διαχειριστές υποδομής και τους ενδιαφερόμενους ρυθμιστικούς φορείς. Προκειμένου να εκτιμηθεί αν ο σκοπός της διεθνούς υπηρεσίας είναι η μεταφορά επιβατών επί της διαδρομής μεταξύ σταθμών που βρίσκονται σε διαφορετικά κράτη μέλη, και ποιες είναι οι πιθανές οικονομικές επιπτώσεις στις υφιστάμενες συμβάσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας, οι ρυθμιστικοί φορείς διασφαλίζουν ότι ενημερώνεται κάθε αρμόδια αρχή που έχει αναθέσει, επί της διαδρομής, υπηρεσία σιδηροδρομικών μεταφορών επιβατών καθοριζόμενη σε σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας, κάθε άλλη ενδιαφερόμενη αρμόδια αρχή με δικαίωμα να περιορίζει την πρόσβαση δυνάμει του άρθρου 11 και κάθε σιδηροδρομική επιχείρηση που εκτελεί τη σύμβαση παροχής δημόσιας υπηρεσίας επί της διαδρομής της εν λόγω υπηρεσίας διεθνούς μεταφοράς επιβατών.

Άρθρο 39

Κατανομή χωρητικότητας

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να θεσπίζουν πλαίσιο για την κατανομή της χωρητικότητας υποδομής, με βάση την απαίτηση διαχειριστικής ανεξαρτησίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 4. Καθορίζονται οι εκάστοτε κανόνες κατανομής χωρητικότητας. Ο διαχειριστής της υποδομής εκτελεί τις διαδικασίες κατανομής χωρητικότητας. Ειδικότερα, ο διαχειριστής υποδομής εξασφαλίζει ότι η χωρητικότητα υποδομής κατανέμεται, σε δίκαιη και χωρίς διακρίσεις βάση, και σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης.

2. Οι διαχειριστές υποδομής τηρούν το εμπορικό απόρρητο των πληροφοριών που τους παρέχονται.

Άρθρο 40

Συνεργασία για την κατανομή χωρητικότητας υποδομής σε περισσότερα του ενός δίκτυα

1. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι διαχειριστές υποδομής συνεργάζονται ώστε να επιτρέπουν την αποδοτική δημιουργία και κατανομή χωρητικότητας υποδομής διερχόμενης από περισσότερα

του ενός δίκτυα στο σιδηροδρομικό σύστημα της Ένωσης, και με βάση τις συμφωνίες-πλαίσιο που αναφέρονται στο άρθρο 42. Οι διαχειριστές υποδομής καθορίζουν τις κατάλληλες διαδικασίες βάσει των κανόνων που θεσπίζει η παρούσα οδηγία, και οργανώνουν αναλόγως σιδηροδρομικές διαδρομές διερχόμενες από περισσότερα του ενός δίκτυα.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι εκπρόσωποι των διαχειριστών υποδομής, των οποίων οι αποφάσεις περί κατανομής έχουν επιπτώσεις σε άλλους διαχειριστές υποδομής, συνεργάζονται προκειμένου να συντονίσουν την κατανομή χωρητικότητας υποδομής σε διεθνές επίπεδο χωρίς να θίγονται οι συγκεκριμένοι κανόνες της νομοθεσίας της Ένωσης περί σιδηροδρομικών δικτύων μεταφοράς εμπορευμάτων. Οι αρχές και τα κριτήρια για την κατανομή της μεταφορικής ικανότητας που θεσπίζονται στο πλαίσιο αυτής της συνεργασίας δημοσιεύονται από τους διαχειριστές υποδομής στη δήλωση δικτύου τους, σύμφωνα με το παράρτημα IV σημείο 3. Στις διαδικασίες αυτές μπορούν να συμμετέχουν κατάλληλοι εκπρόσωποι διαχειριστών υποδομής από τρίτες χώρες.

2. Η Επιτροπή ενημερώνεται σχετικά και καλείται να παρίσταται ως παρατηρητής στις βασικές συσκέψεις στις οποίες καταρτίζονται κοινές αρχές και πρακτικές για την κατανομή της υποδομής. Οι ρυθμιστικοί φορείς λαμβάνουν επαρκείς πληροφορίες σχετικά με την ανάπτυξη κοινών αρχών και πρακτικών για την κατανομή της υποδομής και από συστήματα κατανομής βάσει ΤΠ ώστε να είναι σε θέση να εκτελούν την ρυθμιστική τους εποπτεία σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 56.

3. Σε κάθε σύσκεψη ή άλλη δραστηριότητα που διενεργείται για την κατανομή χωρητικότητας υποδομής για διαδικτυακές σιδηροδρομικές υπηρεσίες, οι αποφάσεις λαμβάνονται μόνο από εκπροσώπους των διαχειριστών υποδομής.

4. Οι συμμετέχοντες στη συνεργασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1 μεριμνούν ώστε οι όροι συμμετοχής, οι μέθοδοι λειτουργίας της εν λόγω συνεργασίας και όλα τα κριτήρια αξιολόγησης και κατανομής της χωρητικότητας υποδομής, να δημοσιοποιούνται.

5. Κατά τη συνεργασία που αναφέρεται στην παράγραφο 1, οι διαχειριστές υποδομής αξιολογούν την ανάγκη και, όπου απαιτείται, προτείνουν και οργανώνουν διεθνείς σιδηροδρομικές διαδρομές προς διευκόλυνση της λειτουργίας σιδηροδρομικών μεταφορών εμπορευμάτων που υπόκεινται σε ad hoc αίτημα, όπως αναφέρεται στο άρθρο 48.

Τέτοιες προκαθορισμένες διεθνείς σιδηροδρομικές διαδρομές διατίθενται στους αιτούντες μέσω οποιοδήποτε από τους συμμετέχοντες διαχειριστές υποδομής.

Άρθρο 41

Αιτούντες

1. Τα αιτήματα για χωρητικότητα υποδομής μπορούν να υποβάλλονται από αιτούντες. Προκειμένου να χρησιμοποιείται η χωρητικότητα υποδομής, οι αιτούντες ορίζουν μια σιδηροδρομική επιχείρηση για τη σύναψη συμφωνίας με τον διαχειριστή υποδομής σύμφωνα με το άρθρο 28. Αυτό δεν θίγει το δικαίωμα των αιτούντων να συνάπτουν συμφωνίες με τους διαχειριστές υποδομής σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 1.

2. Ο διαχειριστής υποδομής μπορεί να εγείρει απαιτήσεις ως προς τους αιτούντες για να εξασφαλίζει ότι υπάρχουν εγγύα για τις θεμιτές προσδοκίες του όσον αφορά τα μελλοντικά έσοδα και τη χρήση της υποδομής. Οι εν λόγω απαιτήσεις είναι κατάλληλες, διαφανείς και δεν εισάγουν διακρίσεις. Καθορίζονται στη δήλωση δικτύου σύμφωνα με το σημείο 3 στοιχείο β) του παραρτήματος IV. Οι απαιτήσεις επιτρέπεται να περιλαμβάνουν μόνον την παροχή οικονομικής εγγύησης που δεν υπερβαίνει ένα ενδεδειγμένο ύψος, το οποίο θα είναι ανάλογο του σκοπούμενου επιπέδου δραστηριότητας του αιτούντος, και τη διασφάλιση της δυνατότητας να προετοιμαστούν συμμορφούμενες προσφορές χωρητικότητας υποδομής.

3. Πριν από 16 Ιουνίου 2015, η Επιτροπή δύναται να θεσπίζει εκτελεστικά μέτρα που καθορίζουν λεπτομερώς την ακολουθητέα διαδικασία για την εφαρμογή της παραγράφου 2. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3.

Άρθρο 42

Συμφωνίες-πλαίσιο

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 101, 102 και 106 ΣΛΕΕ, είναι δυνατό να συναφθεί συμφωνία-πλαίσιο μεταξύ διαχειριστή υποδομής και αιτούντος. Η εν λόγω συμφωνία-πλαίσιο καθορίζει τα χαρακτηριστικά της χωρητικότητας υποδομής που απαιτούνται από τον αιτούντα και προσφέρονται σ' αυτόν για χρονικό διάστημα πέραν της μίας περιόδου πίνακα δρομολογίων.

Η συμφωνία-πλαίσιο δεν καθορίζει λεπτομερώς μια σιδηροδρομική διαδρομή, αλλά έχει συνταχθεί έτσι ώστε να ικανοποιεί τις νόμιμες εμπορικές ανάγκες του αιτούντος. Ένα κράτος μέλος μπορεί να απαιτήσει εκ των προτέρων έγκριση της εν λόγω συμφωνίας-πλαίσιο από τον ρυθμιστικό φορέα που αναφέρεται στο άρθρο 55 της παρούσας οδηγίας.

2. Οι συμφωνίες-πλαίσιο δεν είναι τέτοιες ώστε να αποκλείουν τη χρήση της σχετικής υποδομής από άλλους αιτούντες ή υπηρεσίες.

3. Μία συμφωνία-πλαίσιο επιτρέπει την τροποποίηση ή τον περιορισμό των όρων της ώστε να καθιστά δυνατή την καλύτερη χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής.

4. Η συμφωνία-πλαίσιο μπορεί να προβλέπει κυρώσεις σε περίπτωση που θα καθίστατο αναγκαίο να τροποποιηθεί ή να ληφεί η συμφωνία.

5. Οι συμφωνίες-πλαίσιο ισχύουν, καταρχήν, για χρονικό διάστημα πέντε ετών, ανανεώσιμο για περιόδους ίσες προς την αρχική τους διάρκεια. Ο διαχειριστής υποδομής μπορεί να συμφωνήσει για συντομότερο ή μεγαλύτερο χρονικό διάστημα σε συγκεκριμένες περιπτώσεις. Κάθε χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τα πέντε έτη, πρέπει να δικαιολογείται με την ύπαρξη εμπορικών συμβάσεων, εξειδικευμένων επενδύσεων ή κινδύνων.

6. Για υπηρεσίες που χρησιμοποιούν εξειδικευμένη υποδομή, κατά το άρθρο 49, η οποία απαιτεί σημαντικές και μακροπρόθεσμες επενδύσεις, καταλλήλως αιτιολογημένες από τον αιτούντα, οι συμφωνίες-πλαίσιο μπορούν να διαρκούν 15 έτη. Κάθε χρονικό διάστημα που υπερβαίνει τα 15 έτη επιτρέπεται μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ιδίως στο πλαίσιο εκτεταμένων και μακροπρόθεσμων επενδύσεων, και ιδίως όταν οι επενδύσεις αυτές αποτελούν αντικείμενο συμβατικών δεσμεύσεων που περιλαμβάνουν πολυετές σχέδιο αποσβέσεων.

Στις εξαιρετικές αυτές περιπτώσεις, η συμφωνία-πλαίσιο μπορεί να καθορίζει λεπτομερώς τα χαρακτηριστικά της χωρητικότητας που παραχωρείται στον αιτούντα για την διάρκεια της συμφωνίας-πλαίσιο. Τα εν λόγω χαρακτηριστικά μπορεί να περιλαμβάνουν την συχνότητα, τον όγκο και την ποιότητα των σιδηροδρομικών διαδρομών. Ο διαχειριστής υποδομής μπορεί να μειώνει τη διατεθείσα χωρητικότητα η οποία, για διάστημα τουλάχιστον ενός μηνός, χρησιμοποιήθηκε λιγότερο από το κατώτατο όριο ποσόστωσης που προβλέπει το άρθρο 52.

Από την 1η Ιανουαρίου 2010 και εφεξής, επιτρέπεται να συνταχθεί αρχική συμφωνία-πλαίσιο διάρκειας πέντε ετών, ανανεώσιμη άπαξ, βάσει των χαρακτηριστικών χωρητικότητας των οποίων κάνουν χρήση οι αιτούντες φορείς εκτέλεσης δρομολογίων πριν από την 1η Ιανουαρίου 2010, προκειμένου να ληφθούν υπόψη εξειδικευμένες επενδύσεις ή η ύπαρξη εμπορικών συμβάσεων. Ο ρυθμιστικός φορέας του άρθρου 55 είναι υπεύθυνος να εγκρίνει την έναρξη ισχύος της συμφωνίας αυτής.

7. Τηρουμένου του εμπορικού απορρήτου, η γενική φύση κάθε συμφωνίας-πλαίσιο κοινοποιείται σε οποιοδήποτε ενδιαφερόμενο μέρος.

8. Βάσει της πείρας των ρυθμιστικών φορέων, αρμόδιων αρχών και σιδηροδρομικών επιχειρήσεων και του δικτύου του άρθρου 57 παράγραφος 1, η Επιτροπή μπορεί να θεσπίσει μέτρα που καθορίζουν λεπτομερώς την ακολουθητέα διαδικασία και τα κριτήρια εφαρμογής του παρόντος άρθρου. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3.

Άρθρο 43

Χρονοδιάγραμμα για τη διαδικασία κατανομής

1. Ο διαχειριστής υποδομής τηρεί το χρονοδιάγραμμα για την κατανομή της χωρητικότητας που παρατίθεται στο παράρτημα VII.

2. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 60 όσον αφορά ορισμένες τροποποιήσεις του παραρτήματος VII. Ως εκ τούτου, κατόπιν διαβούλευσης με όλους τους διαχειριστές υποδομής, το παράρτημα VII μπορεί να τροποποιείται ώστε να λαμβάνονται υπόψη οι λειτουργικές πτυχές της διαδικασίας κατανομής. Οι τροποποιήσεις αυτές βασίζονται στα απαιτούμενα, βάσει πείρας, ώστε να εξασφαλίζεται κατάλληλη διαδικασία κατανομής και να απηχείται ο προβληματισμός των διαχειριστών υποδομής όσον αφορά τη λειτουργία.

3. Πριν αρχίσουν τις συνεννοήσεις για τους προτεινόμενους πίνακες δρομολογίων, οι διαχειριστές υποδομής συμφωνούν με τους άλλους ενδιαφερομένους οικείους διαχειριστές υποδομής για τις διεθνείς σιδηροδρομικές διαδρομές που πρόκειται να περιληφθούν στον πίνακα δρομολογίων. Γίνονται προσαρμογές, μόνον εφόσον είναι απολύτως απαραίτητες.

Άρθρο 44

Αιτήσεις

1. Οι αιτούντες μπορούν, δυνάμει του δημόσιου ή του ιδιωτικού δικαίου, να υποβάλλουν αίτηση στο διαχειριστή υποδομής για να ζητούν έγκριση του δικαιώματος χρήσης της σιδηροδρομικής υποδομής έναντι τέλους κατά τα οριζόμενα στο τμήμα 2 του κεφαλαίου IV.

2. Στις αιτήσεις που σχετίζονται με τον τακτικό πίνακα δρομολογίων τηρούνται οι προθεσμίες που προβλέπονται στο παράρτημα VII.

3. Ο αιτών που αποτελεί συμβαλλόμενο μέρος συμφωνίας-πλαίσιο, υποβάλλει αίτηση σύμφωνα με την εν λόγω συμφωνία.

4. Όσον αφορά τις σιδηροδρομικές διαδρομές που διέρχονται από περισσότερα του ενός δίκτυα, οι διαχειριστές υποδομής δύναται να αιτούνται θυρίδα μίας στάσης που μπορεί να είναι είτε κοινός φορέας ο οποίος έχει συσταθεί από τους διαχειριστές υποδομής είτε ένας και μόνο διαχειριστής υποδομής που δραστηριοποιείται στη σιδηροδρομική διαδρομή. Ο εν λόγω διαχειριστής υποδομής μπορεί να ενεργεί εξ ονόματος του αιτούντος για να ζητήσει χωρητικότητα από άλλον αρμόδιο διαχειριστή υποδομής. Η απαίτηση αυτή εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 913/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2010, σχετικά με το ευρωπαϊκό σιδηροδρομικό δίκτυο για ανταγωνιστικές εμπορευματικές μεταφορές⁽¹⁾.

Άρθρο 45

Προγραμματισμός

1. Ο διαχειριστής υποδομής ικανοποιεί, στο μέτρο του δυνατού, όλα τα αιτήματα για χωρητικότητα υποδομής, συμπεριλαμβανομένων των αιτημάτων για σιδηροδρομικές διαδρομές που διέρχονται από περισσότερα από ένα δίκτυα, και λαμβάνει, στο μέτρο του δυνατού, υπόψη όλους τους περιορισμούς στους αιτούντες, καθώς και τις οικονομικές επιπτώσεις στις επιχειρήσεις τους.

2. Κατά τις διαδικασίες προγραμματισμού και συντονισμού, ο διαχειριστής υποδομής μπορεί να αποδίδει προτεραιότητα σε συγκεκριμένα δρομολόγια αλλά μόνον όπως ορίζεται στα άρθρα 47 και 49.

3. Ο διαχειριστής υποδομής συμβουλεύεται τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τους προτεινόμενους πίνακες δρομολογίων και τους αφήνει τουλάχιστον ένα μήνα για να εκθέσουν τις απόψεις τους. Τα ενδιαφερόμενα μέρη περιλαμβάνουν όλους όσους έχουν ζητήσει χωρητικότητα υποδομής και άλλα μέρη που επιθυμούν να έχουν την ευκαιρία να σχολιάσουν τον τρόπο με τον οποίο οι πίνακες δρομολογίων ενδέχεται να επηρεάσουν τη δυνατότητά τους να παρέχουν σιδηροδρομικά δρομολόγια κατά το χρόνο ισχύος του πίνακα δρομολογίων.

4. Ο διαχειριστής υποδομής λαμβάνει τα δέοντα μέτρα προκειμένου να αντιμετωπίσει οποιοσδήποτε ανησυχίες εκφρασθούν.

Άρθρο 46

Διαδικασία συντονισμού

1. Κατά τη διαδικασία προγραμματισμού που αναφέρεται στο άρθρο 45, όταν ο διαχειριστής υποδομής αντιμετωπίζει αντικρουόμενα αιτήματα, προσπαθεί, μέσω συντονισμού των αιτημάτων, να εξασφαλίζει τον καλύτερο δυνατό συνδυασμό όλων των αιτημάτων.

2. Όταν προκύπτει περίπτωση όπου απαιτείται συντονισμός, τότε ο διαχειριστής υποδομής έχει το δικαίωμα, εντός εύλογων ορίων, να

προτείνει χωρητικότητα υποδομής διαφορετική από εκείνη που έχει ζητηθεί.

3. Ο διαχειριστής υποδομής επιχειρεί, ζητώντας τη γνώμη των κατάλληλων αιτούντων, να επιλύσει τυχόν διαφορές. Η διαβούλευση αυτή βασίζεται στην κοινοποίηση των ακόλουθων πληροφοριών εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, δωρεάν και εγγράφως ή ηλεκτρονικώς:

α) σιδηροδρομικές διαδρομές που έχουν ζητήσει όλοι οι άλλοι αιτούντες για τα ίδια δρομολόγια·

β) σιδηροδρομικές διαδρομές που έχουν κατανεμηθεί προκαταρκτικά σε όλους τους άλλους αιτούντες για τα ίδια δρομολόγια·

γ) εναλλακτικές σιδηροδρομικές διαδρομές που προτείνονται για τα σχετικά δρομολόγια σύμφωνα με την παράγραφο 2·

δ) πλήρη στοιχεία για τα κριτήρια που εφαρμόζονται κατά τη διαδικασία της κατανομής.

Σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 οι πληροφορίες αυτές παρέχονται χωρίς να αποκαλύπτεται η ταυτότητα των άλλων αιτούντων, εκτός εάν οι αιτούντες έχουν συμφωνήσει αυτή την κοινοποίηση.

4. Οι αρχές που διέπουν τη διαδικασία συντονισμού καθορίζονται στη δήλωση δικτύου. Οι αρχές αυτές εκφράζουν, ιδίως, τη δυσκολία ρύθμισης διεθνών σιδηροδρομικών διαδρομών και την επίδραση που μπορεί να έχει η τροποποίησή τους σε άλλους διαχειριστές υποδομής.

5. Όταν τα αιτήματα χωρητικότητας υποδομής δεν είναι δυνατόν να ικανοποιηθούν χωρίς συντονισμό, ο διαχειριστής υποδομής επιχειρεί να ικανοποιήσει όλα τα αιτήματα μέσω συντονισμού.

6. Με την επιφύλαξη των υφιστάμενων διαδικασιών προσφυγής και του άρθρου 56, στις περιπτώσεις διαφορών όσον αφορά την κατανομή της χωρητικότητας υποδομής, πρέπει να υπάρχει σύστημα επίλυσης των διαφορών για την ταχεία επίλυση των διαφορών αυτών. Το εν λόγω σύστημα καθορίζεται στη δήλωση δικτύου. Εφόσον εφαρμόζεται τέτοιος μηχανισμός, η σχετική απόφαση πρέπει να λαμβάνεται εντός χρονικού ορίου δέκα εργάσιμων ημερών.

Άρθρο 47

Κορεσμένη χωρητικότητα

1. Όταν, μετά τον συντονισμό των σιδηροδρομικών διαδρομών που ζητήθηκαν και τη συνεννόηση με τους αιτούντες, δεν είναι δυνατόν να ικανοποιηθούν δεόντως τα αιτήματα για χωρητικότητα υποδομής, ο διαχειριστής υποδομής πρέπει αμέσως να χαρακτηρίζει το εν λόγω τμήμα της υποδομής ως κορεσμένο. Αυτό γίνεται επίσης για την υποδομή που αναμένεται ότι θα πληγεί από ανεπαρκή χωρητικότητα, στο εγγύς μέλλον.

2. Όταν η υποδομή έχει χαρακτηριστεί ως κορεσμένη, ο διαχειριστής υποδομής πραγματοποιεί ανάλυση χωρητικότητας όπως προβλέπεται στο άρθρο 50, εκτός εάν εφαρμόζεται ήδη σχέδιο βελτίωσης της χωρητικότητας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 51.

⁽¹⁾ ΕΕ L 276 της 20.10.2010, σ. 22.

3. Όταν τα τέλη που προβλέπονται σύμφωνα με το άρθρο 31 παράγραφος 4 δεν έχουν επιβληθεί ή δεν έχουν αποφέρει ικανοποιητικό αποτέλεσμα και η υποδομή έχει χαρακτηριστεί ως κορεσμένη, ο διαχειριστής υποδομής μπορεί, επιπλέον, να εφαρμόζει κριτήρια προτεραιότητας για την κατανομή της χωρητικότητας υποδομής.

4. Στα κριτήρια προτεραιότητας λαμβάνεται υπόψη η κοινωνική σημασία της υπηρεσίας, σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη υπηρεσία που πρόκειται συνεπεία τούτου να αποκλειστεί.

Προκειμένου να εξασφαλιστεί, στο πλαίσιο αυτό, η ανάπτυξη κατάλληλων υπηρεσιών μεταφορών, ιδίως για να γίνουν σεβαστές οι επιταγές δημόσιας υπηρεσίας ή για να ευνοηθεί η ανάπτυξη των εθνικών και διεθνών σιδηροδρομικών εμπορευματικών μεταφορών, τα κράτη μέλη μπορούν να λαμβάνουν, υπό αμερόληπτους όρους, τα απαιτούμενα μέτρα, ώστε οι μεταφορές αυτές να έχουν προτεραιότητα κατά την κατανομή της χωρητικότητας υποδομής.

Τα κράτη μέλη μπορούν, οσάκις ενδεικνύται, να χορηγούν στον διαχειριστή της υποδομής αποζημίωση αντίστοιχη με την ενδεχόμενη απώλεια εισοδήματος που συνδέεται με την ανάγκη να κατανέμεται, σε ορισμένες υπηρεσίες, καθορισμένη χωρητικότητα, κατ'εφαρμογή του δεύτερου εδαφίου.

Τα εν λόγω μέτρα και η εν λόγω αποζημίωση συμπεριλαμβάνουν τον συνυπολογισμό των επιπτώσεων, από τον αποκλεισμό αυτό, σε άλλα κράτη μέλη.

5. Η σημασία των μεταφορών εμπορευμάτων, και ιδιαίτερα των διεθνών εμπορευμάτων, εξετάζεται επαρκώς κατά τον καθορισμό κριτηρίων προτεραιότητας.

6. Οι διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται και τα χρησιμοποιούμενα κριτήρια όταν η υποδομή είναι κορεσμένη ορίζονται στη δήλωση δικτύου.

Άρθρο 48

Αιτήματα ad hoc

1. Ο διαχειριστής υποδομής ανταποκρίνεται σε ad hoc αιτήματα για επιμέρους σιδηροδρομικές διαδρομές, το ταχύτερο δυνατόν και, εν πάση περιπτώσει, εντός πέντε εργάσιμων ημερών. Οι πληροφορίες που παρέχονται σχετικά με τη διαθέσιμη χωρητικότητα, πρέπει να διατίθενται σε όλους τους αιτούντες που ενδεχομένως επιθυμούν να χρησιμοποιήσουν αυτή τη χωρητικότητα.

2. Οι διαχειριστές υποδομής επιχειρούν, εφόσον είναι αναγκαίο, αξιολόγηση της ανάγκης να δεσμευθεί περίσσεια χωρητικότητα εντός του τελικού προγραμματισμένου πίνακα δρομολογίων ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν ταχέως σε προβλήματα ad hoc αιτήματα χωρητικότητας. Τούτο εφαρμόζεται επίσης και στις περιπτώσεις κορεσμένης υποδομής.

Άρθρο 49

Εξειδικευμένη υποδομή

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, η χωρητικότητα υποδομής θεωρείται ότι διατίθεται προς χρήση όλων των ειδών μεταφορών που διαθέτουν τα αναγκαία χαρακτηριστικά για τη λειτουργία στη συγκεκριμένη σιδηροδρομική διαδρομή.

2. Όταν υπάρχουν κατάλληλες εναλλακτικές διαδρομές, ο διαχειριστής υποδομής μπορεί, αφού συμβουλευθεί τα ενδιαφερόμενα μέρη, να χαρακτηρίζει ιδιαίτερη υποδομή για χρήση από συγκεκριμένα είδη κυκλοφορίας. Με την επιφύλαξη των άρθρων 101, 102 και 106 ΣΛΕΕ, όπου έχει γίνει τέτοιος χαρακτηρισμός, ο διαχειριστής υποδομής μπορεί να δίνει προτεραιότητα στο συγκεκριμένο είδος κυκλοφορίας κατά την κατανομή της χωρητικότητας υποδομής.

Ένας τέτοιος χαρακτηρισμός δεν εμποδίζει τη χρήση της υποδομής από άλλους τύπους κυκλοφορίας όταν διατίθεται χωρητικότητα.

3. Όταν η υποδομή έχει χαρακτηριστεί κατά τα περιγραφόμενα στην παράγραφο 2, αυτό περιγράφεται στη δήλωση δικτύου.

Άρθρο 50

Ανάλυση χωρητικότητας

1. Σκοπός της ανάλυσης χωρητικότητας, είναι ο καθορισμός των περιορισμών χωρητικότητας υποδομής που εμποδίζουν την επαρκή ικανοποίηση αιτημάτων χωρητικότητας, και η πρόταση μεθόδων ώστε να επιτρέπεται η ικανοποίηση πρόσθετων αιτημάτων. Στην ανάλυση χωρητικότητας εντοπίζονται οι λόγοι που προκαλούν τις συμφορήσεις και τυχόν μέτρα που μπορούν να ληφθούν βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα για την ελάφρυνση των συμφορήσεων.

2. Στην ανάλυση χωρητικότητας λαμβάνεται υπόψη η υποδομή, οι λειτουργικές διαδικασίες, η φύση των διαφορετικών δρομολογίων που εκτελούνται και η επίδραση όλων αυτών των παραγόντων στη χωρητικότητα υποδομής. Τα ληπτέα μέτρα περιλαμβάνουν ιδιαίτερα την τροποποίηση των δρομολογίων, τον επαναπροσδιορισμό του χρόνου τους, αλλαγές στην ταχύτητα και βελτιώσεις της υποδομής.

3. Η ανάλυση χωρητικότητας ολοκληρώνεται εντός έξι μηνών από το χαρακτηρισμό της υποδομής ως κορεσμένης.

Άρθρο 51

Σχέδιο βελτίωσης της χωρητικότητας

1. Εντός έξι μηνών από την ολοκλήρωση ανάλυσης της χωρητικότητας, ο διαχειριστής υποδομής καταρτίζει σχέδιο βελτίωσης της χωρητικότητας.

2. Το σχέδιο βελτίωσης της χωρητικότητας καταρτίζεται μετά από διαβούλευση με τους χρήστες της αντίστοιχης κορεσμένης υποδομής.

Εντοπίζει:

α) τους λόγους της συμφόρησης·

β) την πιθανή μελλοντική εξέλιξη της κυκλοφορίας·

γ) τους περιορισμούς στην ανάπτυξη της υποδομής·

δ) τις εναλλακτικές επιλογές και το κόστος των βελτιώσεων της χωρητικότητας, συμπεριλαμβανομένων πιθανών μεταβολών των τελών πρόσβασης.

Βάσει ανάλυσης κόστους-ωφελειών των εντοπισθέντων πιθανών μέτρων, καθορίζει επίσης τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν για να ενισχυθεί η χωρητικότητα υποδομής, συμπεριλαμβανομένου χρονο-διαγράμματος για την εφαρμογή των μέτρων.

Για το σχέδιο αυτό, ενδέχεται να απαιτείται η προηγούμενη έγκριση του κράτους μέλους.

3. Ο διαχειριστής υποδομής παύει να χρεώνει τέλη για την οικεία υποδομή δυνάμει του άρθρου 31 παράγραφος 4, στις περιπτώσεις που:

- α) δεν προτείνει σχέδιο βελτίωσης της χωρητικότητας, ή
- β) δεν σημειώνει πρόοδο ως προς τα μέτρα που αναφέρονται στο σχέδιο βελτίωσης της χωρητικότητας.

4. Παρά τις διατάξεις της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου, ο διαχειριστής υποδομής δύναται, υπό την επιφύλαξη της έγκρισης εκ μέρους του ρυθμιστικού φορέα του άρθρου 55, να συνεχίσει να εισπράττει τα εν λόγω τέλη, εφόσον:

- α) το σχέδιο βελτίωσης της χωρητικότητας δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθεί για λόγους που δεν ελέγχει, ή
- β) οι διαθέσιμες επιλογές δεν είναι βιώσιμες από οικονομική ή χρηματοδοτική άποψη.

Άρθρο 52

Χρήση σιδηροδρομικών διαδρομών

1. Ο διαχειριστής υποδομής καθορίζει στη δήλωση δικτύου τους όρους υπό τους οποίους λαμβάνει υπόψη τα προηγούμενα επίπεδα χρησιμοποίησης σιδηροδρομικών διαδρομών κατά τον καθορισμό προτεραιοτήτων για τη διαδικασία κατανομής.

2. Ιδίως για κορεσμένη υποδομή, ο διαχειριστής υποδομής απαιτεί την παραίτηση από σιδηροδρομική διαδρομή η οποία, για περίοδο τουλάχιστον ενός μηνός, έχει χρησιμοποιηθεί λιγότερο από οριακή ποσότητα καθοριζόμενη στη δήλωση δικτύου, εκτός εάν η εν λόγω ελλιπής χρήση οφείλεται σε μη οικονομικούς λόγους ανεξάρτητους του ελέγχου του αιτούντος.

Άρθρο 53

Χωρητικότητα υποδομής για εργασίες συντήρησης

1. Αιτήματα για χωρητικότητα υποδομής με σκοπό την εκτέλεση εργασιών συντήρησης υποβάλλονται κατά τη διαδικασία κατάρτισης δρομολογίου.

2. Λαμβάνεται επαρκώς υπόψη από τον διαχειριστή υποδομής, η επίδραση της χωρητικότητας υποδομής που δεσμεύεται για προγραμματισμένες εργασίες συντήρησης της γραμμής στους αιτούντες.

3. Ο διαχειριστής υποδομής ενημερώνει το ταχύτερο δυνατόν τα ενδιαφερόμενα μέρη ότι δεν διατίθεται χωρητικότητα υποδομής λόγω μη προγραμματισμένων εργασιών συντήρησης.

Άρθρο 54

Ειδικά μέτρα σε περίπτωση διαταραχών

1. Στην περίπτωση διαταραχής της σιδηροδρομικής κίνησης λόγω τεχνικής βλάβης ή ατυχήματος, ο διαχειριστής υποδομής

λαμβάνει όλα τα μέτρα που απαιτούνται για την αποκατάσταση της ομαλότητας. Προς τούτο, ο διαχειριστής υποδομής καταστρώνει σχέδιο έκτακτης ανάγκης όπου αναριθμούνται οι διάφοροι φορείς που πρέπει να ενημερωθούν στην περίπτωση σοβαρών περιστατικών ή σοβαρής διαταραχής της σιδηροδρομικής κίνησης.

2. Σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης και, όπου αυτό είναι απολύτως απαραίτητο, λόγω βλάβης που καθιστά την υποδομή προσωρινά αδύνατον να χρησιμοποιηθεί, οι κατανομήσεις σιδηροδρομικές διαδρομές επιτρέπεται να αφαιρούνται χωρίς προειδοποίηση, για το χρονικό διάστημα που απαιτείται για την επισκευή του συστήματος.

Ο διαχειριστής υποδομής, εφόσον το κρίνει απαραίτητο, μπορεί να ζητήσει από τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις να θέσουν στη διάθεση του τους πόρους, που κρίνει ως πλέον κατάλληλους, για την όσο το δυνατόν ταχύτερη αποκατάσταση της ομαλότητας.

3. Τα κράτη μέλη δύναται να ζητούν από τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις να συμμετέχουν στην εξασφάλιση της επιβολής και της παρακολούθησης της συμμόρφωσης τους προς τις προδιαγραφές και τους κανόνες ασφαλείας.

ΤΜΗΜΑ 4

Ρυθμιστικός φορέας

Άρθρο 55

Ρυθμιστικός φορέας

1. Κάθε κράτος μέλος ορίζει έναν μοναδικό εθνικό ρυθμιστικό φορέα για τον σιδηροδρομικό τομέα. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2, ο φορέας αυτός είναι αυτοτελής αρχή, ανεξάρτητη και νομικά διακριτή σε επίπεδο οργανωτικό λειτουργικό, ιεραρχικό και λήψης αποφάσεων από οιονδήποτε άλλο δημόσιο ή ιδιωτικό φορέα. Επίσης διαθέτει ανεξαρτησία όσον αφορά τα θέματα οργάνωσης του, χρηματοδότησης, νομικής διάρθρωσης και λήψης των αποφάσεών του, έναντι οποιουδήποτε διαχειριστή υποδομής, φορέα χρέωσης, φορέα κατανομής ή σιδηροδρομική επιχείρηση. Είναι, επιπλέον, λειτουργικά ανεξάρτητος από κάθε αρμόδια αρχή που συμμετέχει στην ανάθεση σύμβασης παροχής δημόσιας υπηρεσίας.

2. Τα κράτη μέλη είναι δυνατόν να ορίσουν ρυθμιστικούς φορείς με αρμοδιότητα σε περισσότερους τομείς υπαγόμενους σε κανονιστικές ρυθμίσεις, εάν οι εν λόγω ενοποιημένες ρυθμιστικές αρχές πληρούν τις απαιτήσεις ανεξαρτησίας που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου. Ο ρυθμιστικός φορέας για το σιδηροδρομικό τομέα δύναται επίσης να συμπράξει οργανωτικά με την εθνική αρχή ανταγωνισμού, η οποία αναφέρεται στο άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 101 και 102 της Συνθήκης⁽¹⁾, το φορέα έκδοσης αδειών που ιδρύθηκε με την οδηγία 2004/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου,

⁽¹⁾ ΕΕ L 1 της 4.1.2003, σ. 1.

Σημείωση: Ο τίτλος του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου έχει προσαρμοστεί ούτως ώστε να ληφθεί υπόψη η αναριθμηση των άρθρων της Συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, σύμφωνα με το άρθρο 5 της Συνθήκης της Λισαβόνας· η αρχική αναφορά γινόταν στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης.

της 29ης Απριλίου 2004, για την ασφάλεια των κοινοτικών σιδηροδρόμων ⁽¹⁾ ή την αρχή αδειοδότησης που αναφέρεται στο κεφάλαιο III της παρούσας οδηγίας, εφόσον ο μεικτός αυτός φορέας πληροί τα κριτήρια ανεξαρτησίας της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου.

3. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι ο τρόπος στελέχωσης και διαχείρισης του ρυθμιστικού φορέα εγγυάται την ανεξαρτησία του. Συγκεκριμένα, εξασφαλίζουν ότι τα πρόσωπα τα οποία είναι αρμόδια για τις αποφάσεις που λαμβάνει ο ρυθμιστικός φορέας σύμφωνα με το άρθρο 56, όπως τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, κατά περίπτωση, διορίζονται βάσει σαφών και διαφανών κανόνων που εγγυώνται την ανεξαρτησία τους από εθνικά συμβούλια υπουργών ή από οιαδήποτε άλλη δημόσια αρχή η οποία δεν ασκεί άμεσα δικαιώματα κυριότητας επί των επιχειρήσεων που υπάγονται στην κανονιστική ρύθμιση.

Τα κράτη μέλη αποφασίζουν εάν αυτά τα πρόσωπα διορίζονται με ορισμένη και ανανεώσιμη θητεία ή σε μόνιμη βάση που επιτρέπει μόνον απόλυση για πειθαρχικούς λόγους που δεν συνδέονται με τη λήψη αποφάσεων. Επιλέγονται με διαφανή διαδικασία βάσει των προσόντων τους, μεταξύ άλλων την ικανότητά τους και τη σχετική πείρα τους, κατά προτίμηση στον τομέα των σιδηροδρόμων ή σε άλλους κλάδους δικτύων.

Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι αυτά τα πρόσωπα ενεργούν ανεξάρτητα από τα συμφέροντα της αγοράς που αφορούν τον κλάδο των σιδηροδρόμων και συνεπώς, δεν έχουν συμφέροντα ή επαγγελματικές σχέσεις με οποιαδήποτε από τις υπό ρύθμιση επιχειρήσεις ή φορείς. Προς τούτο τα πρόσωπα αυτά προβαίνουν ετησίως σε δήλωση δεσμεύσεων και δήλωση συμφερόντων όπου δηλώνουν τα τυχόν άμεσα ή έμμεσα συμφέροντα που θα μπορούσαν να θεωρηθούν ότι θίγουν την ανεξαρτησία τους και ότι επηρεάζουν την άσκηση των καθηκόντων τους. Τα πρόσωπα αυτά απέχουν από τη λήψη αποφάσεων σε περιπτώσεις οι οποίες αφορούν επιχείρηση με την οποία είχαν άμεσα ή έμμεση σχέση κατά τη διάρκεια του έτους πριν από την εκκίνηση της διαδικασίας.

Δεν ζητούν ούτε λαμβάνουν οδηγίες από κυβερνήσεις ή άλλες δημόσιες ή ιδιωτικές οντότητες κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ρυθμιστικού φορέα και είναι πλήρως υπεύθυνα για την στελέχωση και τη διοίκηση του προσωπικού του ρυθμιστικού φορέα.

Μετά τη λήξη της θητείας τους στον ρυθμιστικό φορέα, δεν αποκοτούν επαγγελματική θέση ή αρμοδιότητα με τις επιχειρήσεις ή τις οντότητες που υπάγονται στην κανονιστική ρύθμιση για διάστημα τουλάχιστον ενός έτους.

Άρθρο 56

Αρμοδιότητες του ρυθμιστικού φορέα

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 46 παράγραφος 6, ένας αιτών έχει το δικαίωμα άσκησης προσφυγής στον ρυθμιστικό φορέα, εάν πιστεύει ότι δεν έχει υποστεί δίκαιη μεταχείριση, ότι έχει υποστεί διακρίσεις ή ότι έχει με άλλο τρόπο αδικηθεί, ιδιαίτερα κατά αποφάσεων του διαχειριστή υποδομής ή, κατά περίπτωση της σιδηροδρομικής επιχείρησης ή του φορέα εκμετάλλευσης εγκατάστασης για την παροχή υπηρεσιών, σχετικά με:

- α) τη δήλωση δικτύου στην προσωρινή και τελική της μορφή·
- β) τα κριτήρια που καθορίζονται σε αυτή·
- γ) τη διαδικασία κατανομής και το αποτέλεσμα της·
- δ) το σύστημα χρέωσης·
- ε) το επίπεδο ή τη διάρθρωση των τελών χρήσης υποδομής των οποίων η καταβολή απαιτείται ή μπορεί να απαιτείται·
- στ) τις ρυθμίσεις για την πρόσβαση σύμφωνα με τα άρθρα 10 έως 13·
- ζ) την πρόσβαση και τη χρέωση για υπηρεσίες σύμφωνα με το άρθρο 13.

2. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των εθνικών αρχών ανταγωνισμού, για τη διασφάλιση του ανταγωνισμού στις αγορές υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών ο ρυθμιστικός φορέας έχει εξουσία παρακολούθησης της κατάστασης του ανταγωνισμού στις αγορές σιδηροδρομικών μεταφορών και συγκεκριμένα ελέγχει την εφαρμογή των στοιχείων α) έως ζ) της παραγράφου 1 με δική του πρωτοβουλία και με στόχο την πρόληψη των διακρίσεων κατά των αιτούντων. Ελέγχει, ιδίως, εάν η δήλωση δικτύου περιλαμβάνει ρήτρες που εισάγουν διακρίσεις ή παρέχει διακριτική ευχέρεια στον διαχειριστή υποδομής που είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί για την εισαγωγή διακρίσεων κατά των αιτούντων.

3. Ο ρυθμιστικός φορέας συνεργάζεται επίσης στενά με την εθνική αρχή ασφαλείας κατά την έννοια της οδηγίας 2008/57/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 2008, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του κοινοτικού σιδηροδρομικού συστήματος ⁽²⁾ και με την αρχή χορήγησης αδειών στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι αρχές αυτές αναπτύσσουν κοινό πλαίσιο ανταλλαγής πληροφοριών και συνεργασίας με στόχο την αποτροπή παρενεργειών για τον ανταγωνισμό ή την ασφάλεια της αγοράς σιδηροδρόμων. Το πλαίσιο αυτό περιλαμβάνει μηχανισμό ώστε ο ρυθμιστικός φορέας να παρέχει στις εθνικές αρχές ασφαλείας και χορήγησης αδειών συστάσεις σχετικά με ζητήματα τα οποία μπορεί να επηρεάσουν τον ανταγωνισμό στην αγορά σιδηροδρόμων και η εθνική αρχή ασφαλείας να παρέχει στον ρυθμιστικό φορέα και την αρχή χορήγησης αδειών συστάσεις σχετικά με ζητήματα τα οποία μπορεί να επηρεάσουν την ασφάλεια. Με την επιφύλαξη της ανεξαρτησίας κάθε αρχής στο πεδίο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων της, η σχετική αρχή εξετάζει κάθε τέτοια σύσταση πριν από την έγκριση των αποφάσεών της. Εάν η σχετική αρχή αποφασίσει να αποκλίνει από τη σύσταση αυτή, δικαιολογεί τις αποφάσεις της.

⁽¹⁾ ΕΕ L 164 της 30.4.2004, σ. 44.

⁽²⁾ ΕΕ L 191 της 18.7.2008, σ. 1.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να αποφασίζουν ότι ο ρυθμιστικός φορέας έχει το καθήκον να εγκρίνει μη δεσμευτικές γνώμες σχετικά με τις προσωρινές μορφές του επιχειρηματικού σχεδίου που αναφέρεται στο άρθρο 8 παράγραφος 3 τη συμβατική συμφωνία και το σχέδιο βελτίωσης της χωρητικότητας ώστε να αναφέρει συγκεκριμένα ότι τα εν λόγω μέσα συμμορφώνονται προς την κατάσταση του ανταγωνισμού στις αγορές σιδηροδρομικών υπηρεσιών.

5. Ο ρυθμιστικός φορέας διαθέτει την αναγκαία οργανωτική ικανότητα όσον αφορά τους ανθρώπινους και υλικούς πόρους, οι οποίοι είναι αναλογικοί προς τη σημασία του τομέα σιδηροδρόμων στο κράτος μέλος.

6. Ο ρυθμιστικός φορέας εξασφαλίζει ότι τα τέλη που επιβάλλονται από τον διαχειριστή υποδομής είναι σύμφωνα με το τμήμα 2 του κεφαλαίου IV και δεν εισάγουν διακρίσεις. Διαπραγματεύσεις μεταξύ αιτούντων και διαχειριστή υποδομής σχετικά με το ύψος των τελών υποδομής επιτρέπονται μόνο εφόσον πραγματοποιούνται υπό την επίβλεψη του ρυθμιστικού φορέα. Ο ρυθμιστικός φορέας παρεμβαίνει εάν οι διαπραγματεύσεις είναι πιθανό να αντίκεινται στις απαιτήσεις του παρόντος κεφαλαίου.

7. Ο ρυθμιστικός φορέας διεξάγει τακτικά, και σε κάθε περίπτωση τουλάχιστον κάθε δύο έτη, διαβουλεύσεις με εκπροσώπους των χρηστών των σιδηροδρομικών εμπορευματικών μεταφορών και των επιβατικών υπηρεσιών μεταφοράς προκειμένου να λάβει υπόψη τις απόψεις τους για την αγορά σιδηροδρόμων.

8. Ο ρυθμιστικός φορέας δύναται να ζητεί σχετικές πληροφορίες από τον διαχειριστή υποδομής, τους αιτούντες και τυχόν τρίτα μέρη που εμπλέκονται εντός του συγκεκριμένου κράτους μέλους.

Οι αιτηθείσες πληροφορίες πρέπει να παρέχονται εντός εύλογης περιόδου που ορίζεται από τον ρυθμιστικό φορέα και δεν υπερβαίνει τον έναν μήνα, εκτός εάν, σε έκτακτες περιστάσεις, ο ρυθμιστικός φορέας συμφωνεί, και εγκρίνει χρονικά περιορισμένη παράταση που δεν υπερβαίνει δύο πρόσθετες εβδομάδες. Ο ρυθμιστικός φορέας πρέπει να μπορεί να επιβάλλει κατάλληλες κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένων των προστίμων για την ικανοποίηση παρόμοιων αιτημάτων. Οι πληροφορίες που πρέπει να διαβιβαστούν στον ρυθμιστικό φορέα περιλαμβάνουν όλα τα στοιχεία που ζητεί ο ρυθμιστικός φορέας στο πλαίσιο των καθηκόντων του σχετικά με προσφυγές και με την παρακολούθηση του ανταγωνισμού στις αγορές σιδηροδρομικών μεταφορών σύμφωνα με την παράγραφο 2. Σε αυτές περιλαμβάνονται και τα στοιχεία που απαιτούνται για την κατάρτιση στατιστικών και για την παρακολούθηση της αγοράς.

9. Ο ρυθμιστικός φορέας αποφασίζει για τυχόν καταγγελίες και, κατά περίπτωση, ζητεί σχετικές πληροφορίες και ξεκινά διαβουλεύσεις με όλα τα εμπλεκόμενα μέρη, εντός ενός μηνός από την παραλαβή της καταγγελίας. Αποφασίζει για ενδεχόμενες καταγγελίες, λαμβάνει μέτρα ώστε να διορθωθεί η κατάσταση και ενημερώνει τα εμπλεκόμενα μέρη για την αιτιολογημένη απόφασή του εντός προκαθορισμένου, εύλογου χρονικού διαστήματος και, σε κάθε περίπτωση, εντός έξι εβδομάδων από την παραλαβή όλων των σχετικών πληροφοριών. Με την επιφύλαξη των εξουσιών των εθνικών αρχών ανταγωνισμού για τη διασφάλιση του ανταγωνισμού στις αγορές υπηρεσιών σιδηροδρομικών μεταφορών, ο ρυθμιστικός φορέας, κατά περίπτωση, αποφασίζει με δική του πρωτοβουλία για τα ενδεικνυόμενα μέτρα διόρθωσης διακρίσεων σε βάρος αιτου-

νων, στρέβλωσης στην αγορά και κάθε άλλων ανεπιθύμητων εξελίξεων στις εν λόγω αγορές, ιδίως όσον αφορά την παράγραφο 1 στοιχεία α) έως ζ).

Η απόφαση του ρυθμιστικού φορέα είναι δεσμευτική για όλα τα μέρη που καλύπτει, και δεν υπόκειται στον έλεγχο άλλης διοικητικής αρχής. Ο ρυθμιστικός φορέας πρέπει να έχει εξουσία επιβολής των αποφάσεών του με κατάλληλες κυρώσεις, συμπεριλαμβανομένων των προστίμων.

Σε περίπτωση προσφυγής επί αρνήσεως παροχής χωρητικότητας υποδομής, ή επί των όρων προσφοράς χωρητικότητας, ο ρυθμιστικός φορέας είτε επιβεβαιώνει ότι δεν απαιτείται τροποποίηση της απόφασης του διαχειριστή υποδομής είτε ζητεί τροποποίηση αυτής της απόφασης σύμφωνα με υποδείξεις που προσδιορίζει ο ρυθμιστικός φορέας.

10. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται από τον ρυθμιστικό φορέα, υπόκεινται σε δικαστική επανεξέταση. Η επανεξέταση είναι δυνατόν να έχει ανασταλτικό χαρακτήρα επί της απόφασης του ρυθμιστικού φορέα μόνον εάν το άμεσο αποτέλεσμα της απόφασης του ρυθμιστικού φορέα είναι δυνατόν να προκαλέσει ανεπανόρθωτη ή προδήλως υπερβολική ζημία στον ενάγοντα. Η παρούσα διάταξη εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των εξουσιών που απονέμονται στο δικαστήριο που εκδικάζει την προσφυγή βάσει του συνταγματικού δικαίου, κατά περίπτωση.

11. Τα κράτη μέλη μεριμνούν για τη δημοσίευση των αποφάσεων του ρυθμιστικού φορέα.

12. Ο ρυθμιστικός φορέας έχει το δικαίωμα να διενεργεί ελέγχους ή να αναθέτει ελέγχους των διαχειριστών υποδομής, των εγκαταστάσεων για την παροχή υπηρεσιών και, όπου απαιτείται, των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων για να επαληθευτεί η συμμόρφωση με τις διατάξεις του άρθρου 6 περί λογιστικού διαχωρισμού. Εν προκειμένω, ο ρυθμιστικός φορέας έχει το δικαίωμα να ζητήσει σχετικές πληροφορίες. Συγκεκριμένα, έχει το δικαίωμα να ζητήσει από τον διαχειριστή υποδομής, τους φορείς εκμετάλλευσης εγκαταστάσεων για την παροχή υπηρεσιών και όλες τις επιχειρήσεις και λοιπές οντότητες που εκτελούν ή περιλαμβάνουν διάφορα είδη σιδηροδρομικών μεταφορών ή διαχείριση υποδομών όπως προβλέπεται στο άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 και στο άρθρο 13 να παρέχουν το σύνολο ή μέρος των λογιστικών στοιχείων του παραρτήματος VIII με επαρκείς λεπτομέρειες, οι οποίες κρίνονται απαραίτητες και αναλογικές.

Με την επιφύλαξη των εν ισχύ αρμοδιοτήτων των υπεύθυνων για τις κρατικές ενισχύσεις εθνικών αρχών, ο ρυθμιστικός φορέας δύναται επίσης, από τους λογαριασμούς να συνάγει συμπεράσματα σχετικά με ζητήματα κρατικών ενισχύσεων τα οποία αναφέρει στις εν λόγω αρχές.

13. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 60 όσον αφορά ορισμένες τροποποιήσεις του παραρτήματος VIII. Ως εκ τούτου, το παράρτημα VIII μπορεί να τροποποιείται ώστε να προσαρμόζεται στην εξέλιξη των λογιστικών και ελεγκτικών πρακτικών και/ή να συμπληρώνεται με πρόσθετα στοιχεία, απαραίτητα για την τήρηση χωριστών λογαριασμών.

Άρθρο 57

Συνεργασία μεταξύ ρυθμιστικών φορέων

1. Οι ρυθμιστικοί φορείς ανταλλάσσουν πληροφορίες όσον αφορά το έργο τους, καθώς και τις αρχές και τις πρακτικές που εφαρμόζουν στη λήψη αποφάσεων και, ιδιαίτερα, ανταλλάσσουν πληροφορίες σχετικά με τα κύρια ζητήματα των διαδικασιών τους και με τα προβλήματα ερμηνείας των μεταφερθεισών στο εθνικό δίκαιο νομοθετικών πράξεων της Ένωσης που αφορούν τον σιδηρόδρομο. Οι φορείς αυτοί συνεργάζονται προκειμένου να συντονίζουν τις αποφάσεις που λαμβάνουν σε ολόκληρη την Ένωση. Προς τον σκοπό αυτό συμμετέχουν και συνεργάζονται στο πλαίσιο δικτύου που συνέρχεται σε τακτά χρονικά διαστήματα. Η Επιτροπή είναι μέλος, συντονίζει και στηρίζει το έργο του δικτύου και διατυπώνει συστάσεις στο δίκτυο, κατά περίπτωση και διασφαλίζει την ενεργή συνεργασία των κατάλληλων ρυθμιστικών φορέων.

Σύμφωνα με τους κανόνες για την προστασία των δεδομένων που ορίζει η οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽¹⁾ και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 45/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2000, σχετικά με την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας και σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽²⁾, η Επιτροπή επικουρεί την ανταλλαγή των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 μεταξύ των μελών του δικτύου, ενδεχομένως μέσω ηλεκτρονικών εργαλείων, με σεβασμό στο επιχειρηματικό απόρρητο των πληροφοριών που παρέχουν οι σχετικές επιχειρήσεις.

2. Οι ρυθμιστικοί φορείς συνεργάζονται στενά, και μέσω συμφωνιών εργασίας για τους σκοπούς αμοιβαίας αρωγής όσον αφορά τα καθήκοντα τους για παρακολούθηση της αγοράς και τον χειρισμό καταγγελιών ή ερευνών.

3. Σε περίπτωση καταγγελίας ή έρευνας με δική τους πρωτοβουλία επί ζητημάτων πρόσβασης ή χρέωσης που αφορούν διεθνή σιδηροδρομική διαδρομή, καθώς και στο πλαίσιο της παρακολούθησης του ανταγωνισμού στην αγορά διεθνών σιδηροδρομικών μεταφορών, ο οικείος ρυθμιστικός φορέας διαβουλεύεται με τους ρυθμιστικούς φορείς όλων των άλλων κρατών μελών από τα οποία διέρχεται η αντίστοιχη διεθνής σιδηροδρομική διαδρομή και, κατά περίπτωση, με την Επιτροπή, και ζητεί από αυτούς όλες τις αναγκαίες πληροφορίες πριν λάβει απόφαση.

4. Οι ρυθμιστικοί φορείς των οποίων ζητείται η γνώμη βάσει της παραγράφου 3 παρέχουν όλες τις πληροφορίες που έχουν οι ίδιοι το δικαίωμα να ζητούν με βάση την εθνική τους νομοθεσία. Οι εν λόγω πληροφορίες είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν μόνο για τους σκοπούς χειρισμού της καταγγελίας ή της έρευνας της παραγράφου 3.

5. Ο ρυθμιστικός φορέας που παραλαμβάνει την προσφυγή ή διεξάγει έρευνα με δική του πρωτοβουλία διαβιβάζει τις συναφείς πληροφορίες στον αρμόδιο ρυθμιστικό φορέα προκειμένου ο εν λόγω φορέας να λάβει μέτρα για τα ενδιαφερόμενα μέρη.

6. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι τυχόν αρμόδιοι εκπρόσωποι των διαχειριστών υποδομής σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 1 παρέχουν, χωρίς καθυστέρηση, όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για τον χειρισμό καταγγελίας ή έρευνας βάσει της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου και έχουν ζητηθεί από τον ρυθμιστικό φορέα του κράτους μέλους στο οποίο εδρεύει ο αρμόδιος εκπρόσωπος. Ο εν λόγω ρυθμιστικός φορέας δικαιούται να διαβιβάζει τις εν λόγω πληροφορίες σχετικά με την αντίστοιχη διεθνή σιδηροδρομική διαδρομή στους ρυθμιστικούς φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 3.

7. Κατόπιν αιτήματος ρυθμιστικού φορέα, η Επιτροπή μπορεί να συμμετέχει στις δραστηριότητες που καταγράφονται στις παραγράφους 2 έως 6 για τη διευκόλυνση της συνεργασίας των ρυθμιστικών φορέων όπως περιγράφεται στις ανωτέρω παραγράφους.

8. Οι ρυθμιστικοί φορείς καταρτίζουν κοινές αρχές και πρακτικές για την λήψη των αποφάσεων για τις οποίες έχουν εξουσιοδοτηθεί βάσει της παρούσας οδηγίας. Βάσει της πείρας των ρυθμιστικών φορέων και των δραστηριοτήτων του δικτύου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 και, εφόσον απαιτείται, για τον αποτελεσματικό συντονισμό των ρυθμιστικών φορέων η Επιτροπή δύναται να λάβει μέτρα που καθορίζουν τις εν λόγω κοινές αρχές και πρακτικές. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης στην οποία παραπέμπει το άρθρο 62 παράγραφος 3.

9. Οι ρυθμιστικοί φορείς εξετάζουν αποφάσεις και πρακτικές ενώσεων διαχειριστών υποδομής του άρθρου 37 και του άρθρου 40 παράγραφος 1 που εφαρμόζουν διατάξεις της παρούσας οδηγίας ή διευκολύνουν με άλλον τρόπο τις διεθνείς σιδηροδρομικές μεταφορές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 58

Κανόνες για τη σύναψη συμβάσεων δημοσίων έργων

Οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας εφαρμόζονται με την επιφύλαξη της οδηγίας 2004/17/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών⁽³⁾.

Άρθρο 59

Παρεκκλίσεις

1. Μέχρι τις 15 Μαρτίου 2013 η Ιρλανδία, ως κράτος μέλος-νησί, με σιδηροδρομική σύνδεση με μόνο ένα άλλο κράτος μέλος, και το Ηνωμένο Βασίλειο, όσον αφορά τη Βόρεια Ιρλανδία, επί της ίδιας βάσης:

- α) δεν απαιτείται να αναθέσουν σε ανεξάρτητο φορέα την αποστολή καθορισμού ισότιμης και χωρίς διακρίσεις πρόσβασης στην υποδομή, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο στο μέτρο που το εν λόγω άρθρο υποχρεώνει τα κράτη μέλη να συστήσουν ανεξάρτητους φορείς που εκτελούν τις εργασίες που αναφέρονται στο άρθρο 7 παράγραφος 2·

⁽¹⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁽²⁾ ΕΕ L 8 της 12.1.2001, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 134 της 30.4.2004, σ. 1.

β) δεν απαιτείται να εφαρμόσουν τις απαιτήσεις του άρθρου 27, του άρθρου 29 παράγραφος 2, των άρθρων 38, 39 και 42, του άρθρου 46 παράγραφος 4 και 6, του άρθρου 47, του άρθρου 49 παράγραφος 3, των άρθρων 50 έως 53, του άρθρου 55 και του άρθρου 56, υπό την προϋπόθεση ότι οι αποφάσεις για την κατανομή της χωρητικότητας υποδομής ή η επιβολή τελών μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής, εφόσον τούτο ζητηθεί γραπτώς από σιδηροδρομική επιχείρηση, ενώπιον ανεξάρτητου φορέα, ο οποίος αποφασίζει εντός δύο μηνών από την υποβολή όλων των σχετικών πληροφοριών και του οποίου η απόφαση υπόκειται σε δικαστικό έλεγχο.

2. Στις περιπτώσεις που περισσότερες από μια σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν λάβει άδεια σύμφωνα με το άρθρο 17 ή, στην περίπτωση της Ιρλανδίας και της Βόρειας Ιρλανδίας, μια εταιρεία σιδηροδρόμων που έχει λάβει άδεια αλλού, υποβάλουν επίσημη αίτηση για την εκτέλεση ανταγωνιστικών σιδηροδρομικών δρομολογίων στην, προς ή από την Ιρλανδία, ή τη Βόρεια Ιρλανδία, η συνέχιση της εφαρμογής της παρέκκλισης αποφασίζεται σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία του άρθρου 62 παράγραφος 2.

Οι παρεκκλίσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν εφαρμόζονται εφόσον η σιδηροδρομική επιχείρηση που εκτελεί σιδηροδρομικά δρομολόγια στην Ιρλανδία ή τη Βόρεια Ιρλανδία, υποβάλει επίσημη αίτηση για την εκτέλεση σιδηροδρομικών δρομολογίων στο, προς ή από το έδαφος άλλου κράτους μέλους με εξαίρεση την Ιρλανδία για σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που λειτουργούν στη Βόρεια Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο για σιδηροδρομικές επιχειρήσεις που λειτουργούν στην Ιρλανδία.

Το οικείο κράτος μέλος ή τα οικεία κράτη μέλη (Ιρλανδία ή Ηνωμένο Βασίλειο, όσον αφορά τη Βόρεια Ιρλανδία) θεσπίζουν νομοθεσία για την εφαρμογή των άρθρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, εντός ενός έτους από την παραλαβή είτε της απόφασης που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου, είτε της κοινοποίησης της επίσημης αίτησης που αναφέρεται στο δεύτερο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

3. Παρέκκλιση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 επιτρέπεται να ανανεωθεί για μέγιστη χρονική περίοδο που δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη. Το αργότερο 12 μήνες πριν από την ημερομηνία λήξης της παρέκκλισης, το κράτος μέλος που χαιρεί της εν λόγω παρέκκλισης, δύναται να απευθύνει στην Επιτροπή αίτημα ανανέωσης της παρέκκλισης. Το αίτημα αυτό αιτιολογείται δεόντως. Η Επιτροπή εξετάζει το αίτημα και εκδίδει απόφαση σύμφωνα με τη συμβουλευτική διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 62 παράγραφος 2. Η εν λόγω διαδικασία εφαρμόζεται σε κάθε απόφαση συνδεόμενη με το αίτημα.

Η Επιτροπή, κατά την έκδοση της απόφασης, λαμβάνει υπόψη όλες τις εξελίξεις της γεωπολιτικής κατάστασης και τις εξελίξεις της σιδηροδρομικής αγοράς στο, από και προς, το κράτος μέλος που ζήτησε την ανανέωση της παρέκκλισης.

Άρθρο 60

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις ανατίθενται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 20 παράγραφος 5, στο άρθρο 35 παράγραφος 3, στο άρθρο 43 παράγραφος 2 και στο άρθρο 56

παράγραφος 13 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από την 15 Δεκεμβρίου 2012. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των πέντε ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται αυτομάτως για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 20 παράγραφος 5, στο άρθρο 35 παράγραφος 3, στο άρθρο 43 παράγραφος 2 και στο άρθρο 56 παράγραφος 13 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

4. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή, την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 20 παράγραφος 5, του άρθρου 35 παράγραφος 3, του άρθρου 43 παράγραφος 2 και του άρθρου 56 παράγραφος 13 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

Άρθρο 61

Μέτρα εφαρμογής

Μετά από αίτηση κράτους μέλους, ρυθμιστικού φορέα ή με δική της πρωτοβουλία, η Επιτροπή εξετάζει τα συγκεκριμένα μέτρα που θεσπίζουν οι εθνικές αρχές σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας, όσον αφορά τους όρους πρόσβασης σε σιδηροδρομικές υποδομές και υπηρεσίες, τη χορήγηση άδειας σε σιδηροδρομικές επιχειρήσεις, τα τέλη χρήσης υποδομής και την κατανομή της χωρητικότητας εντός δώδεκα μηνών από τη λήψη των μέτρων αυτών. Η Επιτροπή αποφασίζει σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 62 παράγραφος 2 αν το σχετικό μέτρο δύναται να εξακολουθεί να εφαρμόζεται εντός τεσσάρων μηνών από την παραλαβή της αίτησης.

Άρθρο 62

Διαδικασία επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από επιτροπή. Η εν λόγω επιτροπή αποτελεί επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

2. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

3. Στις περιπτώσεις που γίνεται μνεία της παρούσας παραγράφου, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011. Εάν η Επιτροπή δεν εκδώσει γνώμη επί σχεδίου εκτελεστικής πράξης που πρόκειται να εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 10 παράγραφος 4, το άρθρο 11 παράγραφος 4, το άρθρο 12 παράγραφος 5, το άρθρο 13 παράγραφος 9, το άρθρο 17 παράγραφος 5, το άρθρο 31 παράγραφοι 3 και 5, το άρθρο 32 παράγραφος 4 και το άρθρο 57 παράγραφος 8, η Επιτροπή δεν εγκρίνει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Άρθρο 63

Έκθεση

1. Έως τις 31 Δεκεμβρίου 2012 το αργότερο, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών έκθεση σχετική με την εφαρμογή του κεφαλαίου II. Στην έκθεση αναλύεται επίσης η ανάπτυξη της αγοράς, συμπεριλαμβανομένης της κατάστασης της προετοιμασίας για το περαιτέρω άνοιγμα της αγοράς σιδηροδρομικών μεταφορών. Με την έκθεση αυτή, η Επιτροπή αναλύει επίσης τα διάφορα πρότυπα οργάνωσης της αγοράς και τις επιπτώσεις της παρούσας οδηγίας στις συμβάσεις δημόσιας υπηρεσίας και στη χρηματοδότησή τους. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1370/2007 και τις ενδογενείς διαφορές μεταξύ των κρατών μελών (πυκνότητα δικτύων, αριθμός επιβατών, μέση απόσταση ταξιδιών). Η Επιτροπή προτείνει, κατά περίπτωση, νομοθετικά μέτρα για το άνοιγμα της εγχώριας αγοράς στον τομέα της σιδηροδρομικής μεταφοράς επιβατών και την ανάπτυξη των κατάλληλων προϋποθέσεων που θα διασφαλίζουν τη χωρίς διακρίσεις πρόσβαση στην υποδομή, βασισμένη στις υφιστάμενες απαιτήσεις περί διαχωρισμού μεταξύ διαχείρισης της υποδομής και μεταφορικών ενεργειών και εκτιμά τις επιπτώσεις των τυχόν σχετικών μέτρων.

2. Βάσει της εμπειρίας που αποκτήθηκε μέσω του δικτύου ρυθμιστικών φορέων, η Επιτροπή, το αργότερο 16 Δεκεμβρίου 2014, υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στο Συμβούλιο, στην Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και στην Επιτροπή των Περιφερειών έκθεση για τη συνεργασία μεταξύ των ρυθμιστικών φορέων. Η Επιτροπή, κατά περίπτωση, προτείνει συμπληρωματικά μέτρα για τη διασφάλιση πιο ολοκληρωμένης ρυθμιστικής εποπτείας της ευρωπαϊκής σιδηροδρομικής αγοράς, ιδιαίτερα για τις διεθνείς υπηρεσίες. Προς τούτο, εξετάζονται επίσης κατά περίπτωση και νομοθετικά μέτρα.

Άρθρο 64

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία μεταξύ άλλων, όσον αφορά τη συμμόρφωση των επιχειρήσεων, φορέων εκμετάλλευσης, αιτούντων, αρχών και άλλων οντοτήτων το αργότερο έως 16 Ιουνίου 2015. Ανακοινώνουν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο των εν λόγω διατάξεων.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Οι εν λόγω διατάξεις περιλαμβάνουν επίσης δήλωση που διευκρινίζει ότι οι αναφορές στις οδηγίες που καταργούνται από την παρούσα οδηγία οι οποίες περιέχονται στις ισχύουσες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, θεωρούνται ότι γίνονται στην παρούσα οδηγία. Ο τρόπος πραγματοποίησης αυτής της αναφοράς και η διατύπωση αυτής της δήλωσης καθορίζονται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Οι υποχρεώσεις για τη μεταφορά στο εθνικό τους δίκαιο και την εφαρμογή των κεφαλαίων II και IV της παρούσας οδηγίας δεν ισχύουν για την Κύπρο και τη Μάλτα, ενόσω δεν έχει εγκατασταθεί σιδηροδρομικό δίκτυο στο έδαφός τους.

Άρθρο 65

Κατάργηση

Οι οδηγίες 91/440/ΕΟΚ, 95/18/ΕΚ και 2001/14/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκαν με τις οδηγίες που εμφανίζονται στο παράρτημα ΙΧ μέρος Α, καταργούνται από την 15 Δεκεμβρίου 2012, με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων των κρατών μελών όσον αφορά τις προθεσμίες μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο και εφαρμογής των οδηγιών που εμφανίζονται στο μέρος Β του παραρτήματος ΙΧ.

Οι αναφορές στις καταργούμενες οδηγίες νοούνται ως αναφορές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος Χ.

Άρθρο 66

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 67

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 21 Νοεμβρίου 2012.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. Δ. ΜΑΥΡΟΠΙΑΝΝΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΗΣ ΥΠΟΔΟΜΗΣ

Οι σιδηροδρομικές υποδομές αποτελούνται από τα ακόλουθα στοιχεία, εφόσον τα στοιχεία αυτά αποτελούν μόνιμο μέρος τους πλην των γραμμών που ευρίσκονται στο εσωτερικό των σταθμών επισκευής υλικού, στις αποθήκες ή στα αμαξοστάσια οχημάτων κινήσεως και των ιδιωτικών ή παρακαμπτήριων γραμμών:

- γήπεδα·
- χωματουργικά, ιδίως επιχώματα, τάφροι, αύλακες και οπές αποστραγγίσεως, κτισμένοι τάφροι, οχετοί, τοίχοι επικαλύψεως, φυτά προστασίας των πρανών κ.λπ· κρηπιδώματα επιβατών και εμπορευμάτων, μεταξύ άλλων, σε επιβατικούς και εμπορικούς τερματικούς σταθμούς· ερείσματα οδών και διαβάσεις πεζών· τοίχοι περιφράξεως, φράκτες εκ φυτών, φράκτες εκ πασσάλων λωρίδες πυρασφαλείας· συσκευές για τη θέρμανση των κλειδιών· διασταυρώσεις, κ.λπ· συσκευές αντιχιονικής προστασίας·
- τεχνικά: γέφυρες, αναχώματα, και λοιπές διαβάσεις, σήραγγες, κεκαλυμμένες τάφροι, και άλλες υπόγειες διαβάσεις· τοίχοι υποστηρίξεως και αντιστηρίξεως και έργα προστασίας από χιονοστιβάδες, λιθοπτώσεις κ.λπ·
- ισόπεδες διαβάσεις, συμπεριλαμβανομένων και των έργων για την ασφάλεια της οδικής κυκλοφορίας·
- επιδομές, ιδίως: σιδηροτροχιές, αυλακωτές σιδηροτροχιές και αντιτροχιές· στρωτήρες, διαμήκεις στρωτήρες, μικρά εξαρτήματα συνενώσεως, λιθορριπές περιλαμβανομένου και του αμμοχάλικου· κλειδιά, διασταυρώσεις, κ.λπ· περιστρεφόμενες πλατφόρμες και άμαξες μεταμορφώσεως (εξαιρέσει εκείνων που εξυπηρετούν αποκλειστικά τα οχήματα κινήσεως)·
- διαβάσεις για επιβάτες και εμπορεύματα περιλαμβανομένης της πρόσβασης διά οδού και της πρόσβασης για επιβάτες που έρχονται ή φεύγουν πεζή·
- Εγκαταστάσεις ασφαλείας, σηματοδότησεως και τηλεπικοινωνιών για γραμμές, σταθμούς και σταθμούς διαλογής, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων παραγωγής, μετατροπής και διανομής της ηλεκτρικής ενέργειας για την υπηρεσία σηματοδότησεως και τηλεπικοινωνιών· κτίρια για τις ανωτέρω εγκαταστάσεις· τροχοπέδες γραμμών·
- εγκαταστάσεις φωτισμού για την διευκόλυνση και την ασφάλεια της κυκλοφορίας των οχημάτων·
- συσκευές μετατροπής και μεταφοράς της ηλεκτρικής ενέργειας για την έλξη των αμαξοστοιχιών: υποσταθμοί, γραμμές παροχής ρεύματος από τους υποσταθμούς στις γραμμές επαφής, γραμμές επαφής και σχετικά υποστηρίγματα· τρίτη σιδηροτροχιά συμπεριλαμβανομένου και του υποβάθρου της·
- κτίρια στέγασης των υπηρεσιών διοικήσεως συμπεριλαμβανομένου ορισμένου αριθμού εγκαταστάσεων για την είσπραξη μεταφορικών τελών.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΙΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

(αναφερόμενες στο άρθρο 13)

1. Η ελάχιστη δέσμη πρόσβασης περιλαμβάνει:
 - α) διεκπεραίωση αιτήσεων χωρητικότητας σιδηροδρομικής υποδομής·
 - β) δικαίωμα χρήσης της παρεχόμενης χωρητικότητας·
 - γ) χρήση της σιδηροδρομικής υποδομής, συμπεριλαμβανομένων σημείων και κόμβων της τροχιάς·
 - δ) έλεγχο συρμών, συμπεριλαμβανομένης της σηματοδότησης, της ρύθμισης, της αποστολής, καθώς και της επικοινωνίας και της παροχής πληροφοριών για την κίνηση συρμών·
 - ε) χρησιμοποίηση εξοπλισμού παροχής ηλεκτρισμού για το ρεύμα έλξης, όπου διατίθενται·
 - στ) κάθε άλλη πληροφορία που απαιτείται για να υλοποιηθεί ή να λειτουργήσει η υπηρεσία για την οποία έχει παρασχεθεί χωρητικότητα.
2. Δίδεται πρόσβαση συμπεριλαμβανομένης της τροχιάς πρόσβασης στις ακόλουθες εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών, εφόσον υπάρχουν, και στις υπηρεσίες που παρέχονται στις εν λόγω εγκαταστάσεις:
 - α) επιβατικούς σταθμούς, τα κτίρια αυτών και λοιπές εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των ηλεκτρονικών οδονών ανακοινώσεων ταξιδιωτικών πληροφοριών και του κατάλληλου χώρου έκδοσης εισιτηρίων·
 - β) τερματικούς σταθμούς μεταφοράς εμπορευμάτων·
 - γ) εγκαταστάσεις σχηματισμού συρμών, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων διαλογής συρμού·
 - δ) αμαξοστάσια φύλαξης·
 - ε) εγκαταστάσεις συντήρησης, εξαιρουμένων των εγκαταστάσεων συντήρησης μεγάλων απαιτήσεων που προορίζονται για τρένα υψηλής ταχύτητας ή άλλους τύπους τροχαίου υλικού που απαιτούν ειδικές εγκαταστάσεις·
 - στ) άλλες τεχνικές εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανομένων των εγκαταστάσεων καθαρισμού και πλύσης·
 - ζ) εγκαταστάσεις θαλάσσιων λιμένων και λιμένων εσωτερικής ναυσιπλοΐας που συνδέονται με σιδηροδρομικές δραστηριότητες·
 - η) εγκαταστάσεις παροχής βοήθειας·
 - θ) εγκαταστάσεις ανεφοδιασμού και παροχή καυσίμου στις εν λόγω εγκαταστάσεις· τα σχετικά τέλη εμφανίζονται στα τιμολόγια χωριστά.
3. Οι πρόσθετες υπηρεσίες δύνανται να περιλαμβάνουν:
 - α) ρεύμα έλξης, τα τέλη για το οποίο εμφανίζονται στα τιμολόγια χωριστά από τα τέλη χρήσης εξοπλισμού παροχής ηλεκτρισμού, με την επιφύλαξη της εφαρμογής της οδηγίας 2009/72/ΕΚ·
 - β) προθέρμανση επιβατικών συρμών·
 - γ) εξατομικευμένες συμβάσεις για:
 - έλεγχο της μεταφοράς επικίνδυνων εμπορευμάτων,
 - βοήθεια στη λειτουργία μη συνήθων συρμών.
4. Οι βοηθητικές υπηρεσίες δύνανται να περιλαμβάνουν:
 - α) σε τηλεπικοινωνιακό δίκτυο·
 - β) παροχή συμπληρωματικών πληροφοριών·
 - γ) τεχνική επιθεώρηση του τροχαίου υλικού·
 - δ) υπηρεσίες έκδοσης εισιτηρίων σε επιβατικούς σταθμούς·
 - ε) υπηρεσίες συντήρησης μεγάλων απαιτήσεων που παρέχονται στις εγκαταστάσεις συντήρησης και προορίζονται για τρένα υψηλής ταχύτητας ή άλλους τύπους τροχαίου υλικού που απαιτούν ειδικές εγκαταστάσεις.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ

(αναφερόμενη στο άρθρο 20)

Οι πληροφορίες τις οποίες παρέχουν οι επιχειρήσεις που υποβάλλουν αίτηση για την παροχή άδειας σύμφωνα με το άρθρο 20 καλύπτουν τα ακόλουθα:

- α) διαθέσιμοι χρηματοοικονομικοί πόροι, περιλαμβανομένων των τραπεζικών καταθέσεων, προκαταβολών επί τρέχοντος λογαριασμού και δανείων·
 - β) κεφάλαια και στοιχεία του ενεργητικού ρευστοποιήσιμα ως εγγύηση·
 - γ) κεφάλαιο εκμετάλλευσης·
 - δ) σχετικά έξοδα, περιλαμβανομένων εξόδων κτήσης και προκαταβολών επί οχημάτων, οικοπέδων, κτιρίων, εγκαταστάσεων και τροχαίου υλικού·
 - ε) βάρη επί των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης·
 - στ) φόροι και εισφορές κοινωνικής ασφάλισης.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΔΗΛΩΣΗΣ ΔΙΚΤΥΟΥ

(αναφερόμενο στο άρθρο 27)

Η δήλωση δικτύου που αναφέρεται στο άρθρο 27 περιέχει τις ακόλουθες πληροφορίες:

1. Τμήμα όπου περιγράφεται το είδος της υποδομής που διατίθεται στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και οι όροι πρόσβασης σ' αυτήν. Οι πληροφορίες αυτού του τμήματος αντιστοιχούν σε ετήσια βάση, ή αναφέρονται, στα μητρώα σιδηροδρομικής υποδομής, τα οποία δημοσιεύονται σύμφωνα με το άρθρο 35 της οδηγίας 2008/57/ΕΚ.
2. Τμήμα που αφορά τις αρχές χρέωσης και τα τιμολόγια. Το τμήμα αυτό περιέχει τις δέουσες λεπτομέρειες του συστήματος χρέωσης καθώς και επαρκείς πληροφορίες για τα τέλη και άλλες συναφείς πληροφορίες σχετικά με την πρόσβαση για τις υπηρεσίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II και οι οποίες παρέχονται από ένα μόνο πάροχο. Περιγράφει επίσης αναλυτικά τη μεθοδολογία, τους κανόνες και, όπου συντρέχει η περίπτωση, τα τιμολόγια που χρησιμοποιούνται για την εφαρμογή των άρθρων 31 έως 36, σχετικά τόσο με τις δαπάνες όσο και με τις χρεώσεις. Περιλαμβάνει πληροφορίες για τα τέλη τα οποία έχουν ήδη αποφασισθεί ή προβλέπονται για τα επόμενα πέντε έτη, εάν διατίθενται.
3. Τμήμα για τις αρχές και τα κριτήρια κατανομής της χωρητικότητας. Στο τμήμα αυτό, εκτίθενται τα γενικά χαρακτηριστικά της χωρητικότητας της υποδομής που διατίθεται στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και οι τυχόν περιορισμοί που τίθενται στη χρήση της, καθώς και πιθανές απαιτήσεις που επιβάλλει η συντήρηση της χωρητικότητας. Στο τμήμα αυτό, καθορίζονται επίσης οι διαδικασίες και οι προθεσμίες που σχετίζονται με τη διαδικασία κατανομής της χωρητικότητας και περιέχονται συγκεκριμένα κριτήρια που χρησιμοποιούνται κατά τη διαδικασία αυτήν, ιδίως δε:
 - α) διαδικασίες σύμφωνα με τις οποίες οι αιτούντες δύνανται να ζητούν χωρητικότητα από τον διαχειριστή υποδομής·
 - β) απαιτήσεις που επιβάλλονται στους αιτούντες·
 - γ) χρονοδιάγραμμα για τις διαδικασίες αίτησης και κατανομής και ακολουθητέες διαδικασίες για αιτήματα παροχής πληροφοριών σχετικά με τον προγραμματισμό και διαδικασίες για τον προγραμματισμό προβλεπόμενων και μη εργασιών συντήρησης·
 - δ) αρχές που διέπουν τη διαδικασία συντονισμού και το σύστημα επίλυσης των διαφορών που διατίθεται ως μέρος της εν λόγω διαδικασίας·
 - ε) διαδικασίες που ακολουθούνται και τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται όταν η υποδομή είναι κορεσμένη·
 - στ) λεπτομέρειες περιορισμών για τη χρήση της υποδομής·
 - ζ) όροι με τους οποίους λαμβάνονται υπόψη προηγούμενα επίπεδα χρησιμοποίησης της χωρητικότητας κατά τον καθορισμό προτεραιοτήτων της διαδικασίας κατανομής.Στη δήλωση εκτίθενται λεπτομερώς τα μέτρα που λαμβάνονται για να εξασφαλισθεί η δέουσα μεταχείριση των εμπορευματικών μεταφορών, των διεθνών μεταφορών και των αιτημάτων που υπόκεινται σε ad hoc διαδικασία. Περιλαμβάνει υπόδειγμα μορφότυπου για αιτήσεις χωρητικότητας. Ο διαχειριστής υποδομής δημοσιεύει επίσης λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με τις διαδικασίες κατανομής για διεθνείς σιδηροδρομικές διαδρομές.
4. Τμήμα για τις πληροφορίες σχετικά με την αίτηση έκδοσης άδειας μεταφορών του άρθρου 25 της παρούσας οδηγίας και τα πιστοποιητικά σιδηροδρομικής ασφάλειας που εκδίδονται βάσει της οδηγίας 2004/49/ΕΚ ή παραπομπή σε ιστότοπο όπου οι πληροφορίες αυτές διατίθενται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή.
5. Τμήμα για τις πληροφορίες περί των διαδικασιών επίλυσης διαφορών και προσφυγής σχετικά με ζητήματα πρόσβασης σε σιδηροδρομική υποδομή και υπηρεσίες σιδηροδρομικών μεταφορών και με τον μηχανισμό επιδόσεων του άρθρου 35.
6. Τμήμα για πληροφορίες περί πρόσβασης και χρέωσης εγκαταστάσεων για την παροχή υπηρεσιών του παρατήματος II. Οι φορείς εκμετάλλευσης των εγκαταστάσεων για την παροχή υπηρεσιών που δεν ελέγχονται από τον διαχειριστή υποδομής παρέχουν πληροφορίες για τα τέλη πρόσβασης στην εγκατάσταση και για την παροχή υπηρεσιών, καθώς και πληροφορίες για τους τεχνικούς όρους πρόσβασης, οι οποίες περιλαμβάνονται στη δήλωση δικτύου ή παραπέμπουν σε ιστότοπο όπου οι πληροφορίες αυτές διατίθενται δωρεάν σε ηλεκτρονική μορφή.
7. Υπόδειγμα συμφωνίας για την σύναψη συμφωνιών-πλαίσιο μεταξύ διαχειριστή υποδομής και αιτούντος σύμφωνα με το άρθρο 42.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΒΑΣΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΜΕΤΡΟΙ ΣΥΜΒΑΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΩΝΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΑΡΜΟΔΙΩΝ ΑΡΧΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΩΝ ΥΠΟΔΟΜΗΣ**(αναφερόμενες στο άρθρο 30)**

Η συμβατική συμφωνία προσδιορίζει τις διατάξεις του άρθρου 30 και περιλαμβάνει τουλάχιστον τα εξής:

1. το πεδίο εφαρμογής της συμφωνίας αναφορικά με την υποδομή και τις εγκαταστάσεις για την παροχή υπηρεσιών, με δομή βάσει του παραρτήματος II. Καλύπτει όλες τις πτυχές της διαχείρισης της υποδομής, συμπεριλαμβανομένης της συντήρησης και της ανανέωσης της ήδη λειτουργούσας υποδομής. Κατά περίπτωση, μπορεί να καλυφθεί επίσης και η κατασκευή νέας υποδομής·
2. τη δομή των πληρωμών ή των κεφαλαίων που διατίθενται στις υπηρεσίες υποδομής του παραρτήματος II, τη συντήρηση και ανακαίνιση και την αντιμετώπιση των υφιστάμενων καθυστερήσεων συντήρησης και ανακαίνισης. Κατά περίπτωση, μπορεί να καλυφθεί και η διάρθρωση των πληρωμών ή των κονδυλίων που χορηγούνται σε νέα υποδομή·
3. τους στόχους επιδόσεων με επίκεντρο τον χρήστη, υπό τη μορφή δεικτών και κριτηρίων ποιότητας που καλύπτουν στοιχεία όπως:
 - α) επιδόσεις των συρμών, π.χ. όσον αφορά την ταχύτητα των γραμμών, και την αξιοπιστία, και ικανοποίηση των πελατών,
 - β) χωρητικότητα του δικτύου,
 - γ) διαχείριση στοιχείων ενεργητικού,
 - δ) όγκοι δραστηριοτήτων,
 - ε) επίπεδα ασφάλειας και
 - στ) προστασία του περιβάλλοντος·
4. το ποσοστό της ενδεχόμενης καθυστέρησης συντήρησης και τα στοιχεία ενεργητικού που θα αποσυρθούν σταδιακά και κατά συνέπεια θα προκαλέσουν διαφορετικές χρηματορροές·
5. τα κίνητρα που προβλέπονται στο άρθρο 30 παράγραφος 1, εξαιρουμένων όσων υλοποιούνται βάσει ρυθμιστικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 30 παράγραφος 3·
6. τις ελάχιστες υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων του διαχειριστή υποδομής όσον αφορά το περιεχόμενο και την συχνότητα υποβολής εκθέσεων, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που πρέπει να δημοσιεύονται ετησίως·
7. τη συμφωνηθείσα διάρκεια ισχύος της συμφωνίας, που αντιστοιχεί και συνάδει με την διάρκεια του επιχειρηματικού σχεδίου, της εκχώρησης ή της άδειας, κατά περίπτωση, του διαχειριστή υποδομής, καθώς και το πλαίσιο και τους κανόνες χρέωσης που καθορίζει το κράτος·
8. τους κανόνες για την αντιμετώπιση μεγάλων διαταραχών της λειτουργίας και καταστάσεων έκτακτης ανάγκης, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων έκτακτης ανάγκης και την πρόωρη καταγγελία της συμβατικής συμφωνίας και την έγκαιρη ενημέρωση των χρηστών·
9. διορθωτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε περίπτωση που αμφότερα τα μέρη παραβούν τις συμβατικές τους υποχρεώσεις ή σε εξαιρετικές περιστάσεις που επηρεάζουν τη διαθεσιμότητα της δημόσιας χρηματοδότησης. Αυτά περιλαμβάνουν τους όρους και τις διαδικασίες για την επαναδιαπραγμάτευση και την πρόωρη καταγγελία.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΚΟΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΜΕ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΕΣ ΥΠΟΔΟΜΕΣ

(αναφερόμενες στο άρθρο 32 παράγραφος 1 και το άρθρο 35)

1. Στα ζεύγη που λαμβάνουν υπόψη οι διαχειριστές υποδομής όταν καταρτίζουν κατάλογο των τμημάτων της αγοράς για να εισάγουν προσαυξήσεις στο σύστημα χρέωσης σύμφωνα με το άρθρο 32 παράγραφος 1 περιλαμβάνονται τουλάχιστον τα ακόλουθα:
 - α) δρομολόγια μεταφοράς επιβατών έναντι μεταφοράς εμπορευμάτων·
 - β) συρμοί που μεταφέρουν επικίνδυνα εμπορεύματα έναντι άλλων συρμών μεταφοράς εμπορευμάτων·
 - γ) δρομολόγια εσωτερικού έναντι διεθνών·
 - δ) δρομολόγια συνδυασμένων μεταφορών έναντι δρομολογίων χωρίς ενδιάμεσες στάσεις·
 - ε) αστικά ή περιφερειακά έναντι υπεραστικών δρομολογίων μεταφοράς επιβατών·
 - στ) κλειστοί συρμοί έναντι συρμών με μεμονωμένες φορτάμαξες·
 - ζ) τακτικά έναντι περιστασιακών σιδηροδρομικών δρομολογίων.
2. Το σύστημα επιδόσεων του άρθρου 35 στηρίζεται στις ακόλουθες βασικές αρχές:
 - α) Για να επιτευχθεί το συμφωνημένο επίπεδο επιδόσεων και να μην διακυβευθεί η οικονομική βιωσιμότητα της υπηρεσίας, ο διαχειριστής υποδομής συμφωνεί με τους αιτούντες τις κύριες παραμέτρους του συστήματος επιδόσεων, ιδίως τις τιμές για τις καθυστερήσεις, τα κατώφλια των οφειλών στο πλαίσιο του συστήματος επιδόσεων όσον αφορά τόσο τα μεμονωμένα δρομολόγια όσο και το σύνολο των δρομολογίων σιδηροδρομικής επιχείρησης για δεδομένη χρονική περίοδο.
 - β) Ο διαχειριστής υποδομής κοινοποιεί στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις τουλάχιστον πέντε ημέρες πριν από την εκτέλεση του δρομολογίου, τον πίνακα δρομολογίων, βάσει του οποίου υπολογίζονται οι καθυστερήσεις. Η περίοδος κοινοποίησης από τον διαχειριστή υποδομής δύναται να είναι μικρότερη σε περιπτώσεις ανωτέρας βίας ή καθυστερημένων τροποποιήσεων του πίνακα δρομολογίων.
 - γ) Όλες οι καθυστερήσεις εντάσσονται σε μια από τις ακόλουθες κατηγορίες και υποκατηγορίες καθυστερήσεων:
 1. Διαχείριση εκμετάλλευσης/προγραμματισμού που αποδίδεται στον διαχειριστή υποδομής
 - 1.1. Κατάρτιση πίνακα δρομολογίων
 - 1.2. Σύνθεση συρμού
 - 1.3. Λάθη στη διαδικασία εκμετάλλευσης
 - 1.4. Εσφαλμένη εφαρμογή κανόνων προτεραιότητας
 - 1.5. Προσωπικό
 - 1.6. Λοιπές αιτίες
 2. Εγκαταστάσεις υποδομής που αποδίδονται στον διαχειριστή υποδομής
 - 2.1. Εγκαταστάσεις σηματοδότησης
 - 2.2. Εγκαταστάσεις σηματοδότησης σε ισόπεδες διαβάσεις
 - 2.3. Εγκαταστάσεις τηλεπικοινωνιών
 - 2.4. Εξοπλισμός ηλεκτροδότησης
 - 2.5. Τροχιά
 - 2.6. Υπερδομές
 - 2.7. Προσωπικό
 - 2.8. Λοιπές αιτίες
 3. Αιτίες προερχόμενες από τεχνικά έργα που αποδίδονται στον διαχειριστή υποδομής
 - 3.1. Προγραμματισμένες εργασίες κατασκευών

- 3.2. Παρατυπίες κατά την εκτέλεση κατασκευαστικών εργασιών
- 3.3. Μειώσεις ταχύτητας λόγω ελαττωματικής τροχιάς
- 3.4. Λοιπές αιτίες
4. Αιτίες που αποδίδονται σε άλλους διαχειριστές υποδομής
 - 4.1. Προκλήθηκε από προηγούμενο διαχειριστή υποδομής
 - 4.2. Προκλήθηκε από επόμενο διαχειριστή υποδομής
5. Εμπορικές αιτίες που αποδίδονται στην σιδηροδρομική επιχείρηση
 - 5.1. Υπέρβαση του χρόνου στάσης
 - 5.2. Αίτημα της σιδηροδρομικής επιχείρησης
 - 5.3. Εργασίες φόρτωσης
 - 5.4. Παρατυπίες φόρτωσης
 - 5.5. Εμπορική προετοιμασία του συρμού
 - 5.6. Προσωπικό
 - 5.7. Λοιπές αιτίες
6. Τροχαιο υλικό που αποδίδεται στη σιδηροδρομική επιχείρηση
 - 6.1. Προγραμματισμός τροχαίου υλικού/επαναπρογραμματισμός
 - 6.2. Σχηματισμός συρμού από τη σιδηροδρομική επιχείρηση
 - 6.3. Προβλήματα που επηρεάζουν τα οχήματα (μεταφορά επιβατών)
 - 6.4. Προβλήματα που επηρεάζουν τα βαγόνια (μεταφορά εμπορευμάτων)
 - 6.5. Προβλήματα που επηρεάζουν αμαξοστοιχίες, μηχανές και αυτοκινητάμαξες
 - 6.6. Προσωπικό
 - 6.7. Λοιπές αιτίες
7. Αιτίες που αποδίδονται σε άλλες σιδηροδρομικές επιχειρήσεις
 - 7.1. Προκλήθηκε από επόμενη σιδηροδρομική επιχείρηση
 - 7.2. Προκλήθηκε από προηγούμενη σιδηροδρομική επιχείρηση
8. Εξωτερικές αιτίες που δεν είναι δυνατόν να αποδοθούν σε διαχειριστή υποδομής ούτε σε σιδηροδρομική επιχείρηση
 - 8.1. Απεργία
 - 8.2. Διοικητικές διατυπώσεις
 - 8.3. Εξωτερική επιρροή
 - 8.4. Επιπτώσεις καιρικών συνθηκών και φυσικών αιτίων
 - 8.5. Καθυστερήση λόγω εξωτερικών αιτίων στο επόμενο δίκτυο
 - 8.6. Λοιπές αιτίες
9. Δευτερεύουσες αιτίες που δεν είναι δυνατόν να αποδοθούν σε διαχειριστή υποδομής ούτε σε σιδηροδρομική επιχείρηση
 - 9.1. Επικίνδυνα περιστατικά, ατυχήματα και απειλές

- 9.2. Κατάληψη της τροχιάς λόγω καθυστέρησης του ίδιου συρμού
- 9.3. Κατάληψη της τροχιάς λόγω καθυστέρησης διαφορετικού συρμού
- 9.4. Αναστροφή
- 9.5. Ανταπόκριση
- 9.6. Απαιτείται περαιτέρω έρευνα.
- δ) Κατά το δυνατόν, οι καθυστερήσεις αποδίδονται σε έναν μόνο οργανισμό, λαμβανομένης υπόψη τόσο της ευθύνης πρόκλησης της διαταραχής όσο και της ικανότητας αποκατάστασης συνθηκών κανονικής κυκλοφορίας.
- ε) Για τον υπολογισμό της πληρωμής συνυπολογίζονται η μέση καθυστέρηση της σιδηροδρομικής υπηρεσίας με παρόμοιες απαιτήσεις ακριβείας.
- στ) Ο διαχειριστής υποδομής κοινοποιεί, το ταχύτερο δυνατόν, στις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις υπολογισμό των οφειλόμενων ποσών βάσει του συστήματος επιδόσεων. Ο εν λόγω υπολογισμός περιλαμβάνει όλα τα καθυστερημένα σιδηροδρομικά δρομολόγια εντός περιόδου το πολύ ενός μηνός.
- ζ) Με την επιφύλαξη των υφιστάμενων διαδικασιών προσφυγής και των διατάξεων του άρθρου 56, στις περιπτώσεις διαφορών όσον αφορά το σύστημα επιδόσεων, διατίθεται σύστημα επίλυσης των διαφορών για ταχεία επίλυση των διαφορών αυτών. Το σύστημα επίλυσης διαφορών είναι αμερόληπτο έναντι των εμπλεκόμενων μερών. Εφόσον εφαρμόζεται τέτοιος μηχανισμός, η σχετική απόφαση πρέπει να λαμβάνεται εντός χρονικού ορίου δέκα εργάσιμων ημερών.
- η) Μία φορά το χρόνο, ο διαχειριστής υποδομής δημοσιεύει το ετήσιο μέσο επίπεδο των επιδόσεων των σιδηροδρομικών επιχειρήσεων βάσει των κύριων παραμέτρων που έχουν συμφωνηθεί στο μηχανισμό επιδόσεων.
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΚΑΤΑΝΟΜΗΣ

(αναφερόμενο στο άρθρο 43)

1. Ο πίνακας δρομολογίων καταρτίζεται μία φορά ανά ημερολογιακό έτος.
2. Η μεταβολή του πίνακα δρομολογίων πραγματοποιείται τα μεσάνυχτα του δεύτερου Σαββάτου του Δεκεμβρίου. Εφόσον γίνονται μεταβολές ή αναπροσαρμογές μετά τον χειμώνα, ιδίως για να ληφθούν υπόψη, κατά περίπτωση, αλλαγές δρομολογίων της επιβατικής κίνησης σε περιφερειακό επίπεδο, αυτές πραγματοποιούνται τα μεσάνυχτα του δεύτερου Σαββάτου του Ιουνίου, καθώς και, κατά περίπτωση, σε άλλες χρονικές στιγμές μεταξύ των ημερομηνιών αυτών. Οι διαχειριστές των υποδομών δύναται να συμφωνήσουν σε διαφορετικές ημερομηνίες και, στην περίπτωση αυτή, ενημερώνουν την Επιτροπή σε περίπτωση που ενδέχεται να επηρεαστεί η διεθνής κίνηση.
3. Τα αιτήματα για χωρητικότητα που πρέπει να ενσωματωθούν στον πίνακα δρομολογίων, πρέπει να παραλαμβάνονται το πολύ 12 μήνες πριν από την έναρξη ισχύος του πίνακα δρομολογίων.
4. Το αργότερο 11 μήνες πριν από την έναρξη ισχύος του πίνακα δρομολογίων, οι διαχειριστές υποδομής εξασφαλίζουν ότι έχουν καταρτιστεί προσωρινά διεθνή δρομολόγια συρμών σε συνεργασία με άλλους αρμόδιους διαχειριστές υποδομής. Οι διαχειριστές υποδομής εξασφαλίζουν, στο μέτρο του εφικτού, ότι τα δρομολόγια αυτά τηρούνται κατά τις μετέπειτα διαδικασίες.
5. Το αργότερο τέσσερις μήνες από την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών από τους αιτούντες, ο διαχειριστής δικτύου καταρτίζει σχέδιο πίνακα δρομολογίων.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VIII

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΡΥΘΜΙΣΤΙΚΟ ΦΟΡΕΑ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ

(αναφερόμενα στο άρθρο 56 παράγραφος 12)

1. Λογιστικός διαχωρισμός
 - α) χωριστοί λογαριασμοί κερδών και ζημιών και ισολογισμούς για δραστηριότητες μεταφοράς εμπορευμάτων και επιβατών, καθώς και για την διαχείριση της υποδομής·
 - β) λεπτομερείς πληροφορίες για μεμονωμένες πηγές και χρήσεις δημόσιων κονδυλίων κατά διαφανή και αναλυτικό τρόπο· περιλαμβάνεται και λεπτομερής ανασκόπηση της χρηματορροής της επιχείρησης προκειμένου να προσδιοριστεί ο τρόπος που δαπανήθηκαν τα δημόσια κονδύλια·
 - γ) κατηγορίες δαπανών και κερδών που επιτρέπουν να προσδιοριστεί αν πραγματοποιήθηκαν διασταυρούμενες επιδοτήσεις μεταξύ αυτών των διαφορετικών δραστηριοτήτων, βάσει των απαιτήσεων του ρυθμιστικού φορέα·
 - δ) μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε για την κατανομή των δαπανών στις διάφορες δραστηριότητες·
 - ε) αν η υπαγόμενη στις ρυθμίσεις εταιρεία αποτελεί μέρος ομίλου, πλήρη στοιχεία των πληρωμών μεταξύ των εταιρειών του ομίλου προκειμένου να εξασφαλιστεί η ορθή χρήση των δημόσιων κονδυλίων.
2. Παρακολούθηση των τελών τροχαίας πρόσβασης
 - α) διάφορες κατηγορίες δαπανών, ιδίως με επαρκείς πληροφορίες για τις οριακές/άμεσες δαπάνες των διάφορων υπηρεσιών ή ομάδων υπηρεσιών, ώστε να είναι δυνατή η παρακολούθηση των τελών υποδομής·
 - β) επαρκείς πληροφορίες έτσι ώστε να επιτρέπεται η παρακολούθηση των μεμονωμένων τελών που καταβάλλονται για τις υπηρεσίες (ή ομάδες υπηρεσιών)· εάν το ζητήσει ο ρυθμιστικός φορέας, οι πληροφορίες αυτές περιλαμβάνουν στοιχεία για τους όγκους και τις τιμές των μεμονωμένων υπηρεσιών, καθώς και το συνολικό εισόδημα για μεμονωμένες υπηρεσίες που καταβάλλουν εσωτερικοί και εξωτερικοί πελάτες·
 - γ) δαπάνες και έσοδα των μεμονωμένων υπηρεσιών (ή ομάδων υπηρεσιών) με τη συναφή μεθοδολογία δαπανών, βάσει των απαιτήσεων του ρυθμιστικού φορέα για να εντοπιστεί δυνητική τιμολόγηση αντίθετη στον ανταγωνισμό (διασταυρούμενες επιδοτήσεις, εξοντωτική ή υπερβολική τιμολόγηση).
3. Αναφορά οικονομικών επιδόσεων
 - α) δήλωση οικονομικών επιδόσεων·
 - β) συνοπτική δήλωση δαπανών·
 - γ) δήλωση δαπανών συντήρησης·
 - δ) δήλωση δαπανών λειτουργίας·
 - ε) δήλωση εσόδων·
 - στ) δικαιολογητικά που στηρίζουν και επεξηγούν τις δηλώσεις, όπου απαιτείται.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΧ

ΜΕΡΟΣ Α

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΜΕ ΚΑΤΑΛΟΓΟ ΤΩΝ ΔΙΑΔΟΧΙΚΩΝ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

(που αναφέρονται στο άρθρο 65)

Οδηγία 91/440/ΕΟΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 237 της 24.8.1991, σ. 25)

Οδηγία 2001/12/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 1)

Οδηγία 2004/51/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 164 της 30.4.2004, σ. 164)

Οδηγία 2006/103/ΕΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 363 της 20.12.2006, σ. 344)

μόνον το σημείο Β του παραρτήματος

Οδηγία 2007/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 315 της 3.12.2007, σ. 44)

μόνο το άρθρο 1

Οδηγία 95/18/ΕΚ του Συμβουλίου
(ΕΕ L 143 της 27.6.1995, σ. 70)

Οδηγία 2001/13/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 26)

Οδηγία 2004/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 164 της 30.4.2004, σ. 44)

μόνο το άρθρο 29

Οδηγία 2001/14/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 75 της 15.3.2001, σ. 29)

Απόφαση 2002/844/ΕΚ της Επιτροπής
(ΕΕ L 289 της 26.10.2002, σ. 30)

Οδηγία 2004/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 164 της 30.4.2004, σ. 44)

μόνο το άρθρο 30

Οδηγία 2007/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου
(ΕΕ L 315 της 3.12.2007, σ. 44)

μόνο το άρθρο 2

ΜΕΡΟΣ Β

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΚΑΤΑΛΗΚΤΙΚΩΝ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΩΝ ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗΣ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

(που αναφέρονται στο άρθρο 65)

Οδηγία	Λήξη προθεσμίας ενσωμάτωσης
91/440/ΕΟΚ	1η Ιανουαρίου 1993
95/18/ΕΚ	27 Ιουνίου 1997
2001/12/ΕΚ	15 Μαρτίου 2003
2001/13/ΕΚ	15 Μαρτίου 2003
2001/14/ΕΚ	15 Μαρτίου 2003
2004/49/ΕΚ	30 Απριλίου 2006
2004/51/ΕΚ	31η Δεκεμβρίου 2005
2006/103/ΕΚ	1η Ιανουαρίου 2007
2007/58/ΕΚ	4 Ιουνίου 2009

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Χ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Οδηγία 91/440/ΕΟΚ	Οδηγία 95/18/ΕΚ	Οδηγία 2001/14/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 2 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1	Άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο	Άρθρο 1 παράγραφος 1
		Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 1 παράγραφος 2
Άρθρο 2 παράγραφος 2	Άρθρο 1 παράγραφος 2	Άρθρο 1 παράγραφος 3	Άρθρο 2 παράγραφος 1 Άρθρο 2 παράγραφος 2 Άρθρο 2 παράγραφος 3 Άρθρο 2 παράγραφοι 4 έως 9
Άρθρο 2 παράγραφος 4			Άρθρο 2 παράγραφος 10 Άρθρο 2 παράγραφος 11
Άρθρο 3	Άρθρο 2 στοιχεία β) και γ)	Άρθρο 2	Άρθρο 3 σημεία 1 έως 8 Άρθρο 3 σημεία 9 έως 13 Άρθρο 3 σημεία 14 και 15 Άρθρο 3 σημεία 16 και 17 Άρθρο 3 σημεία 18 έως 28 Άρθρο 3 σημεία 29 και 30
Άρθρο 4			Άρθρο 4
Άρθρο 5			Άρθρο 5 παράγραφοι 1 έως 3 Άρθρο 5 παράγραφος 4
Άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2			Άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 9 παράγραφος 4			Άρθρο 6 παράγραφος 3
Άρθρο 6 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο			Άρθρο 6 παράγραφος 4
Άρθρο 6 παράγραφος 3 και παράρτημα II			Άρθρο 7 παράγραφος 1
		Άρθρο 4 παράγραφος 2 και άρθρο 14 παράγραφος 2	Άρθρο 7 παράγραφος 2

Οδηγία 91/440/ΕΟΚ	Οδηγία 95/18/ΕΚ	Οδηγία 2001/14/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 7 παράγραφοι 1, 3 και 4		Άρθρο 6 παράγραφος 1	Άρθρο 8 παράγραφοι 1, 2 και 3 Άρθρο 8 παράγραφος 4
Άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2			Άρθρο 9 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 10 παράγραφοι 3 και 3α			Άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 2
Άρθρο 10 παράγραφος 3β			Άρθρο 11 παράγραφοι 1, 2 και 3 Άρθρο 11 παράγραφος 4
Άρθρο 10 παράγραφοι 3γ και 3ε			Άρθρο 11 παράγραφοι 5 και 6
Άρθρο 10 παράγραφος 3στ			Άρθρο 12 παράγραφοι 1 έως 4 Άρθρο 12 παράγραφος 5
Άρθρο 10β		Άρθρο 5	Άρθρο 13 Άρθρο 14 Άρθρο 15 Άρθρο 16 Άρθρο 17 παράγραφοι 1 έως 4 Άρθρο 18 Άρθρο 19 Άρθρο 20 παράγραφος 1 Άρθρο 20 παράγραφος 2 Άρθρο 20 παράγραφος 3 Άρθρο 21 Άρθρο 22 Άρθρο 23 παράγραφος 1 Άρθρο 23 παράγραφοι 2 και 3 Άρθρο 24 Άρθρο 25 Άρθρο 26 Άρθρο 27 Άρθρο 28
	Άρθρο 3 Άρθρο 4 παράγραφοι 1 έως 4 Άρθρο 5 Άρθρο 6 Άρθρο 7 παράγραφος 1 Παράρτημα τμήμα Ι σημείο 1 Άρθρο 8 Άρθρο 9 Άρθρο 4 παράγραφος 5 Άρθρο 10 Άρθρο 11 Άρθρο 15	Άρθρο 1 παράγραφος 1 δεύτερο εδάφιο Άρθρο 3	
Άρθρο 10 παράγραφος 5			

Οδηγία 91/440/ΕΟΚ	Οδηγία 95/18/ΕΚ	Οδηγία 2001/14/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
		Άρθρο 4 παράγραφοι 1 και 3 έως 6	Άρθρο 29
		Άρθρο 6 παράγραφοι 2 έως 5	Άρθρο 30
		Άρθρο 7	Άρθρο 31
		Άρθρο 8	Άρθρο 32
		Άρθρο 9	Άρθρο 33
		Άρθρο 10	Άρθρο 34
		Άρθρο 11	Άρθρο 35
		Άρθρο 12	Άρθρο 36
			Άρθρο 37
		Άρθρο 13	Άρθρο 38
		Άρθρο 14 παράγραφοι 1 και 3	Άρθρο 39
		Άρθρο 15	Άρθρο 40
		Άρθρο 16	Άρθρο 41
		Άρθρο 17	Άρθρο 42
		Άρθρο 18	Άρθρο 43
		Άρθρο 19	Άρθρο 44
		Άρθρο 20 παράγραφοι 1, 2 και 3	Άρθρο 45 παράγραφοι 1, 2 και 3
			Άρθρο 45 παράγραφος 4
		Άρθρο 20 παράγραφος 4	Άρθρο 45 παράγραφος 5
		Άρθρο 21	Άρθρο 46
		Άρθρο 22	Άρθρο 47
		Άρθρο 23	Άρθρο 48
		Άρθρο 24	Άρθρο 49
		Άρθρο 25	Άρθρο 50

Οδηγία 91/440/ΕΟΚ	Οδηγία 95/18/ΕΚ	Οδηγία 2001/14/ΕΚ	Παρούσα οδηγία
		Άρθρο 26	Άρθρο 51
		Άρθρο 27	Άρθρο 52
		Άρθρο 28	Άρθρο 53
		Άρθρο 29	Άρθρο 54
		Άρθρο 30 παράγραφος 1	Άρθρο 55
		Άρθρο 30 παράγραφος 2	Άρθρο 56 παράγραφος 1
		Άρθρο 31	Άρθρο 57
Άρθρο 12			Άρθρο 58
Άρθρο 14α		Άρθρο 33 παράγραφοι 1, 2 και 3	Άρθρο 59
			Άρθρο 60
		Άρθρο 34 παράγραφος 2	Άρθρο 61
Άρθρο 11α		Άρθρο 35 παράγραφοι 1,2 και 3	Άρθρο 62
Άρθρο 10 παράγραφος 9			Άρθρο 63
		Άρθρο 38	Άρθρο 64
			Άρθρο 65
	Άρθρο 17	Άρθρο 39	Άρθρο 66
Άρθρο 16	Άρθρο 18	Άρθρο 40	Άρθρο 67
	Παράρτημα	Παράρτημα II	Παράρτημα I
		Παράρτημα I	Παράρτημα II
			Παράρτημα III
			Παράρτημα IV
			Παράρτημα V
			Παράρτημα VI
		Παράρτημα III	Παράρτημα VII
			Παράρτημα VIII

ΟΔΗΓΙΑ 2012/35/ΕΕ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 21ης Νοεμβρίου 2012

για τροποποίηση της οδηγίας 2008/106/ΕΚ για το ελάχιστο επίπεδο εκπαίδευσης των ναυτικών

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κυρίως το άρθρο 100 παράγραφος 2,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽¹⁾,

Κατόπιν διαβούλευσης με την Επιτροπή των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήδη νομοθετική διαδικασία ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η εκπαίδευση και η πιστοποίηση των ναυτικών ρυθμίζεται από τη σύμβαση του 1978 για πρότυπα εκπαίδευσης, έκδοσης πιστοποιητικών και τήρησης φυλακών των ναυτικών του Διεθνούς Ναυτικού Οργανισμού (ΔΝΟ) (η «σύμβαση STCW»), η οποία άρχισε να ισχύει το 1984 και υπέστη σημαντικές τροποποιήσεις το 1995.

(2) Η σύμβαση STCW ενσωματώθηκε για πρώτη φορά στο δικαίωμα της Ένωσης με την οδηγία 94/58/ΕΚ του Συμβουλίου, της 22ας Νοεμβρίου 1994, σχετικά με το ελάχιστο επίπεδο εκπαίδευσης των ναυτικών ⁽³⁾. Οι κανόνες της Ένωσης σχετικά με την εκπαίδευση και την πιστοποίηση των ναυτικών προσαρμόστηκαν αργότερα σύμφωνα με τις μεταγενέστερες τροποποιήσεις της σύμβασης STCW, και θεσπίστηκε κοινός μηχανισμός της Ένωσης για την αναγνώριση

των συστημάτων εκπαίδευσης και πιστοποίησης των ναυτικών τρίτων χωρών. Οι κανόνες αυτοί, ως αποτέλεσμα αναδιατύπωσης, περιλαμβάνονται στην οδηγία 2008/106/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽⁴⁾.

(3) Η διάσκεψη των μερών της σύμβασης STCW που έλαβε χώρα το 2010 στη Μανίλα επέφερε σημαντικές τροποποιήσεις στη σύμβαση STCW (οι «τροποποιήσεις της Μανίλα»), και συγκεκριμένα όσον αφορά την πρόληψη δόλιων πρακτικών σε σχέση με τα πιστοποιητικά, τον τομέα των ιατρικών προτύπων, την εκπαίδευση σε θέματα ασφάλειας, συμπεριλαμβανομένων σε σχέση με την πειρατεία και την ένοπλη ληστεία, και την εκπαίδευση σε τεχνολογικά θέματα. Οι τροποποιήσεις της Μανίλα εισήγαγαν επίσης απαιτήσεις για ειδικευμένους ναυτικούς και θέσπισαν νέες επαγγελματικές ειδικότητες, όπως των ηλεκτροτεχνικών αξιωματικών.

(4) Όλα τα κράτη μέλη είναι μέλη της σύμβασης STCW και κανένα από αυτά δεν διαφώνησε με τις τροποποιήσεις της Μανίλα στα πλαίσια της σχετικής προβλεπόμενης διαδικασίας. Συνεπώς, τα κράτη μέλη θα πρέπει να ευθυγραμμίσουν τους εθνικούς κανόνες τους με τις τροποποιήσεις της Μανίλα. Θα πρέπει να αποφευχθεί η σύγκρουση μεταξύ των διεθνών δεσμεύσεων των κρατών μελών και των δεσμεύσεων τους έναντι της Ένωσης. Επιπλέον, με δεδομένη τη διεθνή φύση της ναυτιλίας, οι κανόνες της Ένωσης για την εκπαίδευση και την πιστοποίηση των ναυτικών θα πρέπει να εφαρμόζονται με τους διεθνείς κανόνες. Αρκετές διατάξεις της οδηγίας 2008/106/ΕΚ θα πρέπει επομένως να τροποποιηθούν προκειμένου να αντανακλούν τις τροποποιήσεις της Μανίλα.

(5) Η βελτιωμένη εκπαίδευση των ναυτικών θα πρέπει να καλύπτει κατάλληλη θεωρητική και πρακτική εκπαίδευση προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι ναυτικοί διαθέτουν τα προσόντα για να ανταποκριθούν στις προδιαγραφές ασφαλείας και είναι ικανοί να αντιμετωπίσουν κινδύνους και επείγοντα περιστατικά.

(6) Θα πρέπει να αναπτυχθούν και να εφαρμοστούν πρότυπα ποιότητας και συστήματα προτύπων ποιότητας λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, τη σύσταση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 2009, περί δημιουργίας ευρωπαϊκού πλαισίου αναφοράς για τη διασφάλιση της ποιότητας στην επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση ⁽⁵⁾ και τα συναφή μέτρα που έχουν υιοθετηθεί από τα κράτη μέλη.

⁽¹⁾ ΕΕ C 43 της 15.2.2012, σ. 69.

⁽²⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2012 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 13ης Νοεμβρίου 2012.

⁽³⁾ ΕΕ L 319 της 12.12.1994, σ. 28.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 323 της 3.12.2008, σ. 33.

⁽⁵⁾ ΕΕ C 155 της 8.7.2009, σ. 1.

(7) Οι ευρωπαίοι κοινωνικοί εταίροι συμφώνησαν για τις ελάχιστες ώρες ανάπαυσης που πρέπει να ισχύουν για τους ναυτικούς και η οδηγία 1999/63/ΕΚ⁽¹⁾ εκδόθηκε με σκοπό την εφαρμογή αυτής της συμφωνίας. Η εν λόγω οδηγία προβλέπει επίσης τη δυνατότητα έγκρισης εξαιρέσεων όσον αφορά τις ελάχιστες ώρες ανάπαυσης για τους ναυτικούς. Η δυνατότητα έγκρισης εξαιρέσεων, ωστόσο, θα πρέπει να είναι περιορισμένη όσον αφορά τη μέγιστη διάρκεια, τη συχνότητα και το πεδίο εφαρμογής. Οι τροποποιήσεις της Μανίλας αποσκοπούσαν, μεταξύ άλλων, στη θέσπιση αντικειμενικών ορίων στις εξαιρέσεις από τις ελάχιστες ώρες ανάπαυσης για το προσωπικό τήρησης φυλακών και τους ναυτικούς που με τους έχουν ανατεθεί καθήκοντα που σχετίζονται με την ασφάλεια, την ασφάλεια από έκνομες ενέργειες (security) και την πρόληψη της ρύπανσης, με σκοπό την πρόληψη της κόπωσης. Οι τροποποιήσεις της Μανίλας θα πρέπει να ενσωματωθούν στην οδηγία 2008/106/ΕΚ κατά τρόπο που να διασφαλίζει τη συνοχή με την οδηγία 1999/63/ΕΚ, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/13/ΕΚ⁽²⁾.

(8) Αναγνωρίζοντας περαιτέρω τη σημασία της θέσπισης ελαχίστων απαιτήσεων που διέπουν τις συνθήκες διαβίωσης και εργασίας όλων των ναυτικών, η οδηγία 2009/13/ΕΚ θα τεθεί σε εφαρμογή, όπως ορίζεται σε αυτήν, όταν τεθεί σε ισχύ η σύμβαση Ναυτικής Εργασίας του 2006.

(9) Η οδηγία 2008/106/ΕΚ περιλαμβάνει και μηχανισμό αναγνώρισης των συστημάτων εκπαίδευσης και πιστοποίησης των ναυτικών τρίτων χωρών. Η αναγνώριση παρέχεται από την Επιτροπή σύμφωνα με διαδικασία κατά την οποία η Επιτροπή επικουρείται από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια στη Θάλασσα (ο «Οργανισμός») που ιδρύθηκε με βάση τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1406/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽³⁾ και από την επιτροπή ασφάλειας στη ναυτιλία και πρόληψης της ρύπανσης από τα πλοία (COSS) που ιδρύθηκε βάσει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2099/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽⁴⁾. Η πείρα από την εφαρμογή της διαδικασίας αυτής δείχνει ότι θα πρέπει να αλλάξει, ιδίως όσον αφορά την προθεσμία για την απόφαση της Επιτροπής.

(1) Οδηγία 1999/63/ΕΚ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των ναυτικών, που σύνταξαν η ένωση εφοπλιστών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕCSA) και η ομοσπονδία των ενώσεων εργαζομένων στις μεταφορές, στην Ευρωπαϊκή Ένωση (FST) — Παράρτημα: Ευρωπαϊκή συμφωνία για την οργάνωση του χρόνου εργασίας των ναυτικών (ΕΕ L 167 της 2.7.1999, σ. 33).

(2) Οδηγία 2009/13/ΕΚ του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2009, για την εφαρμογή της συμφωνίας που συνήψαν η Ένωση Εφοπλιστών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕCSA) και η Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία των Ενώσεων Εργαζομένων στις Μεταφορές (ΕΤΕ) σχετικά με τη σύμβαση ναυτικής εργασίας του 2006 (ΕΕ L 124 της 20.5.2009, σ. 30).

(3) ΕΕ L 208 της 5.8.2002, σ. 1.

(4) ΕΕ L 324 της 29.11.2002, σ. 1.

Εφόσον η αναγνώριση απαιτεί τη διενέργεια επίθεωρησης από τον Οργανισμό, η οποία πρέπει να προγραμματιστεί και να εκτελεστεί, καθώς επίσης, στις περισσότερες περιπτώσεις, προκύπτουν σημαντικές προσαρμογές σύμφωνα με τις απαιτήσεις της σύμβασης STCW από την ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα, η όλη διαδικασία δεν μπορεί να ολοκληρωθεί σε τρεις μήνες. Η πείρα έχει καταδείξει ότι ένα πιο ρεαλιστικό χρονικό περιθώριο θα ήταν οι 18 μήνες. Η προθεσμία για την απόφαση της Επιτροπής θα πρέπει λοιπόν να αλλάξει αναλόγως, ενώ θα πρέπει να διατηρηθεί η δυνατότητα του αιτούντος κράτους μέλους να αναγνωρίσει προσωρινά το σύστημα STCW της τρίτης χώρας με σκοπό τη διαφύλαξη της ευελιξίας. Επιπλέον, οι διατάξεις για την αναγνώριση των επαγγελματικών προσόντων της οδηγίας 2005/36/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, περί αναγνώρισης επαγγελματικών προσόντων⁽⁵⁾ δεν εφαρμόζονται ως προς την αναγνώριση πιστοποιητικών των ναυτικών δυνάμει της οδηγίας 2008/106/ΕΚ.

(10) Οι διαθέσιμες στατιστικές για τους ναυτικούς στην Ένωση είναι ελλιπείς και συχνά ανακριβείς, πράγμα που κάνει δυσκολότερη τη χάραξη πολιτικής σε αυτόν τον τομέα. Η ύπαρξη λεπτομερών δεδομένων σχετικά με την έκδοση πιστοποιητικών των ναυτικών δεν μπορεί να επιλύσει εντελώς το πρόβλημα, αλλά μπορεί σαφώς να βοηθήσει. Σύμφωνα με τη σύμβαση STCW, τα μέρη είναι υποχρεωμένα να τηρούν μητρώα με όλα τα πιστοποιητικά και όλες τις θεωρήσεις και τις σχετικές επανεπικυρώσεις ή οποιαδήποτε άλλα μέτρα που τα επηρεάζουν. Τα κράτη μέλη υποχρεούνται να τηρούν μητρώα των πιστοποιητικών και θεωρήσεων που εκδίδουν. Προκειμένου να υπάρχει η πληρέστερη δυνατή πληροφόρηση σχετικά με την απασχόληση στην Ένωση και αποκλειστικά προκειμένου να διευκολυνθεί η χάραξη πολιτικής από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεώνονται να αποστέλλουν στην Επιτροπή επιλεγμένα στοιχεία τα οποία περιέχονται ήδη στα μητρώα που τηρούν με τα πιστοποιητικά ικανότητας των ναυτικών. Αυτές οι πληροφορίες θα πρέπει να κοινοποιούνται μόνο για σκοπούς στατιστικής ανάλυσης και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για διοικητικούς, νομικούς ή σκοπούς επαλήθευσης. Οι πληροφορίες αυτές πρέπει να συνάδουν με τις απαιτήσεις προστασίας δεδομένων της Ένωσης και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να συμπεριληφθεί σχετική διάταξη στην οδηγία 2008/106/ΕΚ.

(11) Τα αποτελέσματα της ανάλυσης αυτών των πληροφοριών θα πρέπει να χρησιμοποιούνται για την πρόβλεψη των τάσεων της αγοράς εργασίας με στόχο τη βελτίωση των επιλογών των ναυτικών όσον αφορά το σχεδιασμό της σταδιοδρομίας τους και την αξιοποίηση των διαθέσιμων δυνατοτήτων επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Τα αποτελέσματα αυτά θα πρέπει επίσης να συμβάλλουν στη βελτίωση της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

(5) ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 22.

- (12) Προκειμένου να συλλέγονται δεδομένα σχετικά με το επάγγελμα του ναυτικού κατά τρόπο συνεπή με την εξέλιξη του και με εκείνη της τεχνολογίας, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 290 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά προσαρμογές του παραρτήματος V της οδηγίας 2008/106/ΕΚ. Η χρήση των εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων θα πρέπει να περιορίζεται στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες τροποποιήσεις της σύμβασης και του κώδικα STCW επιβάλλουν αλλαγές του εν λόγω παραρτήματος. Επιπλέον, οι κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δεν θα πρέπει να τροποποιούν τις διατάξεις περί ανωνυμίας δεδομένων που αναφέρονται στο εν λόγω παράρτημα. Η Επιτροπή επιβάλλεται να προβεί στις κατάλληλες διαβουλεύσεις, και σε επίπεδο εμπειρογνομόνων, κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της. Η Επιτροπή, κατά την προετοιμασία και τη σύνταξη κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, θα πρέπει να διασφαλίζει ταυτόχρονη, έγκαιρη και ενδεδειγμένη διαβίβαση των συναφών εγγράφων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.
- (13) Ο τομέας της ναυτιλίας στην Ένωση διαθέτει υψηλής ποιότητας εμπειρογνομοσύνη σε ναυτικά θέματα, η οποία αποτελεί έναν από τους πυλώνες της ανταγωνιστικότητάς της. Η ποιοτική εκπαίδευση των ναυτικών είναι σημαντική για την ανταγωνιστικότητα σε αυτόν τον τομέα και για την προσέλκυση πολιτών της Ένωσης, ιδίως νέων, στα ναυτικά επαγγέλματα.
- (14) Προκειμένου να διατηρηθούν οι ποιοτικές προδιαγραφές όσον αφορά την εκπαίδευση των ναυτικών, θα πρέπει να βελτιωθούν τα μέτρα για την αποφυγή των δόλιων πρακτικών όσον αφορά τα πιστοποιητικά ικανότητας και επάρκειας.
- (15) Προκειμένου να διασφαλιστούν ομοιόμορφοι όροι για την εφαρμογή της οδηγίας 2008/106/ΕΚ, έχουν ανατεθεί στην Επιτροπή εκτελεστικές αρμοδιότητες στον τομέα της εκπαίδευσης και της πιστοποίησης των ναυτικών. Για τον ίδιο λόγο θα πρέπει επίσης να της ανατεθούν εκτελεστικές αρμοδιότητες στην Επιτροπή σε σχέση με τα στατιστικά στοιχεία για ναυτικούς που υποβάλλουν τα κράτη μέλη στην Επιτροπή. Οι αρμοδιότητες αυτές θα πρέπει να ασκούνται σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽¹⁾.
- (16) Η διαδικασία εξέτασης θα πρέπει να χρησιμοποιείται για την υιοθέτηση των τεχνικών απαιτήσεων που είναι αναγκαίες για τη διασφάλιση της κατάλληλης διαχείρισης των στατιστικών πληροφοριών που αναφέρονται στο παράρτημα V της οδηγίας 2008/106/ΕΚ και για την υιοθέτηση εκτελεστικών αποφάσεων σχετικά με την αναγνώριση και την ανάκληση της αναγνώρισης των συστημάτων STCW τρίτων χωρών.
- (17) Οι τροποποιήσεις της Μανίλας τέθηκαν σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2012 ενώ μεταβατικές διατάξεις δύνανται να εφαρμόζονται έως την 1η Ιανουαρίου 2017. Προκειμένου να διασφαλιστεί ομαλή μετάβαση στους νέους κανόνες, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προβλέπει τις ίδιες μεταβατικές ρυθμίσεις με εκείνες που έχουν καθορισθεί στις τροποποιήσεις της Μανίλας.
- (18) Η Επιτροπή Ναυτιλιακής Ασφάλειας του ΔΝΟ, κατά την 89η σύνοδό της, σημείωσε ότι απαιτούνται διευκρινίσεις σχετικά με την εφαρμογή των τροποποιήσεων της Μανίλας, λαμβάνοντας υπόψη τις μεταβατικές ρυθμίσεις που καθορίζονται σε αυτές και την απόφαση 4 της διάσκεψης STCW το οποίο αναγνωρίζει την ανάγκη να επιτευχθεί πλήρης συμμόρφωση μέχρι την 1η Ιανουαρίου 2017. Οι διευκρινίσεις αυτές δόθηκαν από τις εγκυκλίους STCW.7/Εγκ.16 και STCW.7/Εγκ.17. Συγκεκριμένα, η εγκύκλιος STCW.7/Εγκ.16 αναφέρει ότι η ισχύς κάθε πιστοποιητικού που επικυρώνεται εκ νέου δεν θα πρέπει να παρατείνεται πέραν της 1ης Ιανουαρίου 2017 για ναυτικούς με πιστοποιητικά που έχουν εκδοθεί σύμφωνα με τη σύμβαση STCW που ίσχυαν αμέσως πριν από την 1η Ιανουαρίου 2012, και οι οποίοι δεν έχουν εκπληρώσει τις απαιτήσεις των τροποποιήσεων της Μανίλας, και για ναυτικούς που έχουν αρχίσει εγκεκριμένη θαλάσσια υπηρεσία, εγκεκριμένο πρόγραμμα εκπαίδευσης και κατάρτισης ή εγκεκριμένο κύκλο κατάρτισης πριν από την 1η Ιουλίου 2013.
- (19) Θα πρέπει να αποτραπεί η περαιτέρω καθυστέρηση ενσωμάτωσης στο ενωσιακό δίκαιο των τροποποιήσεων της Μανίλας, ώστε να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα των ναυτικών από την Ένωση και να αναβαθμιστεί η ασφάλεια επί του πλοίου μέσω του εκσυγχρονισμού της εκπαίδευσης.
- (20) Για λόγους ομοιόμορφης εφαρμογής των τροποποιήσεων της Μανίλας εντός της Ένωσης, είναι σκόπιμο, κατά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη να λαμβάνουν υπόψη τις κατευθύνσεις που περιέχονται στις εγκυκλίους του ΔΝΟ STCW.7/Εγκ.16 και STCW.7/Εγκ.17.
- (21) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, ήτοι η ευθυγράμμιση των ισχυόντων κανόνων της Ένωσης με τους διεθνείς κανόνες στον τομέα της εκπαίδευσης των ναυτικών και της πιστοποίησής τους, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και δύναται επομένως, λόγω της κλίμακας ή των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως καθορίζεται στο εν λόγω άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα απαιτούμενα για την επίτευξη των στόχων αυτών.

(¹) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

(22) Επομένως, η οδηγία 2008/106/ΕΚ θα πρέπει να τροποποιηθεί αναλόγως,

ΕΞΕΛΑΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Τροποποιήσεις στην οδηγία 2008/106/ΕΚ

Η οδηγία 2008/106/ΕΚ τροποποιείται ως εξής:

1) Το άρθρο 1 τροποποιείται ως εξής:

α) Τα σημεία 18 και 19 αντικαθίστανται από τα ακόλουθα κείμενα:

«18. “κανονισμοί Ραδιοεπικοινωνιών”: οι κανονισμοί ραδιοεπικοινωνιών που είναι ή θεωρούνται παράρτημα της Διεθνούς σύμβασης Τηλεπικοινωνιών όπως έχει τροποποιηθεί·

19. “επιβατηγό πλοίο”: το πλοίο όπως ορίζεται στη Διεθνή σύμβαση για την Ασφάλεια της Ανθρώπινης Ζωής στη Θάλασσα, του 1974 (SOLAS 74) όπως τροποποιήθηκε·»

β) το σημείο 24 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«24. “κώδικας STCW”: κώδικας εκπαίδευσης, έκδοσης πιστοποιητικών και τήρησης φυλακών των ναυτικών, όπως υιοθετήθηκε με την απόφαση 2 της διάσκεψης των μερών STCW του 1995, όπως ισχύει·»

γ) το σημείο 27 διαγράφεται·

δ) το σημείο 28 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«28. “θάλασσα υπηρεσία”: η επί του πλοίου υπηρεσία που σχετίζεται με την έκδοση ή την επανεπικύρωση πιστοποιητικού ικανότητας, πιστοποιητικού επάρκειας ή άλλου τίτλου·»

ε) προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«32. “χειριστής ασυρμάτου GMDSS”: άτομο που διαθέτει τα προσόντα σύμφωνα με το κεφάλαιο IV του παραρτήματος I·

33. “κώδικας ISPS”: ο Διεθνής Κώδικας για την ασφάλεια των πλοίων και των λιμενικών εγκαταστάσεων που υιοθετήθηκε την 12η Δεκεμβρίου 2002 με την απόφαση 2 της διάσκεψης των συμβαλλομένων κυβερνήσεων στη SOLAS 74, όπως ισχύει·

34. “αξιωματικός ασφαλείας πλοίου”: το άτομο επί του πλοίου, το οποίο αναφέρεται στον πλοίαρχο και έχει οριστεί από την εταιρεία ως υπεύθυνο για την ασφάλεια του πλοίου, συμπεριλαμβανομένης της εφαρμογής και διατήρησης του σχεδίου ασφαλείας του πλοίου, και ως σύνδεσμος με τον υπεύθυνο ασφαλείας της εταιρείας και τους υπευθύνους ασφαλείας της λιμενικής εγκατάστασης·

35. “καθήκοντα ασφαλείας”: όλα τα καθήκοντα ασφαλείας και όλες τις εργασίες επί των πλοίων, όπως ορίζονται στο κεφάλαιο XI/2 της SOLAS 74 όπως τροποποιήθηκε και στον κώδικα ISPS·

36. “πιστοποιητικό ικανότητας”: πιστοποιητικό το οποίο εκδόθηκε και θεωρήθηκε για πλοίαρχους, αξιωματικούς και χειριστές ασυρμάτου GMDSS σύμφωνα με τα κεφάλαια II, III, IV ή VII του παραρτήματος I και το οποίο επιτρέπει στον νόμιμο κάτοχό του να υπηρετεί υπό τη σχετική ιδιότητα και να εκτελεί τις σχετικές λειτουργίες, στο επίπεδο ευθύνης που προσδιορίζεται στο πιστοποιητικό·

37. “πιστοποιητικό επάρκειας”: πιστοποιητικό, εκτός του πιστοποιητικού ικανότητας, που εκδόθηκε για ναυτικό και το οποίο δηλώνει ότι πληρούνται οι σχετικές απαιτήσεις εκπαίδευσης, ικανοτήτων ή ναυτικής υπηρεσίας που ορίζονται στην παρούσα οδηγία·

38. “αποδεικτικά έγγραφα”: έγγραφα, εκτός του πιστοποιητικού ικανότητας ή του πιστοποιητικού επάρκειας, που χρησιμοποιούνται για να αποδειχθεί η εκπλήρωση των απαιτήσεων της παρούσας οδηγίας·

39. “ηλεκτροτεχνικός αξιωματικός”: αξιωματικός που διαθέτει τα προσόντα σύμφωνα με το κεφάλαιο III του παραρτήματος I·

40. “ειδικευμένος ναυτικός καταστρώματος”: κατώτερος ναυτικός που διαθέτει τα προσόντα σύμφωνα με το κεφάλαιο II του παραρτήματος I·

41. “ειδικευμένος ναυτικός μηχανής”: κατώτερος ναυτικός που διαθέτει τα προσόντα σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου III του παραρτήματος I·

42. “ηλεκτροτεχνικός κατώτερος ναυτικός”: κατώτερος ναυτικός που διαθέτει τα προσόντα σύμφωνα με το κεφάλαιο III του παραρτήματος I·

- 2) Στο άρθρο 3, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίζουν ότι οι ναυτικοί οι οποίοι εργάζονται σε πλοία που αναφέρονται στο άρθρο 2 είναι εκπαιδευμένοι τουλάχιστον σύμφωνα με τις απαιτήσεις της σύμβασης STCW, όπως καθορίζεται στο παράρτημα I της παρούσας οδηγίας, και διαθέτουν πιστοποιητικά κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 1 σημεία 36 και 37, ή/και αποδεικτικά έγγραφα κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 1 σημείο 38.»

- 3) Το άρθρο 4 διαγράφεται.

- 4) Το άρθρο 5 τροποποιείται ως εξής:

- α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Πιστοποιητικά ικανότητας, πιστοποιητικά επάρκειας και θεωρήσεις»

- β) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα πιστοποιητικά ικανότητας και τα πιστοποιητικά επάρκειας χορηγούνται μόνο σε υποψήφιους που πληρούν τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου.»

- γ) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Πιστοποιητικά ικανότητας και πιστοποιητικά επάρκειας εκδίδονται σύμφωνα με τον κανονισμό I/2 παράγραφος 3 του παραρτήματος της σύμβασης STCW.»

- δ) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«3α. Πιστοποιητικά ικανότητας εκδίδονται μόνο από τα κράτη μέλη, μετά από επαλήθευση της αυθεντικότητας και της εγκυρότητας όλων των απαραίτητων αποδεικτικών εγγράφων και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.»

- ε) στο τέλος της παραγράφου 5 προστίθεται η ακόλουθη περίοδος:

«Θεωρήσεις που βεβαιώνουν την έκδοση πιστοποιητικού ικανότητας και θεωρήσεις που βεβαιώνουν το πιστοποιητικό επάρκειας το οποίο έχει εκδοθεί για πλοιάρχους και αξιωματικούς σύμφωνα με τους κανονισμούς V/1-1 και V/1-2 του παραρτήματος I εκδίδονται μόνον εφόσον τηρούνται όλες οι απαιτήσεις της σύμβασης STCW και της παρούσας οδηγίας.»

- στ) οι παράγραφοι 6 και 7 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Κράτος μέλος που αναγνωρίζει πιστοποιητικό ικανότητας ή πιστοποιητικό επάρκειας το οποίο έχει εκδοθεί για πλοιάρχους και αξιωματικούς σύμφωνα με τους κανονισμούς V/1-1 και V/1-2 του παραρτήματος της σύμβα-

σης STCW κατά τη διαδικασία του άρθρου 19 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας θεωρεί το εν λόγω πιστοποιητικό προκειμένου να πιστοποιήσει την αναγνώριση μόνο αφού βεβαιωθεί για την αυθεντικότητα και την εγκυρότητα του πιστοποιητικού. Χρησιμοποιείται ο τύπος θεώρησης που ορίζεται στην παράγραφο 3 του τμήματος A-1/2 του κώδικα STCW.

7. Οι θεωρήσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 5 και 6:

α) είναι δυνατόν να εκδίδονται ως ξεχωριστά έγγραφα·

β) εκδίδονται μόνο από τα κράτη μέλη·

γ) η καθεμία από αυτές φέρει ένα μοναδικό αριθμό, εκτός από τις θεωρήσεις που βεβαιώνουν την έκδοση πιστοποιητικού ικανότητας και οι οποίες είναι δυνατόν να φέρουν τον ίδιο αριθμό με το εν λόγω πιστοποιητικό ικανότητας, υπό την προϋπόθεση ότι ο αριθμός αυτός είναι μοναδικός και

δ) λήγουν μόλις το θεωρηθέν πιστοποιητικό ικανότητας ή το θεωρηθέν πιστοποιητικό επάρκειας το οποίο έχει εκδοθεί για πλοιάρχους και αξιωματικούς σύμφωνα με τους κανονισμούς V/1-1 και V/1-2 του παραρτήματος της σύμβασης STCW λήξει ή ανακληθεί, ανασταλεί ή ακυρωθεί από το κράτος μέλος ή την τρίτη χώρα που το εξέδωσε και, εν πάση περιπτώσει, δεν ισχύουν πέραν των πέντε ετών από την ημερομηνία έκδοσής τους.»

- ζ) προστίθενται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«11. Οι υποψήφιοι για πιστοποίηση αποδεικνύουν δεόντως:

α) την ταυτότητά τους·

β) ότι η ηλικία τους δεν είναι μικρότερη από αυτή που καθορίζεται στους κανονισμούς του παραρτήματος I για το πιστοποιητικό ικανότητας ή το πιστοποιητικό επάρκειας για το οποίο έχουν υποβάλει αίτηση·

γ) ότι ανταποκρίνονται στα πρότυπα καταλληλότητας από ιατρική άποψη που ορίζονται στο τμήμα A-1/9 του κώδικα STCW·

δ) ότι έχουν συμπληρώσει τη θαλάσσια υπηρεσία και οποιαδήποτε σχετική υποχρεωτική εκπαίδευση απαιτείται από τους κανονισμούς του παραρτήματος I για το πιστοποιητικό ικανότητας ή το πιστοποιητικό επάρκειας για το οποίο έχουν υποβάλει αίτηση· και

ε) ότι πληρούν τα πρότυπα ικανότητας τα οποία καθορίζονται από τους κανονισμούς που απαριθμούνται στο παράρτημα I για τις ιδιότητες, τις λειτουργίες και τα επίπεδα που πρέπει να προσδιορίζονται στη θεώρηση του πιστοποιητικού ικανότητας.

Η παρούσα παράγραφος δεν εφαρμόζεται για την αναγνώριση θεωρήσεων δυνάμει του κανονισμού I/10 της σύμβασης STCW.

12. Κάθε κράτος μέλος αναλαμβάνει:

α) να τηρεί μητρώο ή μητρώα όλων των πιστοποιητικών ικανότητας και των πιστοποιητικών επάρκειας και των θεωρήσεων για πλοιάρχους και αξιωματικούς και, κατά περίπτωση, κατώτερους ναυτικούς, τα οποία έχουν εκδοθεί, έχουν λήξει ή έχουν επανειπωρωθεί, ανασταλεί, ακυρωθεί ή των οποίων έχει δηλωθεί η απώλεια ή καταστροφή, καθώς και των κατ' εξαίρεση αδειών που έχουν χορηγηθεί·

β) να παρέχει πληροφορίες όσον αφορά την υπόσταση των πιστοποιητικών ικανότητας, των θεωρήσεων και των κατ' εξαίρεση αδειών, σε άλλα κράτη μέλη ή άλλα μέρη της σύμβασης STCW και σε εταιρείες που ζητούν εξακρίβωση της γνησιότητας και της εγκυρότητας των πιστοποιητικών ικανότητας ή/και των πιστοποιητικών επάρκειας που έχουν εκδοθεί για πλοιάρχους και αξιωματικούς σύμφωνα με τους κανονισμούς V/1-1 και V/1-2 του παραρτήματος I και τα οποία τους προσκομίζονται από ναυτικούς που επιθυμούν αναγνώριση δυνάμει του κανονισμού I/10 της σύμβασης STCW ή απασχόληση σε πλοίο.

13. Από την 1η Ιανουαρίου 2017, οι πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 12 στοιχείο β) παρέχονται με ηλεκτρονικά μέσα.»

5) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 5α

Πληροφόρηση της Επιτροπής

Μόνον για σκοπούς στατιστικής ανάλυσης και αποκλειστικά προς χρήση από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή κατά τη χάραξη πολιτικής, κάθε κράτος μέλος παρέχει ετησίως στην Επιτροπή τις πληροφορίες που αναφέρονται στο παράρτημα V της παρούσας οδηγίας για τα πιστοποιητικά ικανότητας και τις θεωρήσεις που βεβαιώνουν την αναγνώριση των πιστοποιητικών ικανότητας. Για τους ίδιους σκοπούς, μπορούν επίσης να παρέχουν προαιρετικά στην Επιτροπή τα πιστοποιητικά επάρκειας που έχουν εκδοθεί σε κατώτερους ναυτικούς σύμφωνα με τα κεφάλαια II, III και VII του παραρτήματος της σύμβασης STCW.»

6) Το άρθρο 7 τροποποιείται ως εξής:

α) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«1α. Τα κράτη μέλη, όσον αφορά πλοία τα οποία απολαμβάνουν τα οφέλη των διατάξεων της σύμβασης STCW σχετικά με παράκτιους πλόες, στους οποίους περιλαμβάνο-

νται και πλόες ανοικτά των ακτών άλλων κρατών μελών ή μερών της σύμβασης STCW εντός των ορίων των καθορισμένων παράκτιων πλόων τους, συνάπτουν συμφωνία με τα οικεία κράτη μέλη ή μέρη, η οποία ορίζει τόσο τις λεπτομέρειες των εμπλεκόμενων εμπορικών περιοχών όσο και άλλες σχετικές διατάξεις.»

β) παρεμβάλλονται οι ακόλουθες παράγραφοι:

«3α. Τα πιστοποιητικά ικανότητας ναυτικών που έχουν εκδοθεί από κράτος μέλος ή μέρος της σύμβασης STCW για τα καθορισμένα όρια των παράκτιων πλόων του μπορούν να γίνουν αποδεκτά από άλλα κράτη μέλη για δρομολόγια εντός των ορίων των καθορισμένων παράκτιων πλόων τους, υπό την προϋπόθεση ότι τα οικεία κράτη μέλη ή μέρη συνάπτουν συμφωνία η οποία ορίζει τις λεπτομέρειες των εμπλεκόμενων εμπορικών περιοχών και άλλους σχετικούς όρους.

3β. Τα κράτη μέλη που ορίζουν παράκτιους πλόες σύμφωνα με τις απαιτήσεις του παρόντος άρθρου:

α) πληρούν τις αρχές που διέπουν τους παράκτιους πλόες οι οποίες ορίζονται στο τμήμα A-I/3 του κώδικα STCW·

β) ενσωματώνουν τα όρια των παράκτιων πλόων τους στις θεωρήσεις που εκδίδονται σύμφωνα με το άρθρο 5.»

7) Στο άρθρο 8, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και επιβάλλουν την εφαρμογή των ενδεδειγμένων μέτρων για την πρόληψη της απάτης και άλλων παράνομων πρακτικών που αφορούν την έκδοση πιστοποιητικών ή θεωρήσεων και προβλέπουν κυρώσεις οι οποίες είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.»

8) Το άρθρο 9 τροποποιείται ως εξής:

α) οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν μεθόδους και διαδικασίες για την αμερόληπτη διερεύνηση οποιασδήποτε ανεπάρκειας, πράξης, παράλειψης ή διακινδύνευσης της ασφάλειας περιέχεται εις γνώσιν τους και μπορεί να αποτελέσει άμεση απειλή για την ασφάλεια της ζωής ή της παρουσίας στη θάλασσα ή για το θαλάσσιο περιβάλλον από τους κατόχους πιστοποιητικών ικανότητας και πιστοποιητικών επάρκειας ή θεωρήσεων που έχουν εκδοθεί από το εν λόγω κράτος μέλος και άπτονται της εκτέλεσης καθηκόντων σχετιζόμενων με τα πιστοποιητικά ικανότητας και τα πιστοποιητικά επάρκειάς τους, καθώς και για την ανάκληση, αναστολή ισχύος και ακύρωση αυτών των πιστοποιητικών ικανότητας και πιστοποιητικών επάρκειας για τέτοιους λόγους όπως και για την πρόληψη απάτης.

2. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και επιβάλλουν την εφαρμογή ενδεδειγμένων μέτρων για την πρόληψη της απάτης και άλλων παράνομων πρακτικών σχετικών με τα πιστοποιητικά ικανότητας και τα πιστοποιητικά επάρκειας και τις θεωρήσεις που εκδίδονται.»

β) στην παράγραφο 3, η εισαγωγική πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Κυρώσεις ή πειθαρχικά μέτρα καθορίζονται και εφαρμόζονται σε περιπτώσεις κατά τις οποίες:».

9) Το άρθρο 10 τροποποιείται ως εξής:

α) η παράγραφος 1 τροποποιείται ως εξής:

i) το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) όλες οι δραστηριότητες εκπαίδευσης, αξιολόγησης ικανότητας, πιστοποίησης, περιλαμβανομένης και της ιατρικής πιστοποίησης, θεωρήσεων και επανεπικυρώσεων που εκτελούνται από μη κυβερνητικούς οργανισμούς, ή φορείς υπό την αιγίδα τους, παρακολουθούνται συνεχώς μέσω ενός συστήματος προτύπων ποιότητας για να διασφαλίζεται η επίτευξη των καθορισμένων στόχων, περιλαμβανομένων και όσων αφορούν τους τίτλους και την πείρα των εκπαιδευτών και των υπευθύνων αξιολόγησης, σύμφωνα με το τμήμα A-I/8 του κώδικα STCW.»

ii) το στοιχείο β) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«β) οσάκις οι δραστηριότητες αυτές εκτελούνται από κυβερνητικούς οργανισμούς ή φορείς, υπάρχει ένα σύστημα προτύπων ποιότητας σε συμφωνία με τις διατάξεις του τμήματος A-I/8 του κώδικα STCW.»

iii) το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) καθορίζονται σαφώς οι στόχοι εκπαίδευσης και κατάρτισης και τα σχετικά πρότυπα ικανότητας τα οποία πρέπει να επιτυγχάνονται, και προσδιορίζονται τα επίπεδα γνώσεων, κατανόησης και ικανοτήτων που αναλογούν στις εξετάσεις και τις αξιολογήσεις οι οποίες απαιτούνται από τη σύμβαση STCW.»

β) στην παράγραφο 2, προστίθεται το ακόλουθο στοιχείο:

«δ) όλες οι εφαρμοστέες διατάξεις της σύμβασης και του κώδικα STCW, περιλαμβανομένων και των τροποποιήσεων, καλύπτονται από το σύστημα προτύπων ποιότητας. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να συμπεριλάβουν στο εν λόγω σύστημα τις λοιπές εφαρμοστέες διατάξεις της παρούσας οδηγίας.»

γ) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Το οικείο κράτος μέλος γνωστοποιεί στην Επιτροπή έκθεση σχετικά με κάθε διεξαγόμενη αξιολόγηση κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2, σύμφωνα με τον μορφότυπο που ορίζεται στο τμήμα A-I/7 του κώδικα STCW, εντός έξι μηνών από τη διεξαγωγή της.»

10) Το άρθρο 11 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 11

Ιατρικά πρότυπα

1. Κάθε κράτος μέλος θεσπίζει πρότυπα ιατρικής καταλληλότητας για τους ναυτικούς και διαδικασίες έκδοσης ιατρικού πιστοποιητικού σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου και του τμήματος A-I/9 του κώδικα STCW, λαμβάνοντας υπόψη, κατά περίπτωση, το τμήμα B-I/9 του κώδικα STCW.

2. Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι οι υπεύθυνοι αξιολόγησης της ιατρικής καταλληλότητας των ναυτικών είναι ιατροί αναγνωρισμένοι από το οικείο κράτος μέλος για τη διενέργεια ιατρικών εξετάσεων σε ναυτικούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του τμήματος A-I/9 του κώδικα STCW.

3. Κάθε ναυτικός που κατέχει πιστοποιητικό ικανότητας ή πιστοποιητικό επάρκειας εκδοθέν σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης STCW και ο οποίος υπηρετεί σε πλοίο στη θάλασσα πρέπει να κατέχει επίσης έγκυρο ιατρικό πιστοποιητικό εκδοθέν σύμφωνα με το παρόν άρθρο και το τμήμα A-I/9 του κώδικα STCW.

4. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση ιατρικού πιστοποιητικού:

α) δεν είναι ηλικίας μικρότερης των 16 ετών·

β) παρέχει ικανοποιητικά αποδεικτικά στοιχεία της ταυτότητάς του και

γ) πληροί τα ισχύοντα πρότυπα ιατρικής καταλληλότητας που έχουν θεσπισθεί από το οικείο κράτος μέλος.

5. Τα ιατρικά πιστοποιητικά παραμένουν σε ισχύ για μέγιστη περίοδο δύο ετών εκτός εάν ο ναυτικός είναι ηλικίας μικρότερης των 18 ετών, οπότε η μέγιστη περίοδος ισχύος είναι ένα έτος.

6. Αν η περίοδος ισχύος ιατρικού πιστοποιητικού λήξει κατά τη διάρκεια ενός πλου, εφαρμόζεται ο κανονισμός I/9 του παραρτήματος της σύμβασης STCW.

7. Σε επείγουσες περιπτώσεις, ένα κράτος μέλος μπορεί να επιτρέψει σε ναυτικό να εργαστεί χωρίς έγκυρο ιατρικό πιστοποιητικό. Στις περιπτώσεις αυτές, εφαρμόζεται ο κανονισμός I/9 του παραρτήματος της σύμβασης STCW.».

11) Το άρθρο 12 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Επανεπικύρωση των πιστοποιητικών ικανότητας και των πιστοποιητικών επάρκειας»

β) παρεμβάλλεται η ακόλουθη παράγραφος:

«2α. Για να συνεχίσει τη θαλάσσια υπηρεσία σε δεξαμενόπλοια, κάθε πλοίαρχος και αξιωματικός, πληροί τις απαιτήσεις τις παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου και οφείλει, ανά διαστήματα που δεν υπερβαίνουν την πενταετία, να αποδεικνύει ότι διαθέτει επαγγελματική ικανότητα για δεξαμενόπλοια σύμφωνα με το τμήμα A-I/11 παράγραφος 3 του κώδικα STCW.»

γ) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Κάθε κράτος μέλος συγκρίνει τα πρότυπα ικανότητας που απαιτούνται από τους υποψηφίους για πιστοποιητικά ικανότητας εκδοθέντα έως την 1η Ιανουαρίου 2017 με αυτά που καθορίζονται για το σχετικό πιστοποιητικό ικανότητας στο μέρος A του κώδικα STCW και προσδιορίζει την ανάγκη να απαιτείται οι κάτοχοι τέτοιων πιστοποιητικών ικανότητας να υπόκεινται σε κατάλληλη εκπαίδευση ανανέωσης και εκσυγχρονισμού ή σε αξιολόγηση.»

δ) η παράγραφος 5 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«5. Για τον εκσυγχρονισμό των γνώσεων των πλοιάρχων, των αξιωματικών και των χειριστών ασυρμάτου, κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει ότι τα κείμενα πρόσφατων αλλαγών στους εθνικούς και διεθνείς κανονισμούς που αφορούν την ασφάλεια της ζωής στη θάλασσα, την ασφάλεια και την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, είναι στη διάθεση των δικαιούμενων να φέρουν τη σημαία του πλοίων, συνεκτιμώμενων παράλληλα των του άρθρου 14 παράγραφος 3 στοιχείο β) και του άρθρου 18.».

12) Στο άρθρο 13, η παράγραφος 2 διαγράφεται.

13) Το άρθρο 14 τροποποιείται ως εξής:

α) Στην παράγραφο 1 προστίθενται τα ακόλουθα στοιχεία:

«στ) οι ναυτικοί που τοποθετούνται σε οποιοδήποτε από τα πλοία της έχουν λάβει κατάλληλη επανεκπαίδευση και επικαιροποιημένη κατάρτιση σύμφωνα με τις απαιτήσεις της σύμβασης STCW·

ζ) ανά πάσα στιγμή, στα πλοία της διασφαλίζεται αποτελεσματική προφορική επικοινωνία σύμφωνα με το

κεφάλαιο V κανονισμό 14 παραγράφους 3 και 4 της σύμβασης SOLAS 74 όπως τροποποιήθηκε.»

β) προστίθεται η ακόλουθη παράγραφος:

«4. Οι εταιρείες διασφαλίζουν ότι οι πλοίαρχοι, οι αξιωματικοί και το λοιπό προσωπικό που έχουν αναλάβει ειδικά καθήκοντα και αρμοδιότητες στα επιβατηγά τους πλοία το έχουν ολοκληρώσει εκπαίδευση εξοικείωσης προκειμένου να αποκτήσουν τις ικανότητες που ενδεικνύονται για τη θέση στην οποία θα τοποθετηθούν και για τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες που θα αναλάβουν, λαμβάνοντας υπόψη τις οδηγίες που δίνονται στο τμήμα B-I/14 του κώδικα STCW.».

14) Το άρθρο 15 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 15

Καταλληλότητα προς εκτέλεση υπηρεσίας

1. Με σκοπό την πρόληψη της κόπωσης, τα κράτη μέλη:

α) θεσπίζουν και εφαρμόζουν περιόδους ανάπαυσης για το προσωπικό που εκτελεί φυλακές και για εκείνους που τους έχουν ανατεθεί καθήκοντα που σχετίζονται με την ασφάλεια, την ασφάλεια από έκνομες ενέργειες (security) και την πρόληψη της ρύπανσης σύμφωνα με τις παραγράφους 3 έως 13·

β) απαιτούν τα συστήματα τήρησης φυλακών να είναι ρυθμιζόμενα κατά τρόπο ώστε η αποδοτικότητα του προσωπικού που εκτελεί φυλακή να μην μειώνεται λόγω κοπώσεως και οι υπηρεσίες να οργανώνονται κατά τρόπο ώστε ο εκτελών την πρώτη φυλακή κατά την έναρξη του πλου και οι εκτελούντες τις επόμενες φυλακές να έχουν επαρκώς αναπαυθεί και να είναι από κάθε άποψη κατάλληλοι για την άσκηση καθηκόντων.

2. Με σκοπό την αποτροπή της κατάχρησης ναρκωτικών ουσιών και οινοπνεύματος, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι έχουν θεσπισθεί επαρκή μέτρα σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

3. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τον κίνδυνο που επιφέρει η κόπωση των ναυτικών, ιδίως εκείνων των οποίων τα καθήκοντα που σχετίζονται με την ασφαλή λειτουργία του πλοίου.

4. Σε όλα τα πρόσωπα στα οποία ανατίθενται καθήκοντα αξιωματικού υπεύθυνου φυλακής ή κατώτερου ναυτικού που αποτελεί μέρος φυλακής και σε εκείνα που τους έχουν ανατεθεί καθήκοντα που σχετίζονται με την ασφάλεια, την ασφάλεια από έκνομες ενέργειες (security) και την πρόληψη της ρύπανσης χορηγείται χρονικό διάστημα ανάπαυσης που δεν είναι λιγότερο από:

α) 10 ώρες σε οποιαδήποτε περίοδο 24 ωρών και

β) 77 ώρες σε οποιαδήποτε περίοδο επτά ημερών.

5. Οι ώρες ανάπαυσης δεν μπορεί να διαιρούνται σε περισσότερες από δύο περιόδους, η μία εκ των οποίων διαρκεί τουλάχιστον έξι ώρες και τα χρονικά διαστήματα μεταξύ διαδοχικών περιόδων ανάπαυσης δεν υπερβαίνουν τις 14 ώρες.

6. Οι απαιτήσεις για περιόδους ανάπαυσης που καθορίζονται στις παραγράφους 4 και 5 δεν είναι απαραίτητο να τηρούνται σε περίπτωση έκτακτης ανάγκης ή άλλων υπερισχυουσών επιχειρησιακών συνθηκών. Κλήσεις του πληρώματος, γυμνάσια πυρκαγιάς και σωσίβιων λέμβων, καθώς και τα προβλεπόμενα από τους εθνικούς νόμους και κανονισμούς και από τα διεθνή όργανα γυμνάσια στο πλοίο, διεξάγονται κατά τρόπο ώστε να ελαχιστοποιείται η διακοπή των περιόδων ανάπαυσης και να μην προξενείται κόπωση.

7. Τα κράτη μέλη απαιτούν τα προγράμματα τήρησης φυλακών να αναρτώνται σε ευπρόσιτα σημεία. Τα προγράμματα συντάσσονται σε τυποποιημένη μορφή στη γλώσσα ή τις γλώσσες εργασίας του πλοίου και στην αγγλική.

8. Στην περίπτωση που ένας ναυτικός ευρίσκεται σε άμεση διάθεση, όπως στην περίπτωση αστελέχωτου μηχανοστασίου, ο ναυτικός λαμβάνει επαρκή αντισταθμιστική περίοδο ανάπαυσης εάν η κανονική περίοδος ανάπαυσης του διαταράσσεται από κλήσεις για εργασία.

9. Τα κράτη μέλη απαιτούν τα αρχεία των καθημερινών ωρών ανάπαυσης των ναυτικών να τηρούνται σε τυποποιημένη μορφή, στη γλώσσα ή τις γλώσσες εργασίας του πλοίου και στην αγγλική, έτσι ώστε να επιτρέπεται ο έλεγχος και η παρακολούθηση συμμόρφωσης προς το παρόν άρθρο. Οι ναυτικοί λαμβάνουν αντίγραφο των στοιχείων του αρχείου που τους αφορούν, το οποίο υπογράφεται από τον πλοίαρχο, ή από άτομο εξουσιοδοτημένο από τον πλοίαρχο, και από τους ναυτικούς.

10. Παρά τους κανόνες που καθορίζονται στις παραγράφους 3 έως 9, ο πλοίαρχος έχει το δικαίωμα να απαιτεί από έναν ναυτικό να εκτελεί όσες ώρες εργασίας απαιτούνται για την άμεση ασφάλεια του πλοίου, των ατόμων που επιβαίνουν σε αυτό ή του φορτίου ή για την παροχή βοήθειας σε άλλα πλοία ή άτομα που ευρίσκονται σε κατάσταση κινδύνου στη θάλασσα. Στις περιπτώσεις αυτές, ο πλοίαρχος μπορεί να αναστείλει την ισχύ του προγράμματος ωρών ανάπαυσης και να απαιτήσει από έναν ναυτικό να εκτελέσει όσες ώρες εργασίας απαιτούνται μέχρις ότου αποκατασταθεί η ομαλή κατάσταση. Μόλις καταστεί δυνατό μετά την αποκατάσταση των κανονικών συνθηκών, ο πλοίαρχος εξασφαλίζει τη χορήγηση επαρκούς περιόδου ανάπαυσης σε όλους τους ναυτικούς που εκτέλεσαν εργασία στη διάρκεια προγραμματισμένης περιόδου ανάπαυσης.

11. Λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τις γενικές αρχές προστασίας της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων και σύμφωνα με την οδηγία 1999/63/ΕΚ, τα κράτη μέλη μπορούν, μέσω εθνικών νόμων, κανονισμών ή διαδικασίας για την αρμόδια αρχή να επιτρέπουν ή να καταχωρούν συλλογικές συμφωνίες που να επιτρέπουν εξαιρέσεις από τις απαιτούμενες ώρες

ανάπαυσης των παραγράφων 4 στοιχείο β) και 5 του παρόντος άρθρου, υπό την προϋπόθεση ότι το χρονικό διάστημα ανάπαυσης δεν είναι μικρότερο από 70 ώρες σε οποιαδήποτε περίοδο επτά ημερών και συνεκτιμώντας τα όρια που τίθενται στις παραγράφους 12 και 13 του παρόντος άρθρου. Οι εξαιρέσεις αυτές τηρούν, κατά το δυνατόν, τα καθοριζόμενα πρότυπα, μπορούν όμως να λαμβάνουν υπόψη συχνότερες ή μεγαλύτερες περιόδους άδειας ή να προβλέπουν τη χορήγηση αντισταθμιστικής άδειας για ναυτικούς που μετέχουν σε φυλακές ή για ναυτικούς που εργάζονται σε πλοία που εκτελούν βραχεία πλόες. Οι εξαιρέσεις λαμβάνονται επίσης υπόψη, κατά το δυνατό, τις οδηγίες σχετικά με την πρόληψη της κόπωσης που περιέχονται στο τμήμα Β-VIII/1 του κώδικα STCW. Δεν επιτρέπονται εξαιρέσεις από τις ελάχιστες ώρες ανάπαυσης που προβλέπονται στην παράγραφο 4 στοιχείο α) του παρόντος άρθρου.

12. Οι εξαιρέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 11 από την εβδομαδιαία περίοδο ανάπαυσης που προβλέπεται στην παράγραφο 4 στοιχείο β) δεν επιτρέπονται για περισσότερες από δύο διαδοχικές εβδομάδες. Τα χρονικά διαστήματα μεταξύ δύο περιόδων εξαιρέσεων επί του πλοίου δεν είναι μικρότερα από το διπλάσιο της χρονικής διάρκειας της εξαιρέσεως.

13. Στο πλαίσιο πιθανών εξαιρέσεων από την παράγραφο 5 που αναφέρονται στην παράγραφο 11, οι ελάχιστες ώρες ανάπαυσης σε οποιαδήποτε περίοδο 24 ωρών που παρέχονται στην παράγραφο 4 στοιχείο α) δεν μπορούν να διαιρούνται σε περισσότερες από τρεις περιόδους, μία εκ των οποίων έχει διάρκεια τουλάχιστον έξι ώρες και καμία από τις άλλες δύο περιόδους δεν έχει διάρκεια μικρότερη από μία ώρα. Τα χρονικά διαστήματα μεταξύ διαδοχικών περιόδων ανάπαυσης δεν υπερβαίνουν τις 14 ώρες. Οι εξαιρέσεις δεν επεκτείνονται πέραν των δύο περιόδων 24 ωρών σε οποιαδήποτε περίοδο επτά ημερών.

14. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν, με σκοπό την πρόληψη της κατάχρησης οιοπνεύματος, ένα όριο όχι ανώτερο από 0,05 % ποσοστού συγκέντρωσης οιοπνεύματος στο αίμα ή 0,25 mg/l ποσοστού συγκέντρωσης οιοπνεύματος στον εκπνεόμενο αέρα ή μια ποσότητα οιοπνεύματος που να οδηγεί σε ανάλογη συγκέντρωση οιοπνεύματος για τους πλοίαρχους, αξιωματικούς και μέλη πληρώματος κατά την εκτέλεση καθορισμένων καθηκόντων ασφάλειας, ασφάλειας από έκνομες ενέργειες (security) και εκείνων που σχετίζονται με το θαλάσσιο περιβάλλον.».

15) Στο άρθρο 17 παράγραφος 1, το στοιχείο γ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«γ) εκδίδουν τα πιστοποιητικά που αναφέρονται στο άρθρο 5.».

16) Το άρθρο 19 τροποποιείται ως εξής:

α) ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Αναγνώριση των πιστοποιητικών ικανότητας και των πιστοποιητικών επάρκειας»

β) η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Σε ναυτικούς που δεν είναι κάτοχοι των πιστοποιητικών ικανότητας που εκδίδουν τα κράτη μέλη ή/και των πιστοποιητικών επάρκειας που εκδίδουν τα κράτη μέλη για πλοιάρχους και αξιωματικούς σύμφωνα με τους κανονισμούς V/1-1 και V/1-2 της σύμβασης STCW, είναι δυνατόν να επιτρέπεται να υπηρετούν σε πλοία που φέρουν τη σημαία κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι έχει εκδοθεί απόφαση για την αναγνώριση των πιστοποιητικών ικανότητάς τους και των πιστοποιητικών επάρκειάς τους μέσω των διαδικασιών που καθορίζονται στις παραγράφους 2 έως 6 του παρόντος άρθρου.»

γ) στην παράγραφο 2, το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Κράτος μέλος που προτίθεται να αναγνωρίσει, με θεώρηση, τα πιστοποιητικά ικανότητας ή/και τα πιστοποιητικά επάρκειας που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και τα οποία έχουν εκδοθεί από τρίτη χώρα σε πλοίαρχο, αξιωματικό ή χειριστή ασυρμάτου, για να υπηρετήσουν επί πλοίων που φέρουν τη σημαία του, υποβάλλει στην Επιτροπή αίτηση αναγνώρισης της εν λόγω τρίτης χώρας αναφέροντας τους λόγους.»

δ) η παράγραφος 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. Η απόφαση σχετικά με την αναγνώριση τρίτης χώρας λαμβάνεται από την Επιτροπή. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που ορίζεται στο άρθρο 28 παράγραφος 2, εντός 18 μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για αναγνώριση. Το κράτος μέλος που υποβάλλει το αίτημα μπορεί να αποφασίσει να αναγνωρίσει την τρίτη χώρα μονομερώς μέχρις ότου ληφθεί απόφαση σύμφωνα με την παρούσα παράγραφο.»

17) Στο άρθρο 20, η παράγραφος 6 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«6. Η απόφαση ανάκλησης της αναγνώρισης λαμβάνεται από την Επιτροπή. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 28 παράγραφος 2. Τα οικεία κράτη μέλη λαμβάνουν τα κατάλληλα μέτρα για την εκτέλεση της απόφασης.»

18) Στο άρθρο 22, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Ανεξαρτήτως της σημαίας του, κάθε πλοίο, με εξαίρεση τις κατηγορίες πλοίων που αναφέρονται στο άρθρο 2, ενόσω ευρίσκονται σε λιμένα κράτους μέλους, υπόκεινται σε έλεγχο κράτους του λιμένα από δεόντως εξουσιοδοτημένους προς τούτο επιθεωρητές ελέγχου αυτού του κράτους μέλους προκειμένου να εξακριβωθεί κατά πόσον όλοι οι ναυτικοί οι οποίοι υπηρετούν επί του πλοίου και οι οποίοι πρέπει να διαθέτουν πιστοποιητικό ικανότητας ή/και πιστοποιητικό επάρκειας ή/και

αποδεικτικά έγγραφα βάσει της σύμβασης STCW, διαθέτουν όντως πιστοποιητικό ικανότητας ή έγκυρη κατ' εξαίρεση άδεια ή/και πιστοποιητικό επάρκειας ή/και αποδεικτικά έγγραφα.»

19) Στο άρθρο 23 παράγραφος 1, το στοιχείο α) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«α) εξακρίβωση ότι όλοι οι ναυτικοί οι οποίοι υπηρετούν επί πλοίου και οι οποίοι απαιτείται να έχουν πιστοποιητικό ικανότητας ή/και πιστοποιητικό επάρκειας σύμφωνα με τη σύμβαση STCW, είναι πράγματι κάτοχοι πιστοποιητικού ικανότητας ή έγκυρης κατ' εξαίρεση άδειας ή/και πιστοποιητικού επάρκειας, ή αποδεικνύουν τεκμηριωμένα ότι έχει υποβληθεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους της σημαίας αίτηση για θεώρηση πιστοποιούσα την αναγνώριση πιστοποιητικού ικανότητας.»

20) Στο άρθρο 23, η παράγραφος 2 τροποποιείται ως εξής:

α) η εισαγωγική πρόταση αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Η ικανότητα των ναυτικών του πλοίου να τηρούν τα πρότυπα τήρησης φυλακής και τα πρότυπα ασφαλείας, όπως απαιτείται από τη σύμβαση STCW, αξιολογείται σύμφωνα με το μέρος Α του κώδικα STCW εάν υπάρχουν σαφείς λόγοι να πιστευτεί ότι αυτά τα πρότυπα δεν τηρούνται, επειδή συντρέχει ένας από τους ακόλουθους λόγους:»

β) το στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«δ) το πλοίο διακυβερνάται κατά τρόπο που ενδεχομένως θα προξενήσει κίνδυνο σε πρόσωπα, περιουσία ή το περιβάλλον ή κατά τρόπο που διακυβεύει την ασφάλεια.»

21) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 25α

Στοιχεία για στατιστικούς σκοπούς

1. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τα στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα V μόνον για σκοπούς στατιστικής ανάλυσης. Τα στοιχεία αυτά δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται για διοικητικούς, νομικούς ή ελεγκτικούς σκοπούς, και χρησιμοποιούνται από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή αποκλειστικά για σκοπούς χάραξης πολιτικής.

2. Τα στοιχεία αυτά χορηγούνται από τα κράτη μέλη στην Επιτροπή σε ετήσια βάση και σε ηλεκτρονική μορφή και περιλαμβάνουν τα στοιχεία που έχουν καταγραφεί έως την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους. Τα κράτη μέλη διατηρούν όλα τα δικαιώματα ιδιοκτησίας όσον αφορά τα στοιχεία στην ανεπεξέργαστη μορφή τους. Οι επεξεργασμένες στατιστικές που εξάγονται βάσει αυτών των στοιχείων καθίστανται διαθέσιμες στο κοινό σύμφωνα με τις διατάξεις περί διαφάνειας και προστασίας των πληροφοριών που καθορίζονται στο άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1406/2002.

3. Τα κράτη μέλη, για να διασφαλίζουν την προστασία των προσωπικών δεδομένων, θα πρέπει να καθιστούν ανώνυμα όλα τα προσωπικά στοιχεία, όπως αναφέρεται στο παράρτημα V, χρησιμοποιώντας λογισμικό το οποίο παρέχει ή έχει εγκρίνει η Επιτροπή, πριν τα διαβιβάσουν στην Επιτροπή. Η Επιτροπή χρησιμοποιεί μόνον τα ανώνυμα αυτά στοιχεία.

4. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή μεριμνούν ώστε τα μέτρα για τη συλλογή, υποβολή, αποθήκευση, ανάλυση και διάδοση των στοιχείων αυτών να έχουν σχεδιαστεί κατά τρόπο που να καθιστά δυνατή τη στατιστική ανάλυση.

Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, η Επιτροπή θεσπίζει λεπτομερή μέτρα όσον αφορά τις τεχνικές προδιαγραφές που είναι αναγκαίες για να διασφαλίζεται η κατάλληλη διαχείριση των στατιστικών δεδομένων. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που αναφέρεται στο άρθρο 28 παράγραφος 2.».

22) Το άρθρο 27 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 27

Τροποποίηση

Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, σύμφωνα με το άρθρο 27α, για την τροποποίηση του παραρτήματος V της παρούσας οδηγίας όσον αφορά το συγκεκριμένο περιεχόμενο και τις λεπτομέρειες των πληροφοριών που πρέπει να διαβιβάζουν τα κράτη μέλη, με την προϋπόθεση ότι οι πράξεις αυτές περιορίζονται στο να λαμβάνουν υπόψη μόνον τις τροποποιήσεις της σύμβασης και του κώδικα STCW, και τηρούν παράλληλα τις διατάξεις για την προστασία των δεδομένων. Οι εν λόγω κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δεν μπορούν να αλλάζουν τις διατάξεις για την εξασφάλιση της ανωνυμίας των δεδομένων όπως απαιτείται από το άρθρο 25α παράγραφος 2α.».

23) Παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 27α

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 27 εξουσιοδότηση ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο πέντε ετών από τις 3 Ιανουαρίου 2013. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με την εξουσιοδότηση το αργότερο στις 4 Απριλίου 2017. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται αυτομάτως για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλουν αντιρρήσεις στη σχετική ανανέωση το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 27 εξουσιοδότηση είναι δυνατών να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την ανάθεση εξουσίας που προσδιορίζεται στην παρούσα απόφαση. Τίθεται σε ισχύ την επόμενη ημέρα από τη δημοσίευση της απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν επηρεάζει την εγκυρότητα καμίας από τις ισχύουσες κατ' εξουσιοδότηση πράξεις.

4. Μόλις εκδώσει πράξη κατ' εξουσιοδότηση, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

5. Κάθε κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 27 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχουν αντιταχθεί σε αυτή ούτε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ούτε το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εφόσον, πριν από την παρέλευση της εν λόγω χρονικής περιόδου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έχουν αμφότερα ενημερώσει την Επιτροπή για το ότι δεν σκοπεύουν να προβάλουν αντίρρηση. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες με πρωτοβουλία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.».

24) Το άρθρο 28 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 28

Διαδικασία Επιτροπής

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή ασφαλείας στη ναυτιλία και πρόληψης της ρύπανσης από τα πλοία (COSS), η οποία έχει συσταθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2099/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (*). Πρόκειται για επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή (**).

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011. Εάν η εν λόγω επιτροπή δεν διατυπώσει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το προσχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

(*) ΕΕ L 324 της 29.11.2002, σ. 1.

(**) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.».

25) Το άρθρο 29 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 29

Κυρώσεις

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν συστήματα κυρώσεων που επιβάλλονται σε περίπτωση παραβίασης των εθνικών διατάξεων που έχουν θεσπισθεί σύμφωνα με τα άρθρα 3, 5, 7, 9 έως 15, 17, 18, 19, 22, 23, 24 και το παράρτημα I και λαμβάνουν κάθε αναγκαίο μέτρο για να εξασφαλισθεί η εφαρμογή τους. Οι εν λόγω κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές.».

26) Το άρθρο 30 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 30

Μεταβατικές διατάξεις

Για τους ναυτικούς που ξεκίνησαν αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία, αναγνωρισμένο πρόγραμμα εκπαίδευσης και κατάρτισης ή αναγνωρισμένο κύκλο εκπαίδευσης πριν από την 1η Ιουλίου 2013, ένα κράτος μέλος μπορεί να εκδίδει, να αναγνωρίζει και να θεωρεί έως την 1η Ιανουαρίου 2017 πιστοποιητικά ικανότητας σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας ως είχαν πριν από τις 3 Ιανουαρίου 2013.

Έως την 1η Ιανουαρίου 2017, ένα κράτος μέλος μπορεί να εξακολουθήσει να ανανεώνει και να επανεπικυρώνει πιστοποιητικά ικανότητας και θεωρήσεις σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας ως είχαν αυτά πριν από τις 3 Ιανουαρίου 2013».

27) Το άρθρο 33 διαγράφεται.

28) Το σημείο αυτό δεν αφορά το ελληνικό κείμενο.

29) Τα παραρτήματα τροποποιούνται ως εξής:

α) Το παράρτημα I της οδηγίας 2008/106/ΕΚ αντικαθίσταται από το παράρτημα I της παρούσας οδηγίας.

β) Το παράρτημα II της οδηγίας 2008/106/ΕΚ τροποποιείται σύμφωνα με το παράρτημα II της παρούσας οδηγίας.

γ) Το κείμενο του παραρτήματος III της παρούσας οδηγίας προστίθεται ως παράρτημα V της οδηγίας 2008/106/ΕΚ.

Άρθρο 2

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 30 της οδηγίας 2008/106/ΕΚ, όπως τροποποιήθηκε από το σημείο 26 του άρθρου 1 της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται προκειμένου να συμμορφωθούν με την οδηγία μέχρι τις 4 Ιουλίου 2014 και, όσον αφορά το σημείο 5 του άρθρου 1 της παρούσας οδηγίας μέχρι τις 4 Ιανουαρίου 2015. Κοινοποιούν αμέσως στην Επιτροπή το κείμενο αυτών των διατάξεων.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 3

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 4

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

Στρασβούργο, 21 Νοεμβρίου 2012.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Ο Πρόεδρος

M. SCHULZ

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

A. Δ. ΜΑΥΡΟΠΙΑΝΝΗΣ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ STCW ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 3

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Οι κανονισμοί που αναφέρονται στο παρόν παράρτημα συμπληρώνονται από τις υποχρεωτικές διατάξεις που περιλαμβάνονται στο μέρος Α του κώδικα STCW, εξαιρουμένου του κανονισμού VIII/2 του κεφαλαίου VIII.

Οποιαδήποτε αναφορά σε απαίτηση που περιέχεται σε κανονισμό, αποτελεί επίσης αναφορά στο αντίστοιχο τμήμα του μέρους Α του κώδικα STCW.

2. Το μέρος Α του κώδικα STCW περιέχει τα πρότυπα ικανότητας τα οποία απαιτούνται από τους υποψήφιους για την έκδοση και την επανεπίκρυψη των πιστοποιητικών ικανότητας σύμφωνα με τις διατάξεις της διεθνούς σύμβασης STCW. Για να διευκρινισθεί η σχέση μεταξύ των εναλλακτικών διατάξεων πιστοποίησης του κεφαλαίου VII και των διατάξεων πιστοποίησης των κεφαλαίων II, III και IV, οι ικανότητες οι οποίες καθορίζονται στα πρότυπα ικανότητας ομαδοποιούνται καταλλήλως στους ακόλουθους επτά λειτουργικούς τομείς:

1. Ναυσιπλοία
2. Χειρισμός και στοιβασία φορτίου
3. Έλεγχος της λειτουργίας του πλοίου και μέριμνα για τα άτομα που βρίσκονται επ' αυτού
4. Ναυτική μηχανολογία
5. Ηλεκτρολογία, ηλεκτρονική και μηχανολογία συστημάτων ελέγχου
6. Συντήρηση και επισκευή
7. Ραδιοεπικοινωνίες

στα ακόλουθα επίπεδα ευθύνης:

1. Επίπεδο διευθυντικών καθηκόντων
2. Λειτουργικό επίπεδο
3. Επίπεδο υποστήριξης.

Οι λειτουργικοί τομείς και τα επίπεδα της ευθύνης προσδιορίζονται από υποτίτλους στους πίνακες προτύπων ικανότητας των κεφαλαίων II, III και IV του μέρους Α του κώδικα STCW.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΚΑΙ ΚΛΑΔΟΣ ΚΑΤΑΣΤΡΩΜΑΤΟΣ

Κανονισμός II/1

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις για πιστοποιητικά αξιωματικών που είναι υπεύθυνοι φυλακής ναυσιπλοΐας σε πλοία 500 ο.χ. και άνω

1. Κάθε αξιωματικός που είναι υπεύθυνος φυλακής ναυσιπλοΐας και υπηρετεί σε θαλασσοπλοούν πλοίο 500 ο.χ. και άνω είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας.
2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:
 - 2.1. έχει ηλικία τουλάχιστον 18 ετών,
 - 2.2. έχει αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον 12 μηνών, η οποία αποτελεί μέρος ενός αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού προγράμματος που περιλαμβάνει εκπαίδευση επί του πλοίου η οποία να ικανοποιεί τις απαιτήσεις του τμήματος A-II/1 του κώδικα STCW και να περιέχεται σε αναγνωρισμένο μητρώο εκπαίδευσης, ή έχει αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον 36 μηνών,

- 2.3. έχει εκπληρώσει, κατά τη διάρκεια της απαιτούμενης θαλάσσιας υπηρεσίας, καθήκοντα φυλακής γέφυρας υπό την επίβλεψη του πλοίαρχου ή ενός διπλωματούχου αξιωματικού για περίοδο τουλάχιστον έξι μηνών,
- 2.4. ανταποκρίνεται στις εφαρμοστέες απαιτήσεις των κανονισμών του κεφαλαίου IV για την εκτέλεση καθηκόντων ραδιοεπικοινωνίας σύμφωνα με τους κανονισμούς ραδιοεπικοινωνίας,
- 2.5. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη κατάρτιση και εκπαίδευση και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-II/1 του κώδικα STCW, και
- 2.6. πληροί το πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-VI/1, παράγραφος 2, στο τμήμα A-VI/2 παράγραφοι 1 έως 4, τμήμα A-VI/3 παράγραφοι 1 έως 4 και στο τμήμα A-VI/4 παράγραφοι 1 έως 3 του κώδικα STCW.

Κανονισμός II/2

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις πιστοποίησης πλοίαρχων και υποπλοίαρχων πλοίων 500 ο.χ. ή άνω

Πλοίαρχος και υποπλοίαρχος σε πλοία 3 000 ο.χ. και άνω

1. Κάθε πλοίαρχος και υποπλοίαρχος σε θαλασσοπλοούν πλοίο 3 000 ο.χ. και άνω είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας.
2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:
 - 2.1. ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις για την απόκτηση πιστοποιητικού αξιωματικού φυλακής γέφυρας σε πλοία 500 ο.χ. και άνω και έχει αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία σε αυτήν την ειδικότητα:
 - 2.1.1. για απόκτηση πιστοποιητικού υποπλοίαρχου, τουλάχιστον 12 μηνών, και
 - 2.1.2. για απόκτηση πιστοποιητικού πλοίαρχου, τουλάχιστον 36 μηνών, ωστόσο, η περίοδος αυτή μπορεί να μειωθεί, αλλά όχι λιγότερο από 24 μήνες, αν για τουλάχιστον δωδεκάμηνη θαλάσσια υπηρεσία είχε την ειδικότητα υποπλοίαρχου, και
 - 2.2. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη κατάρτιση και εκπαίδευση και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται από τμήμα A-II/2 του κώδικα STCW, το οποίο αφορά σε πλοίαρχους και υποπλοίαρχους σε πλοία 3 000 ο.χ. και άνω.

Πλοίαρχος και υποπλοίαρχος σε πλοία ολικής χωρητικότητας μεταξύ 500 και 3 000 ο.χ.

3. Κάθε πλοίαρχος και υποπλοίαρχος σε θαλασσοπλοούν πλοίο μεταξύ 500 και 3 000 ο.χ. είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας.
4. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:
 - 4.1. για την απόκτηση πιστοποιητικού υποπλοίαρχου, ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις για την έκδοση πιστοποιητικού αξιωματικού φυλακής γέφυρας σε πλοία 500 ο.χ. και άνω,
 - 4.2. για την απόκτηση πιστοποιητικού πλοίαρχου, ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις για πιστοποιητικό αξιωματικού φυλακής γέφυρας σε πλοία 500 ο.χ. και άνω και έχει θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον 36 μηνών με αυτή την ειδικότητα· ωστόσο, η περίοδος αυτή μπορεί να μειωθεί, αλλά όχι λιγότερο από 24 μήνες, αν για τουλάχιστον δωδεκάμηνη θαλάσσια υπηρεσία είχε την ειδικότητα υποπλοίαρχου, και
 - 4.3. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη εκπαίδευση και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-II/2 του κώδικα STCW, το οποίο αφορά πλοίαρχους και υποπλοίαρχους σε πλοία ολικής χωρητικότητας μεταξύ 500 και 3 000 ο.χ.

Κανονισμός II/3

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις πιστοποίησης αξιωματικών που είναι υπεύθυνοι τήρησης φυλακής ναυσιπλοΐας και πλοίαρχων πλοίων κάτω των 500 ο.χ.

Πλοία που δεν εκτελούν παράκτιους πλόες

1. Κάθε αξιωματικός υπεύθυνος τήρησης φυλακής ναυσιπλοΐας που υπηρετεί σε θαλασσοπλοούν πλοίο κάτω των 500 ο.χ., το οποίο δεν εκτελεί παράκτιους πλόες, είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας για πλοία 500 ο.χ. ή άνω.

2. Κάθε πλοίαρχος που υπηρετεί σε θαλασσοπλοούν πλοίο κάτω των 500 ο.χ., το οποίο δεν εκτελεί παράκτιους πλόες, είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας για υπηρεσία πλοιάρχου σε πλοία ολικής χωρητικότητας μεταξύ 500 και 3 000 ο.χ.

Πλοία που εκτελούν παράκτιους πλόες

Αξιοματικός υπεύθυνος τήρησης φυλακής ναυσιπλοΐας

3. Κάθε αξιοματικός υπεύθυνος τήρησης φυλακής ναυσιπλοΐας σε θαλασσοπλοούν πλοίο κάτω των 500 ο.χ., το οποίο εκτελεί παράκτιους πλόες, είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας.
4. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού αξιοματικού φυλακής γέφυρας σε θαλασσοπλοούν πλοίο κάτω των 500 ο.χ., το οποίο εκτελεί παράκτιους πλόες:
- 4.1. έχει ηλικία τουλάχιστον 18 ετών,
- 4.2. έχει συμπληρώσει:
- 4.2.1. ειδική εκπαίδευση, συμπεριλαμβανομένης επαρκούς περιόδου κατάλληλης θαλάσσιας υπηρεσίας σύμφωνα με τις απαιτήσεις του κράτους μέλους, ή
- 4.2.2. αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον 36 μηνών στον κλάδο καταστρώματος,
- 4.3. ανταποκρίνεται στις σχετικές απαιτήσεις των κανονισμών του κεφαλαίου IV που αφορούν στην εκτέλεση καθηκόντων ραδιοεπικοινωνίας σύμφωνα με τους κανονισμούς ραδιοεπικοινωνίας,
- 4.4. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη κατάρτιση και εκπαίδευση και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-II/3 του κώδικα STCW για αξιοματικούς φυλακής γέφυρας σε πλοία κάτω των 500 ο.χ., τα οποία απασχολούνται σε παράκτιους πλόες, και
- 4.5. πληροί το πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-VI/1, παράγραφος 2, στο τμήμα A-VI/2 παράγραφοι 1 έως 4, τμήμα A-VI/3 παράγραφοι 1 έως 4 και στο τμήμα A-VI/4 παράγραφοι 1 έως 3 του κώδικα STCW.

Πλοίαρχος

5. Κάθε πλοίαρχος που υπηρετεί σε θαλασσοπλοούν πλοίο κάτω των 500 ο.χ., το οποίο απασχολείται σε παράκτιους πλόες είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας.
6. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού πλοιάρχου σε θαλασσοπλοούν πλοίο κάτω των 500 ο.χ. το οποίο απασχολείται σε παράκτιους πλόες:
- 6.1. έχει ηλικία τουλάχιστον 20 ετών,
- 6.2. έχει αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον 12 μηνών ως αξιοματικός φυλακής γέφυρας,
- 6.3. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη κατάρτιση και εκπαίδευση και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-II/3 του κώδικα STCW, το οποίο αφορά σε πλοιάρχους σε πλοία κάτω των 500 ο.χ. τα οποία απασχολούνται σε παράκτιους πλόες και
- 6.4. πληροί το πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-VI/1, παράγραφος 2, στο τμήμα A-VI/2 παράγραφοι 1 έως 4, τμήμα A-VI/3 παράγραφοι 1 έως 4 και στο τμήμα A-VI/4 παράγραφοι 1 έως 3 του κώδικα STCW.

Εξαιρέσεις

7. Εάν η αρχή θεωρεί ότι το μέγεθος και οι συνθήκες πλου του πλοίου είναι τέτοιες ώστε να καθιστούν την εφαρμογή όλων των απαιτήσεων του παρόντος κανονισμού και του τμήματος A-II/3 του κώδικα STCW αδικαιολόγητη ή ανέφικτη, τότε μπορεί να εξαιρεί τον πλοίαρχο ή τον αξιοματικό φυλακής γέφυρας τέτοιου πλοίου, ή κατηγοριών πλοίων, αναλόγως, από μερικές απαιτήσεις, έχοντας υπόψη την ασφάλεια των λοιπών πλοίων που ενδέχεται να πλέουν στα ίδια ύδατα.

Κανονισμός II/4

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις πιστοποίησης για κατώτερους ναυτικούς που αποτελούν μέρος φυλακής ναυσιπλοΐας

1. Κάθε κατώτερος ναυτικός που αποτελεί μέρος φυλακής ναυσιπλοΐας σε θαλασσοπλοούν πλοίο 500 ο.χ. ή άνω, εκτός των εκπαιδευμένων κατώτερων ναυτικών και εκείνων που εκτελούν υπηρεσίες φυλακής ανειδίκευτου χαρακτήρα, είναι κάτοχος κατάλληλων πιστοποιητικών για την εκτέλεση τέτοιων καθηκόντων.

2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:
 - 2.1. έχει ηλικία τουλάχιστον 16 ετών,
 - 2.2. έχει συμπληρώσει:
 - 2.2.1. αναγνωρισμένη θάλασσα υπηρεσία που περιλαμβάνει εξαμηνιαία τουλάχιστον εκπαίδευση και εμπειρία, ή
 - 2.2.2. ειδική εκπαίδευση, είτε πριν εισέλθει στη θάλασσα είτε επί του πλοίου, που περιλαμβάνει αναγνωρισμένη περίοδο θαλάσσιας υπηρεσίας τουλάχιστον δύο μηνών και
 - 2.3. ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-II/4 του κώδικα STCW.
3. Η θαλάσσια υπηρεσία, η εκπαίδευση και η εμπειρία που απαιτούνται από τα σημεία 2.2.1 και 2.2.2 σχετίζονται με δραστηριότητες τήρησης φυλακής ναυσιπλοίας και περιλαμβάνουν την εκτέλεση καθηκόντων που εκτελούνται υπό την άμεση επίβλεψη του πλοιάρχου, του αξιωματικού υπεύθυνου φυλακής ναυσιπλοίας ή προσοντούχου κατώτερου ναυτικού.

Κανονισμός II/5

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις πιστοποίησης κατώτερου ναυτικού ως ειδικευμένου ναυτικού καταστρώματος

1. Κάθε ειδικευμένος ναυτικός καταστρώματος που υπηρετεί σε θαλασσοπλοούν πλοίο 500 ο.χ. και άνω είναι κάτοχος κατάλληλου πιστοποιητικού.
2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:
 - 2.1. έχει ηλικία τουλάχιστον 18 ετών,
 - 2.2. πληροί τις απαιτήσεις πιστοποίησης κατώτερου ναυτικού που αποτελεί μέρος φυλακής ναυσιπλοίας,
 - 2.3. ενόσω έχει τα προσόντα να υπηρετεί ως κατώτερος ναυτικός που αποτελεί μέρος σε φυλακή ναυσιπλοίας, έχει αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία στον κλάδο καταστρώματος:
 - 2.3.1. τουλάχιστον 18 μηνών, ή
 - 2.3.2. τουλάχιστον 12 μηνών και έχει ολοκληρώσει την αναγνωρισμένη εκπαίδευση, και
 - 2.4. ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-II/5 του κώδικα STCW.
3. Κάθε κράτος μέλος συγκρίνει τα πρότυπα ικανότητας που απαιτούσε από τους ειδικευμένους ναυτικούς για πιστοποιητικά εκδοθέντα πριν από την 1η Ιανουαρίου 2012 με αυτά που καθορίζονται για το πιστοποιητικό στο τμήμα A-II/5 του κώδικα STCW και προσδιορίζει κατά πόσον είναι ανάγκη να απαιτείται από αυτό το προσωπικό να επικαιροποιεί την πιστοποίησή των προσόντων τους.
4. Έως την 1η Ιανουαρίου 2017, κράτος μέλος που είναι και μέρος της σύμβασης της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για έκδοση πιστοποιητικών σε ειδικευμένους ναυτικούς, του 1946 (αριθ. 74) μπορεί να εξακολουθήσει να ανανεώνει και να επανεπιβεβαιώνει πιστοποιητικά και θεωρήσεις σύμφωνα με τις απαιτήσεις της ως άνω οδηγίας.
5. Κάθε ναυτικός μπορεί να θεωρείται από το κράτος μέλος ότι ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού αν έχει υπηρετήσει σε συναφή ειδικότητα του κλάδου καταστρώματος για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 12 μηνών κατά τους τελευταίους 60 μήνες που προηγούνται της έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΚΛΑΔΟΣ ΜΗΧΑΝΗΣ

Κανονισμός III/1

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις για πιστοποίηση αξιωματικών υπεύθυνων φυλακής μηχανοστασίου σε επανδρωμένα μηχανοστάσια ή οριζόμενων αξιωματικών υπηρεσίας μηχανοστασίου σε περιοδικά μη επανδρωμένα μηχανοστάσια

1. Κάθε αξιωματικός υπεύθυνος φυλακής μηχανοστασίου σε επανδρωμένο μηχανοστάσιο ή οριζόμενος αξιωματικός υπηρεσίας μηχανοστασίου σε περιοδικά μη επανδρωμένο μηχανοστάσιο πλοίου θαλασσοπλοούστος κινούμενο με κύριες προωστήριες μηχανές ισχύος 750 kW και άνω είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας.

2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:

- 2.1. έχει ηλικία τουλάχιστον 18 ετών,
- 2.2. έχει συμπληρώσει συνδυασμένη εργαστηριακή εκπαίδευση σε δεξιότητες και αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον 12 μηνών, η οποία αποτελεί μέρος ενός αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού προγράμματος που περιλαμβάνει εκπαίδευση επί του πλοίου που ικανοποιεί τις απαιτήσεις του τμήματος A-III/1 του κώδικα STCW και περιέχεται σε αναγνωρισμένο μητρώο εκπαίδευσης, ή έχει συμπληρώσει συνδυασμένη εργαστηριακή εκπαίδευση σε δεξιότητες και αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον 36 μηνών εκ των οποίων τουλάχιστον οι 30 μήνες αφορούν θαλάσσια υπηρεσία στον κλάδο μηχανοστασίου,
- 2.3. έχει εκπληρώσει, κατά τη διάρκεια της απαιτούμενης θαλάσσιας υπηρεσίας, καθήκοντα τήρησης φυλακής μηχανοστασίου υπό την επίβλεψη του πρώτου μηχανικού ή διπλωματούχου αξιωματικού μηχανής για περίοδο τουλάχιστον έξι μηνών,
- 2.4. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη κατάρτιση και εκπαίδευση και ανταποκρίνεται στα πρότυπα ικανότητας που ορίζονται στο τμήμα A-III/1 του κώδικα STCW και
- 2.5. ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-VI/1, παράγραφος 2, στο τμήμα A-VI/2 παράγραφοι 1 έως 4, τμήμα A-VI/3 παράγραφοι 1 έως 4 και στο τμήμα A-VI/4 παράγραφοι 1 έως 3 του κώδικα STCW.

Κανονισμός III/2

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις πιστοποίησης πρώτου και δεύτερου μηχανικού πλοίων των οποίων η ισχύς της κύριας μηχανής πρόωσης είναι 3 000 kW και άνω

1. Κάθε πρώτος και δεύτερος μηχανικός θαλασσοπλοούντος πλοίου κινούμενου με κύριες προωστήριες μηχανές ισχύος 3 000 kW και άνω είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας.
2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:

- 2.1. ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις για την απόκτηση πιστοποιητικού αξιωματικού φυλακής μηχανής σε πλοία θαλάσσιας ναυσιπλοΐας κινούμενα με κύριες προωστήριες μηχανές ισχύος 750 kW και άνω και έχει αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία σε αυτήν την ειδικότητα:
 - 2.1.1. για πιστοποιητικό δεύτερου μηχανικού, τουλάχιστον 12 μηνών ως διπλωματούχος αξιωματικός μηχανής, και
 - 2.1.2. για απόκτηση πιστοποιητικού πρώτου μηχανικού, τουλάχιστον 36 μηνών, ωστόσο η περίοδος αυτή μπορεί να μειωθεί, αλλά όχι λιγότερο από 24 μήνες, αν για τουλάχιστον δωδεκάμηνη θαλάσσια υπηρεσία είχε την ειδικότητα δεύτερου μηχανικού, και
- 2.2. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη κατάρτιση και εκπαίδευση και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζει το τμήμα A-III/2 του κώδικα STCW.

Κανονισμός III/3

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις πιστοποίησης πρώτου και δεύτερου μηχανικού πλοίων των οποίων η ισχύς της κύριας μηχανής πρόωσης είναι μεταξύ 750 και 3 000 kW

1. Κάθε πρώτος και δεύτερος μηχανικός θαλασσοπλοούντος πλοίου κινούμενου με κύριες προωστήριες μηχανές ισχύος μεταξύ 750 και 3 000 kW είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας.
2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:
 - 2.1. ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις για πιστοποιητικό αξιωματικού φυλακής μηχανής, και:
 - 2.1.1. για πιστοποιητικό δεύτερου μηχανικού, έχει τουλάχιστον 12 μηνών αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία με ειδικότητα βοηθού αξιωματικού μηχανής ή μηχανικού ή αξιωματικού μηχανής, και
 - 2.1.2. για πιστοποιητικό πρώτου μηχανικού, έχει τουλάχιστον 24 μηνών αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία, εκ των οποίων όχι λιγότεροι από 12 μήνες έχουν διανυθεί μετά την απόκτηση πιστοποιητικού δεύτερου μηχανικού, και
 - 2.2. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη κατάρτιση και εκπαίδευση και να ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζει το τμήμα A-III/3 του κώδικα STCW.

- Κάθε αξιωματικός μηχανής με πιστοποιητικό δεύτερου μηχανικού σε πλοία κινούμενα με κύριες προωστικές μηχανές ισχύος 3 000 kW και άνω, μπορεί να υπηρετεί ως πρώτος μηχανικός σε πλοίο κινούμενο με κύριες προωστικές μηχανές ισχύος κάτω των 3 000 kW, υπό την προϋπόθεση ότι έχει την ανάλογη θεώρηση στο πιστοποιητικό του.

Κανονισμός III/4

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις πιστοποίησης κατώτερων ναυτικών που αποτελούν μέρος φυλακής μηχανοστασίου σε επανδρωμένα μηχανοστάσια ή έχουν ορισθεί να εκτελούν καθήκοντα σε περιοδικά μη επανδρωμένα μηχανοστάσια

- Κάθε κατώτερος ναυτικός που αποτελεί μέρος φυλακής μηχανοστασίου σε επανδρωμένο μηχανοστάσιο ή έχει ορισθεί να εκτελεί καθήκοντα σε περιοδικά μη επανδρωμένο μηχανοστάσιο σε θαλασσοπλοούν πλοίο κινούμενο με προωστικές μηχανές ισχύος 750 kW και άνω, εκτός των εκπαιδευομένων κατώτερων ναυτικών και εκείνων που εκτελούν υπηρεσίες φυλακής ανειδίκευτου χαρακτήρα, είναι κάτοχος κατάλληλων πιστοποιητικών για την εκτέλεση τέτοιων καθηκόντων.
- Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:
 - έχει ηλικία τουλάχιστον 16 ετών,
 - έχει συμπληρώσει:
 - αναγνωρισμένη θάλασσα υπηρεσία που περιλαμβάνει εξαμηνιαία τουλάχιστον εκπαίδευση και εμπειρία, ή
 - ειδική εκπαίδευση, είτε πριν εισέλθει στη θάλασσα είτε επί του πλοίου, που περιλαμβάνει αναγνωρισμένη περίοδο θαλάσσιας υπηρεσίας τουλάχιστον δύο μηνών και
 - ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-III/4 του κώδικα STCW.
- Η θάλασσα υπηρεσία, η εκπαίδευση και η εμπειρία που απαιτούνται από τα σημεία 2.2.1 και 2.2.2 σχετίζονται με δραστηριότητες τήρησης φυλακής μηχανοστασίου και περιλαμβάνουν την εκτέλεση καθηκόντων που εκτελούνται υπό την άμεση επίβλεψη προσοντούχου μηχανικού ή προσοντούχου κατώτερου ναυτικού.

Κανονισμός III/5

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις πιστοποίησης κατώτερων ναυτικών που υπηρετούν ως ειδικευμένοι ναυτικοί μηχανής σε επανδρωμένα μηχανοστάσια ή μελών πληρώματος που έχουν ορισθεί να εκτελούν καθήκοντα σε περιοδικά μη επανδρωμένα μηχανοστάσια

- Κάθε ειδικευμένος ναυτικός μηχανής που υπηρετεί σε θαλασσοπλοούν πλοίο κινούμενο με κύριες προωστικές μηχανές ισχύος 750 kW και άνω είναι κάτοχος κατάλληλου πιστοποιητικού.
- Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:
 - έχει ηλικία τουλάχιστον 18 ετών,
 - ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις πιστοποίησης κατώτερου ναυτικού που αποτελεί μέρος φυλακής μηχανοστασίου σε επανδρωμένα μηχανοστάσια ή έχει ορισθεί να εκτελεί καθήκοντα σε περιοδικά μη επανδρωμένα μηχανοστάσια,
 - ενόσω έχει τα προσόντα να υπηρετεί ως κατώτερος ναυτικός που αποτελεί μέρος σε φυλακές μηχανοστασίου, έχει αναγνωρισμένη θάλασσα υπηρεσία στον κλάδο μηχανοστασίου:
 - τουλάχιστον 12 μηνών, ή
 - τουλάχιστον 6 μηνών και έχει ολοκληρώσει την αναγνωρισμένη εκπαίδευση, και
 - ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-III/5 του κώδικα STCW.
- Κάθε κράτος μέλος συγκρίνει τα πρότυπα ικανότητας που απαιτούνται από κατώτερους ναυτικούς μηχανοστασίου για πιστοποιητικά εκδοθέντα πριν από την 1η Ιανουαρίου 2012 με αυτά που καθορίζονται για το πιστοποιητικό στο τμήμα A-III/5 του κώδικα STCW και προσδιορίζει κατά πόσον είναι ανάγκη να απαιτείται από αυτό το προσωπικό να επικαιροποιεί την πιστοποίηση των προσόντων του.
- Κάθε ναυτικός μπορεί να θεωρείται από το κράτος μέλος ότι ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού αν έχει υπηρετήσει σε συναφή ειδικότητα του κλάδου μηχανοστασίου για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 12 μηνών κατά τους τελευταίους 60 μήνες που προηγούνται της έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας.

Κανονισμός III/6

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις πιστοποίησης ηλεκτροτεχνικού αξιωματικού

1. Κάθε ηλεκτροτεχνικός αξιωματικός θαλασσοπλοούντος πλοίου κινούμενου με κύριες προωστήριες μηχανές ισχύος 750 kW και άνω είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας.
2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:
 - 2.1. έχει ηλικία τουλάχιστον 18 ετών,
 - 2.2. έχει συμπληρώσει συνδυασμένη εργαστηριακή εκπαίδευση σε δεξιότητες και αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον 12 μηνών, εκ των οποίων τουλάχιστον οι 6 μήνες αφορούν θαλάσσια υπηρεσία η οποία αποτελεί μέρος ενός αναγνωρισμένου εκπαιδευτικού προγράμματος που ικανοποιεί τις απαιτήσεις του τμήματος A-III/6 του κώδικα STCW και περιέχεται σε αναγνωρισμένο μητρώο εκπαίδευσης, ή έχει συμπληρώσει συνδυασμένη εργαστηριακή εκπαίδευση σε δεξιότητες και αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον 36 μηνών εκ των οποίων τουλάχιστον οι 30 μήνες αφορούν θαλάσσια υπηρεσία στον κλάδο μηχανοστασίου,
 - 2.3. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη κατάρτιση και εκπαίδευση και ανταποκρίνεται στα πρότυπα ικανότητας που ορίζονται στο τμήμα A-III/6 του κώδικα STCW, και
 - 2.4. ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-VI/1, παράγραφος 2, στο τμήμα A-VI/2 παράγραφοι 1 έως 4, στο τμήμα A-VI/3 παράγραφοι 1 έως 4 και στο τμήμα A-VI/4 παράγραφοι 1 έως 3 του κώδικα STCW.
3. Κάθε κράτος μέλος συγκρίνει τα πρότυπα ικανότητας που απαιτούσε από τους ηλεκτροτεχνικούς αξιωματικούς για πιστοποιητικά εκδοθέντα πριν από την 1η Ιανουαρίου 2012 με αυτά που καθορίζονται για το πιστοποιητικό στο τμήμα A-III/6 του κώδικα STCW και προσδιορίζει κατά πόσον είναι ανάγκη να απαιτείται από αυτό το προσωπικό να επικαιροποιεί την πιστοποίηση των προσόντων του.
4. Κάθε ναυτικός μπορεί να θεωρείται από το κράτος μέλος ότι ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού αν έχει υπηρετήσει σε συναφή ειδικότητα επί του πλοίου για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 12 μηνών κατά τους τελευταίους 60 μήνες που προηγούνται της έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-III/6 του κώδικα STCW.
5. Παρά τις ως άνω απαιτήσεις των παραγράφων 1 έως 4, ένα άτομο που έχει τα ενδεικνύμενα προσόντα μπορεί να θεωρείται από κράτος μέλος ικανό να εκτελεί ορισμένες λειτουργίες του τμήματος A-III/6.

Κανονισμός III/7

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις πιστοποίησης ηλεκτροτεχνικών κατώτερων ναυτικών

1. Κάθε ηλεκτροτεχνικός κατώτερος ναυτικός που υπηρετεί σε θαλασσοπλοούν πλοίο κινούμενο με κύριες προωστήριες μηχανές ισχύος 750 kW και άνω είναι κάτοχος κατάλληλου πιστοποιητικού.
2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού:
 - 2.1. έχει ηλικία τουλάχιστον 18 ετών,
 - 2.2. έχει συμπληρώσει αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία που περιλαμβάνει δωδεκάμηνη τουλάχιστον εκπαίδευση και εμπειρία, ή
 - 2.3. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη εκπαίδευση, που περιλαμβάνει αναγνωρισμένη περίοδο θαλάσσιας υπηρεσίας τουλάχιστον 6 μηνών, ή
 - 2.4. έχει τα προσόντα που απαιτούνται από τα πρότυπα τεχνικής ικανότητας του πίνακα A-III/7 του κώδικα STCW και αναγνωρισμένη περίοδο θαλάσσιας υπηρεσίας τουλάχιστον 3 μηνών, και
 - 2.5. ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-III/7 του κώδικα STCW,
3. Κάθε κράτος μέλος συγκρίνει τα πρότυπα ικανότητας που απαιτούσε από τους ηλεκτροτεχνικούς κατώτερους ναυτικούς για πιστοποιητικά εκδοθέντα πριν από την 1η Ιανουαρίου 2012 με αυτά που καθορίζονται για το πιστοποιητικό στο μέρος A-III/7 του κώδικα STCW και προσδιορίζει κατά πόσον είναι ανάγκη να απαιτείται από αυτό το προσωπικό να επικαιροποιεί την πιστοποίηση των προσόντων του.
4. Κάθε ναυτικός μπορεί να θεωρείται από το κράτος μέλος ότι ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του παρόντος κανονισμού αν έχει υπηρετήσει σε συναφή ειδικότητα επί του πλοίου για χρονικό διάστημα τουλάχιστον 12 μηνών κατά τους τελευταίους 60 μήνες που προηγούνται της έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-III/7 του κώδικα STCW.

5. Παρά τις ως άνω απαιτήσεις των παραγράφων 1 έως 4, ένα άτομο που έχει τα ενδεικνυόμενα προσόντα μπορεί να θεωρείται από κράτος μέλος ικανό να εκτελεί ορισμένες λειτουργίες του τμήματος A-III/7.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΡΑΔΙΟΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΑΣΥΡΜΑΤΟΥ

Επεξηγηματικό σημείωμα

Οι υποχρεωτικές διατάξεις για την εκτέλεση φυλακών ασυρμάτου περιλαμβάνονται στους κανονισμούς ραδιοεπικοινωνιών και στη σύμβαση SOLAS 74, όπως έχει τροποποιηθεί. Οι διατάξεις για τη συντήρηση του ασυρμάτου περιλαμβάνονται στη σύμβαση SOLAS 74, όπως έχει τροποποιηθεί, και στις κατευθυντήριες γραμμές του διεθνούς ναυτιλιακού οργανισμού (ΔΝΟ).

Κανονισμός IV/1

Εφαρμογή

1. Εκτός από ό,τι ορίζεται στο σημείο 2, οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου αφορούν στους χειριστές ασυρμάτου σε πλοία τα οποία λειτουργούν σύμφωνα με το παγκόσμιο ναυτιλιακό σύστημα κινδύνου και ασφαλείας (GMDSS) όπως ορίζεται στη σύμβαση SOLAS 74, όπως έχει τροποποιηθεί.
2. Οι χειριστές ασυρμάτου πλοίων που δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με τις διατάξεις του συστήματος GMDSS του κεφαλαίου IV της σύμβασης SOLAS 74, δεν υποχρεούνται να ικανοποιούν τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου. Οι χειριστές ασυρμάτου των παραπάνω πλοίων υποχρεούνται, ωστόσο, να συμμορφώνονται με τους κανονισμούς ραδιοεπικοινωνίας. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη χορήγηση και αναγνώριση των κατάλληλων πιστοποιητικών, όπως ορίζεται από τους κανονισμούς ραδιοεπικοινωνίας, στους εν λόγω χειριστές ασυρμάτου.

Κανονισμός IV/2

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις για πιστοποιητικά χειριστών ασυρμάτου GMDSS

1. Κάθε άτομο που προϊστάται ή εκτελεί καθήκοντα ασυρμάτου σε πλοίο το οποίο υποχρεούται να συμμετέχει στο σύστημα GMDSS είναι κάτοχος κατάλληλου πιστοποιητικού GMDSS, το οποίο να έχει εκδοθεί ή αναγνωριστεί από το κράτος μέλος σύμφωνα με τις διατάξεις των κανονισμών ραδιοεπικοινωνίας.
2. Επιπλέον, κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού ικανότητας σύμφωνα με τον κανονισμό αυτό για υπηρεσία σε πλοίο το οποίο υποχρεούται, δυνάμει της σύμβασης SOLAS 74, όπως έχει τροποποιηθεί, να διαθέτει εγκατάσταση ασυρμάτου:
 - 2.1. έχει ηλικία τουλάχιστον 18 ετών και
 - 2.2. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη κατάρτιση και εκπαίδευση και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-IV/2 του κώδικα STCW.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΤΥΠΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Κανονισμός V/1-1

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις για την εκπαίδευση και τα προσόντα πλοιάρχων, αξιωματικών και κατώτερων ναυτικών σε πετρελαιοφόρα και χημικά δεξαμενόπλοια

1. Αξιωματικοί και κατώτεροι ναυτικοί οι οποίοι έχουν αναλάβει ειδικά καθήκοντα και αρμοδιότητες σχετικά με το φορτίο ή τον εξαρτισμό φορτίου σε πετρελαιοφόρα και χημικά δεξαμενόπλοια είναι κάτοχοι πιστοποιητικού βασικής εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου πετρελαιοφόρων και χημικών δεξαμενόπλοιων.
2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού βασικής εκπαίδευσης για τις λειτουργίες φορτίου πετρελαιοφόρων και χημικών δεξαμενόπλοιων έχει ολοκληρώσει βασική εκπαίδευση σύμφωνα με τις διατάξεις του τμήματος A-VI/1 του κώδικα STCW και έχει συμπληρώσει:
 - 2.1. τουλάχιστον τρίμηνη αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία σε πετρελαιοφόρα και χημικά δεξαμενόπλοια και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-V/1-1, παράγραφος 1 του κώδικα STCW, ή
 - 2.2. αναγνωρισμένη βασική εκπαίδευση για τις λειτουργίες φορτίου πετρελαιοφόρων και χημικών δεξαμενόπλοιων και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-V/1-1, παράγραφος 1 του κώδικα STCW.
3. Οι πλοίαρχοι, πρώτοι μηχανικοί, υποπλοίαρχοι, δεύτεροι μηχανικοί και κάθε άτομο άμεσα υπεύθυνο για φόρτωση, εκφόρτωση και διαμετακόμιση, χειρισμού φορτίου, καθαρισμό δεξαμενής ή άλλες λειτουργίες σχετικές με το φορτίο σε πετρελαιοφόρα είναι κάτοχοι πιστοποιητικού ανώτερης εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου πετρελαιοφόρων.

4. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού ανώτερης εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου πετρελαιοφόρων:
- 4.1. ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις έκδοσης πιστοποιητικού βασικής εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου πετρελαιοφόρων και χημικών δεξαμενόπλοιων, και
 - 4.2. ενώ ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις έκδοσης πιστοποιητικού βασικής εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου πετρελαιοφόρων και χημικών δεξαμενόπλοιων:
 - 4.2.1. έχει τουλάχιστον τρίμηνη αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία σε πετρελαιοφόρα, ή
 - 4.2.2. έχει τουλάχιστον ένα μήνα αναγνωρισμένης εκπαίδευσης επί του πλοίου σε πετρελαιοφόρα με ειδικότητα υπεράριθμου ναυτικού η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τρεις φορτώσεις και τρεις εκφορτώσεις και περιέχεται σε αναγνωρισμένο μητρώο εκπαίδευσης, λαμβανομένων υπόψη των οδηγιών του τμήματος B-V/1 του κώδικα STCW και
 - 4.3. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη ανώτερη εκπαίδευση για λειτουργίες φορτίου πετρελαιοφόρων και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-V/1-1, παράγραφος 2 του κώδικα STCW.
5. Οι πλοίαρχοι, πρώτοι μηχανικοί, υποπλοίαρχοι, δεύτεροι μηχανικοί και κάθε άτομο άμεσα υπεύθυνο για φόρτωση, εκφόρτωση και διαμετακόμιση, χειρισμού φορτίου, καθαρισμό δεξαμενής ή άλλες λειτουργίες σχετικές με το φορτίο σε χημικά δεξαμενόπλοια είναι κάτοχοι πιστοποιητικού ανώτερης εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου σε χημικά δεξαμενόπλοια.
6. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού ανώτερης εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου χημικών δεξαμενόπλοιων:
- 6.1. ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις έκδοσης πιστοποιητικού βασικής εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου πετρελαιοφόρων και χημικών δεξαμενόπλοιων και
 - 6.2. ενώ ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις έκδοσης πιστοποιητικού βασικής εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου πετρελαιοφόρων και χημικών δεξαμενόπλοιων:
 - 6.2.1. έχει τουλάχιστον τρίμηνη αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία σε χημικά δεξαμενόπλοια, ή
 - 6.2.2. έχει συμπληρώσει τουλάχιστον ένα μήνα αναγνωρισμένης εκπαίδευσης επί του πλοίου σε χημικά δεξαμενόπλοια με ειδικότητα υπεράριθμου ναυτικού η οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τρεις φορτώσεις και τρεις εκφορτώσεις και περιέχεται σε αναγνωρισμένο μητρώο εκπαίδευσης, λαμβανομένων υπόψη των οδηγιών του τμήματος B-V/1 του κώδικα STCW και
 - 6.3. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη ανώτερη εκπαίδευση για λειτουργίες φορτίου χημικών δεξαμενόπλοιων και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-V/1-1, παράγραφος 3 του κώδικα STCW.
7. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την έκδοση του πιστοποιητικού επάρκειας για ναυτικούς οι οποίοι έχουν τα κατάλληλα προσόντα σύμφωνα με τις παραγράφους 2, 4 ή 6, κατά περίπτωση, ή την πρόποσα θεώρηση για ήδη υπάρχον πιστοποιητικό ικανότητας ή πιστοποιητικό επάρκειας.

Κανονισμός V/1-2

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις για την εκπαίδευση και τα προσόντα πλοιάρχων, αξιωματικών και κατώτερων ναυτικών υγραεριοφόρων δεξαμενοπλοίων

1. Αξιωματικοί και κατώτεροι ναυτικοί οι οποίοι έχουν αναλάβει ειδικά καθήκοντα και αρμοδιότητες σχετικά με το φορτίο ή τον εξαρτισμό φορτίου σε υγραεριοφόρα δεξαμενόπλοια είναι κάτοχοι πιστοποιητικού βασικής εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου υγραεριοφόρων δεξαμενόπλοιων.
2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού βασικής εκπαίδευσης για τις λειτουργίες φορτίου υγραεριοφόρων δεξαμενόπλοιων έχει ολοκληρώσει βασική εκπαίδευση σύμφωνα με τις διατάξεις του τμήματος A-VI/1 του κώδικα STCW και έχει συμπληρώσει:
 - 2.1. τουλάχιστον τρίμηνη αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία σε υγραεριοφόρα δεξαμενόπλοια και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-V/1-2, παράγραφος 1 του κώδικα STCW, ή
 - 2.2. αναγνωρισμένη βασική εκπαίδευση για τις λειτουργίες φορτίου υγραεριοφόρων δεξαμενόπλοιων και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-V/1-2, παράγραφος 1 του κώδικα STCW.

3. Οι πλοίαρχοι, πρώτοι μηχανικοί, υποπλοίαρχοι, δεύτεροι μηχανικοί και κάθε άτομο άμεσα υπεύθυνο για φόρτωση, εκφόρτωση, διαμετακόμιση, χειρισμό φορτίου, καθαρισμό δεξαμενής ή άλλες λειτουργίες σχετικές με το φορτίο σε υγραεροφόρα δεξαμενόπλοια είναι κάτοχοι πιστοποιητικού ανώτερης εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου υγραεροφόρων δεξαμενόπλοιων.
4. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού ανώτερης εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου υγραεροφόρων δεξαμενόπλοιων:
 - 4.1. ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις έκδοσης πιστοποιητικού βασικής εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου υγραεροφόρων δεξαμενόπλοιων και
 - 4.2. ενώ ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις έκδοσης πιστοποιητικού βασικής εκπαίδευσης για λειτουργίες φορτίου υγραεροφόρων δεξαμενόπλοιων:
 - 4.2.1. έχει τουλάχιστον τρίμηνη αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία σε υγραεροφόρα δεξαμενόπλοια, ή
 - 4.2.2. έχει συμπληρώσει τουλάχιστον ένα μήνα αναγνωρισμένης εκπαίδευσης επί του πλοίου σε υγραεροφόρα δεξαμενόπλοια με ειδικότητα υπεράριθμου ναυτικού ή οποία περιλαμβάνει τουλάχιστον τρεις φορτώσεις και τρεις εκφορτώσεις και περιέχεται σε αναγνωρισμένο μητρώο εκπαίδευσης, λαμβανόμενων υπόψη των οδηγιών του τμήματος B-V/1 του κώδικα STCW, και
 - 4.3. έχει ολοκληρώσει αναγνωρισμένη ανώτερη εκπαίδευση για λειτουργίες φορτίου υγραεροφόρων δεξαμενόπλοιων και ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-V/1-2, παράγραφος 2 του κώδικα STCW.
5. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν την έκδοση του πιστοποιητικού επάρκειας για ναυτικούς οι οποίοι έχουν τα κατάλληλα προσόντα σύμφωνα με την παράγραφο παραγράφους 2 ή 4, κατά περίπτωση, ή την κατάλληλη θεώρηση για ήδη υπάρχον πιστοποιητικό ικανότητας ή πιστοποιητικό επάρκειας.

Κανονισμός V/2

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις εκπαίδευσης και προσόντων πλοιάρχων, αξιωματικών, κατώτερων ναυτικών και λοιπού προσωπικού επιβατηγών πλοίων

1. Ο παρών κανονισμός ισχύει για πλοίαρχους, αξιωματικούς, κατώτερους ναυτικούς και λοιπό προσωπικό που υπηρετούν σε επιβατηγά πλοία, τα οποία απασχολούνται σε διεθνείς πλόες. Τα κράτη μέλη καθορίζουν την εφαρμοσιμότητα των απαιτήσεων αυτών σε προσωπικό που υπηρετεί σε επιβατηγά πλοία τα οποία εκτελούν εσωτερικούς πλόες.
2. Πριν από την ανάληψη καθηκόντων επί του πλοίου σε επιβατηγά πλοία, οι ναυτικοί έχουν ολοκληρώσει την εκπαίδευση που απαιτείται κατά τις παραγράφους 4 έως 7 σύμφωνα με τις ικανότητες, τα καθήκοντα και τις ευθύνες τους.
3. Οι ναυτικοί που πρέπει να εκπαιδεύονται σύμφωνα με τις παραγράφους 4, 6 και 7, ανά τακτά διαστήματα, όχι πλέον των πέντε ετών, ανανεώνουν κατάλληλα την εκπαίδευσή τους ή παρέχουν αποδεικτικά στοιχεία ότι έχουν επιτύχει το απαιτούμενο επίπεδο ικανότητας εντός των πέντε παρελθόντων ετών.
4. Ο πλοίαρχος, οι αξιωματικοί και το λοιπό προσωπικό που σύμφωνα με τον πίνακα καταμερισμού έχουν καθήκον να βοηθούν τους επιβάτες σε κατάσταση ανάγκης στα επιβατηγά πλοία έχουν ολοκληρώσει εκπαίδευση για την αντιμετώπιση πλήθους επιβατών, όπως ορίζεται στο τμήμα A-V/2 παράγραφος 1 του κώδικα STCW.
5. Το προσωπικό που παρέχει άμεσες υπηρεσίες στους επιβάτες στους χώρους επιβατών των επιβατηγών πλοίων έχει ολοκληρώσει την εκπαίδευση ασφαλείας που ορίζεται στο τμήμα A-V/2 παράγραφος 2 του κώδικα STCW.
6. Οι πλοίαρχοι, πρώτοι μηχανικοί, υποπλοίαρχοι, δεύτεροι μηχανικοί και κάθε πρόσωπο που έχει ευθύνες για την ασφάλεια επιβατών σε καταστάσεις ανάγκης επί επιβατηγών πλοίων έχουν ολοκληρώσει εγκεκριμένη εκπαίδευση στη διαχείριση κρίσεων και στην ανθρώπινη συμπεριφορά όπως εξειδικεύεται στο τμήμα A-V/2 παράγραφος 3 του κώδικα STCW.
7. Οι πλοίαρχοι, υποπλοίαρχοι, πρώτοι και δεύτεροι μηχανικοί καθώς και κάθε πρόσωπο με άμεσες αρμοδιότητες επιβίβασης και αποβίβασης επιβατών, φορτοεκφόρτωσης, ασφαλείας φορτίου ή κλεισίματος των ανοιγμάτων του σκάφους σε επιβατηγά πλοία go-go, έχουν ολοκληρώσει την αναγνωρισμένη εκπαίδευση στην ασφάλεια των επιβατών, την ασφάλεια του φορτίου και την ακεραιότητα του σκάφους, όπως ορίζεται στο τμήμα A-V/2 παράγραφος 4 του κώδικα STCW.
8. Τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν τη χορήγηση αποδεικτικών εγγράφων ολοκληρωμένης εκπαίδευσης στα άτομα εκείνα τα οποία κρίνονται ικανά σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΚΤΑΚΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ, ΕΡΓΑΣΙΑΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΟΥ ΠΛΟΙΟΥ, ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ ΚΑΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΙΑΣΩΣΗΣ

Κανονισμός VI/1

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις για εξοικείωση σε θέματα ασφάλειας, βασική εκπαίδευση και κατάρτιση για όλους τους ναυτικούς

1. Κάθε ναυτικός αποκτά εξοικείωση και βασική εκπαίδευση ή κατάρτιση σύμφωνα με το τμήμα A-VI/1 του κώδικα STCW και ανταποκρίνεται στο κατάλληλο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο εν λόγω τμήμα.
2. Σε περίπτωση που η βασική εκπαίδευση δεν συμπεριλαμβάνεται στα προσόντα για την έκδοση πιστοποιητικού, εκδίδεται πιστοποιητικό επάρκειας στο οποίο επισημαίνεται ότι ο κάτοχος του έχει παρακολουθήσει το πρόγραμμα βασικής εκπαίδευσης.

Κανονισμός VI/2

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις για την έκδοση πιστοποιητικών επάρκειας στη χρήση σωστικών μέσων, λέμβων διάσωσης και ταχύπλων λέμβων διάσωσης

1. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού επάρκειας στη χρήση σωστικών μέσων και λέμβων διάσωσης, με εξαίρεση τις ταχύπλεες λέμβους διάσωσης:
 - 1.1. έχει ηλικία τουλάχιστον 18 ετών,
 - 1.2. έχει αναγνωρισμένη υπηρεσία τουλάχιστον 12 μηνών ή έχει παρακολουθήσει κάποιο εγκεκριμένο εκπαιδευτικό πρόγραμμα και έχει αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον έξι μηνών και
 - 1.3. ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας για έκδοση πιστοποιητικών επάρκειας στη χρήση σωστικών μέσων και λέμβων διάσωσης που ορίζεται στο τμήμα A-VI/2 παράγραφοι 1 έως 4 του κώδικα STCW.
2. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού επάρκειας στη χρήση ταχύπλων λέμβων διάσωσης:
 - 2.1. είναι κάτοχος πιστοποιητικού επάρκειας στη χρήση σωστικών μέσων και λέμβων διάσωσης, με εξαίρεση τις ταχύπλεες λέμβους διάσωσης,
 - 2.2. έχει παρακολουθήσει εγκεκριμένο πρόγραμμα εκπαίδευσης και
 - 2.3. ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας για έκδοση πιστοποιητικών επάρκειας στη χρήση ταχύπλων λέμβων διάσωσης που ορίζεται στο τμήμα A-VI/2 παράγραφοι 7 έως 10 του κώδικα STCW.

Κανονισμός VI/3

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις για εκπαίδευση σε προηγμένες τεχνικές πυρόσβεσης

1. Οι ναυτικοί που έχουν αναλάβει τον έλεγχο των επιχειρήσεων πυρόσβεσης έχουν ολοκληρώσει επιτυχώς εκπαίδευση σε προηγμένες τεχνικές πυρόσβεσης με ιδιαίτερη έμφαση στην οργάνωση, τακτική και διοίκηση σύμφωνα με τις διατάξεις του τμήματος A-VI/3, παράγραφοι 1 έως 4 του κώδικα STCW και ανταποκρίνονται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο εν λόγω τμήμα.
2. Σε περίπτωση που η εκπαίδευση σε προηγμένες τεχνικές πυρόσβεσης δεν συμπεριλαμβάνεται στα προσόντα του ναυτικού για την έκδοση πιστοποιητικού, εκδίδεται πιστοποιητικό επάρκειας στο οποίο επισημαίνεται ότι ο κάτοχος του έχει παρακολουθήσει πρόγραμμα εκπαίδευσης σε προηγμένες τεχνικές πυρόσβεσης.

Κανονισμός VI/4

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις σχετικά με τις πρώτες βοήθειες και την ιατρική περίθαλψη

1. Οι ναυτικοί στους οποίους ανατίθενται καθήκοντα παροχής πρώτων βοηθειών επί του πλοίου ανταποκρίνονται στο πρότυπο ικανότητας για τις πρώτες βοήθειες που ορίζεται στο τμήμα A-VI/4 παράγραφοι 1, 2 και 3 του κώδικα STCW.
2. Οι ναυτικοί στους οποίους ανατίθεται η ευθύνη της ιατρικής περίθαλψης επί του πλοίου ανταποκρίνονται στο πρότυπο ικανότητας για την ιατρική περίθαλψη σε πλοία που ορίζεται στο τμήμα A-VI/4 παράγραφοι 4, 5 και 6 του κώδικα STCW.
3. Σε περίπτωση που η εκπαίδευση στην παροχή πρώτων βοηθειών ή ιατρικής περίθαλψης δεν συμπεριλαμβάνεται στα προσόντα του ναυτικού για την έκδοση πιστοποιητικού, εκδίδεται, κατά περίπτωση, πιστοποιητικό επάρκειας στο οποίο επισημαίνεται ότι ο κάτοχος του έχει παρακολουθήσει εκπαιδευτικό πρόγραμμα για την παροχή πρώτων βοηθειών ή ιατρικής περίθαλψης.

Κανονισμός VI/5

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις για την έκδοση πιστοποιητικών επάρκειας για αξιωματικούς ασφάλειας πλοίου

1. Κάθε υποψήφιος προς απόκτηση πιστοποιητικού επάρκειας αξιωματικού ασφάλειας πλοίου:
 - 1.1. έχει αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία τουλάχιστον 12 μηνών ή ενδεδειγμένη θαλάσσια υπηρεσία και γνώση των λειτουργιών του πλοίου και
 - 1.2. ανταποκρίνεται στο πρότυπο ικανότητας για έκδοση πιστοποιητικών επάρκειας αξιωματικού ασφάλειας πλοίου που ορίζεται στο τμήμα A-VI/5 παράγραφοι 1 έως 4 του κώδικα STCW.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν την έκδοση πιστοποιητικού επάρκειας σε κάθε άτομο που διαπιστώνεται ότι έχει τα προσόντα που ορίζουν οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού.

Κανονισμός VI/6

Υποχρεωτικές ελάχιστες απαιτήσεις εκπαίδευσης και κατάρτισης σε θέματα ασφαλείας για όλους τους ναυτικούς

1. Κάθε ναυτικός αποκτά εξοικείωση με την ασφάλεια και να παρακολουθεί κατάρτιση ή εκπαίδευση ευαισθητοποίησης σε θέματα ασφαλείας σύμφωνα με το τμήμα A-VI/6 παράγραφοι 1 έως 4 του κώδικα STCW και ανταποκρίνεται στο κατάλληλο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται σε αυτό.
2. Σε περίπτωση που η εκπαίδευση για θέματα ασφαλείας δεν συμπεριλαμβάνεται στα προσόντα του ναυτικού για την έκδοση πιστοποιητικού, εκδίδεται πιστοποιητικό επάρκειας στο οποίο επισημαίνεται ότι ο κάτοχός του έχει παρακολουθήσει πρόγραμμα εκπαίδευσης σε θέματα ασφαλείας.
3. Κάθε κράτος μέλος συγκρίνει τη σχετική με την ασφάλεια κατάρτιση ή εκπαίδευση που απαιτούσε από τους ναυτικούς που κατείχαν ή μπορούσαν να πιστοποιήσουν προσόντα πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, με αυτή που καθορίζεται στο τμήμα A-VI/6 παράγραφος 4 του κώδικα STCW και καθορίζει κατά πόσον πρέπει να απαιτηθεί από αυτούς τους ναυτικούς να επικαιροποιήσουν τα προσόντα τους.

Ναυτικοί με συγκεκριμένα καθήκοντα ασφαλείας

4. Οι ναυτικοί στους οποίους ανατίθενται συγκεκριμένα καθήκοντα ασφαλείας ανταποκρίνονται στο πρότυπο ικανότητας που ορίζεται στο τμήμα A-VI/6 παράγραφοι 6 έως 8 του κώδικα STCW.
5. Σε περίπτωση που η εκπαίδευση σε συγκεκριμένα καθήκοντα ασφαλείας δεν συμπεριλαμβάνεται στα προσόντα του ναυτικού για την έκδοση πιστοποιητικού, εκδίδεται πιστοποιητικό επάρκειας στο οποίο επισημαίνεται ότι ο κάτοχός του έχει παρακολουθήσει πρόγραμμα εκπαίδευσης σε συγκεκριμένα καθήκοντα ασφαλείας.
6. Κάθε κράτος μέλος συγκρίνει τα πρότυπα εκπαίδευσης σε θέματα ασφαλείας που απαιτούσε από τους ναυτικούς με συγκεκριμένα καθήκοντα ασφαλείας οι οποίοι κατείχαν ή μπορούσαν να πιστοποιήσουν προσόντα πριν από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας οδηγίας, με αυτά που καθορίζονται στο τμήμα A-VI/6 παράγραφος 8 του κώδικα STCW και καθορίζει κατά πόσον πρέπει να απαιτηθεί από αυτούς τους ναυτικούς να επικαιροποιήσουν τα προσόντα τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Κανονισμός VII/1

Έκδοση εναλλακτικών πιστοποιητικών

1. Πέρα από τις απαιτήσεις για την έκδοση πιστοποιητικών που περιγράφονται στα κεφάλαια II και III του παρόντος παραρτήματος, τα κράτη μέλη μπορούν να επιλέγουν την έκδοση ή να επιτρέπουν την έκδοση πιστοποιητικών διαφορετικών από εκείνα τα οποία αναφέρονται στους κανονισμούς των κεφαλαίων αυτών, υπό την προϋπόθεση ότι:
 - 1.1. τα καθήκοντα και τα επίπεδα αρμοδιότητας που αναγράφονται στα πιστοποιητικά και στις θεωρήσεις επιλέγονται από αυτά που αναφέρονται στα τμήματα A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 και A-IV/2 του κώδικα STCW και είναι πανομοιότυπα με αυτά,
 - 1.2. οι υποψήφιοι έχουν ολοκληρώσει αναγνωρισμένη κατάρτιση και εκπαίδευση και ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις για τα πρότυπα ικανότητας που ορίζονται στα αντίστοιχα τμήματα του κώδικα STCW καθώς και, όπως ορίζεται στο τμήμα A-VII/1 του κώδικα αυτού, για τα καθήκοντα και τα επίπεδα ευθύνης που αναγράφονται στα πιστοποιητικά και στις θεωρήσεις,

- 1.3. οι υποψήφιοι έχουν συμπληρώσει αναγνωρισμένη θαλάσσια υπηρεσία κατάλληλη για την εκτέλεση των καθηκόντων και τα επίπεδα ευθύνης που αναγράφονται στο πιστοποιητικό. Η ελάχιστη διάρκεια θαλάσσιας υπηρεσίας πρέπει να αντιστοιχεί στη διάρκεια θαλάσσιας υπηρεσίας που ορίζεται στα κεφάλαια II και III του παρόντος παραρτήματος. Ωστόσο, η ελάχιστη διάρκεια θαλάσσιας υπηρεσίας δεν πρέπει να είναι μικρότερη από εκείνη που ορίζεται στο τμήμα A-VII/2 του κώδικα STCW,
 - 1.4. οι υποψήφιοι προς απόκτηση πιστοποιητικού που πρόκειται να εκτελέσουν καθήκοντα ναυσιπλοίας σε επιχειρησιακό επίπεδο πρέπει να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των κανονισμών του κεφαλαίου IV, κατά περίπτωση, για την εκτέλεση καθηκόντων ασυρμάτου σύμφωνα με τους κανονισμούς ραδιοεπικοινωνίας,
 - 1.5. τα πιστοποιητικά εκδίδονται σύμφωνα με τις απαιτήσεις του άρθρου 5 της παρούσας οδηγίας και τις διατάξεις που περιέχονται στο κεφάλαιο VII του κώδικα STCW.
2. Κανένα πιστοποιητικό δεν εκδίδεται δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου εάν το κράτος μέλος δεν κοινοποιήσει προηγουμένως στην Επιτροπή τις απαιτούμενες βάσει της σύμβασης STCW πληροφορίες.

Κανονισμός VII/2

Πιστοποίηση ναυτικών

Κάθε ναυτικός που εκτελεί οιοδήποτε καθήκον ή ομάδα καθηκόντων τα οποία ορίζονται στους πίνακες A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 ή A-II/5 του κεφαλαίου II ή στους πίνακες A-III/1, A-III/2, A-III/3 ή A-III/4 ή A-III/5 του κεφαλαίου III ή A-IV/2 του κεφαλαίου IV του κώδικα STCW, είναι κάτοχος πιστοποιητικού ικανότητας ή πιστοποιητικού επάρκειας, κατά περίπτωση.

Κανονισμός VII/3

Αρχές που διέπουν την έκδοση εναλλακτικών πιστοποιητικών

1. Ένα κράτος μέλος που επιλέγει να εκδώσει ή να εγκρίνει την έκδοση εναλλακτικών πιστοποιητικών εξασφαλίζει ότι τηρούνται οι ακόλουθες αρχές:
 - 1.1. κανένα εναλλακτικό σύστημα πιστοποίησης δεν εφαρμόζεται εάν δεν εξασφαλίζει ασφάλεια στη θάλασσα και δεν δρα προληπτικά όσον αφορά τη ρύπανση σε βαθμό τουλάχιστον ισοδύναμο με αυτόν που προβλέπεται στα λοιπά κεφάλαια, και
 - 1.2. οποιαδήποτε ρύθμιση για εναλλακτική πιστοποίηση δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου προβλέπει την εναλλαξιμότητα των πιστοποιητικών με τα εκδιδόμενα δυνάμει των λοιπών κεφαλαίων.
2. Η αρχή της εναλλαξιμότητας που προβλέπεται στο σημείο 1 εξασφαλίζει ότι:
 - 2.1. οι ναυτικοί κάτοχοι πιστοποιητικού σύμφωνα με τις ρυθμίσεις των κεφαλαίων II ή/και III και οι ναυτικοί κάτοχοι πιστοποιητικού σύμφωνα με το κεφάλαιο VII είναι σε θέση να υπηρετήσουν σε πλοία που έχουν είτε παραδοσιακές είτε άλλες μορφές οργάνωσης επί του πλοίου και
 - 2.2. οι ναυτικοί δεν εκπαιδεύονται για συγκεκριμένη οργάνωση πλοίου με τρόπο που να μειώνει τη δυνατότητά τους να χρησιμοποιήσουν τις δεξιότητές τους αλλού.
3. Κατά την έκδοση οποιουδήποτε πιστοποιητικού σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου, λαμβάνονται υπόψη οι ακόλουθες αρχές:
 - 3.1. η έκδοση εναλλακτικών πιστοποιητικών δεν θα χρησιμοποιηθεί επί τούτου:
 - 3.1.1. για μείωση του πληρώματος επί του πλοίου,
 - 3.1.2. για μείωση της ακεραιότητας του επαγγέλματος ή των δεξιοτήτων των ναυτικών, ή
 - 3.1.3. για να δικαιολογηθεί η ανάθεση των συνδυασμένων καθηκόντων των αξιωματικών φυλακής των μηχανών και του καταστρώματος σε έναν κάτοχο ενιαίου πιστοποιητικού κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε συγκεκριμένης φυλακής και
 - 3.2. το πρόσωπο που έχει τη διακυβέρνηση του πλοίου ορίζεται ως πλοίαρχος· η νομική θέση και η εξουσία του πλοίαρχου και των υπολοίπων δεν επηρεάζεται αρνητικά από την εφαρμογή οποιασδήποτε ρύθμισης που αφορά την έκδοση εναλλακτικών πιστοποιητικών.
4. Οι αρχές που περιλαμβάνονται στα σημεία 1 και 2 εξασφαλίζουν ότι δεν μειώνεται η ικανότητα των αξιωματικών καταστρώματος και μηχανής.»

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

Το σημείο 3 του παραρτήματος II αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

- «3. Η Επιτροπή, επικουρούμενη από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό για την Ασφάλεια στη Θάλασσα και με την ενδεχόμενη συμμετοχή κάθε ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, έχει επιβεβαιώσει, μέσω αξιολόγησης του Μέρους αυτού στην οποία είναι δυνατόν να περιλαμβάνεται επιδewρηση των εγκαταστάσεων και των διαδικασιών, ότι τηρούνται πλήρως οι απαιτήσεις της σύμβασης STCW σχετικά με τα πρότυπα ικανότητας, εκπαίδευσης και πιστοποίησης καθώς και τα πρότυπα ποιότητας.»
-

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΕΙΔΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΓΙΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

1. Όταν γίνεται αναφορά στο παρόν παράρτημα, παρέχονται τα ακόλουθα στοιχεία που ορίζονται στο τμήμα A-I/2 παράγραφος 9 του κώδικα STCW για όλα τα πιστοποιητικά ικανότητας ή τις θεωρήσεις που βεβαιώνουν την έκδοσή τους, για όλες τις θεωρήσεις που βεβαιώνουν την αναγνώριση πιστοποιητικών ικανότητας που έχουν εκδοθεί από άλλες χώρες, όπου δε υπάρχει η ένδειξη (*) τα στοιχεία παρέχονται ανώνυμα, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 25α παράγραφος 2α:

Πιστοποιητικά ικανότητας (ΠΙ)/Θεωρήσεις που βεβαιώνουν την έκδοσή τους (ΘΒΕ):

- το μοναδικό αναγνωριστικό του ναυτικού, εάν υπάρχει (*),
- το όνομα του ναυτικού (*),
- η ημερομηνία γέννησης του ναυτικού,
- η εθνικότητα του ναυτικού,
- το φύλο του ναυτικού,
- ο αριθμός θεώρησης του ΠΙ (*),
- ο αριθμός της ΘΒΕ (*),
- η (οι) ειδικότητα(-ες),
- η ημερομηνία έκδοσης ή η πιο πρόσφατη ημερομηνία επανεπικύρωσης του εγγράφου,
- η ημερομηνία λήξης,
- η νομική υπόσταση του πιστοποιητικού,
- οι περιορισμοί.

Θεωρήσεις που βεβαιώνουν την αναγνώριση πιστοποιητικών ικανότητας τα οποία έχουν εκδοθεί από άλλες χώρες (ΘΒΑ):

- το μοναδικό αναγνωριστικό του ναυτικού, εάν υπάρχει (*),
- το όνομα του ναυτικού (*),
- η ημερομηνία γέννησης του ναυτικού,
- η εθνικότητα του ναυτικού,
- το φύλο του ναυτικού,
- η χώρα έκδοσης του αρχικού ΠΙ,
- ο αριθμός του αρχικού ΠΙ (*),
- ο αριθμός της ΘΒΑ (*),
- η (οι) ειδικότητα(-ες),
- η ημερομηνία έκδοσης ή η πιο πρόσφατη ημερομηνία επανεπικύρωσης του εγγράφου,
- η ημερομηνία λήξης,

- η νομική υπόσταση της θέωρησης,
 - οι περιορισμοί.
2. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρέχουν, προαιρετικά, πληροφορίες για τα πιστοποιητικά επάρκειας (ΠΕ) που έχουν εκδοθεί για κατώτερους ναυτικούς σύμφωνα με τα κεφάλαια II, III και VII του παραρτήματος της σύμβασης STCW, όπως:
- το μοναδικό αναγνωριστικό του ναυτικού, εάν υπάρχει (*),
 - το όνομα του ναυτικού (*),
 - η ημερομηνία γέννησης του ναυτικού,
 - η εθνικότητα του ναυτικού,
 - το φύλο του ναυτικού,
 - ο αριθμός του ΠΕ (*),
 - η (οι) ειδικότητα(-ες),
 - η ημερομηνία έκδοσης ή η πιο πρόσφατη ημερομηνία επανεπικύρωσης του εγγράφου,
 - η ημερομηνία λήξης,
 - η νομική υπόσταση του ΠΕ.»
-

Τιμή συνδρομής 2012 (χωρίς ΦΠΑ, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων ταχυδρομείου για κανονική αποστολή)

Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, έντυπη έκδοση + ετήσιο DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	1 310 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά L, μόνο έντυπη έκδοση	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	840 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρές L + C, μηνιαίο συγκεντρωτικό DVD	22 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	100 EUR ετησίως
Συμπλήρωμα της Επίσημης Εφημερίδας, σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί, DVD, μία έκδοση την εβδομάδα	πολύγλωσσο: 23 επίσημες γλώσσες της ΕΕ	200 EUR ετησίως
Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ, σειρά C — Διαγωνισμοί	γλώσσα(-ες) ανάλογα με τον διαγωνισμό	50 EUR ετησίως

Η συνδρομή στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, που εκδίδεται στις επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι δυνατή σε 22 γλωσσικές εκδόσεις. Περιλαμβάνει τις σειρές L (Νομοθεσία) και C (Ανακοινώσεις και Πληροφορίες).

Για κάθε γλωσσική έκδοση απαιτείται ξεχωριστή συνδρομή.

Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 920/2005 του Συμβουλίου, που δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα* L 156 της 18ης Ιουνίου 2005, τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υποχρεούνται, προσωρινά, να συντάσσουν και να δημοσιεύουν στα ιρλανδικά όλες τις πράξεις. Γι' αυτό, η *Επίσημη Εφημερίδα* στα ιρλανδικά πωλείται ξεχωριστά.

Η συνδρομή για το Συμπλήρωμα της *Επίσημης Εφημερίδας* (σειρά S — Δημόσιες συμβάσεις και διαγωνισμοί) περιλαμβάνει 23 επίσημες γλωσσικές εκδόσεις σε ένα ενιαίο πολύγλωσσο DVD.

Με απλή αίτηση, οι συνδρομητές της *Επίσημης Εφημερίδας της Ευρωπαϊκής Ένωσης* έχουν δικαίωμα να λαμβάνουν διάφορα παραρτήματα της *Επίσημης Εφημερίδας*. Ενημερώνονται για την έκδοση των παραρτημάτων με «Σημείωμα προς τον αναγνώστη» που δημοσιεύεται στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Πωλήσεις και συνδρομές

Συνδρομές σε διάφορες τιμολογημένες περιοδικές εκδόσεις, όπως η *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, διατίθενται στους εμπορικούς μας αντιπροσώπους. Κατάλογο των εμπορικών μας αντιπροσώπων θα βρείτε στο Διαδίκτυο, στη διεύθυνση:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_el.htm

Το EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>

